

131344

DE DREMPEL

WEEKBLAD VOOR NIEUW GUINEA

8 April No. 8

* UITGAVE * VAN * RES * VOOR * DIENST * EN * DIENST * VOOR * LEGER * CONTACTEN *

DE SOLDAAT DIE JEZUS KRUISIGDE

Wij sloegen hem aan 't kruis. Zijn vingers grepen
Wild om den spijker toen ik den hamer hief -
Maar hij zei zacht mijn naam en: "Heb mij lief"
En 't groot geheim had ik voorgoed begrepen.

Ik wrong een lach weg, dat mijn tanden knarsten,
En werd een gek die bloed van liefde vroeg:
Ik had hem lief - en sloeg en sloeg en sloeg
Den spijker door zijn hand in 't hout dat barstte.

Nu, als een dwaas, een spijker in de hand,
Took ik een vis - zijn naam, zijn monogram -
... in iedren balk of stam,
Of in mijn arm, of, hurkend, in het zand.

En antwoord, als de mensen mij wat vragen:
"Hoor je den dreun van verze hamerslagen?"

(Uit: "Vormen" door M. Nijhoff).

EEN NIEUWE PHASE

In deze week voor Pasen is op Nieuw-Guinea het nieuwe geld ingevoerd en zijn de lang verwachte nieuwe goederen in de winkels verschenen.

We kijken onze ogen uit.

Allereerst op de fraaie nieuwe biljetten en muntstukken, die in omloop zijn gebracht. De afbeelding van onze Koningin aan de ene kant en - op de biljetten - een meer of minder gestyleerde paradijsvogel: het is symbolisch geld in meer dan één opzicht.

Maar we moeten er eerst wat aan wennen, dat je er van alles mee kunt kopen - vrij. Alleen rijst nog op de bon en al het andere niet alleen vrij maar in ruim voldoende mate aanwezig. Zo zijn wij er blijkbaar in de naoorlogse schaarstejaren in Indie aan gewend geraakt, dat je ergens "vlug bij moet zijn", dat het in de winkels storm heeft gelopen. Het nieuwe geld vloeit en de de circulatiesnelheid is geweldig hoog.

Met tevreden gezichten lopen overal langs de wegen de mensen naar huis met een pakje onder hun arm, een stofje, een prachtige zaklantaarn, wat snoep. Het is als een wonder, deze overvloed, die bovendien van uitstekende kwaliteit is.

Papoea's zijn druk aan het inkopen, en het is zeer te hopen, dat dit een der gunstige resultaten van de geldzuivering en de geldvernieuwing zal zijn, dat er van bevolkingzijde een dermate behoefte aan dit geld zal komen, dat daarvoor het aanbod van groenten, vis en andere producten toeneemt.

Dit zal van velerlei factoren afhangen, niet in het minst weer van de streek, waarin men woont. In die delen, waar zich een uitgebreide en zich steeds uitbreidende Europese

bevolkingsgroep bevindt, zal wellicht voorlopig niet veel verbetering in dit aanbod dan wel in de prijzen van de bevolkingsproducten te verwachten zijn.

Voordat de onderlinge concurrentie in het aanbod daarvan dermate hoog is, dat zulks prijsdalend gaat werken, zou er nog heel wat moeten gebeuren.

Daartoe zou b.v. in dergelijke gebieden een uitbreiding van het inheemse tuinareaal beslist noodzakelijk zijn, hetgeen alleen te verwachten is, als de nieuwe behoeften ongemeen sterk zouden worden gevoeld.

Het gehele vraagstuk van de prijzen is van groot belang, zowel voor wat betreft de bevolkingsproducten als voor de importgoederen.

Hoe staat het met de beheersing der prijzen?

Theoretisch alleen urgent in gevallen van incidentele schaarste, komt men in de mentaliteit van de naoorlogse koper voor vreemde gevallen te staan. Vertrouwen in de toekomst speelt daarbij een grote rol, ook op Nieuw-Guinea.

Het is daarom zeer gelukkig, dat het geld overal en bij iedereen nog schaars is, zodat van "opkopen-tespande-klippen-op", waartegen geen bevoorrading bestand zou zijn, eenvoudig geen sprake kan zijn.

Waar bovendien de hoeveelheden goedruin voldoende zijn om de totale me dit geld honoreerbare kooplust te bevredigen, zal een dergelijke prijsstrubbelingen, die zich toch kunnen voordoen, wellicht kunnen uitblijven. Zulks is afhankelijk van de aard van dergelijke strubbelingen. Wanneer die zouden ontstonden in pogingen om in goederen te blijven vluchten, en daardoor ook hier het gevaar zouden doen groeien voor het ontstaan van

op dit gebied geboden. Norm hiervoor zal zijn het evenwicht tussen de wenselijkheid van een vrije economie en de noodzaak van bescherming der sociale rechtvaardigheid, die de basis moet vormen voor ieder ingrijpen van Overheidswege in het economisch leven.

P.J.M.

IN EIGEN TUIN

Iedere tuin of elk stuk grond, met voldoende teeltaarde en dat genoeg zon krijgt, is geschikt voor het verbouwen van groenten. De aarde kan licht of zwaar zijn, vruchtbaar of minder vruchtbaar, maar zij kan in ieder geval produceren. In deze tijd van versegroenten-gebrek is het misschien niet overbodig, dit nog eens te vermelden.

Wist U, dat 10 m² goede tuingrond kunnen voortbrengen aan:
(afhankelijk v.d. zeehoogte)

aardappelen	: 20 kilo.
bleten	: 15 kilo.
andijvie	: 35 kilo.
tomaten	: 30 kilo.

Wist U, dat op 10 m² ongeveer kunnen groeien:

120 st. andijvie, 150 st. kropsla, 40 st. witte kool, 35 st. toma-

ten.
U weet, dat het beslist noodzakelijk is, om iedere dag een niet te kleine hoeveelheid groenten te eten in verband met de rijkdom aan vitamine, mineralen en andere bestanddelen.

U weet, dat U bij gebrek aan vitamine A last kunt krijgen van nachtblindheid. Daarom dus eet U tomaten, bladgroenten en jonge peulvruchten.

Vitamine C beschermt U tegen tandvleesbloedingen en die vitamine kunnen wij vinden in bladgroenten, lombok, katjang pandjang blad en peulvruchten.

U zult bij gebruik van vitamine B geen last krijgen van beri-beri.

U weet dat het van veel belang is groenten niet te lang te koken en het kookwater te gebruiken voor sajoer of soep, terwijl azijn o.a. bij de bereiding van een slaatje moet worden afgeraden. Rauwkost, lezers, dat is het beste.

U weet dit alles?

Een reden temeer dus om nu Uw eigen grond te gaan ompspitten voor de verbouwing van groenten voor Uw gezin.

Het spreekt vanzelf, dat de natuurlijke vruchtbaarheid en de bemesting van de grond voor de opbrengst, een belangrijke rol spelen. De kwaliteit van het zaad is voor het resultaat eveneens van groot belang, terwijl daarnaast ook de goede verzorging der gewassen van betekenis is voor de oogst. Zeer zeker zal het niet altijd meevallen in dit onherbergzame land met gebrek aan werkkrachten, matige grond, etc. iets te bereiken, maar indien de goede wil en toewijding aanwezig zijn en de gewassen in hun groei niet tekort komen, dan kan een ieder in zijn eigen tuin per 10 m² wel ongeveer oogsten, wat hierboven vermeld is.

Veel succes.

CULTURA.

HET BEGONNEN

De oude legende van Icarus wijst erop dat de drang om zich in de lucht te verheffen, altijd bestaan heeft bij de mens.

De veelzijdige Middeleeuwse kunstenaar en geleerde Leonardo da Vinci maakte reeds een studie van de vogels en onderscheidde twee onderling verschillende bewegingen n.l.

1. Het naar beneden zweven;
2. het op gelijke hoogte blijven en op groter hoogte komen.

Hij was ervan overtuigd dat ook de tweede beweging mogelijk was zonder dat de vleugels bewogen.

Anderen evenwel bestreden dit en pas tegen het einde der negentiende eeuw is de juistheid van da Vinci's zienswijze gebleken. Het toender-tijd eveneens opgang makend denk-beeld dat de resultante der krachten van de onder de vleugels wervende wind een opwaartse richting zou hebben, verwierp hij door een theorie te ontwikkelen die luidde: Een lichaam kan niet worden opgeheven door golven die dit lichaam zelf opwekt.

De onjuiste verklaringen bleven evenwel bestaan en het duurde tot 1883 eer Lord Raleigh in het tijdschrift "Nature" (Natuur) een redelijke uitleg van het zweven gaf. Hij schreef n.l. dat zulks mogelijk was wanneer de wind of niet gelijk, of niet horizontaal was. Dit was de zg. "up-current"-theorie.

Langzamerhand verdreef deze "stijwind"-theorie de nog steeds geldende, reeds door da Vinci bestreden "reactie"-theorie.

De eerste mens die er in slaagde het zweven in de praktijk toe te passen was Otto Lilienthal. Hij leverde deze prestatie in 1895 nabij Berlijn, met een primitieve constructie van staaldraad en linnen waarmee hij een kunstmatige helling afvloog.

Ook in de omgeving van Glasgow ge-

lukte iets dergelijks en in 1896 bleef Herring reeds gedurende 48 seconden in de lucht. De "stijwind"-theorie won steeds meer terrein. Chanute publiceerde dat er zelfs plaatsen bestonden waar de opwaartse richting van de wind meer dan vier mijl per uur bedroeg. Een nog beter inzicht kreeg men toen een Engelsman verklaarde dat zweven eigenlijk niets anders was dan het naar beneden glijden in een kolom opstijgende wind. Dit mag vreemd lijken, het is niettemin juist. Even vreemd en even juist als het feit dat een zweefvliegtuig bij hevige tegenwind (ten opzichte van de aarde) achteruit kan vliegen.

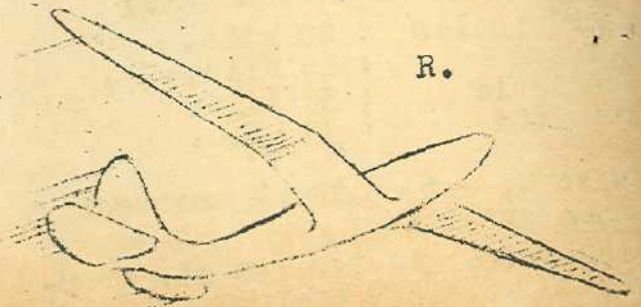
In 1911 slaagde Orville Wright erin bijna 11 minuten in de lucht te blijven.

Later verhuisde het record naar Duitsland, waar Harth bij Frankfort am Main gedurende 21 minuten in de lucht bleef. Nog hetzelfde jaar maakte Hentzen, met een zweefvliegtuig genaamd "Vampyr" een vlucht van 3 uur en 6 minuten. Hij bereikte daarbij een hoogte van 1000 voet (305 meter) en landde op een punt dat hoger lag dan dat waar hij gestart was.

Ook legde men toen reeds flinke afstanden af, terwijl een door onze beroemde landgenoot Anthony Fokker geconstrueerde tweezitter een record-vlucht van 49 minuten maakte.

Toen vlogen de prestaties omhoog. Nu ziet men kans een afstand van honderden kilometers af te leggen en naar van te voren opgegeven doelen te vliegen. Het wereldrecord bedraagt zelfs ver in de vijftig uur. Dit alles is mogelijk doordat men zich de ervaringen van vele pioniers ten nutte heeft gemaakt en met experimenten en proeven tot constructies is gekomen die zo volmaakt zijn, dat voor nieuwe records niet de toestellen tekort schieten, maar het menselijk prestatievermogen onvoldoende is.

R.

DREMPELTJES

Wat er niet over

L.M.D.

Wij mogen die lui van de Leger Materieel Dienst wel. Geheel vrijblijvend hebben zij ons een "Instructie" aangeboden. Niet dat wij er ook maar iets van begripen, maar wij vinden het gebaar zo sympathiek. Wij hebben dit administratieve kleinood dan ook, compleet met zeven gratis bijlagen, zorgvuldig weggeborgen in onze uitpuilende map "Onbegrijpelijke Stukken".

Edoch, leergierig als wij zijn, trokken wij heden de stoute schoenen aan, grepen de bewuste map en visten de "Instructie" eruit. Reeds op pagina 1 kregen wij een verheugend bericht onder onze pientere oogjes: "Aanvraag tot eerste uitrusting". Nu, daar voelden wij wel iets voor. Wij rusten graag uit moet U weten. Maar alras bleek dat wij ons te vroeg verheugd hadden, het document onthulde enige regelen verder dat slechts het Papoea-Bataljon, eerst mocht uitrusten. Op pagina 2 werden wij verwezen naar schrijven KMG/LMD no. A/205/6260/5/I en vernamen wij dat de administratie-kosten niet worden berekend, waarvoor onze dank. Pagina 3 bracht ons in contact met het Inventaris-boek. Alhoewel wij daar nooit veel over geweten hebben, bleek dit volstrekt geen bezwaar te zijn. De L.M.D. tastte hieromtrent ook in het duister, zij schreef althans "hierover valt niet veel toe te lichten".

Doorbladerend kwamen wij in de bijlagen terecht en hier ging ons hart eerst recht open. Zo lang hadden wij al verlangd naar aflap-machines. Geen groter

genot kennen wij dan te mogen kiezen tussen kanonnen met brede of smalle wielbasis, ook al moeten wij dan vermelden of wij het ding met of zonder mondingsriem wensen. In gedachten za-

gen wij onszelf reeds trots rondstappen met een echt Apparatus calibrating visual nr. 1, een oscillographe of een 779 Super sensitive analyzer. En dat alles kon de L.M.D. ons bezorgen.

Wij behoefden slechts onze heldere blik naar Magazijn Groep 2 Sectie CK te richten en de magische woorden "burger outfit" straalden ons tegen. Overal hebben die jongens toch aan gedacht, op één enkele pagina hadden zij hoefnagels, tanks, brug- en aanverwant materiaal, motorzagen en hoge marssnelheden verzameld. Op het laatste zijn wij niet zo dol, maar dat kunnen wij dan wel overslaan.

Een volgend schrijven ging over "aan het land toegebrachte schade" en zal vermoedelijk niet voor ons bestemd zijn geweest. Maar ons kinderhart zong verheugd bij het aanschouwen van de volgende lijst: messen-knives, identiteitsplaatjes groen en rood met koord, draagriemen rechts zonder lus, borden emaille gemiddelde eenheidsprijs, balken verzilverd ROT, veters kort zwart katoen per paar en morskielen slagers diverse maten. Er kwam geen eind aan, de goede gaven bleven ons oog boeien.

Toen kwamen wij bij de afdeling Vrouwenkleding etc. terecht. Wat wij daar lazen deed ons verschrikkelijk blozen, dus bladerden wij maar gauw verder. Wij vonden dit een minder nette beurt van de L.M.D. De bamboe-hoeden echter vrolijkten ons weer op, de sloten-hang-kopergroot konden wij ook best gebruiken, maar met de zandzakken groot en klein zaten wij nogal in onze maag. Wij konden daar beslist geen emplot voor vinden, dus zagen wij er maar van af. Verder stuitten

wikkelde formulieren van het soort dat wij altijd resoluut bij de "Onbegrijpelijke Stukken" doen.

Lang hebben wij gepeinsd over de reden van al die goedheid. Wij voelen ons een tikje bezwaard, omdat wij niets kunnen doen als tegenprestatie. Misschien zullen wij binnenkort het Nieuwsbulletin wat opvrolijken voor die jongens; zij kunnen het tenslotte niet helpen dat het zo'n verward zoedje is in de wereld. Zij doen hun best om ons eenvoudige zieltjes wegwijs te maken in de doolhof. En dat weten wij dan ook te waarderen. Wij mogen die lui van de L.L.D. wel.

SCHOTELS

Lezers, het is U bekend, de lucht zit vol vliegende schotels. Iedereen ziet ze overal. Nu blijkt toch wel dat we op Nieuw-Guinea in een uithoek zitten. Zelfs vliegende schotels - en die komen toch verder overal - zie je hier niet. We hadden de hoop dan ook al opgegeven ze nog ooit te zien. Echter, doorgesiepeld via de kanaaltjes van de pers bereikte ons het verheugende bericht dat men er een in Soerabaja gesignaleerd had. Dat was het ogenblik, waarop wij dachten: Laat ons voorbereidingen treffen. Laat

ons alles in gereedheid brengen, een legelijk net kijker uitrusten, vlaggetjes kopen om mee te zwaaien, want ze komen kennelijk deze kant op. Wij denken nog steeds dat ze een dergelijke geste zullen appreciëren. Iedereen doet lollijk tegen of over ze en zegt dat het vliegtuigen van Mars, Russen met een nieuwe vinding of atoomcarriers zijn. Zij geloven dat we vriendelijk en voorkomend moeten doen. Misschien komen ze dan naar beneden en als dat gebeurt pikken we ze met zout op hun staart of ergens anders, als schotels geen staart hebben. Zoals gezegd, alles wilden we voorbereiden, maar het mag weer niet zijn. En wie denkt U, heeft dat pleziertje in de war gestuurd? Zoals ze dat met het weer doen, beginnen ze ook al met pleziertjes. Bah, rotjongens zijn het, die weermannetjes van de Meteo uit Soerabaja. Laat ze nou gezegd hebben, dat er leven Soerabaja helemaal geen schotel is geweest, maar dat zij een weerballon hebben opgelaten. Driewerf bah en we hadden al zo'n lol om alles fijn te regelen. We houden zo van het zwaaien met vlaggetjes.

GEWILTENSURVRAAG

Bent U er nog ingetippeld op 1 April.....

En ze geloofden het niet

Velen Uwer zullen in deze Paas-
dagen nog weer eens de beschrijving
lezen of horen voorlezen over de
gebeurtenissen die het wezen van
het Paasfeest bepalen. Enkel reeds
de wijze waarop de geschiedschrij-
vers - het zijn de Evangelisten
Mattheus, Markus, Lucas en Johan-
nes - hun verslag te boek stelden
geeft voldoende aanleiding om het
ter lezing aan te bevelen aan al
degenen, die hier nog nooit aan
toe kwamen.

In iedere zin vindt men dezelfde
levendige opeenvolging van feiten
en de spanning zoals men die kan
ontdekken in beschrijvingen van
opzienbarende feiten door goede
journalisten.

't Begint al met de ontdekking
der verrijzenis door de vrouwen, die
uit pieteit een bezoek kwamen
brengen aan Christus' graf. Dan de
wijze waarop de eerste berichten
door 't land waaien en hoe de leer-
lingen, die al aardig op weg waren
naar een grote desillusie, deze
eerste berichten ontvangen. Ette-
lijke keren lezen we daarover "en
ze geloofden het niet."

Daarna volgt dan de gelegenheid
tot persoonlijke constatering der
feiten: Petrus en Johannes gaan
zelf naar het graf en vinden het
ledig; de Emmausgangers ontmoeten
Christus en hebben een onderhoud
met Hem; Thomas wordt zelfs in de
gelegenheid gesteld tot een wel
zeer minutieuze controle.
Eindelijk groeit dan de overtuiging
dat 't toch waar blijkt te zijn.
Pas na dit alles hangt dan over al
deze vertrouwelingen van Christus
een zuivere sfeer van geloof en
van geluk, van trots en van trouw.

Deze mensen - en let wel, het
waren vertrouwelingen - reageerden

snel toen hun Meester gevangen
genomen werd. Ze namen de vlucht.
Maar bij het goede bericht van
zijn opstanding, reageerden ze maar
zeer schoorvoetend.

Beste lezer, als we goed in deze
spiegel zien, eerlijk en eenvoudig,
is het of we er iets van ons eigen
beeld in vinden.

Dikwijls wordt ons vertrouwen in
God en ook in onze medemensen
vlugger geschokt dan gevestigd.
Verhalen over fouten van onze mede-
mensen geloven we vaak heel wat
sneller dan mededelingen over zijn
goede eigenschappen.

Toch is dit een zeer te laken hou-
ding, want we vernietigen hierdoor
heel wat schaars en kostbaars in ons
eigen leven, in dat van anderen en
in onze samenleving.

Het staat immers onomstotelijk
vast dat een mens en een gemeenschap
van mensen - dit gaat nog des te
meer op wanneer het een samenleving
betreft van klein formaat - met
een onwrikbaar vertrouwen op God
en met een spontaan geloof in
elkanders goede wil en elkanders
goede eigenschappen, sterk zijn.

Geloof in God's macht, vertrouw op
God's zegen in het leven en neem
sneller de goede dingen aan dan
de kwade, die men U over Uw mede-
mensen vertelt.

Gelof me, God leeft, Hij is niet
dood.

Christus leeft. Hij is niet dood.
Geloof me, in Uw medemens leeft
veel goeds, zelfs naast zijn fouten.
Het goede is in hem nog even goed
als in U zelf.

Enkel bij slechte verhalen over
Uw medemensen, moet van ons kunnen
worden gezegd: "maar ze geloofden
het niet."

Door zo te handelen zult ge een
prettige geest aankweken onder el-

kinder.

alig Paasfeest

de Vrouw op

NIEUW-GUINEA

ANDERE GELUIDEN

Als er toch 's wat meer dames waren, die tijd over hadden. En als die dames zich dan 's reuz ze verdienstelijk wilden maken op een prettige manier dan is het hiermee:

30 April is de feestdag der feestdagen voor iedereen, maar wel heel in het bijzonder voor de Papoea's en nog meer voor de kinderen der Papoea's - en tot dusverre werd dan ook alles door het Bestuur plus hunlieder dames gedaan om daar wat gloed en glorie aan te geven.

Nou is dit in 1950 echter ontzettend moeilijk geworden, door het leeg zijn van de toko's - door het schaars zijn van het nieuwe geld, en door het overbezet zijn van de Bestuurslui, door de geld omwisseling voor blanke en....ock voor de tienduizenden bruinen (waarbij ook alweer de Bestuursdames het nodige zullen moeten verzetten.)

Die "vraag om bezigheid" in het 2e of 3e Drempel-nummer door Vanitas geslaakt, was dan ook een openbaring.

Als die dames daar nou eens in wilden trappen. En voor zover hun fantasie om een tennisbal blijft spelen, zou ik een paar suggesties willen geven.

Om te beginnen: laat nu eens niet Hollandia alleen boffen bij zo'n uitgelezen, werkgierig clubje Ifar-dames - want Hollandia heeft niet zoveel Papoea-kinderen te

verbliden als.....bv. Biak en in Hollandia zijn zeker 10 x zoveel burgervrouwen als in.....bv. Biak. En wie weet heeft Hollandia toch al een ruimere feestbegroting en beter voorziene toko's en welfare (protest s.v.p. naar Vanitas).

Zo had Biak bv. verleden jaar meer dan 1000 kinderen van heinde en ver gekomen, getippeld, geprauw, gezeild, gehigginst.

Een heel karwei al om die 1000 (plus minstens evenveel ouden) onder te brengen, te voeden

voor die paar dagen, dat ze voor en na het feest aanwezig zijn in het kamp.

Maar - wat zegt U ervan, dat die 1000 kinderen ook een presentje kregen?? En dat kregen ze.

De onnozele feestbegroting ging wel schoon op aan de dranken voor de receptie, waar blank en bruin, hoog en laag in grote getale pleegt op te komen - bovendien ging het tijdens die receptie gieten - alles bleef zitten waar het zat - en de flessen plus bowlpotten gingen hardsti..... leeg.

Dus - het kinderveest moet uit eigen beurs geboren worden en uit vaardige handen en rommelkasten, manden, hoeken, zolders.

Van bij elkaar gescharreld papier, (secretarissen krijgen graties als ze wat van schrielle bazen kunnen gappen) (hebben ze in Hollandia wel papier?) maken we kalendertjes (gestencild) of kleine notitieblokjes, waarbij het de enige kunst is om aan aardige plaatjes te

komen voor kalenderschildjes plus notebloc-schildjes (desnoods bijgekleurd, geknipt, op karton geplakt) en met nietjes bevestigd.

Van oude lappen maken we reuze primitieve lappenpoppen (zaagsel bij zagerij) lappenhondjes. Alle kindjes potlood zijn welkom - en een reuze bezit voor een Papoea kindje. U kunt niks zo gek bedenken of een Papoea-kindje is er nog wel blij mee.

Bijvoorbeeld lege-cigaretten-tinne-

De Italiaanse journalisten werden begroet met slagzinnen als: "Weg met de reactie", "Weg met De Gasperi" en "Weg met de Kominform". Een ernstiger incident viel voor met een persauto, waarin een verslaggever van een Italiaanse krant in Triest zat en twee leden van het persagentschap van de christelijk-democratische partij in Italië. De menigte doorstak de banden van de auto en mishandelde eerstgenoemde Italiaan zodat hij verwondingen aan een arm en aan zijn gezicht opliep. "et driemanschap" vervolgde zijn reis op platte banden, doch werd opnieuw aangehouden, thans door de auto van zone-politieagenten, waarin o.a. een officier zat. De menigte sloeg er weer lustig op los tot de aangevallenen wilden roepen: "Wij zijn gestraft door het volk". Daarna mochten zij hun tocht, nog steeds op vier plate banden, vervolgen.

In een officiële bekendmaking werd gezegd dat de verkiezingen in volkomen rust plaats hadden en dat tussen de 80 en 100 percent van de kiesgerechtigden naar de stembussen trokken. Een correspondent van AFP, die verschillende stemlokalen bezocht, merkte echter op, dat enkele kiezers van kiezen werden uitgesloten onder voorwendsel dat hun naam niet op de kiezerslijsten voorkwam. De kiezers tekenden geen controlekaart wanneer zij hun stem hadden uitgebracht.

De stad Triest was gekleurd van de Italiaanse vlaggen, die waren uitgehangen als protest tegen de verkiezingen in de B-zone.

United Press meldt over de verkiezingen nog dat niet minder dan 42.000 kiesgerechtigden uit protest tegen de stemmethode hun briefje niet hebben ingevuld.

Zondag was nog geen 50% van de stembriefjes ingeleverd in de hoofdzakelijk door Italianen bevolkte kuststeden Kopar en Iola. De verkiezingen werden gehouden voor het aanwijzen van 217 leden

in de regionale raad van de Joegoslavische B-zone. De raad wordt een soort klein parlement voor deze zone.

Generalissimo en mevrouw Chiang Kai-shek hebben persoonlijk de leiding in handen genomen van een organisatie voor anti-Russische en anti-communistische propaganda op Formosa.

Sprekend op de openingsdag van een driedaagse bijeenkomst van meer dan 200 afgevaardigden van het Chinese vasteland, Formosa en Thibet, verklaarden Chiang Kai-shek en zijn echtgenote, dat het aan de vrouwen van Formosa lag, een front te vormen tegen de communistische infiltraties en de activiteiten van de rode vijfde colonne te bestrijden. In die rede noemde Chiang Kai-shek de drie voornaamste punten van de campagne, n.l.:

1. de vrouwen dienen hier de leiding in te nemen, omdat zij ook in het familieleven de figuren zijn waar alles om draait.
2. het doel van de communisten op het vasteland is, het voormalige systeem, waar de gehele maatschappelijke structuur van het land op berust, te vernietigen, waardoor het noodzakelijk is om alles in het werk te stellen om het familiesysteem in stand te houden.
3. soberheid en opofferingen zijn noodzakelijk en vrouwen zijn beter dan mannen in staat om het huishouden in deze richting te besturen.

Mevrouw Chiang deed een beroep op alle vrouwen om anti-communistische propaganda te maken en de plannen van de regering tegen het communisme bekend te maken. Voorts dienden alle vrouwen zich verdienstelijk te maken door b.v. kledingstukken te vervaardigen ten behoeve van de soldaten, doch het belangrijkste van alles is, aldus mevrouw Chiang, dat er georganiseerd wordt gehandeld.

Generaal Antony Mac Auliffe, de leider van de chemische afdeling van het Amerikaanse leger, verklaarde dat Amerika en de Sovjet Unie waarschijnlijk beiden bezig zijn met de vervaardiging van "zenuwgas". Daar vele Duitse deskundigen op het gebied van de chemische oorlogvoering in dienst zijn van de Russen, mochten wij wel aannemen dat wij niet alleen in het bezit van offensieve en defensieve geheimen van het nieuwe gas zijn, zo verklaarde Mac Auliffe.

Het gas zou de wil tot tegenstand van de vijand met de minst mogelijke kosten fnuiken en daardoor zou een overwinning behaald kunnen worden zonder ontwrichting der economie. Mac Auliffe's overtuiging was dat de VS nooit het initiatief zouden nemen tot het gebruik van gas of het voeren van een bacteriologische of radiologische oorlog en dat zij dergelijke wapens alleen voor vergelding zouden gebruiken. De chemische afdeling van het leger geeft per jaar meer dan 12 mill. dollar uit voor onderzoekingen en ontwikkeling op het gebied van de chemische en radiologische oorlogvoering.

De vitale en delicate problemen het Verre Oosten betreffende zullen waarschijnlijk, in het licht van de snelle ontwikkeling in dat deel van de wereld, behandeld worden op de conferentie van landen in Zuid-Ost Azie en de Westelijke Pacific, die in de laatste week van Mei in Baguio gehouden zal worden.

De Philippijnen stellen zich voor een economische, politieke en culturele Unie tussen deze landen te vormen tot aller voordeel, doch president Quirino heeft verklaard dat aan de conferentie zelf moet worden overgelaten welk karakter de Unie zal aannemen, als tenminste tot het vormen van een Unie besloten wordt.

Er zijn nog enige punten die

in het geding worden opgehelderd. Er is nog steeds geen lijst van deelnemende landen gepubliceerd. Zelfs is niet bekend welke landen zijn uitgenodigd en welke al hebben geantwoord. Ook is niet duidelijk of Zuid-Korea en Nat. China zullen deelnemen, evenmin als de staten Vietnam, Laos en Cambodja, die nog niet door de Philippijnen erkend zijn.

Wat de conferentie zelf betreft wees een buitenlands diplomaat erop dat hij reden heeft om aan te nemen dat sommige gedelegeerden de voorkeur zullen geven aan een "hard" pact i.p.v. aan een "zachte" unie. Dit kan een levendig debat veroorzaken, aangezien de Philippijnen een non-communistische, non-militaire organisatie hebben voorgesteld. Er zijn thans echter tekenen, dat de Philippijnen zich zullen beperken tot het verrichten van de beginwerkzaamheden van de conferentie en het aan de deelnemende landen zullen overlaten bij meerderheid over de aard van de Unie te beslissen.

Men verwacht dat de conferentie minstens drie dagen zal duren en bijgewoond zal worden door ongeveer 150 gedelegeerden. Quirino heeft echter gezegd, dat de conferentie aan geen tijdslimiet is gebonden en dat de vergadering zelf over de duur zal beslissen. Inmiddels is de Philippijnse regering begonnen alle maatregelen voor de "machinerie" van de conferentie en voor de accomodaties van de gedelegeerden te nemen. Alle beschikbare regeringsgebouwen, de zomerverblijven van hoge regeringsfunctionarissen inbegrepen, zullen worden gereserveerd voor de gedelegeerden.

THUISKOMST. (Binnenhof).

Het ergste wat de teruggekeerde soldaat uit Indonesie zou kunnen overkomen is dat hij verantwoordelijk wordt gesteld voor wat er nu in Indonesie scheef gaat. In de regel is de ontvangst hartelijk. Er zijn erepoorten, er zijn vlaggen uitgestoken, er is feest. Maar dat kan alleen de uitdrukking zijn van een vreugde dat Jan of Gerrit de dans is ontsprongen en weer in levende lijve is teruggekeerd. Achter deze vreugde en achter dit feest kan toch de overtuiging schuil gaan dat door het optreden van ons leger in Indonesie de spanningen nodeloos zijn toegespitst, dat het eigenlijk de schuld is van het leger dat de zaak nu zo moeilijk is. Deze beschuldiging wordt niet uitgesproken, maar zij leeft toch dikwijls op de achtergrond. En juist de teruggekeerde soldaat is op dit punt uiterst gevoelig: hij begrijpt direct wanneer dit stille verwijt op de achtergrond leeft en hij sluit zich af voor ieder dieper contact.

Is het leger verantwoordelijk voor de spanningen tussen Nederlander en Indonesier nu? In de eerste plaats dient opgemerkt, dat het leger niet uit eigen beweging naar Indonesie is gegaan, maar dat het een opdracht vervulde van hoger hand opgelegd. Is het militaire optreden verkeerd geweest, dan moet de schuld niet worden gezocht bij de soldaat maar bij de overheid, die het leger opdracht gaf, bij het Nederlandse volk, dat deze overheid aan het bewind bracht en aan het bewind hield.

Maar als men dit aan de soldaat zegt dan zal hij misschien dankbaar zijn dat hij op deze wijze ontlast wordt, maar hij zal allerm minst bevredigd zijn. En dat om twee redenen. In de eerste plaats omdat hij meent dat zijn arbeid in Indonesie zeker niet alleen negatief en verkeerd is geweest en in de tweede plaats omdat hij - mits juist aangepakt - zijn eigen schuld in het drama overzee niet wil ontkennen maar wil aanvaarden.

Door het optreden van het leger in Indonesie werd duizenden en duizenden mensen in de meest letterlijke zin het leven gered. Wij denken slechts aan de vrouwenkampen in Midden-Java en bij Surabaja. Dan aan de Chinezen, mannen, vrouwen en kinderen, bij duizenden gered in een tijd toen de oosterse wereld totaal buiten zichzelf was. Dan aan de vele, vele duizenden mannen, vrouwen en kinderen uit de kampens en dessa's, die in de jaren 1946 en 1947 leefden in ziekte en ellende, maar overal waar de Nederlandse troepen verschenen weer werden verzorgd, van medicijnen en geneeskundige hulp werden voorzien. Het Nederlandse leger kortom, hielp waar het kon en die hulp was nodig en zij werd gewaardeerd. Niet alleen door Europeanen en Chinezen, maar ook door de gewone bevolking. Zo groot was dikwijls de dankbaarheid dat de troep feesten werden aangeboden: wajangspel, dans, lekkernijen. De gewone bevolking hield van de Nederlandse soldaat. Zozeer, dat Sutan Sjahrir het Nederlandse leger in hoge mate apprecieerde. En wanneer in de toekomst een betere verhouding tussen Nederland en Indonesie tot stand zal komen, dan zal dat niet in het minst veroorzaakt zijn door de houding van de Nederlandse soldaat en door de wijze, waarop hij zijn taak opvatte.

Zeg niet aan de teruggekeerde soldaat dat het de schuld is van het Nederlandse bewind dat hij verkeerde dingen heeft moeten doen. Zeg hem veeleer dat hij een moeilijke taak goed heeft volbracht, dat hij mede heeft gewerkt aan een goede verstandhouding tussen Oost en West, dat zijn zelfbeheersing en hulpvaardigheid ook in Indonesie zijn gewaardeerd en medehelpt aan het vormen van een goede verstandhouding tussen Nederland en Indonesie.

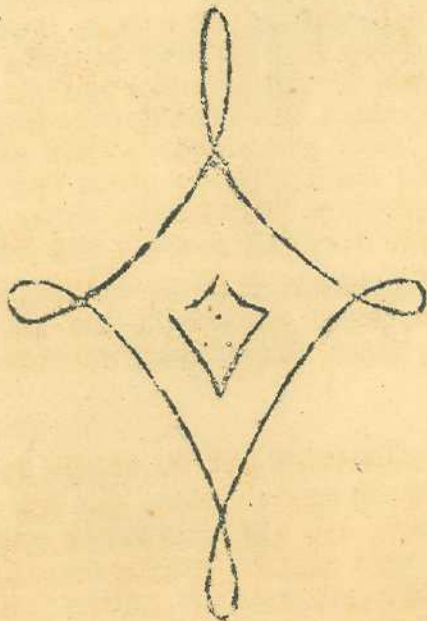
Maar als ge het hem zo zegt, dan zal de Nederlandse soldaat dat te veel lof vinden en zal hij beweren, dat er ook andere dingen in Indonesie zijn gebeurd en

dat hij ook voor zijn deel schuldig is aan het wanbegrip tussen Oost en west. Hij zal zeker het verwijt van algemene wreedheid en ongedisciplineerdheid tegenover de Indonesische bevolking afwijzen.

Hij zal - wanneer ge hem aan het vertellen kunt krijgen - laten zien hoe ontzaglijk zwaar zijn taak was juist in verband met discipline en zelfbeheersing. Want het valt niet mee om aan een demarcatielijn te zitten, steeds aanvallen en aanslagen te moeten afweren, zonder in staat te zijn de vijand af te straffen: de demarcatielijn mag men immers niet over. Het is heel moeilijk om in een gebied te zijn waar op alle wegen landmijnen en trekbonnen kunnen liggen, waar bij iedere kromming van de weg en op ieder geschikt punt snipers kunnen zitten. Het is daarom zo moeilijk omdat er geen represaillemaatregelen kunnen en mogen genomen worden en men toch altijd weer bloot staat aan een onverwachte schietpartij, een plotseling lopen op landmijn en trekbonn. De Nederlandse soldaat heeft een maximum aan zelfbeheersing opgebracht.

Maar in de strijd tot het brengen van veiligheid en recht en in het tonen van zelfbeheersing heeft men dan hier dan daar wel eens te kort geschoten. Soms was er onverschilligheid ten opzichte van de taak: laat ze hun eigen peultjes maar doppen, moeten wij ons leven in de waagschaal stellen voor deze vreemde mensen van dit vreemde volk?

Uw terugkerende zoon, man, verloofde is een gewoon mens, niet zonder menselijke grootheid, maar ook met menselijke feilen. Hij heeft veel moois en goeds ervaren, hij heeft het ook uitarmate zwaar en moeilijk gehad. Van het mooie en van het zware zal hij de sporen dragen, maar hoe meer wij hem zien als een gewoon mens, die wel veel nieuws heeft ervaren, maar toch in zijn menszijn dezelfde is gebleven in hoogte en diepte, des te gemakkelijker zal de band tussen hem en ons worden hersteld.

weldenkend mens kan aanbrengen.

Aalmoezenier.

IN EIGEN TUIN

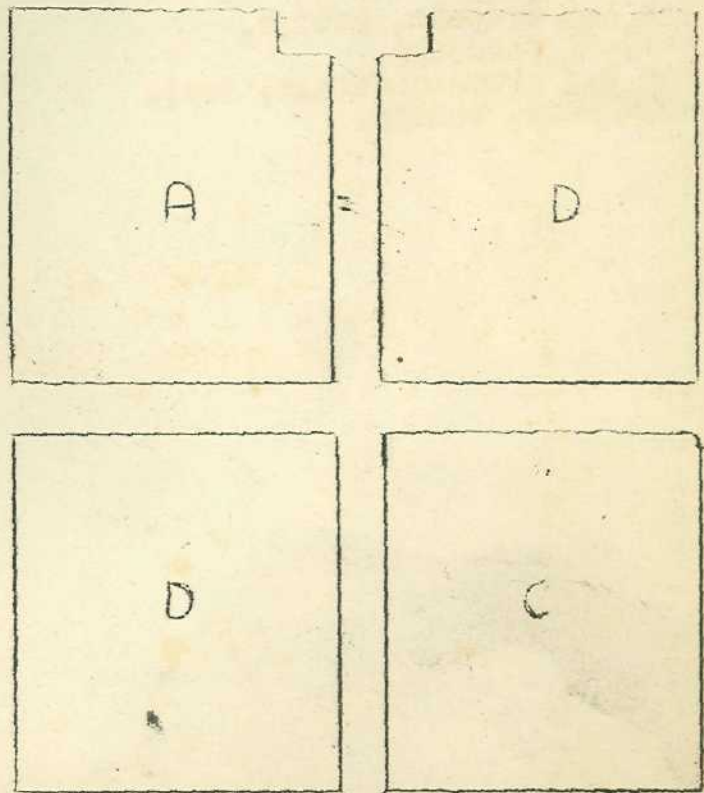
De vorige keer, hebben wij het gehad over wat de grond alzo kan voortbrengen. Ditmaal zal wij het teeltplan onder ogen nemen, dat een antwoord zal moeten geven op de volgende vragen: "Welke groenten zal ik telen? Welke soorten en hoeveel zaden moet ik aanschaffen? Welke meststoffen moet ik gebruiken?"

Het beste is om dit plan op papier te gaan tekenen en dan nauwkeurig op schaal. U zult zich zeker afvragen: "Is het nu beslist noodzakelijk, dat ik zo'n teeltplan ga tekenen, want zeer velen doen dan niet. Inderdaad, maar daarom is een plan toch nog wel belangrijk. De beroeps-tuinbouwer stelt elk jaar een plan op. Op schaal vormt zo'n tekening, waarin zowel de paden als de ligging en de oppervlakte der zaai-bedden zijn weergegeven, niet alleen een goede leidraad, doch is zij tevens een betrouwbare grondslag voor de becijfering van de nodige hoeveelheid zaden, meststoffen, etc. Bovendien kan hetzelfde plan in het komende jaar geraadpleegd worden bij de noodzakelijke toepassing van vruchtwisseling. Bij de keuze der te verbouwen gewassen moet reke-

ning worden gehouden met de bestemming, zoals bewaring dan wel vers gebruik.

Een andere factor van belang is de wenselijkheid om te weten, hoe groot een groenten-tuin voor een gezin moet zijn. De grootte hangt natuurlijk af van het verbruik door het gezin.

Een gezin van 4 man, heeft een stuk grond nodig van 6 Are. Dit betreft dan ook alleen de teelt van groenten. Op een dergelijke oppervlakte kunnen met enig overleg voldoende groenten worden geteeld. Naar aanleiding van het bovengenoemde, speelt de vrije tijd, welke men aan een tuin kan besteden een voornamelijk rol. In onderstaande tekening vindt men een tweetal eenvoudige plannen. Het eerste plan is in vieren verdeeld. Het pad, waardoor deze tuin in de lengte in de 2 halften wordt verdeeld kan een breedte krijgen van 60 cm. en dan

kan aan het eind van een pad een verzamel-plaats gemaakt worden voor al het onkruid, bladafval,

etc., de zgn. compost-heap.
De vier vakken A.B.C.D. zouden dan respectievelijk als volgt kunnen worden beplant:

Vak A.: groenbemesters vervolgens andijvie en daarna katjang pandjang.

Vak B.: andijvie of petsai vervolgens bieten of lobak en daarna katjang pandjang.

Vak C.: komkommers, vervolgens groenbemester en daarna tomaten.

Vak D.: snijbiet vervolgens terrong.

Het tweede teeltplan is eveneens eenvoudig van opzet, doch het aantal soorten van gewassen is iets groter, maar heeft dezelfde vorm.

In dit plan reserveeren wij in Vak A, een hekje bestemd voor onze toekruiden, zoals peterselie, selderie, serel, lombok, etc.

Vak A.: kropsla, radijs, katjang pandjang.

Vak B.: groenbemesters, prei, komkommer, radijs.

Vak C.: katjang pandjang, petsai, bieten of lobak-terrong.

Vak D.: witte kool, stamsla, boontjes, snijbiet, groenbemesters.

Teneinde grondverlies tegen te gaan, moeten de zijpaadjes tussen de bedden niet breder zijn dan strikt noodzakelijk. Een breedte van 25 cm. is voldoende. De breedte van 25 cm. is voldoende. De breedte der groente-bedden bedraagt niet meer dan 100 tot 125 cm, terwijl de lengte naar eigen inzicht kan worden bepaald. Tenslotte spreekt het vanzelf, dat ervan zo'n groententuin nog wel verschillende andere teeltplannen zijn samen te stellen.

De beide bovengenoemde plannen hebben een oppervlakte van 6 are, elk.

CULTURA.

doch niet in officiële kringen in die landen. De bladen wijzen erop, dat hoewel de steun van figuren als Churchill en De Gaulle, Adenauer verheugd zal hebben, de steun van officiële kringen nuttiger geweest zou zijn.

Volgens de diplomatieke correspondent van de "New York Times" heeft de Britse minister van buitenlandse zaken, Bevin, voorgesteld, dat Frankrijk, Engeland en de Verenigde Staten alle aspecten van de betrekkingen tussen de Westelijke geallieerden en de Sovjet Unie opnieuw in beschouwing moesten nemen.

Deze kwestie zou dan volgens Bevin op de aanstaande conferentie van de ministers van buitenlandse zaken der drie mogendheden besproken moeten worden; zoals reeds eerder werd bekend gemaakt zal deze conferentie waarschijnlijk in Mei te Londen worden gehouden.

Bevin is van plan om op de bijeenkomst in het bijzonder aandacht te schenken aan de problemen met betrekking tot de atoomenergie en aan de mogelijkheid voor het houden van besprekingen met de leiders der Sovjet-Unie.

Volgens de diplomatieke correspondent zullen de Verenigde Staten bereid worden gevonden om de kwestie van de betrekkingen met de Sovjet Unie nogmaals in studie te nemen, ondanks het feit dat zij thans druk bezig zijn met de problemen aangaande de toekomst van Zuidoost Azië en Duitsland.

De Britse minister van buitenlandse zaken is echter van mening dat ook de kwesties van de vredesverdragen met Duitsland, Oostenrijk en Japan en het verlenen van economische bijstand ter verdediging van

de landen gelegen in het gebied van de Middellandse Zee tot de Chinese Zee op de Londenconferentie behandeld dienen te worden.

Tot dusver heeft Amerika echter nog geen gedetailleerd antwoord gegeven op de voorstellen van Bevin; de Verenigde Staten hebben trouwens ook een Frans voorstel, dat de drie mogendheden zouden moeten komen tot een gezamenlijke militaire, politieke en economische gedragslijn ter verdediging van Oost Azië, in studie.

In de Verenigde Staten wordt evenwel verwacht, dat India zal weigeren om deel uit te maken van een Zuidoost Aziatische Unie, doch het wordt niet onmogelijk geacht, dat het land er geen bezwaar tegen zal hebben wanneer anderen gecoördineerde stappen ten aanzien van Zuidoost Azië nemen, aldus de diplomatieke correspondent van de "New York Times".

financiële en economische problemen staan.

4. dat het Chinese leger zal worden gereorganiseerd, waarbij de vier veldlegers onder een staf zullen worden gebracht en arbeiders en boeren in burgerwachten zullen worden opgenomen ter ondersteuning van het leger.

De leider van de Britse oppositie, Winston Churchill, heeft tijdens de debatten in het Lagerhuis over de buitenlandse politiek zijn wens voor besprekingen op hoog niveau met Rusland, herhaald. De voormalige Britse oorlogsleider, voegde hier echter aan toe, dat het westen moet onderhandelen uit sterkte, en niet uit zwakte. Churchill verklaarde, dat hij niet geloven kan dat een volgende oorlog onvermijdelijk is. Churchill sprak uitgebreid over Duitsland en stelde zich voor dat Engeland en Frankrijk zich zullen verenigen en daarna een Unie zullen aangaan met Duitsland.

In herinnering brengend, dat de oppositie van 1945 tot 1949 Bevin's buitenlandse politiek steunde, wees Churchill erop, dat het de bedoeling is van de oppositie om die steun te blijven voortzetten. Churchill zeide, dat Bevin niet bang hoefde te zijn dat in het Lagerhuis oppositie zou rijzen tegen besluiten die hij in het nationale belang zal nemen.

Sprekende over de Raad van Europa, zeide Churchill dat er niets dan goeds van kan komen als Duitsland onder de leden geteld kan worden. Het zou volgens Churchill jammer zijn als verder uitstel werd veroorzaakt door twijfels, of door het opwerpen van bepaalde voorwaarden.

Sprekende over de betrekkingen met Rusland zei Churchill, dat niemand de huidige moeilijkheden

onderschat en dat niemand de ogen sluit voor de kloof die de twee werelden, die zich wapenen en herbewapenen, scheidt.

Churchill meende dat Rusland meer de vriendschap van het westen vreest dan zijn vijandschap. Zijn voorstel voor een ontmoeting tussen de westelijke mogendheden en Rusland herhalende, zei Churchill dat de democratie in het Westen er voortdurend van overtuigd moet zijn, dat hun leiders niet aan de vrede wanhopen. Natuurlijk moeten wij uit sterkte met Rusland spreken en niet uit zwakte en natuurlijk moeten wij hand in hand staan met onze bondgenoten, met name met Amerika. Churchill legde er de nadruk op, dat zij die de verantwoordelijkheid dragen, geen gelegenheid voorbij mogen laten gaan om te onderhandelen met Rusland. Het is niet zeker, dat de tijd voor Engeland werkt, zei Churchill, want Engeland's positie is niet zo sterk als ze vroeger was. Als Amerika 1000 atoombomben heeft en Rusland vijftig, dan, aldus Churchill, zullen die vijftig atoombomben waarschijnlijk op Engeland vallen. Daarom moet een nieuwe poging voor een blijvende overeenstemming gemaakt worden, aldus sprak Churchill.

De vorming van een "Londen-Parijs-Bonn-Unie", zoals Churchill die in zijn rede tijdens het debat over de buitenlandse politiek in het Britse Lagerhuis voorstelde, wekte in politieke kringen in Bonn grote belangstelling. Men meent in deze kringen dat de rede van Churchill een uitnodiging tot de westelijke mogendheden is om de toetreding van Duitsland tot de Europese Raad mogelijk te maken. In perscommentaren wordt gewezen op de eenheid van inzicht van Churchill, generaal De Gaulle en Konrad Adenauer en op de reserve van Bevin en van Schuman. Het moet Adenauer teleurgesteld hebben, dat zijn denkbeelden steun vinden bij de oppositie in Engeland en Frankrijk

heel Kalimantan te verwijderen van imperialisme.

BUITENLAND

Generaal Dwight Eisenhower heeft Woensdag, 22 Maart verklaard dat Amerika bij zijn militaire uitgaven zo veel mogelijk rekening heeft gehouden met de nationale economie en soms zelfs te veel. Eisenhower voegde hier echter aan toe dat als de nationale economie geschaad zou worden door excessieve uitgaven voor het militaire apparaat, dit de vijand in de kaart zou spelen. Eisenhower legde deze verklaring af voor de commissie voor toewijzingen uit de Senaat, die aanvankelijk achter gesloten deur zitting zou houden, doch bij nader inzien toch een openbare zitting hield. Vernomen wordt, dat het Truman's wens was, dat de inzichten van de generaal in het publiek gehoord zouden worden.

Eisenhower zeide, dat hij zeer bezorgd was over de berichten ten aanzien van de communistische opmars in Azie. Hij drong aan op militaire en economische hulp aan Azie. Hij zeide, dat het beeld in Zuid-Oost Azie zeer ontmoedigend is en beval het verlenen van economische en militaire hulp aan dit gebied ten eerste in de aandacht van het Congres aan. Hij merkte op, dat militaire hulp aan dit gebied enig vertrouwen kan schenken voor het ogenblik en economische hulp voor de dag van morgen.

Eisenhower zeide dat een oorlog niet onvermijdelijk is, maar volgens hem neemt Amerika een onnodig risico, als het niet voldoende uit geeft voor zijn luchtmacht, zijn onderzeebootafweer en de verdediging in Alaska.

In officiële kringen te Londen heeft men Vrijdag 24 Maart geweigerd commentaar te leveren op een artikel, dat in een Parijs blad is gepubliceerd en waarin

wordt verklaard, dat Groot Brittanie besprekingen voert met de regering van communistisch China over het openen van diplomatieke betrekkingen tussen de beide landen.

Hierbij zou Engeland drie voorwaarden hebben geaccepteerd:

1. Engeland zou de Pekingse regering alle bezittingen van de voormalige nationalistische regering, voor zover deze zich op Brits gebied bevinden, overdragen; dit geldt in het bijzonder voor de voormalige Chinese nationalistische bezittingen in Hongkong en Kowloon, waaronder zijn begrepen: het nationalistische reserve-kapitaal, en schepen.
2. Engeland zou de aanspraak van de Pekingse regering om China in de Veiligheidsraad te vertegenwoordigen moeten steunen,
3. Engeland zou alle diplomatieke betrekkingen met de nationalistische regering moeten verbreken en ook zijn consulaat op Formosa moeten sluiten.

Hoge Chinese militaire autoriteiten hebben Maandag, 27 Maart toegegeven, dat er vooral in Centraal en Zuid China een grote activiteit heerst van nationalistische guerilla's.

Volgens het communistische persbureau heeft generaal Lin Piao de regering te Peking een rapport voorgelegd, waarin hij heeft medegedeeld:

1. dat er in zijn gebied 150.000 nationalistische guerilla's opereren.
2. dat de bezetting van het eiland Hainan, waarmee hij is belast, een "zeer moeilijke taak is" die een enorme voorbereiding vereist.
3. dat tien miljoen personen in de zes provincies welke hij bestuurt door honger worden bedreigd en voor een enorm aantal

Australiërs er de
aan deze regering met haat tege-
moet te treden en haar te bele-
digen zoals deze schrijver heeft
gedaan? Is het verstandig om de
haat en de vrees aan te wakke-
ren?" aldus prof. MacMahon Ball.

Inmiddels verscheen Zaterdag,
25 Maart het slotartikel van
Osmar White in deze serie over
Indonesië, waarin White verklaar-
de dat het "internationale smok-
kelaars-gilde Indonesië nu be-
schouwt als een permanent en
veilig terrein voor zijn acti-
viteiten, omdat - zoals zij zeg-
gen - een "WOG-regering" tot stand
is gekomen". "WOG" is een min-
achtende term die de Australische
soldaten tijdens de oorlog in
Noord-Afrika gebruikten voor de
donker-gekleurde inwoners.

De Heer W.A.J. Robert te
Surabaja, voorzitter van de
Stichting "Quo Vadis", die voor
haar leden emigratie naar Suri-
name beoogt, zal binnenkort via
Nederland naar Suriname ver-
trekken, zeneinde zich ter plaatse
op de hoogte te stellen vande
mogelijkheden tot verwezenlijking
van de plannen van de Stichting.
Hijontving van het Surinaamse
gouvernement de uitnodiging voor
het maken van deze orientatie-
reis.

Het ligt in de bedoeling, dat
hij ongeveer zes weken tot twee
maanden in Suriname zal blijven
en daarna ongeveer eind Mei begin
Juni naar Indonesië zal terugke-
ren, indien de resultaten van zijn
reis gunstig zijn.

In September van het vorig jaar
heeft de stichting een kolonisatie-
plan voor Suriname opgesteld. Dit
plan werd o.m. gezonden aan het
gouvernement van Suriname. Een
goede maand later antwoordde dit
gouvernement dat "voorop moet wor-
den gesteld, dat wanneer tot emi-
gratie naar Suriname zou worden
besloten, voornamelijk mensen zul-
len moeten komen, die zich door
eigen arbeid een bestaan zullen
moeten kunnen verwerven in de land-
bouw, daar niet verwacht kan worden,
dat zij in Suriname arbeiders in

dienst zullen kunnen nemen." Voorts wijst het gouvernement van Suriname erop, dat het geen gebruik is om bouwrijpe grond aan kolonisten uit te geven.

Verder werd verzocht een kosten-
begroting te willen indienen.

Hierop heeft de Stichting "Quo
Vadis" het Surinaamse gouvernement
een begroting toegezonden. Deze
begroting is gebaseerd op een
kolonistengemeenschap van 500 ge-
zinnen met ongeveer 1800 gezins-
leden. De kosten van de kolonie
gedurende de eerste acht maanden en
het aanschaffen van de uitrusting
worden geraamd op f.670.300.-
Surinaamse courant.

Verder heeft de Stichting het
gouvernement van Suriname mede-
gedeeld, dat door haar tot nu toe
386 gezinnen, met totaal 1413 ge-
zinsleden voor emigratie naar
Suriname worden genoteerd. Veertig
procent van het aantal gezins-
hoofden is kleinlandbouwer. 16
procent heeft een landbouwkundige
dan wel cultuurschool-opleiding
genoten. Verwacht wordt, dat het
aantal van 500 gezinnen, waarop
de kolonie is gebaseerd zeker zal
worden bereikt.

In de dezer dagen van het gou-
vernement van Suriname door de
Stichting ontvangen brief wordt
erop gewezen, dat vermoedelijk
niet direct voldoende grond be-
schikbaar zal kunnen worden gesteld,
in verband met het overvloedige
water, dat eerst door het aanleggen
van kunstwerken zal moeten ver-
dwijnen.

Het lid van de RIS-volksvertegen-
woordiging Mr. Moh. Yamin verklaarde
aan Aneta dat hij tijdens de open-
bare zitting van de volksvertegen-
woordiging over de aansluiting van
gebieden in Kalimantan bij de
Republiek Indonesia, op Zaterdag 1
April a.s., ook de Philippijnse
claim op Brits Noord Borneo zal
aanroeren.

Mr. Moh. Yamin zal aan de rege-
ring een voorstel doen om een con-
ferentie te houden tussen de regerin-
gen van de RIS en de Philippijnse
Republiek teneinde een "mutual
understanding" te bereiken om ge-

Amerikaanse departement van buitenlandse zaken, welke door dat departement zijn bestudeerd in verband met de mogelijkheid om verschillende Zuidoost Aziatische landen hulp te verlenen uit het fonds van 75 miljoen dollar, dat ter beschikking van president Truman staat voor besteding in de omgeving van China.

Daar president Truman slechts tijdens het huidige belastingjaar (dat op 30 Juni eindigt) de beschikking heeft over dit fonds is een beslissing omtrent het gebruik ervan zeer urgent geworden en op het departement van defensie neemt men dan ook aan, dat de bepaling der bedragen, waarvoor verschillende landen militaire benodigdheden zullen ontvangen, ten spoedigste zal plaatshebben.

De diplomatieke correspondent van Aneta verneemt uit betrouwbare bron, dat het aandeel van Indonesie vermoedelijk omstreeks de vijf miljoen dollar zal bedragen en dat deze som voornamelijk zal worden besteed aan lichte wapens en andere militaire benodigdheden, zoals transport- en communicatiemiddelen. Volgens Amerikaanse functionarissen is dit alles hoofdzakelijk bestemd voor gebruik door federale politie welke zal worden belast met de handhaving van rust en orde in Indonesie.

Deze functionarissen verklaarden dat, aangezien het nog onzeker is hoeveel militaire benodigdheden door de Nederlanders in Indonesie zullen worden achtergelaten, en wanneer deze benodigdheden ter beschikking komen, het wenselijk is, dat de Verenigde Staten niet wachten tot daaromtrent alle beslissingen zijn gevallen, doch nu reeds de helpende hand reiken. Deze hulp is van zeer bescheiden omvang en is uitsluitend bestemd om het de Indonesische regering gemakkelijker te maken de binnenlandse rust te handhaven, aldus werd tegenover de correspondent van Aneta verklaard, aangezien ter verdediging tegen agres-

sie van buitenaf natuurlijk grotere hoeveelheden en vermoedelijk ook andere soorten wapenen nodig zouden zijn.

Omtrent dit laatste vraagstuk, evenals omtrent de wenselijkheid van de uitrusting van militaire bases in Indonesie en aangrenzende landen met behulp van Amerikaans materiaal zijn de beslissingen in Washington nog niet gevallen.

In zijn wekelijkse radiocauserie over de Aziatische aangelegenheden, voor de radiozender van de Australische federale regering, sprak professor MacMahon Ball van de Melbourne universiteit scherpe afkeuring uit over drie artikelen over Indonesie en Nieuw Guinea van Osmar White, de speciale correspondent van de "Melbourne Herald". Deze artikelen zijn tijdens de afgelopen week in de Melbourne Herald verschenen.

Naar de mening van de professor benaderde Osmar White - die als oorlogscorrespondent een bekende naam heeft gekregen - de politieke situatie bij het analyseren daarvan teveel als een oorlogscorrespondent. Het feit, dat White de president van Indonesie enkele malen "Quisling Sukarno" noemde, achtte Ball absurd en hij attackeerde White op het feit, dat hij het Indonesische leger "een slechte grap" had genoemd. De commissie van goede diensten, aldus Ball, heeft gerapporteerd dat de TNI de Nederlandse positionele actie van December 1948 heeft tegengehouden en doen mislukken.

Ball sprak voorts White's bewering tegen dat het westerse kapitaal niet veilig is in Indonesie. Hij verklaarde: "Een grote Australische maatschappij, die de reputatie heeft altijd juiste beslissingen te nemen, investeert vol vertrouwen een groot kapitaal in een fabriek te Djakarta". MacMahon Ball besloot zijn causerie als volgt: "Wanneer de nieuwe regering van Indonesie de goodwill heeft van de Nederlanders, de goodwill en de economische steun van de Verenigde Staten, doen de

PERSOVERZICHT

van 26 MRT t/m 1 APR 1950

NEDERLAND

Ten aanzien van de conferentie van de twaalf chefs-staf van de landen, aangesloten bij het Atlantische Pact meldt de correspondent van Aneta in Den Haag nog dat in September van het vorige jaar de eerste conferentie werd gehouden, waar de praktische organisatie in grote lijnen werd uitgestippeld. Thans, vijf maanden later, neemt deze reusachtige organisatie reeds vaste vormen aan en men is zelfs zo ver, dat het gehele terrein van het Atlantische Pact in vijf regionale gebieden is verdeeld voor elk waarvan door de betrokken "regional planning group" plannen worden ontworpen.

In Amerikaanse kringen spreekt men met voldoening over de gemaakte voortgang. In die kringen vindt men de vorderingen op organisatorisch terrein en de verwezenlijking der beoogde samenwerking in de Europese frontgebieden der "koude oorlog" voornamelijk belangrijker dan de aanwezigheid van het aantal tanks en vliegtuigen.

Men put uit de reeds bereikte resultaten het vertrouwen, dat de twaalf landen zich met blijvende energie en groeiende kracht zullen wijden aan de verwezenlijking van het met het Atlantische Pact gestelde doel. Anderzijds wijst men er in kringen van de conferentie met nadruk op, dat er nog zeer veel arbeid zal moeten worden verricht voordat het mogelijk is, dat men met enige tevredenheid kan neerzitten.

Het probleem blijft de kwestie-Duitsland. Men verheelt zich in militaire kringen van de conferentie niet, dat Duitsland een zeer grote bijdrage zou kunnen leveren voor de verdediging van West-Europa

door de aanwezigheid van enorme hulpbronnen en een talrijke en geoefende mankracht. Maar bij de beslissing over deze kwestie - zo kan men in deze kringen horen - spreken niet de strategen het laatste woord doch de politici en de economen, want tegen een directe inschakeling van Duitsland zijn voornamelijk overwegende politieke en economische bezwaren geopperd.

De vijf regionale gebieden, waarin het pact-gebied is onderverdeeld zijn:

1. de Verenigde Staten en Canada;
2. het gebied van de Noord-Atlantische Oceaan;
3. Noord-Europa;
4. West-Europa;
5. Zuid-Europa en het westelijk Middellandse Zee-gebied.

Naar verluidt zijn voor deze regionale gebieden ontworpen plannen Dinsdag, 28 Maart jl. eveneens een punt van bespreking op de conferentie van chefs-staf geweest, omdat men deze plannen dan in groter verband kan bezien en hen coördineren.

In kringen van de conferentie deelde men voorts aan Aneta mede, dat twee der vijf regionale groepen de andere ver vooruitzijn, namelijk West-Europa aangezien hierin de landen van de Westerse Unie verenigd zijn, die immers reeds veel langer met het probleem der gemeenschappelijke verdediging bezig zijn geweest, en de groep aan de overzijde van de Oceaan, gevormd door de Verenigde Staten en Canada.

Voor de aanvang van de vergadering van Dinsdag hield generaal Bradley een korte toespraak, waarin hij de Nederlandse regering dankte voor de zeer gastvrije ontvangst, welke rede door de Nederlandse chef-staf, mr. Kruls werd beantwoord.

De Nederlandse communisten-
die zeggen dat zij 100% van de
den hebben, zijn op het ogen-
blik bezig vrijwilligers te ver-
ven door geheel Nederland voor
een massale demonstratie tegen
de defensie-conferentie van de
landen van het Atlantisch Pact,
die thans in Den Haag wordt ge-
houden.

Het plan der communisten is
de demonstranten uit Amsterdam
en Rotterdam te laten komen op
1 April, de dag, waarop de raad
van ministers van defensie van
de landen van het Atlantisch Pact
zal vergaderen onder voorzitter-
schap van de Amerikaanse staats-
secretaris voor defensie, Louis
Johnson.

Vrijdagavond, 24 Maart hielden
de communisten reeds een demon-
stratie door met meer dan 400
mensen naar de Amerikaanse ambas-
sade te Den Haag te trekken met
een brief, die zij aan de Ameri-
kaanse ambassadeur wilden over-
handigen.

De politie belette dit echter aan
de deur van de ambassade en
daarna trokken de demonstranten
schreeuwend en zingend door de
straten tot zij door de politie
uiteen werden gedreven.

De NIBEG-Nederland, de SVO en
de SIWO in Nederland hebben zich
met een adres tot de Eerste en
Tweede Kamer gericht, waarin zij
aan de volksvertegenwoordiging
het verzoek doen, de Nederlandse
regering uit te nodigen, alsnog
een wettelijke regeling te tref-
fen, waarbij ook aan de Nederlan-
ders, die schade leden aan goederen
in de oorlog tegen Japan, een
vergoeding wordt toegekend op ge-
lijke voet als aan de oorlogs-
slachtoffers, die schade leden in
de oorlog met Duitsland.

In de toelichtingen wordt o.a.
aangevoerd, dat, doordat deze Ne-
derlanders alle huisraad verloren
en daarvoor geen vergoeding ont-
vingen, velen hunner zich in Ne-
derland nog steeds op veel te dure
wijze woongelegenheden moeten ver-
schaffen, daar zij aangewezen zijn
op het huren van gemeubileerde

vertrekken, huizen en woningen,
die wel zien in schulden moeten
steken om zich te kunnen inrichter
Voorts dat, doordat zij hun be-
drijf en daarmee hun positie
verloren, zonder tot nu toe enige
schadevergoeding te ontvangen,
velen hunner in Nederland nog
steeds zijn aangewezen op sociale
steun, terwijl er ook geen uitzicht
bestaat om zonder schadevergoe-
ding hier ooit weer op de been
geholpen te kunnen worden en ook
de gelegenheid om in Indonesie
weder een bestaan op te bouwen
ontbreekt, dat elk uitzicht op
aanvullende regelingen van de zijde
der Indonesische regering, naar
dezerzijds gemeend wordt, thans
is verdwenen, tengevolge van de ge-
wijzigde staatkundige situatie.

De wetsontwerpen inzake het
regentschap en de voorgedij zijn
Dinsdag, 21 Maart in de verenigde
vergadering van de Staten Generaal
zonder hoofdelijke stemming aan-
genomen. De communisten verlieten
de zaal na een verklaring van de
heer Gortzak, die zei, dat de com-
munisten niet wensen mee te werken
aan maatregelen tot in standhou-
ding van de monarchie. De com-
munistische leden woonden de stem-
ming niet bij.

Deze wetten komen er op neer, dat
Prins Bernhard der Nederlanden
tot regent wordt benoemd voor het
geval de Koningin zou komen te
overlijden eer de kroonprinses
meerderjarig zou zijn. Verder wordt
Prins Bernhard aangewezen als
voogd over de minderjarige koning
of koningin.

INDONESIE

Op het Amerikaanse departement
van defensie wordt, naar de diplo-
matieke correspondent van Aneta
verneemt, thans studie gemaakt van
Indonesie's behoeften aan mili-
taire uitrusting voor intern ge-
bruik, waarin op korte termijn
door de Verenigde Staten zou kunne
worden voorzien.

De Indonesische regering heeft
daartoe onlangs lijsten van be-
nodigheden ingediend bij het

Stram Arnold (Austr.) en vele anderen.

SPORT

Het Oost-Nederlandse voetbalteam verloor met 1-0 van Noord-Holland.

DWS versloeg Neptunus met 2-0, zodat laatstgenoemde degradatiewedstrijden moet spelen in West I.

Limburgia won met 2-1 van PSV en werd kampioen van Zuid I.

Juliana dolf met 1-0 het onderspit tegen Emma en kwam daarvoor definitief op de laatste plaats in dezelfde afdeling.

Liverpool versloeg Everton met 2-0 en zal nu in de finale van de Engelse voetbalcup tegen Arsenal in het strijperk treden.

Freebooter (Vrijbouter) won uit een veld van 49 paarden de "Grand National" te Liverpool. Slechts 12 andere paarden haalden het einde van deze zware hindernisrace.

In Parijs won Harris de sprintwedstrijden voor Van Vliet. Laatstgenoemde won in Berlijn een 50 km. koppelwedstrijd met de Belg Scherens. In de sprint werd hij daar 3e achter Gosselin en Scherens.

Kilian, van het vroegere Duitse koppel Kilian-Vopel, won, nu al genaturaliseerde Luxemburger uitkomende, met Roth de Zesdaagse van Munster. De Nederlanders Savelsberg-Vooren werden vijfde.

Schulte-Peters zetten hun zegetocht voort. Nu weer wonnen zij de Zesdaagse van Parijs voor Lapélie-Bruneel (Fr.-B.), Koblet-von Buren (Zwits.),

De grote klassieke wegwedstrijd Milaan-San Remo werd een voortdurende strijd tussen de Belgische wereldkampioen 1949 Rik van Steenbergen en de Tour de France-winnaar 1949 Fausto Coppi.

Het was echter de veteraan Gino Bartali, Tour de France-winnaar in 1938 en 1948, die in de eind-sprint beiden te snel af was en voor de 4e maal in zijn lange carrière deze wedstrijd won.

Door een ruime puntenoverwinning op Doorenbosch, werd de Amsterdammer Schagen bokskampioen van Nederland in de half-zwaargewicht-klasse.

De "Cross des Nations" werd gewonnen door de Belg Lucien Theys, voor de Franse kleurling Alain Mimoun. Als eerste Nederlander kwam Lataster over de streep. Hij eindigde als 29e en liet daarbij nog ruim 50 anderen achter zich.

Wey, een bekende Apeldoornse visboer, deed weer van zich spreken door bij een veldloop in Hilversum de 44e plaats te bezetten. Vorig jaar slaagde hij erin te Enschede de Marathon (42 km) uit te lopen en toen was hij al 60 jaar.

Wentempel
de DREMPEL

... een heel besit in een afgelegen kampong - we kunnen ze desnoods met wat koekjes of snoep opvullen (ook Droste blikken dozen,..... ahem) oud speelgoed, een stuk zeep, gekleurd papier voor bv. verpakking (om zeep) of beplakking. Platen voor aan de muur, lintjes, strikjes, kammetjes, kralen, knikkers, een oude damesceintuur, waarvan het goede deel nog net om een kinderlijfje past met knoop plus knoopsgat. Wat dof geworden shag enz. voor een oude pruimer kan op de volksspelen voor de groten nog dienst doen.

Enfin. Als U Uw spullen nakijkt dames - en Uw burens vraagt, - vindt U zeker iets. En Biak zou in de wolken zijn als de C.M.V.-kist wat wat van die verrassingen gratis mee wou nemen.

Er zal wel een of ander goedgehartig officier zijn, die dat voor elkaar kan boksen.

In de hoop dat het gesputter van mijn vulpen goede resultaten mag hebben, zend ik de ijverige Ifar-dames mijn hartelijke groeten en dank.

GeBe.

P.S. Eventuele correspondentie en/of cadeautjes kunt U zenden aan H.P.B. Biak.
Hartelijk dank.

HET LEGER VAN Jan

Vol met repatrierende troepen koersen de volgende schepen naar Nederland: CASTELBIANCO, FAIRSEA, GOYA, GROOTE BEER, HEINTZELMAN en SOMERSETSHIRE.

Aneta meldt dat dit jaar 85.000 man wordt gedemobiliseerd, waarvan er 34.000 naar hun vroegere werkgever zullen gaan, 15.000 gaan studeren en 1500 een eigen bedrijf beginnen. Voor de rest, circa 48.000 man, moet nog een oplossing worden gezocht.

Voor dit probleem zijn de vooruitzichten hoopvol, schrijft "de Volkskrant". Van de 25.234 militairen n.l., die tussen 1 September 1949 en 1 Maart 1950 demobiliseerden, stonden eind Maart nog slechts 3279 personen als werkloos ingeschreven bij een Gewestelijk Arbeidsbureau (13 % van het totaal). Van dit aantal staan er 1215 nog geen maand ingeschreven, terwijl er in Februari toch 5500 afzwaaiden. Kortere dan 2 maanden worden 1102 namen vermeld, hoewel er in Januari zelfs 8400 hun battledress inleverden. In totaal staan slechts 482 oud-militairen langer dan 2 maanden, 418 langer dan 3 maanden en 62 langer dan een half jaar ingeschreven. Hieronder bevinden zich nog een aantal invaliden, enige pechvogels en wat "moeilijke" gevallen.

Hoewel het aantal repatrierende steeds groter wordt, loopt het getal van als werkloos ingeschreven terug. Van de 5500 die in Februari in de burgermaatschappij terugkeerden, hebben slechts 1990 zich bij "de beurs" gemeld. De rest was zelf reeds geslaagd.

DE DREMPDEL

WEEKBLAD VOOR NIEUW GUINEA

15 APRIL No. 9

* UITGAVE * VAN * DES * VOORL * DIENST * EN * DIENST * VOOR * LEGERCONTACTEN *

LAAT ONS REALISEREN

(Noot van de Redactie).

Reeds meerdere malen werden ons uit de kring der "Drempellezers" artikelen ter plaatsing aangeboden, waarin de stromingen en meningen, die op Nieuw Guinea bestaan, geschetst werden. Dat deze artikelen veelal de vraag "Wat gaat er met Nieuw Guinea gebeuren?" behelsden, behoeft geen betoog. Wij hebben dan ook gemeend U ondervolgend artikel niet te mogen onthouden, als zijnde, een der uitingen van mening en doelstelling over "de" veelbesproken vraag.

In de achter ons liggende jaren hebben we allen het ontstaan meegemaakt van tegenstrijdige spanningen, van een zodanige windsterkte dat de gehele samenleving door deze spanningen als een doek vaneengescheurd werd. En deze reusachtige scheuring ging dwars door ieder land, ieder huis, ieder hart. Van alle zijden greep met ontzaggelijke

druk de massa, het individu. De enkeling kon zich niet weren, niet redden van de algemene waan. Zulk een geweldige golvensamenstoot veroorloofde geen zekere, veilige, afzijdige standplaats, permitteerde geen neutraal "ik speel niet mee". We konden slechts plichtmatig de orders van onze meerderen volgen en uitvoeren, waarheen die orders ons ook voerden.

Dergelijke wereldspijtingen ontsteken zich aan tegen-gesteelde wrijvingen, hetzij sociale, politieke of gods-dienstige problemen, maar in wezen is het voor het fanatis-me egaal aan welke stof het ontvlamt. Het wil slechts branden en smeulen, zijn op-gekropte haatkracht ontla-den. De corlogsdulvel brak door de ketenen van het verstand en stortte zich vrij, vol harts-tocht over de wereld.

In die verschrikkelijke ogen-blikken van massawaan werd de wil van de enkeling uitgescha-keld. De horden rukten op en het individu werd met geweld naar links of rechts gedron-gen, in dit of dat gelid, naar het ene parool of een andere partij.

Rechts is overdrijving en links is overdrijving, rechts is fanatisme en links is fana-tisme. De man die dan niet mee wil doen aan de massaverbijs-tering, die in sereen even-wicht zich als bemiddelaar in het midden wil stellen, poogt tevergeefs met zijn blote han-den water aan vuur te binden.

Van de nabranders dezer we-reldworsteling en de daaraan volgende periode van chaotische opbouw dreigen onze stangenoten in Indonesie de slachtof-fers te worden. Zelf zijn we nog bijtijds met onze vrij-heidsidealen aan deze dreiging ontkomen, wel hebben we onze idealen moeten camoufleren, zoals men een dievenlantaarn onder zijn jas verstoppt en langs sluipwegen meevoert. En door alle tumult heen blikken we nu naar de toe-komst, want we weten dat het in het wezen der hartstochten ligt om eens mee te worden. Het is het noodlot van het fanatisme, dat het zich overspeeit.

Waar echter ligt het grensge-bied van dit fanatisme?

Na op de R.T.C. overeengekomen te zijn de Nieuw-Guinea-kwestie een jaar te laten rusten, is de RIS reeds nu een propaganda-actie be-gonnen die naar dit land grijpt. Allen weten wij van de werkelijke boycot in RIS-gebied, op goederen, voor dit land bestemd..... wij weten ook van de moeilijkheden en hinderpalen die onze stamgenoten die naar hier willen emigreren in RIS-gebied bercid worden..... wij hoorden van de RIS-geldsanering die impliceert dat velen het in de beste jaren van hun leven verdiende geld als sneeuw voor de zon zien ver-dwijnen.

Door dat alles en nog veel meer hebben wij een zekere bewondering gekregen voor het incassering-ver-mogen onzer Regering. Wij zijn geen politici en zien met een zeker ont-zag op tegen de mannen die na iedere belediging maar weer met een pathetisch gebaar de andere wang toe-steken. Onze ministers schijnen wel over een behoorlijke stock wan-gen te beschikken. Echter fanatis-me laat zich niet wegkeuvelen op conferenties, door milde morele woorden. Teneer, daar het toe-ten van de andere wang in de geschiede-nis al eens door kruisiging gevolgd werd. Men kan niet verwachten dat wij allemaal martelaren zijn. Wij willen leven.

Het gaat nl. om ons lot, om onze vrijheid. Wij kunnen deze strijd niet alleen uit laten vechten op het hoogste niveau, waar misschien de belangen van anderen hoger ge-taxeerd worden dan de onze. Want WIJ kunnen het risico van ver-lies niet lopen. Wij moeten ons weren. En dat kunnen wij niet als in ons wezen lafheid en wankelmoe-digheid heerst, als sinistere be-richten in staat zijn ons neer te slaan. Wij willen dit nieuwe vader-land, onze laatste toevlucht, niet opgeven. Nu niet en nooit. Wij staan in noodweer nu, in storm en branding van lijden en strijden, want wij willen ook in de toekomst

3

het aantal exemplaren van "DE DRAMPAL" is nogte
gering om U allemaal te voorzien.
Geeft daarom Uw exemplaar zoveel mogelijk door, en
houdt het niet in de kast.

leven in een samenleving waar vrede en vrijheid heerst, waar arbeid, mensenwaarde en mensenrecht in ere gehouden worden.

Ondanks politiek geharrewar dient de basis onzer actie gericht te zijn op vertrouwen in onze Regering. Al is onze Regering dan ook geen super-Sinterklaas die over de daken rijdt en strooiavondje speelt; we mogen toch ook niet veronderstellen dat ze de rol speelt van de aap in het bos, die een tak grijpt, hem laat schieten om weer een andere tak te grijpen. Immers op een van die takken zit deze samenleving. Wij weigeren te geloven dat het Ned. Regeringsbeleid zo weinig serieus is om aan de Indisch-mensen op de ene dag een nieuw land aan te wijzen en het de andere dag te laten schieten.

Wanneer de mens in zijn innerlijk een hoekje heeft gevonden waarin kwade dingen zijn opgeborgen, waarin hij niet goed durft doordringen, een hoekje bezwangerd door de lucht van eigen karakterloosheid, dan is voor hem juist dat hoekje de moeite waard om schoon te maken, om te louteren.

Voor de Nieuw-Guinea samenleving bestaat ook zo'n hoekje en daarin is het probleem opgeborgen van de toekomstige status van dit land. Daar spreken we schroomvallig over en denken er het meest aan, omdat daarvan onze toekomst, ons bestaan, ons werk, onze veiligheid afhangt. Voor velen is dit hoekje een angst-obsessie geworden.

Waar dergelijke hoge waarden op het spel staan mogen daar geen neveltjes, wolkjes, geen duistere lichten blijven hangen. Het daglicht er in en de zuiverende zon. Klarheid moet er zijn. Wij dienen te weten, te werken en ons te weren tegen

iedere aanslag op Nederlands Nieuw Guinea. Wij kunnen het onze Bestuurders a l l o e n niet laten uitvechten en uitzwoegen.

En in dit ons weren voor wat ons op aarde het meest dienbaar is, mogen wij geen d w e r g e n zijn in onze denkwijze, in ons voelen en in onze plannen en daden. In dit ons verweer tegen de catastrofe die ons bedreigt dienen wij al ons karakter te leggen, d.w.z. onze innerlijke kracht, de zedelijke vastheid van ieder onzer. En om de zuiverheid van ons bedoelen te bewaren moet dat innerlijk bouwsel in ons n.l. ons karakter, onze strijd, onze gedragingen regelen.

Het verlangen, de wil, de begeestering, het enthousiasme van ons allen, dient gecoördineerd op het ene doel gericht te worden zonder welks bereiken, leven in dit land voor ons niet meer mogelijk is. Hierbij mogen wij geen weerschijn, geen reflexen zijn van wat anderen, eventueel de wereld zegt, het gaat om onze zaak, dus wij dienen eigen licht te ontsteken, eigen kracht uit te dragen, vanuit Nederlands Nieuw Guinea de wereld in. Dan en dan pas zal men eerder rekening houden en opzij gaan voor onze rechtvaardige wensen.

Eerste doel is dus om op vaste grond te staan, een positie in te nemen die op waarheid berust, zonder er dockjes om te winden zonder camouflage of een slag om de arm. Vrij te staan en te werken in eigen land, onder eigen vlag. Hoe zouden we anders in de toekomst pal kunnen staan. De padi die we nu zaaien zou voor ons slechts lege halmen voortbrengen.

Tweede doel is recht en eenvoudig; n.l. om ons als vrije mensen een eerlijk bestaan te verwerven in dit stukje van de wereld. Daarbij ons geheel te geven, ieder idee van probeersel, van boheltjoba uit te schakelen, ons te bezielen met het gevoel dat dit onze enige waarachtige laatste kans is op zelfbeschikking, op het behoud van eigen cultuur, op de

~~mogelijkheid tot het bepalen van eigen lot.~~

Voor ons nieuwe vaderland dus leggen we op onze schouders de taak om terreur te weren om een vrij Nederlands Nieuw Guinea te verwerkelijken e n d a n k s a l l e s.

M.v.D.

Op 25 April begint in de hoofdstad van de Fiji eilanden de eerste South Pacific Conferentie. Ook Nederlands Nieuw-Guinea zal daar vertegenwoordigd zijn door de heren J. Ariks en N. Jouwe. In het onderstaande wordt iets verteld over de taak, die de Nederlandse delegatie op die Conferentie te vervullen heeft.

KOLONIE ^{en} DUALISME

Op 25 April begint in Suva de South Pacific Conferentie, waar vertegenwoordigers van de autochtone bevolking uit alle gebieden van dit eilandenrijk met een aantal Europeanen uit dezelfde gebieden bijeenkomen. Het is op zichzelf al een prettige verademing te weten, dat het hier niet zal gaan om allerlei politieke strijdvragen, maar dat hier in een stadium, waarin politieke urgenties voor de meeste gebieden nog geen rol spelen, begonnen wordt gezamenlijk te spreken over plannen voor sociale en economische opbouw.

Iedere delegatie heeft daartoe de opdracht ontvangen een van de onderwerpen van het programma in te leiden. Deze onderwerpen, waarover dus straks Melanesische en Polynesische leiders besprekingen zullen voeren,

zijn de volgende:

Gezondheidszorg: Malariacontrole

Het gezonde dorp.

Sociale Ontwikkeling:

De Dorpsschool.

Beroepsopleiding.

Cooperaties.

Economische Ontwikkeling:

Visserijmethoden.

Verbetering en uitbreiding van voedsel- en

exportaarpantingen.

Aan de Nederlandse de-

legatie is daarbij het onderwerp Beroepsopleiding

toegevallen, waarover zij

-helaas op zeer korte termijn,

waardoor overleg met verschillende

Onderwijsdeskundigen veel te

sumier bleef - een referaat

moet samenstellen.

Deze taak heeft tot gevolg,

dat opnieuw de aandacht viel

op de specifieke problemen op onderwijsgebied in het algemeen en op het gebied van de Vakopleiding in het bijzonder, die zich in Nieuw-Guinea voordoen.

Wat het onderwijs in het algemeen betreft, is er de omstandigheid, dat meer en meer de nadruk gelegd gaat worden op de noodzaak om naast het zuiver intellectuele onderwijs aandacht te besteden aan de algemene maatschappelijke vorming van leerlingen en aan volksofvoeding in ruim verband. Ten aanzien van het onderwijssysteem in Nederlands Indië wordt van tijd tot tijd nogal ernstige kritiek gehoord, die er voornamelijk op neer komt, dat dit systeem erop gericht was het dualisme der koloniale maatschappij eerder te verhevelen dan te overbruggen. In een in 1949 verschenen brochure, getiteld "De Indonesische Alg. Lagere School als rural Community Centre" brengt de schrijver E.H. van Waardenberg deze kritiek tot uitdrukking en maakt hij vergelijkingen met Aziatische, ex-koloniale en andere gebieden naar aanleiding van wat daar op het gebied van maatschappij-uplift en acculturisatie werd gedaan. Als geslaagd te noemen proeven vallen daarbij op de rural-community-schools van India en het werk van Harold B. Allen in Macedonie. De eerste zijn de door Dr McKee in de twintiger jaren in India gestichte centra, waarbij een schoolvorm was gevonden, waarin de individuele en de sociale kant van de moderne opvoeding: het aankweken van persoonlijk initiatief en het vermogen tot zelf-verantwoordelijke en zelf geleide arbeid naast het gebruik van deze vermogens en de verworven kundigheden in dienst van het ge-

meenschappelijk belang, op innige en harmonische wijze waren verbonden. Het werk van Allen was nog veel ruimer opgezet: in het door oorlogsomstandigheden geteisterde en bovendien nog in min of meer achterlijke omstandigheden verkerende Macedonie heeft hij het gepresteerd de verstrooide en ongebruikte innerlijke kracht en aanleg van het volk zelve te bundelen tot een macht, die in de tien jaren van zijn werk een fantastische verbetering en opheffing van de gehele maatschappij in dat land heeft bewerkt. Wat Nieuw-Guinea betreft is de toestand zo, dat de dienst voor de organisatie van het onderwijs na de oorlog van de grond af moest worden opgebouwd niet alleen, maar sedert de Souvereiniteitsoverdracht zich voor de taak gesteld ziet geheel zelfstandig de richtlijnen aan te geven, waarlangs zich de volksofvoeding in dit land zal hebben te begeven.

Wat de Beroeepsopleiding betreft, valt het daarbij op, dat deze hier nog practisch geheel in de kinderschoenen staat. Zulks is ook begrijpelijk als we bedenken, dat Nieuw-Guinea altijd behoord heeft tot het geheel van Nederlands Indië, dat voldoende faciliteiten bood om de enkele Papoea's, die daarvoor eventueel in aanmerking hadden kunnen komen, de gespecificeerde opleiding te geven, die gewenst werd. Behalve de Opleidings-school voor Volksonderwijzers te Miei, waaraan ook een technische werkplaats voor timmerlieden was verbonden, bestond er op het gebied van beroepsopleiding en zelfs van enigerlei algemeen middelbaar onderwijs voor de oorlog hiet te lande, dan ook niets.

Alleen het lagere volksonderwijs via de driejarige kampong-scholen was hier in ruime mate behartigd: anno 1950 telt Nieuw-Guinea plm. 500 van deze scholen, hetgeen gelet op het totaal aantal Papoea's, dat onder direct bestuur staat, betekent, dat er 1 gesubsidi-

dierde kampongschool is op iedere 750 inwoners, terwijl deze verhouding in sommige streken nog gunstiger is (Biak b.v. 1 op 525).

Behalve een enkele Vervolgschool en de reeds genoemde Onderwijzersopleiding was dit praktisch de enige vorm van onderwijs op Nieuw-Guinea voor de oorlog.

Thans ontstaat echter door de losmaking van Indonesië automatisch de noodzaak om te komen tot hogere vormen van onderwijs voor de bevolking, zowel op algemeen vormend als op gespecialiseerd terrein.

Er bestaan thans reeds diverse dergelijke opleidingen, die voor het grootste deel na de oorlog zijn ontstaan.

De vooroorlogse goeroeopleiding van Miel is thans te Serbei gevestigd. Daarnaast bestaan thans voor abiturienten van de Vervolgschool te Joka de mogelijkheden voor verdere opleiding tot Bestuursassistent, mantri-verpleger, mantri Landbouw, terwijl daarnaast als speciale opleidingen het Papoeabataillon en de Politie school kunnen worden genoemd.

Op het programma voor 1950 staan verder nog een tweede mantri-verpleger opleiding in het Zuiden, een ambachtsschool, een zeevaartopleiding en een mulo.

Het voornaamste struikelblok daarvoor is er een van praktische aard: het zal ervan afhangen of de wegen gevonden kunnen worden om de verschillende gebouwen, die hiervoor en voor de in voorbereiding zijnde vervolgscholen nodig zijn, ook inderdaad te bouwen.

Een kwestie dus van materiaal en leidinggevend technisch personeel.

Werd in het bovenstaande een greep gedaan uit de praktische moeilijkheden, die zich op Nieuw-Guinea voordoen ten aanzien van het bestaande onderwijs, ernstiger worden de problemen, wanneer wij denken aan hoger-middel-

bare en universitaire opleidingen, vooral op gespecialiseerd terrein. De hoge kosten van dergelijke instituten, welke stijgen naarmate de vorm hoger wordt, maken, dat het invoeren van zulke instellingen in het dun bevolkte NW-Guinea waarschijnlijk utopien moeten blijven. Wat op dit gebied in Ned. Indië met zijn grote bevolking door centralisatie mogelijk was, is hier onmogelijk. Voor dergelijke centrale instituten moet een minimale basis van kandidaten en bevolkingsaantal mogelijk zijn. Het is daarom vnl op dit terrein dat de interterritoriale samenwerking binnen het kader van de S.P.C. vruchtbaar kan zijn om zo de functie van het vroegere Ned. Indië t.o.v. NW-Guinea over te nemen, waarbij de eenheid van ras en geaardheid der autochtone bevolking een belangrijk voordeel is.

Tenslotte ziet het onderwijs op NW-Guinea zich voor de taak gesteld, die aan het begin reeds werd aangegeven. Speciaal de vakopleiding zal een rol kunnen en moeten spelen in het streven naar een oplossing van het beoelde dualisme der koloniale sfeer, die automatisch ook in NW-Guinea geldt; ook op dit gebied is samenbundeling van krachten en gedachten van de diverse regeringen in het gebied der Zuid-Oost Pacific ten zeerste gewenst.

P.J.H.

BEKENDMAKING.

Het komt nog geregeld voor, dat per schip of vliegtuig personen arriveren, die voornemens zijn zich hier, al dan niet bij familie of kennissen, te vestigen, zonder dat zij in het bezit zijn van een door Z.E. de Gouverneur, dan wel door de Verte-

genwoordigen van de Gouverneur van Nieuw-Guinea te Djakarta (p.a. Hoge Commissariaat van Nederland) afgegeven toestemming tot vertrek naar Nieuw-Guinea.

Nadrukkelijk wordt er de aandacht op gevestigd, dat dergelijke personen voortaan niet meer van boord zullen worden gelaten en met hetzelfde schip of vliegtuig zullen worden teruggezonden.

Alleen men gezin, familieleden of andere personen naar Nieuw-Guinea te laten komen, dan dient men daartoe een op het kantoor van ondergetekende aan te vragen vragenlijst in te vullen en de daarbij vereiste verklaring te ondertekenen. Z.E. de Gouverneur beslist over deze aanvraag, welke beslissing schriftelijk aan de aanvrager bekend gesteld wordt.

Indien wordt gunstig beslist, dan wordt door Z.E. de Gouverneur aan de Vertegenwoordiger van de Gouverneur te Djakarta medegedeeld, dat aan de aangevraagde personen een vergunning tot vertrek naar Nieuw-Guinea wordt verleend.

Indien de aanvrager op zijn verzoek bericht ontvangen dat gunstig is beslist, dan dient hij betrokkenen te berichten, dat zij zich voor het verkrijgen van een toestemming tot vertrek naar Nieuw-Guinea dienen te wenden tot bovengenoemde Vertegenwoordiger van de Gouverneur van Nieuw-Guinea te Djakarta.

De aandacht wordt erop gevestigd, dat in principe voorlopig slechts vergunning tot binnenkomst in Nieuw-Guinea wordt verleend voor gezinshereniging en voor familieleden in de eerste graad (ouders en schoonouders).

De Asses. le Kl.

Voorzitter van de Huisvestingscommissie

J. Couvreur.

BEKENDMAKING.

In opdracht van Z.E. de Gouverneur van Nieuw-Guinea wordt de aandacht van alle belanghebbenden nadrukkelijk erop gevestigd dat:

- 1e. invoer van geld van buiten N. Guinea (oud Indisch geld) verboten is.
- 2e. Nieuw NIS-geld en halve biljetten "oud" Indonesisch geld in N. Guinea geen waarde hebben.
- 3e. al het geld als bovenbedoeld, aangetroffen bij debarkerende passagiers van schepen en vliegtuigen, in beslag zal worden genomen tegen afgifte van een ontvangstbewijs.
- 4e. uitvoer van N. Guinea-geld op welke wijze en langs welke weg ook, verboden is. Per schip of per vliegtuig vertrekkenden mogen dus geen N. Guinea-geld medenemen.

Bij constatering van overtreding van dit verbod zal het aangetroffen geld tegen ontvangstbewijs worden ingenomen.

DREMPELTJES

Val er niet over

RAADSEL

U weet het vrienden, velen hebben het voor ons reeds op de spits gedreven. De spreekwoorden en gezegden bedoelen we, die door vele "broeders Nederlanders", in de waan van goed te zijn, fout of verbasterd, dan wel door elkaar gehaspeld, werden uitgesproken, op zodanige wijze dat zelfs de koeien er geen brood meer van bakken kunnen.

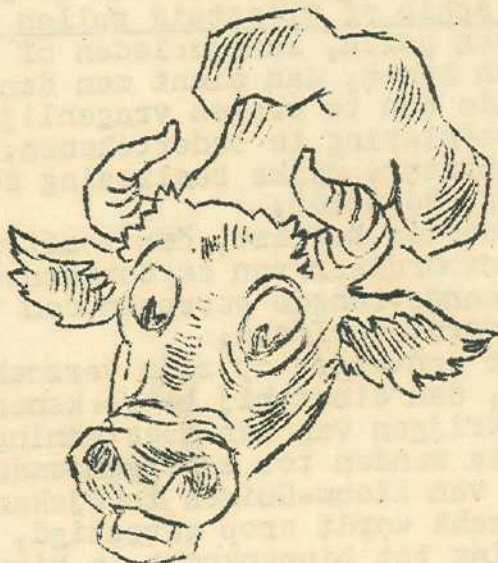
Wij lezen veel, want dat doen we graag, en leren daarbij een hoop. Men brengt ons op ideeën, zo van: "onderzoekt alle dingen enz."

Zo lazen wij dan van de oubollige broeder, die iets over zichzelf vertelde en daarbij een raad gaf die wij opvolgden.

Als volgt: "Nooit ga ik in één nacht over het ijs, ik wacht altijd totdat de kat uit het woud komt en dan pas kom ik beslagen te paard. Zeker, d'r waren wel lui die maar wijn over de krans gooiden hoewel dat voor de wijn niet goed was en de krans ze niet behoeft, maar bracht zo iets ooit water aan de dijk? Als later het zwaard van Damesklets op hun hoofd viel, zaten ze met de handen vol haar. Nee je moest wel degelijk weten waar Barbertje de mosterd liet...."

Enfin zoals gezegd, wij de raad opgevolgd en Barbertje gezocht. En nog gevonden ook. Twee dagen hebben we overal achter haar aan gelopen totdat ze er wat van dacht. Maar, mosterd, ho maar. En dat moeten we nou toch echt

weten, want anders ontgaat ons zoals de meneer zei alle zin van 't geheel. Snapt gij nou vrienden, waar dat spook die mosterd heeft gelaten?

VERNUFT EN NATUUR

Vrienden, over onderspit delven gesproken.

Een vriend van ons, hij is dokter, heeft daar in onze nabije omgeving een prachtig staaltje van laten zien.

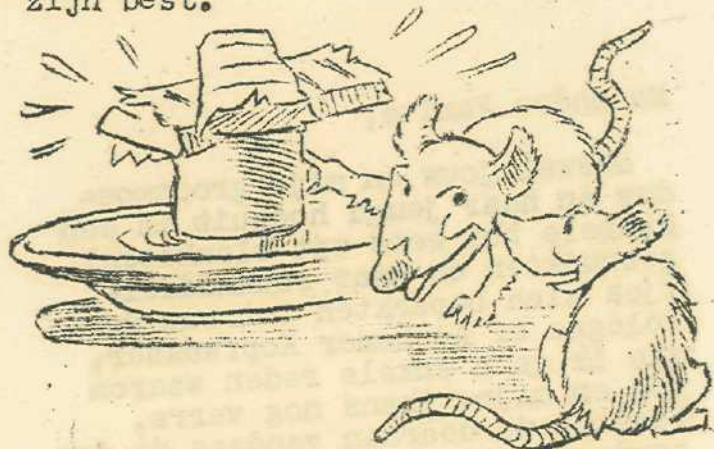
Hij kreeg van zijn vrouw een doos chocolade. U kent ze, na Hagemeyer, de bekende blikken doos, waaruit hij terstond in een donker hoekje ging staan snoepen. Niet, dat hij krenterig is, oh neen, wij kregen alleen maar niks.

Hoe het zij, na het smulfestijn plakte hij leukoplast rond de doos waarin nog enkele v. Houten's specimen gespaard waren gebleven en legde het aldus, tegen de mieren beschermd, in zijn kast.

Des anderen daags, na een dag van hard krammen en lijmen haalde hij de doos te voorschijn, want hij had zin in een reep. Wie schetst echter zijn verbazing toen hij zag dat de noeste natuur der mieren het gewonnen had van zijn wetenschappelijk geschoold vernuft. Kwaad

als hij was, nam hij zich voor dat dit hem niet meer zou overkomen, zag zijn fototoestel met hoos aan een roestige spijker hangen en dacht: "Hier is de weg naar de triomf van het menselijk brein", haalde het toestel uit de hoos, de repen uit het blik en hing de hoos, gevuld met het overschot der repen aan voornoemde roestige spijker en ging naar bed, waarop na een inspectie in de daaropvolgende morgen bleek dat wederom de mieren de strijd gewonnen hadden. Die dag hadden de patienten geen leven. Het verhitte blik sneed de dokter; hij is chirurg moet U weten; verwoed in lever, tenen en aanverwante artikelen onder het uitstoten van het woord "rotmier". Een oplossing diende gevonden te worden en kwam in de vorm van een koperdraad. De overblijvende repen werden opgestapeld, omwonden en opgehangen aan de zoldering met de lange koperdraad. Edoch, de mieren wonden en de dokter sneed, sneed met woede in het hart en mieren in het hoofd. Vroeger, vóór de chocolade, was hij een goed mens. Het was jammer en wij volgden dan ook met spanning het verloop van het drama en wachtten op een definitieve oplossing. 's Avonds pakte de chirurg een bord, vulde dit met water, zette een sigarettenblik daarin en legde de een of twee repen, van woede kon hij ze niet meer eten, daar bovenop en liet aldus zijn vernuftige vinding ter advisering aan zijn collega's en vrienden zien. Wij vonden dat dit de oplossing was en de man werd rustig, zette zijn vinding op de grond in de hoek van de kamer en sliep welgemeed in. Des morgens vroeg bij het vertrekken, dacht hij met een

glimlach aan zijn antimierenchocoladevesting, keek en zag geen mieren, maar ook geen repen, want die waren door de ratten opgevreten. Vrienden, een intens verdrietige zaak, maar de psychiater doet zijn best.

N.B.

Wij maken onze lezers erop attent, dat dit nummer ingekrompen moest worden in verband met het uitblijven van de post, waardoor zowel het persoverzicht, als de rubrieken "Sportflitsen" en "het Leger van Jan" kwamen te vervallen.

OPEN BRIEF AAN

Vanitas

OVER DIOR, NUMERO CINQ,
LEVENSKUNST EN EEN NIVEAU

Ma chère Vanité,

Hoewel jouw en mijn grootmoeder in haar jeugd hooguit in een dartele lui eens wat blanketsel gebruikten en haar reukmiddeltjes zich beperkten tot eau de cologne of Aachener Kopfwasser, zie ik geen enkele reden waarom jij en mijn, thans nog verre, Vanitas je daaraan vandaag de dag zouden moeten spiegelen. Wat natuurlijk ook weer niet zeggen wil, dat jullie er uit zouden moeten zien als een Rita Hayworth-*intehnicolor*. Ik weet wel zeker, dat jouw man zich als Ali Khan even misbruikt zou voelen als ik. Maar daartussen ligt die gulden weg, waarvan Thomas van Aquino al zei: "Onderzoek alles en behoud alleen het goede." Om deze opmerking in bovenstaand verband te transponeren: Gebruik niet klakkeloos "Soir de Paris" of een slechte Boldoot parfum, omdat de toko niets anders te bieden heeft, maar probeer liever via een nichtje of een vroeger vriendje aan een flaconnetje "Rose printemps" van Coty of een "Numéro cinq" van Lanvin te komen. Heus, het is de luchtpost-porto waard. En nou weet ik wel, dat sommigen haar neus zullen ophalen, wanneer ze merken, dat jij je gehuld hebt in vier druppels van die heerlijke, aphrodisaanse "Mitsuko" van Guerlain, maar weet, dat je haar met het grootste gemak, althans figuurlijk, in de hoek kunt dwingen bij de bezems, aluminium emmers en ragebol, waar ze thuis horen, door even hautain te kijken naar haar

bloedloze lippen, glimmende appelwangen en borstelige wenkbrauwen. En mochten ze je soms wuftheid verwijten, wijs ze dan quasi nonchalant op Exodus XXX, 23, waar een voor die tijd werkelijk niet onaardig recept voor parfum gegeven wordt, bestaande uit 500 sikkel mirre, idem kassie, 250 sikkel specerij-kalmus en een hin olijfolie. Verdenk meer nu niet van, dat ik de schoonheidssalon als jouw "This home is my castle" wil poneren; ik vind het heus wel prettig wanneer mijn liefje een verse goedgekookte forel op tafel kan zetten en een broekje met galgenbandjes voor een zeker wurm breien, maar ik eet liever bij Kootje op het Leidseplein een broodje half-om & 25 cent uit het vuistje met een goedverzorgde vrouw naast me dan thuis een Jatélians diner, gesecondeerd door een sloofje met afwaswaterhanden en een slordige knoet haar in de hals. En dat praedicaat "goedverzorgd" is niet persé annex aan een modieuze Schiaparelli, Jacques Fath, Jean Patou of Mo.yneux; was dat wel zo dan zou het er buiten de eerste modecentra maar bekaaid uit zien in onze wereld. Vorige zomer zat ik in het "Haus der Kunst" in München een modeshow te verslaan van Germany-made japonnen, mantelpakjes en mantels. (Toen de badpakken aan de beurt kwamen, kreeg ik 't ineens erg druk met aantekeningen maken. Wat verwacht je anders van me?) Het duurste product was 150 DM; de gemiddelde prijs lag rond de zestig Mark. Onnodig op te merken, dat Duitsland er wat mode betreft niet het gemakkelijkst aan toe is. En toch, m'n goeie Vanitas, zou je blij hart van vreugde zijn open gegaan als je gezien had wat daar bereikt

werd. Waarmee ik maar zeggen wil, dat om er goed verzorgd uit te zien je garderobe heus niet van Dior hoeft te komen en dat Gerzon werkelijk ock wel aardige modelletjes heeft.....

Ik weet dat jouw levenskunst echt genoeg is om me niet te verwijten dat ik alleen aandacht voor het uiterlijk zou hebben. Wanneer ik me desalniettemin tegen deze veronderstelde opvatting verweer, dan is dat omdat ik genoeg mevrouwen ken, die zulks wel zullen doen om zodoende verdere kritiek a priori te snoeren met eenzelfde indringerigheid als waarmee ze achterbanks zullen informeren naar de kwaliteit van je nylons en de prijs van saucijzenbroodjes, die jij bij een goede Bokma pleegt te serveren. Mag ik me van deze categorie afmaken met een verwijzing naar een van Shakespeare's sonnetten: "Laat hen verkrommen in de alkenen hunner bekrompenheid". Maar je weet evengoed als ik - kijk maar even om je heen - dat het leven in een vrij primitieve maatschappij als de Nieuw Guinese bedenkelijk gevaar loopt ondermaats te geraken als de vrouwen niet een tegenwicht op goed Europees niveau vormen voor de cauchemar van moeilijkheden, die over de mensen in dit land heenklart. En, m'n goeie Vanitas, ik heb de afgelopen maanden wel eens de idee gekregen, dat dit niveau, wat ik niet verder hoef te onwoorden, door het gros der hier toevende mevrouwen niet constant wordt behouden. Bewaar me voor een Lysistrata-actie 1950 voor deze opmerking. Jij hebt de kans de komende tijd deze themata nader te belichten, zij het ook via een nogal aftandse stereocilmachine. Weet dan, als ze je het moeilijk mochten maken, wat in ons vak onvermijdelijk gebeurt, dat de meest gelezen rubriek in elk periodiek de vrouwenpagina is. En ook, dat de innerlijke opbouw van deze maatschappij, zonder welke alle telefoonpalen en dienstauto's tot niets resulteren, voornamelijk afhangt van het

feit welk niveau jij met je collegae vanitates hier zult weten te brengen. Als ik een liefhebber was van wandborden van Delfts blauw, zou ik er stellig een in mijn huiskamer hangen met de tekst: "A thing of beauty is a joy forever."

P.S. Mocht je ooit in Amsterdam komen, loop dan eens bij me aan. (Vanitas vanitatum etc...) Dan zal ik je iets werkelijk moois laten zien. En ze kan nog forellen koken ook...

Met groeten aan je man,
tout à toi

BRAM VAN ECHT.

HET SPOOK DER VERVELING

Op een goeie dag in September vertrekt Jan als soldaat naar het verre Nieuw-Guinea. Wat een machtige reis. Hij ziet allemaal nieuwe dingen, ervaart nieuwe belevenissen en maakt kennis met de wijde wereld. Dan volgt de ontschepping. Het doel is bereikt. Jan kijkt zijn ogen uit in het nieuwe land. Hij groeit bij de gedachte dat het nu zijn taak is om mee te werken aan de opbouw van dat grote land, dat hem zo wild en onherbergzaam aanstaart. In die eerste dagen voelt hij dat hij vol energie zit. Hij wil er op los.

Maar de tijd gaat snel en vooral deze eerste dagen vliegen om. Jan raakt uitgekeken op de hoge bergen en het sierlijk tussen de bergen door-kronkelende meer.

Er valt niets meer te beleven, dat hij al geen tientallen keren beleefd heeft. Het werk gaat hem tegenstaan, want het is altijd stomweg hetzelfde geestdodende werk. Het begint volslagen zinloos te lijken. Hij stompt af met de dag.

Hij walgt van het leger, van het kamp en van hemzelf. Hij wordt onverschillig, verliest aan inhoud en innerlijke overtuiging.

Hij heet Jan Soldaat en is nummer zoveel.

In ieders leven tracht de duivel der verveling binnen te dringen. Dat geldt voor de soldaat, die in het vaderland blijft, dat geldt nog meer voor jou, soldaat op Nieuw Guinea. En deze tijd is een zeer gevaarlijke.

De tijd dat je niet meer bent: "de valide man" naar de tijd, waarin je "soldaatje moet spelen".

De lusteloosheid en futloosheid, het zon-

der interesse zijn dagelijkse gang gaan, het niet meer geboeid zijn door welke waarde ook. Die slome sleur en akelige verveling zijn de vette voedingsbodem, waarop ongeregeldheden welig tieren. De eerste vijand van het soldatenleven is niet de drank en de on-tucht. De grootste en meest nadelige vijand is de sleur, de moedeloosheid, waarin je meezeult. Juist hierom: omdat hier de oorzaak ligt die naar drank en naar vrouwen drijft.

Wanneer de eentonigheid je geest morsdoord heeft geslagen en je niet meer boven het alledaagse leven uit kunt komen, wanneer er niet meer over is van eigen levensvorm en levensstijl, omdat je leeg bent als een bodemloos vat, dan kan er ook geen moment verweer meer zijn tegen de omlaaghalende alledaagsheden, tegen de platte conversatie en tegen de nivellering van het nummer worden.

Een soldaat moet zich tegen dit alles wapenen. Laat hem kameraden opzoeken, waarmee een gesprek te voeren valt over meer erpgetige zaken. Laat hem op de bres staan voor echte geestigheid en zijn afweergeschut in werking stellen tegen al te platte boertigheid. Hij moet ook zelf zoeken om anderen een gezonde ontspanning te geven. Hij moet de belangstelling wakker houden voor zijn eigen vak en ambities. Hij moet voor alles zorgen zijn godsdienstig leven voldoende te fourageren. Doet hij dat niet en zingt hij de sombere, trage wijs van de sleur en verveling mee, dan raakt hij spoedig de toon kwijt. En waar een hele groep soldaten de toon kwijt is, komt er een lied voor den dag, dat geen

DE DREMDEL

22 APRIL No. 10

WEEKBLAD VOOR NIEUW GUINEA

* UITGAVE * VAN * DES * VOOR * DIENST * EN * DIENST * VOOR * LEGER CONTACTEN *

« BESLUIT »

De Conferentie van Ministers der deelgenoten van de Nederlands-Indonesische Unie,

In vergadering bijeen te Djakarta, op 1 April 1950,

Overwegende, dat bij de briefwisseling van 2 November 1949, No. 8/E.L. en 847 van de Ronde Tafel Conferentie is vastgelegd:

"dat het betalen van pensioenen van gewezen Overheidspersoneel van Indonesie (daaronder begrepen personeel van het KNIL) en van uitkeringen aan de nagelaten betrekkingen van dit personeel, voorzover dit personeel dan wel de nagelaten betrekkingen in Nederland gevestigd zijn, in Nederlands Courant zal plaats hebben met dien verstande, dat uiterlijk in de maand Maart 1950 onderhandelingen zullen worden gevoerd, teneinde tot een redelijke oplossing te geraken, en dat de tegenwoordige praktijk voortgang zal vinden tot overeenstemming is bereikt";

Overwegende voorts, dat de Nederlandse Delegatie op deze Ministersconferentie zich op het standpunt heeft gesteld, dat de bedoelde pensioenen en uitkeringen in beginsel in Nederlands Courant luiden, terwijl van Indonesische zijde het standpunt wordt ingenomen, dat deze pensioenen en uitkeringen in beginsel in Indonesische Courant luiden;

Overwegende tenslotte, dat beide delegaties tot de in de bedoelde briefwisseling bedoelde redelijke oplossing wensen te komen, mede lettende op de recente in Indonesie genomen deviezen-maatregelen;

Gelet op de artikelen 2, 12 en 22 van het Unie-Statuut;

~~De duurtetoelagen~~ op pensioenen en uitkeringen worden
- naar de toestand van 1 Januari 1950 - op gelijke wijze
behandeld als het grondbedrag van het pensioen of de uit-
kering. Verhogingen van de duurtetoelagen na genoemde
datum komen geheel voor rekening van Nederland voorzover
deze verhogingen door Nederland of door Indonesie in over-
eenstemming met Nederland zijn toegekend.

5. Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 April 1950.

De Voorzitter van de Conferentie
(voorzitter van de Delegatie van
de Republiek der Verenigde Staten
van Indonesie,

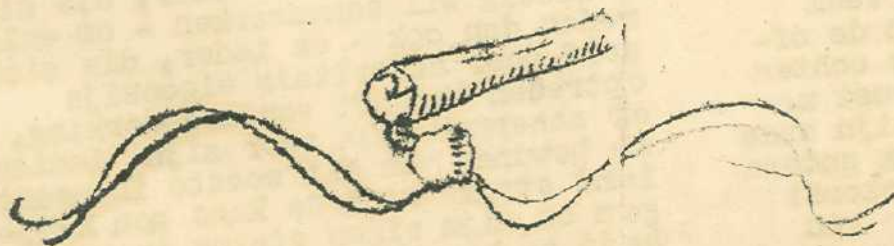
Drs. Mohammad Hatta.

De Vice-Voorzitter van de Conferentie
(voorzitter van de Delegatie van
het Koninkrijk der Nederlanden).

Mr. J.H. van Maarseveen.

De Secretaris-generaal,

Mr. A.K. Pringgodigdo.

WIJ NIEUWELINGEN

Wanneer wij Indische jongens vroeger van de ene plaats moesten verhuizen naar de andere, vonden we dat wel prettig en vooral interessant, maar er was één ding, waar wij als tegen een berg opzagen. Dat was de entree op de nieuwe school. Daar werden wij namelijk nimmer hartelijk ontvangen en meteen opgenomen in een grote vriendenkring, maar moesten eerst moeizaam onze waarde tonen, meestal ook in meerdere vechtpartijen, voordat wij meetelden er het odium "nieuweling" kwijtraakten.

Op de scholen in Nederland was dat anders. Ik ben daar zelf tenminste steeds vriendelijker ontvangen en kreeg veel sneller de nodige kameraden. Toch is de herinnering aan de Indische scholen prettiger en ik heb mij wel eens afgevraagd, hoe dat kwam. Vermoedelijk juist door het feit, dat de Indische jongens-gemeenschap elke nieuweling test, doch hem dan ook - nadat hij is "geslaagd" - veel intensiever in de kring opneemt dan in Nederland het geval pleegt te zijn.

Nu wij een dagje ouder zijn, voelen wij deze veranderingen heel anders aan; wanneer wijzelf nu nieuwelingen in ons midden krijgen, doen wij ons ook heel anders voor, veel minder "duidelijk". In de afgelopen maanden heb ik echter een typische overeenkomst merken te ontdekken met mijn oude Indische scholen. Onder andere schoot mij deze overeenkomst te binnen bij het lezen van het commentaar in "De Dierpe"

van 18 Maart jl., waarin ons wordt uitgelegd, hoe dit land zich feitelijk verzet tegen indringers. Dit geldt logischerwijs ook voor de mensen, die ons, nieuwelingen, in hun midden krijgen.

Waarom zouden zij het ook op prijs stellen, dat vele anderen komen delen in de geringe opbrengst aan verse groenten en de woningnood en het gebrek aan auto's vergroten, vooral wanneer die anderen, zonder dit land te kennen, zich op stoelen nestelen, waar juist deze kennis zeer gewenst moet worden geacht?

Waarom zouden zij inderdaad niet een gereserveerde houding aannemen tot de nieuwelingen hebben getoond hun plaats ten volle waard te zijn?

Er is wel enige reden voor het wantrouwen, waarmede men ons soms tegemoettreedt en wij kunnen slechts een beroep doen op de oude garde om ons een eerlijke kans te geven en deze kans dan ook volledig benutten door te tonen, wat wij waard zijn, dat wij slechts het goede willen en zonder eigenwijs te zijn willen samenwerken.

En wij moeten wel een beroep doen op de oude garde, want - er is tijd-nood. Zou men ons, nieuwelingen, aan ons lot overlaten, ons slechts lering doen trekken uit eigen fouten, dan remt dat het zo belangrijke "ontwikkelingsproces 1950".

En daarom zou een ieder, die niet volledig wil samenwerken - om welke reden dan ook - en ieder, die zichzelf door autoritair eigenwijs optreden berooft van medewerking, er aansprakelijk voor zijn, indien de bewoner van dit woeste imposante land straks niet de kans zou krijgen om zijn eigen status in vrijheid te bepalen of om hier een veilige toekomst op te bouwen.

-5-

Laten wij elkaar ~~das~~ ~~vertrou-~~
wen schenken, want het is ons
aller plicht om ~~roeiende~~ met
de riemen, die wij hebben -
deze grootse taak tot een goed
einde te brengen.

K.L.

Joka III

Een voorbereiding moet de school en het internaat zijn, die stimuleert tot zelf voortzetten, verder zoeken en toepassen in de praktijk van het leven. Dat zag er vroeger wel wat eenvoudiger uit dan tegenwoordig en daardoor kon het vroeger ook rustiger en natuurlijker gerealiseerd worden. Er bestaat tegenwoordig een groot gevaar, dat er twee maatschappijvormen gaan ontstaan, die hoe langer hoe verder uiteenwijken en in welke maatschappij zullen deze jongens later terechtkomen, in de gemotoriseerde stadsmaatschappij van na de oorlog, die nog nergens een reëel verband met de primitieve achtergrond heeft gevonden, of in de primitievere maatschappij, waar men nog kan denken aan geleidelijke opheffing van het geheel van de gemeenschap, maar die nu nog moeilijker dan vóór de oorlog zoekt naar middelen, om de algemene welstand te verbeteren.

Joka zal, dunkt ons, voor degenen die er aanleg voor hebben de mogelijkheid openen

om mee te kunnen doen bij de moderne openlegging, vooral de ogen van de jongens moeten richten op wat nodig is voor de werkelijke ontwikkeling van hun volk en land van binnen uit. De meesten van deze jongens zullen het leven van hun volk mee moeten leven en daarom is het goed, dat ze in eenvoudige omstandigheden met alle kampongnoden kennismaken. Daarnaast kan het geen kwaad dat ze zien, dat het in de moderne techniek met motoren en generatoren ook niet allemaal van zelf gaat en.... in elk geval leren ze zekere onveranderlijke en onverbidelijke wetten kennen, waar iedereen mee rekenen moet, die iets op wil bouwen.

Het maatschappijtje heeft gebouwen, tuinen, akkers, wegen, sportterrein, hygienische inrichtingen en verder alle beslommeringen van elk huishouden voor voeding, kleding en was. Dat alles moet georganiseerd worden, zodat buiten de schooluren alles regelmatig onderhouden kan worden. Alle diensten hebben gemeen, dat ze onder het werk vanzelf leren zien, hoe de arbeid over de maand en de week verdeeld moet worden, om het bij te houden. Er vallen arbeidsdagen uit door regens en door bijzondere gelegenheden en vacaties. Er vallen arbeiders uit, door ziekte. Ze leren tegelijk de grenzen kennen en de beslist noodzakelijke prestatie om alles op een behoorlijk peil te houden.

De wegedienst leert al gauw zien, dat het wat anders is, om op een nieuw erf met groot enthousiasme in snel tempo een heel net van wegen aan te leggen, en het jaar door die wegen goed te onderhouden.

Wat is een weg ontzettend gauw dichtgegroeid in de regentijd, als er een poosje niet aan gewerkt is en wat is het veel eenvoudiger de wegen aan te passen aan de beschik-

bare arbeidskrachten, zodat ze zonder zwaar werk regelmatig onderhouden kunnen worden. Is het aangepakte werk te groot, dan wordt het werk door de verwaarlozing ook nog weer extra zwaar.

Dat leert ook de tuindienst, die de gazons er alleen maar onder kan houden, als de oppervlakte klopt met de beschikbare jongens, zodat de hele ronde telkens vlug gemaakt kan worden. Zodra de roempoet hoog is, wordt het werk zwaarder en is het resultaat veel minder fraai. Hetzelfde geldt voor de dienst van het sportterrein en bijzonder voor de akkers. Bij het landbouwwerk moet gezegd kunnen worden: dit is niet alleen volgens de regelen van de kunst geplant en onderhouden, maar dit is ook het enig mogelijke resultaat in deze omstandigheden en met deze werkkrachten, en beschikbare tijd. Je hoeft je niet te verbeelden, dat het veel beter zou kunnen. Dus als je later van plan bent mismoedig te worden en je zelfvertrouwen te verliezen, ga dan eerst weer eens zitten rekenen en herinner je hoe dat grootst mogelijke resultaat inder-tijd was.

Zo lopen ze ook bij de gezondheidsdienst tegen alle hygienische vragen aan en maken, als ze mandoer zijn ook kennis met de ziekten waarover ze moeten rapporteren. Huizen onderhouden, terrein schoonhouden, gaten goed laten functioneren.

Door het rouleren van de diensten moeten ze een overzicht blijven houden van alles wat er nodig is. Bij de grootte van het terrein merken ze heel gauw, dat als er extra diensten worden gevraagd, die arbeiders aan de groepen onttrekken, dat er

andere delen verwaarloosd gaan raken. Ze merken dan ook, dat voor betere resultaten en speciaal voor nieuwbouw en ingewikkelder arbeid specialisatie nodig is. En dat is natuurlijk een moeilijkheid in een internaatsmaatschappij: ze kunnen niet beleven, hoe die specialisatie economisch mogelijk wordt op de basis van hetgeen de anderen presenteren. Maar het is in elk geval al van groot nut gebleken, dat ze de waarde van georganiseerde samenwerking hebben leren kennen, die nog heel wat anders is dan het beroemde tolong-menolong in de dorpen, waarbij te hooi en te gras zoals het de mensen gezamenlijk belieft uit te komen, wel eens wat samen gepresteerd wordt.

Er zijn verschillende goeroes en ambtenaren uit het volk voortgekomen, die hebben geleerd, wat zij binnen bescheiden grenzen kunnen bereiken, binnen het gebied van een dorp of wel van een district en die verlangen naar verdere organisatie, zodat voor grotere gebieden van binnen uit ontwikkeling kan plaats vinden op economisch, hygienisch, cultureel en sociaal gebied. Naast geschikte recreatie is daarbij vooral nodig, dat het werk dat gedaan wordt enig perspectief krijgt. Anders blijft het niet leven en als men eenmaal uitzicht heeft gehad en men verliest het weer, dan is daarna de morele inzinking des te groter. Veel volksliederen zijn toe te schrijven aan zulk een gebr aan uitzicht. Het zijn natuurlijk ook de ziekten, die verslappend werken, maar opgewekte arbeid kan ook energie leveren om ziekten beter te overwinnen. Door een uitzichtloos leven raakt een volk in een vicieuze cirkel: men gaat zich overgeven aan drank en aan danserij (die dan niets te maken heeft met de vroegere adatdansen) e.d., en door deze uitspattingen wordt tegelijk de verslapping weer in de hand gewerkt. Ieder die op Nieuw Guinea komt en die voelt voor het volk zal er voor moeten waken,

dat hij niet dit "laat maar gaan" in de hand werkt, of zelfs door eigen verlies van perspectief er een voorbeeld in gaat geven. Er is samenwerking nodig ten goede, tot de ontwikkeling van een gezond volk, dat, hoewel waarschijnlijk binnen zeer bescheiden grenzen, alle mogelijkheden weet te benutten.

I.S. KIJNE.

UITZICHT

Gisteren bracht de M.L.Dakota ons aan op Hollandia en kregen we 't gezicht op het Sentanimmeer en vandaag genoten we van de schoonheid der bergen rondom dit meer en van de uitzichten die de heuveltoppen ons bieden. De natuur biedt uitzichten genoeg, maar wat is er een gebrek aan levensuitzicht, Java is even schoon als de omgeving van 't Sentanimmeer en die van 't Tobameer en het moeist moeten wel zijn de Wisselmeren, volgens zeggen. Aan uitzichten geen gebrek, maar daar kan een mens niet bij leven. 't Is trouwers de vraag hoe lang deze uitzichten ons "vreemdelingen" nog gegeven blijven. En dan komt het levensuitzicht in 't gedrang. De horizon wordt beperkt en 't dal vult zich met wolken die lijken van de toppen der bergen. Alles trekt dicht, potdicht en waar moet ons vliegtuigje landen, waar is de veilige strip en hoe ver reikt de

levensbenzine nog? Dat zijn angstvragen van vele lotgenoten "vreemdelingen" in deze landen. Geen uitzicht op een toekomst. Geen uitzicht en geen doorzicht. Wij zien het niet meer en weten het niet meer en kunnen slechts leven bij de dag van heden.

Over enige dagen moet ik de vredig-schoonheid rondom dit meer weer verlaten om de laatste stappen van ons leger op het woelige Java mee te doorleven. Het "avontuur" is bijna voorbij en achter blijven de soldatenkerkhoven zonder heden en zonder toekomst, alleen maar met een verleden. Rijen witte kruizen met een datum. Geen uitzicht, alleen maar een terugblik en een lege plaats in 't ouderhuis en 't ouderhart.

Enige maanden geleden werd ik ontboden door d Prinses van Oranje op het Paleis te Den Haag. H.K.H. begon met te zeggen: "Ik treed niet in de koninklijke rechten, want U bent door H.M. ontvangen, maar ik heb U late komen, omdat ik als een moeder in Nederland door U wil ingelicht worden over het lot van onze zonen overzee." Tegen het einde van 't gesprek, zei H.K.H.: "het moet voor U een troost zijn geen verkondiger van het Koninkrijk der Nederlanden te zijn, dat voorbijgaat, maar van het eeuwig onvergankelijk Rijk van God dat wij verwachten." Daar was opeens het uitzicht en een perspectief, zo wijd en alle kinnen vullen. Ik mocht afscheid nemen van deze oude Koningin Moeder van ons volk, met op het vermoede gezicht de milde glimlach van vertrouwen in de komst van dat Rijk dat alle pelgrin in zijn vrede zal openen. Hier opent zich een uitzicht zo wijd, e toekomst zo onbeperkt, waarin ook de soldatenkerkhoven opgenomen worden als de gekruisigde en verrezen Heer Koning des mensen zal zijn.

S. v.d. Linde
Hoofdlegerpredikant Indonesië

DREMPELTJES

val er niet over

Ge weet het vriende-
boven de Drempeltjes
staat duidelijk de waar
schuwing "val er niet
over". Voor deze keer
en voor dit Drempeltje
zouden we tokohouders

FOEI

en vrindjes, die de schoen past
willen toebrullen: "Toe maar, val
maar over deze Drempel en liefst
flink hard.

Misschien stoet ge Uw miezerhoofd
tot datter de inkeer op volgt."

Zoals gezegd, Hagemeyer
heeft z'n bullen in de toko's
gegooid; dat is de vakterm.
De huidige bewoners van schoon
Nieuw Guinea hebben het weer
uit de toko's gesleépt. Zij
slepen voort.

Ook gij vrienden, hebt meege-
daan en doet het nog. Wij heb-
ben U gezien toen we zelf onder
het slepen voortzeulden.
Schrikt U niet, het was en is
geen schande.

Een expert, heeft ons onlangs
nog verklaard, dat deze gooi
en sleepbeweging het gevolg
was van het stillen der goede-
renhonger. Eet U smakelijk,
wij proberen het ook en Uw
echtgeno(o)t(e) en kinderen
zijn er gek op.

Edoch, er schuilt ook hier een
voetklem in de alang-alang.
We hebben het zelf meegenakt,
het van onze vrienden gehoord
en vinden het geheel intens
verdrietig. Bepaalde tokohou-
ders op dit eiland van "geza-
menlijke opbouw" menen de aan-
geleerde "C"-methoden weer of
in sterkere mate te moeten
voortzetten. Zij hielpen en
hulpden eerst hun vrindjes aan
de schaarse, luxe, lekkere
dingen in overvoldoende mate
en dan pas komt een ander. Erger
nog, een ander kan ze niet kop-
pen, want "vriend" tokohouder
bewaart het voor zijn vrind-
jes.

En dit nu vinden we van toko-
houder en vrindje: "foei". Wij
hebben zo onze kleine meninkjes
maar dit, zoals flinke mensen
dat onder elkaar zeggen "nemen
we niet".

HET KAN VERKEEREN

Edoch, vrienden, het kan ook
verkeerd gaan. En dat hebben we
gezien, gehoord en gevoeld.
Vlekken, dat was het, stomweg
vlekken. Niet zomaar op ons tafel-
kleed of ergens op ons gezicht,
maar echte vlekken op de zon.
Een ernstige zaak, als we dat zo
maar even mogen zeggen. Diep onder
de indruk waren we van het bericht
dat de radio tot 22 April last
zou hebben van de zonnevlekken.
Waarom, dat snappen we nog steeds
niet, maar men heeft een aanzien-
lijke vlek van middelmatige grootte
waargenomen en daar komt het nu
van. Onze radio doet het helemaal
niet meer. Eerst dachten we dat
het een gevolg was van een lege
accu, maar daar geloven we nu
niet meer in. De vlek, dat is
het. 't Is ook altijd wat met die
zon. Als hij schijnt is het een
roodkoperen plooi. Schijnt'ie

niet dan belastert men hem door te beweren dat hij ondergedoken is, doet lclijk tegen hem en zegt "rotzon".

En nou zal de zon dan eindelijk duidelijk constateerbare vlekken hebben door een of andere kinderziekte, mazelen of zo, en nou bemoeit de radio er zich mee. Zoals gezegd, wij snappen het niet, maar wij zijn ook niet mooi, maar dom. Overtuigd zijn wij gelukkig dat gij, vrienden, het verband tussen de zon en de radio snapt maar wij mogen die zon wel en wij vinden het rot dat U "rotzon" zegt. Daarom radiopietjes doe niet zo kinderachtig over de mazelen van de zon en ga gewoon door. Ziezo, dat is dat. Maar nou nog wat anders. 'Is niet om het een of ander, maar we zijn benieuwd wat de maan weer zeggen zal van de zonnevlek.

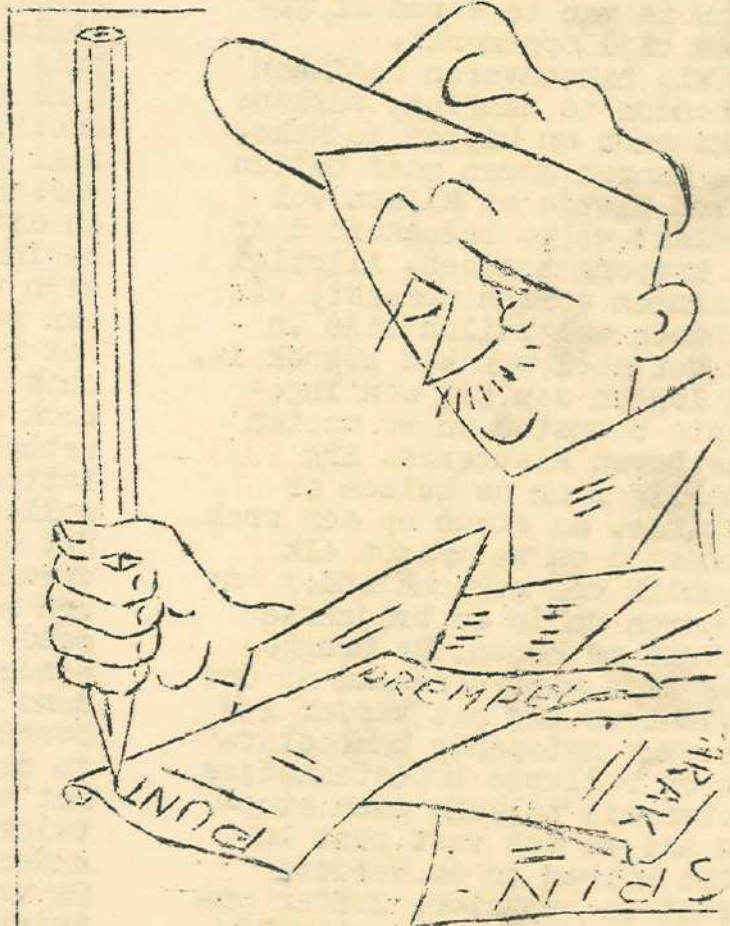
JANSEN.

Wij weten niet of hij een voornaam heeft, vermoedelijk is dat wel zo. Voor ons was hij altijd Jansen, de tekenaar. Hij tekende en tekent en zal altijd tekenen. Ook nu hij ons verlaten heeft om te gaan demobiliseren. Juist nu tekenen is zijn vak, het is zijn leven.

Ach lezer, wij weten het evengoed a. U, tekenen is geen verdienste, het is een gave. Jansen heeft die gave. Zijn verdienste was dat hij, ondanks zijn drukke werkzaamheden ons belangeloos hielp, vaak tot diep in de nacht.

Nu is Jansen naar huis, net als Henk. Beiden zwoegden zij aan de "Warak", het blad van de W-Brigade. Toen al was hij Jansen, de tekenaar. Dan springen onze gedachten terug tot 1946, naar een leslokaal in de Nieuwe Alexanderkazerne te Den Haag. Daar zwoegden wij aan "De Spin", het blad van de Verbindingsdienst. Tezamen met Jansen, de tekenaar.

Jansen was een begrip, hij behoorde bij "De Drempel". Wij zullen hem missen. Een ander neemt nu zijn plaats in, het blad moet blijven verschijnen, het leven draait door. Ook voor Jansen, de tekenaar.

Woning in WAROPEN-KAI

Wanneer wij een rif gepasseerd zijn, een eind de rivier opgevaren, zien wij na een laatste kronkeling van de rivier plotseling een paaldorp voor ons liggen.

De Papoea's weten wel waarom zij hun kampongs zo verschoonen hebben gebouwd. Hier woonden zij veilig, in de dagen toen er steeds strijd was tussen de stammen. Vanuit zee heeft men moeite genoeg om veilig langs alle hindernissen binnen te komen en elke prauw is van te voren al geruime tijd opgemerkt.

Als wij binnenvaren beginnen de honden te blaffen, varkens te knorren en kippen te kakelen. Mensen komen naar buiten op hun platje en kijken vol aandacht welke bezoekers daar hun kampong aandoen. Allerlei gissingen worden gemaakt, wie het toch wel zullen zijn en wat het doel van het bezoek is. Wij leggen aan bij een ingekeepte boomstam en we moeten naar boven klauteren. Erg gezellig zien de huizen er niet uit. We staan op een wrak bruggetje en we vrezen elk ogenblik een gekraak onder ons te horen en in de brijmassa terecht te komen. De bruggetjes zijn niet berekend op ons gewicht en bij het verder lopen over zwiepende bamboelatten en rollende boomstammetjes moeten wij telkens even stoppen als we een vast punt bereikt hebben om de verdere straat te overzien. Zonder ongelukken bereiken we gelukkig een huis.

Het dak is in het midden vrij hoog en daalt boogvormig

links en rechts naar de vloer af, de z.g. schildpadvorm. In het midden loopt door het huis een brede gang en wij zien dat deze ruimte wordt gebruikt om de prauw op te bergen; die gevaar loopt te splijten, wanneer men hem in het laaiend zonlicht laat liggen.

De beste ruimte van het huis wordt dus gebruikt voor de prauw en begrijpelijk: wat zou de Papoea hier uit moeten voeren zonder voermiddel.

De rest van het huis is verdeeld door wanden van vlechtwerk en elke ruimte wordt ingenomen door een gezin. Soms wonen er in één zo'n huis meer dan zeventig mensen. Rondom de prauw in het middendeelte schijnt dan de conversatiezaal te zijn. Hier zien wij ook verschillende vuurhaarden gloeien en dit verklaart waarom onze ogen beginnen te tranen. Schoorstenen zijn er niet en de rook hangt als een wolk in het huis.

Het rondhouten geraamte van het huis is helemaal gezwart door de rook en guirlandes van spinwebben, die aan alle kanten en latten hangen zijn er zo dik als wollen draden van geworden.

Het eten wordt gekookt op de houtvuren en ieder die een "strootje" aan moet steken haalt er een brandend talhout uit. Ook vechtende honden worden met een stuk brandend hout verjaagd.

Overdag zijn er niet veel mensen in de kampong; de mannen zijn aan het vissen, hebben werk in de tuinen of houden zich bezig met andere karweitjes.

De vrouwen poten in de kleine tuintjes ergens verder de rivier op, soms wel 10 km. het land in. Andere vrouwen zijn bezig in hun huizen met het vlechten van matten

en tassen.

De kinderen spelen in de modder van de kreekjes als het laag water is of poedelen in het zeewater tussen de huizen. Soms zoeken zij op een rif wat mondkost; alles wat piept, springt en zwemt is welkom. Om het huis heen zinken zij tot over de knieën in de modder. Soms ligt er een verharde plaat, een schelgenheuvel. Daar heeft vroeger een huis gestaan en in de loop der jaren is door de weggegooidde lege schelpen hier een verharde plaat ontstaan.

Huizen rijen zich aaneen, verbonden door wankele bruggetjes, die tot aan het einde van de kampong doorlopen en zo de "dorpsstraat" vormen.

Zo liggen hier enkele kampongs, wier inwoneraantal om de 2.000 ligt.

In de dagelijkse omgang zijn de Waropeners vrijmoedig, zonder direct overmoedig te worden. Hun aard is opgewekt en op een geestigheid reageren zij direct met een genietende lach.

De kinderen zijn wat vrijer en staan direct overal vooraan. Zij storen zich heel weinig aan de volwassenen en slaan zonder aarzeling terug als ze een afstraffing van ouderen krijgen. De Papoca's hebben er een hekel aan als hun kinderen huilen en deze gebruiken het huilen dikwijls om hun zin te krijgen. Van een actieve, bewuste opvoeding is dan ook geen sprake.

En dan komt de avond. Dan wordt het pas gezellig, als de harsfakkels in de wand worden gestoken en walmend het huis verlichten. Dan komt ieder naar huis en schaart zich om het houtvuur.

Dan wordt het eten klaar gemaakt en ieder legt er bij wat hij of zij die dag verzameld heeft.

De jonge meisjes hebben in hun bamboekokers vers drinkwater gehaald, ver de rivier op, waar het brak water tenslotte niet meer overheerst. Moeder brengt van haar tuin wat groente mee en verse sago was er pas geklopt. Vader voegt er de vissen bij die hij gevangen heeft en de jongens maken het compleet door hun gevangen schelpdieren, krabbetjes enz.

Overal in de kampong, in alle huizen flakkeren de vuren in de snel vallende duisternis. Honden, kippen en varkens zijn ook naar boven geklauterd toen de vloed kwam en scharrelen nu op, om en in het huis. Als ze maar uit de hangende tuintjes blijven, die met veel zorg vlak bij de huizen, boven het water zijn aangelegd. Daar verbouwt de Waropmer zijn lombok, die men als toespits bij de visvoeding niet missen wil. De tafel behoeft niet gedeut te worden, want meubelen zijn er niet in het huis. Alles gaat heel eenvoudig en het smaakt er daarom niet minder om.

Langzamerhand beginnen alle gezinnen in de kampong aan de maaltijd en om ons heen is een tevreden gezoem van stemmen. Zo nu en dan klinkt de schelle stem van een moeder om een kind terecht te wijzen of een nors bromgeluid van vader, als een brutale hond te dicht bij komt.

Een typische sfeer hangt er over de kampong, zo na het vallen van de nacht. Het water, dat straks in de schemering rood was in allerlei schakeringen, licht nu op wanneer we er een stukje hout in gooien.

Een late visser komt terug en zijn prauw glijdt door een zilveren vloed en zijn pagaai spat wit metalen druppels in het rond. De huizen waaruit rook opkringt, die als een donzig waas blijft hangen om het dak, worden zwarte silhouetten op spichtige pootjes, zodat zij doen denken aan een duizendpoot.

De wrakke huizen kraken in het

steeds sneller stijgende water en alle onreinheden zullen morgenochtend weer weggevoerd zijn door de steeds terugkerende getijden.

Een tevreden stemming straalt uit alle huizen als de maaltijd verorberd is en al spoedig klinken liederen, die op de Zendingsschool zijn geleerd.

Een ander haalt zijn fluit te voorschijn. Meisjes zitten in het open binnenhuis en zingen huwelijksliederen. De jongens roepen kwinkslagen, waarop de meisjes met gegichel of verontwaardiging antwoorden.

Na een paar uur beginnen alle geluiden te verstommen en daalt de vredige, nachtelijke stilte over de kampong.

N. du P.

de Redactie
IN IFAR

Nooit, mijn waarde dames, en ik mag wel toevoegen: herenlezers, heb ik ook maar in de verste verte de draagwijdte kunnen bevroeden der gevaren, die blijkbaar onverbreekelijk, niet alleen met de Journalistiek met een grote J., doch ook met simpele en pretentieloze "schrijven van een stukje" verbonden zijn.....

Want neem nu het geval van deze dames-rubriek, zo argeeloos en onschuldig begonnen, met de bedoeling de numeriek al zo in de minderheid zijnde groep van pseudo- en echte pioniersvrouwen op dit

door mannen omstreden en beheerste eiland tenminste een stro-halmpje aan te bieden in hun strijd tegen de sleur en eentonigheid in de vorm van dit kleine hoekje, waarin ze event. zelf hun hart kunnen uitstorten (copie naar "De Drempel") en, waarin ze in ieder geval gevrijwaard zouden zijn voor de "dienstgesprekken" van hun man over de problemen van deze tijd en met hun bediendes over de behoeftes van elke dag (waartussen het verschil alleen maar gradueel is.....)

En het resultaat? Nog vóórdat het 10e Drempelnummer van de ouwe trouwe stencilmachine der Drempelaars is komen dwarrelen, dreigt er al ten naastenbij een strijdop papier te ontbranden tussen de frivole Leger-veste, Ifar en de degelijke Bestuurs-nederzetting, die Kota Baroe heet, het geheel gepresideerd en aangevuurd door een Schrijver van den Bloede en voor den Brode, die het nimbus om zich heeft van de Profeet, die niet in eigen land gewaardeerd wordt.....

Maar, laat ik niet ondanikbaar zijn en U in de eerste plaats tot mijn schande bekennen, dat het mijn ijdele Vanitas-hart natuurlijk wel goed heeft gedaan te merken, dat zich in deze dreigende controverse zowaar een

manspersoon aan onze zijde geschaard heeft, waarbij ik zeker niet blind ben voor de vele troeven, die elke man daarmee op het spel zet. Hetgeen echter niet wegneemt, dat het oorzicht van een voortgezette en eindeloze strijdpolemiek op deze bladzijde niet alleen voor U en voor mij, maar ook voor de Redactie van de Drempel ongetwijfeld weinig aantrekkelijks biedt en daarbij ook nog enigszins verwarrend zal werken voor die categorie van sightseers onder ons, die niet tot de regelmatige lezers van "De Drempel" behoort.

Dus, daarom, dames, laat het vrede

zijn. Wij hebben tenslotte wel iets anders te doen dan oorlogje voeren.

Wat moet er anders terechtkomen van het niveau, waarmee wij al die domme mannen voor de ondergang moeten behoeden?

Bovendien hebben we op het ogenblik genoeg onze handen vol met de voorbereidingen voor de a.s. Koninginnedag, die ook voor de Papoea-kinderen van wijf en zijd een waar feest moet worden en, waarvoor in Ifar en ongetwijfeld ook in vele andere plaatsen op Nieuw-Guinea vele nijvere handen aan het werk zijn om de berg van ingezamelde lapjes, kraaltjes, doosjes, blikjes enz. om te toveren tot een speelgoedwinkel vol met de meest verleidelijke hebbedingetjes.

VANITAS.

Sport
FLITSEN

In Engeland verloor het Nederlandse dames-hockeyteam in een zeer goed gespeelde wedstrijd met 1-0 van de Engelse dames.

In Den Haag klopte Nederland B de Belgische B-ploeg met 7-0.

De Nederlandse heren overspeelden hun tegenstanders volkomen.

Halverwege de "boat-race" tussen Cambridge en Oxford

raakten de riemen van beide ploegen even verward. Toen de strijd werd voortgezet won een oppermachtig Cambridge met 3½ lengte.

De Franse bokser Jacques Royer-Crécy won 66 van zijn 70 amateurpartijen, waarna hij prof werd. Twintig maal stond hij nadien in de ring en won 18 maal. In zijn 21ste partij tegen Luc van Dam, vloer hij kansloos door een technische knock-out in de 3e ronde.

Tien jaar lang leek het wereldrecord van Cor Kint op de 200 meter rugslag (2 min. 38,8 sec.) onaantastbaar. Het nieuwe Nederlandse zwemwonder Geertje Wielema, bracht het thans spelenderwijs op 2 min. 35,3 sec.

De uitgeweken Tsjechische tennisers Drobny en Czernik verkregen de Egyptische nationaliteit. Onlangs won eerstgenoemde het kampioenschap van Egypte. De andere finalist was niemand minder dan Gottfried von Cramm, voor de oorlog een gevreesd Davis Cup speler en partner van Koning Gustaaf van Zweden in de Riviera-tournooien.

In storm en hagel werd de wielervedronde van Vlaanderen verreden. De Italiaan Magni, winnaar in 1949, wist wederom te zegevieren. Met onze steeds meer op de voorgrond tredende landgenoot Wim van Est had hij een grote voorsprong veroverd op de andere renners. Toen van Est pech kreeg, bleef hulp uit en sukkelde hij met een kapotte fiets verder. Met 19 minuten achterstand op Magni kwam hij toch nog als 16e binnen, waaruit blijkt hoe ver het veld uiteen lag.

In de strijd om het voetbalkampioenschap van Nederland sloeg Heerenveen de Enschedesche Boys met 3-2 en wist Limburgia met 4-3 over Maurits te zegevieren.

In Charlesville behaalde Oost-Nederland een 1-1 gelijkspel tegen Noord-Oost Frankrijk.

In het Deurne-stadion te Antwerpen ging Nederland kansloos ten onder tegen België. De Nederlandse voorhoede was geheel onmachtig tot doelpunten en de achterhoede wist slechts door het sublieme spel van doelman Krqak het aantal Belgische doelpunten tot twee te beperken.

dat de bouw van een luchtmacht primair is bij de opstelling van een defensie-plan, zodat van die zijde geleit wordt voor vergroting van het budget voor de luchtvaart, ten koste van de begroting voor marine.

Van bevoegde zijde verneemt Aneta echter, dat de Nederlandse chefs staf volkomen eenstemmig zijn inzake de noodzaak van een harmonische opbouw van de Nederlandse strijdkrachten. Door verwaarlozing van een deel van het defensie-apparaat zal het geheel in gevaar worden gebracht.

HET LEGER VAN *Jahr*

De repatriëring draait op volle toeren verder. Diverse bataljons van de 3e Divisie (E-Divisie) zijn reeds aan het thuisvaren. In Mei vertrekken de laatste onderdelen.

Groepen jagers en lichte bommenwerpers (fighting bombers) zullen het Nederlandse aandeel vormen in de gezamenlijke luchtmacht van de landen van het Atlantische Pact. Het is nog niet bekend op welke vliegtuig-typen de keuze zal vallen. De bekende Gloster Meteor jagers zijn bestemd voor de luchtverdediging bij daglicht. Teneinde aan nachtelijke vlieg-aanvallen het hoofd te bieden dienen nachtjagers met radar te worden aangeschaft.

Aanvankelijk schijnt men gedacht te hebben aan Amerikaanse Thunderbolts, doch dit type is thans reeds weer verouderd. Wat de "fighting bombers" betreft zal de keuze waarschijnlijk vallen op een Amerikaans toestel.

In kringen van de Nederlandse luchtvaart is men er zich zeer wel van bewust, dat dit plan slechts ten koste van grote financiële offers te verwezenlijken is en men kan daar de opvatting horen verkondigen,

PERSOVERZICHT ^{1/2} 15 APRIL 1950

INDONESIE

Van welingelichte zijde vernam de speciale correspondent van het ANP bijzonderheden over de beschuldigingen, die tegen Sultan Hamid II zijn geuit. Overtuigende bewijzen zijn voorhanden, aldus deze zegsman, dat Sultan Hamid de leiding had in de actie-Westerling. Er is een schema van het APRALeger gevonden, waarin Sultan Hamid als commandant bovenaan stond. Na de overval op Bandung zou Hamid aan Westerling de verwijtende vraag gericht hebben: "Waar heb jij strategie geleerd?" Hij zou voorts Westerling bevolen hebben op 25 Januari een aanval op Djakarta te ondernemen en wel 's avonds om negen uur, wanneer het kabinet in zitting bijeen zou zijn. Hij zou dan het gehele kabinet gevangen hebben moeten nemen. De aanval mislukte omdat de zitting van het kabinet onverwacht op het laatste ogenblik was vervroegd. Hamid zou eveneens de plannen hebben gesmeed om op 15 Februari bij de plechtige opening van het parlement door President Soekarno het parlamentsgebouw te omsingelen en de regering te arresteren. Deze aanval werd verhinderd omdat de APRIS het gebouw met een geheel bataljon bewaakte, terwijl Westerling hiervan niet op de hoogte was en daarom te weinig troepen in Djakarta ter beschikking had. Na de mislukte aanval op Djakarta zou Hamid Westerling hebben toegevoegd: "Een Arabier zal het beter doen dan een Turk".

. Vele gesprekken van Hamid

met Westerling zijn geheel gereconstrueerd door getuigenverhoren, waarbij als voornaamste getuige optrad de contact-man tussen Hamid en Westerling, zijnde een Indonesisch luitenant van het KNIL. Verdere getuigen zijn onder meer enige hoge Nederlandse officieren. Hamid zou ook aan Westerling Pontianak hebben aangeboden als eventuele uitwijkplaats. Sultan Hamid zou reeds enige tijd geleden door autoriteiten van de RIS benaderd zijn over de aan het licht gekomen feiten, doch was niet bereid een bekentenis af te leggen. Ontvluchting werd hem onmogelijk gemaakt omdat hij voortdurend geschadwd werd. Na zijn arrestatie is Sultan Hamid onmiddellijk verhoord doch tijdens het eerste verhoor was hij geheel uitgeput van zenuwen. Onze zegsman voegde hieraan nog toe: "Voor ons is er thans geen onderscheid meer tussen Hamid en Westerling".

In Nederlandse kringen vernam de correspondent, dat thans de lange aanhouding van een aantal gearresteerden begrijpelijk wordt, evenals de grote omzichtigheid van de RIS-autoriteiten om personen tot de gevangenen toe te laten. Ook de moeilijkheid om hangende het onderzoek mededelingen te doen werd thans begrijpelijk geacht. De Regering van de RIS betoonde, aldus Nederlandse waarnemers, grote moed en kracht door niet te aarzelen tegen een lid van de eigen regering op te treden.

"Direct na aankomst te Djakarta is kapitein Andi Abdul Azis in arrest gesteld. Vrijdagavond, 7 April, is met het verhoor van kapitein Andi Abdul Azis begonnen" aldus verklaarde de minister van defensie Luit. Generaal Hamengku Buwono.

"De aankomst van de rebellen-leider Andi Abdul Azis in Djakarta wordt door de RIS-regering beschouwd als een onvoorwaardelijke overgave en ik vraag het vertrouwen van de volksvertegenwoordiging dat de regering krachtige maatregelen zal nemen dienovereenkomstig", aldus verklaarde de minister in een openbare zitting van de RIS-volksvertegenwoordiging.

Voorts verklaarde minister Hamengku Buwono dat de regering genoeg geduld heeft getoond, voordat zij besloot om de opstand in Makassar langs militaire weg te beslechten, zoals uit de regeringsverklaring en de rede van president Soekarno op 6 April bleek. "Thans is men bezig de orders tot onderdrukking van de opstand uit te voeren" vervolgde de minister.

Op de vragen van leden van de volksvertegenwoordiging gesteld na het aanhoren van de regeringsverklaring, verklaarde minister Hamengku Buwono voorts, dat nog niet bekend was, hoe groot het aantal slachtoffers was onder de bevolking als gevolg van de opstand in Makassar. Vaststaat, dat 4 April-leden zijn gesneuveld terwijl de opstandelingen 2 man verloren.

"De opstand in Makassar is niet te scheiden van een politieke beweging en in hoeverre de NIT-regering met de opstand te maken heeft, is thans in onderzoek," vervolgde de minister en voegde hieraan toe dat toen Azis in Makassar de macht in handen had, de NIT-regering haar macht niet op normale wijze kon uitoefenen. Op een vraag van het lid Sahetapy Engel over het gevonden document van Overste Makoginta, verklaarde de minister dat weliswaar overste Makoginta een rapport aan de minister heeft gestuurd waarin ook voorstellen naar voren

werden gebracht, doch dat de regering hier niet op heeft gereageerd.

Over de overgang van het KNIL naar de APRIS verklaarde de minister dat men thans hiermee druk bezig is. De overgang kon niet vlot gescheiden vanwege de ingewikkelde administratie van het KNIL. Teneinde de overgang te bespoedigen heeft de regering een regeling aangetroffen voor een "voorwaardelijke overgang".

Over het voorstel van enkele leden om het gehele KNIL te ontwapenen voor het voorkomen van opstanden zoals in Bandung en Makassar, verklaarde de minister dat een dergelijke maatregel psychologisch ontactisch is.

Minister Hamengku Buwono besloot zijn verklaring met de mededeling dat tot op heden 30.000 man Nederlandse troepen gerepatrieerd zijn.

Een woordvoerder van het ministerie van voorlichting van de RIS verklaarde op 15 April van het ministerie van defensie te hebben vernomen, dat de heer Azis heeft erkend schuldig te zijn aan ondisciplinair optreden als militair. De heer Azis, aldus de woordvoerder, is momenteel als gevangene te Djakarta en zal binnenkort voor de krijgsraad moeten verschijnen.

Een ieder kon begrijpen, aldus de woordvoerder, dat hij hier als gevangene zou komen, daar hij kwam nadat de boodschap van de president was uitgesproken. Hij zelf heeft verklaard, dat hij hier volkomen vrijwillig naar toe is gereisd.

In het bovenstaande, aldus de woordvoerder, ligt uiteraard besloten, dat Azis niet op korte termijn naar Makassar zal terugkeren, in geen geval alvorens hij voor de krijgsraad zal hebben terechtstaan.

Verder verwees deze woordvoerder naar de 15 dezer in het parlement van de RIS door de minister van defensie omtrent deze aangelegenheid afgelegde verklaring.

Op Vrijdagochtend 14 April diende Aneta bij de minister van defensie Luit. Generaal Hamengku Buwono IX 5 schriftelijke vragen in welke hieronder volgen met de antwoorden, die Zaterdagochtend 15 April zijn ontvangen.

Vraag: Bestaat er een mogelijkheid dat de regering van de RIS aan de Nederlandse autoriteiten om militaire hulp in de vorm van personeel of materieel zou vragen?

Antwoord: De opstand in Makassar is veroorzaakt door een compagnie gewezen KNIL-soldaten, die pas zijn overgegaan naar de APRIS, bijgestaan door een groter aantal meelopers van het KNIL. De Nederlandse legerleiding is voor de meelopers en deserteurs van het KNIL verantwoordelijk, daar zij verantwoordelijk is voor het KNIL, gedurende de reorganisatie. Deze verantwoordelijkheid te verwezenlijken is de Nederlandse legerleiding nog niet gelukt. Ondanks het feit dat de RIS-regering de verantwoordelijkheid van de Nederlandse legerleiding eerbiedigt is het duidelijk, dat de RIS-regering niet werkeloos kan toezien op daden, verricht door leden van het Nederlandse leger in Makassar. De RIS-regering zal zowel tegen de leden van de compagnie van Abdul Azis als tegen de meelopers van het KNIL optreden nadat de tijd, die aan de Nederlandse legerleiding is gegeven om de deserteurs terug te roepen is verstreken.

Aneta's vraag behoef ik niet te beantwoorden, juist, omdat de moeilijkheden in Makassar grotendeels veroorzaakt zijn door het feit, dat de Nederlandse legerleiding deserties niet kan tegenhouden.

Vraag: Kan de minister de verzekering geven, dat in geval van een aanval op Makassar

al het mogelijke zal worden gedaan om de burgerbevolking te beschermen?

Antwoord: Met pijn in het hart voert de APRIS de gegeven opdrachten uit, omdat zij weet, hoe groot het verlangen van de APRIS is om haar optreden te beperken slechts tot hen die bij deze zaak zijn betrokken, doch het is misschien niet onmogelijk, dat ook slachtoffers zullen vallen onder de burgerbevolking en materiele schade zal worden aangericht.

Het is een kenmerk van een regering en haar weermacht, die het volk lief hebben, dat zij niet opzettelijk het volk schade zullen berokkenen, en het dagelijkse leven van het volk zullen bemoeilijken.

Vraag: Indien de vertegenwoordiger van buitenlandse regeringen in Indonesie verlof zullen vragen om de onderdanen van die regeringen uit Makassar te evacueren, zal het ministerie van defensie dan zijn bijstand hierbij verlenen?

Antwoord: Indien het nodig wordt geacht, zal de regering een dergelijk verzoek inwilligen.

Vraag: Wie is de algemene bevelhebber bij de operaties in Oost-Indonesie? (Deze vraag werd inmiddels door een officiële mededeling achterhaald).

Antwoord: Kolonel Albert Kawilaran

Vraag: Hoe zal de pers op de hoogte worden gehouden van de voortgang van de campagne?

Antwoord: Door in contact te treden met de woordvoerder van mijn ministerie.

De "Times", die een hoofdartikel wijdde aan de gebeurtenissen in Makassar, schrijft, dat dit de tweede opstandige beweging is binnen de tijd van drie maanden, "hetgeen aan het adres van de politieke leiders, die een suprematie van Djokja beogen, een waarschuwing inhoudt, dat in Indonesie nog tal van goede patriotten zijn, die geen onderdrukking van hun plaatselijke

vrijheden zullen accepteren".

Het blad schrijft verder, dat de regering van Oost-Indonesie, evenals de militaire waarnemer van de UNCI aan de federale regering in Djakarta verzocht hebben geen troepen van Java naar Celebes te sturen, maar te vertrouwen op de troepen, die reeds op laatstgenoemd eiland zijn. Drs. Hatta die, naar de "Times" zegt, aanvankelijk geneigd was deze waarschuwing in acht te nemen, liet zich overtuigen door de Sultan van Djokja, die tevens minister van defensie van de federale regering is "en de regering van Oost Indonesie, die niet over eigen troepen beschikt, moet lijdelijk toezien hoe het gezag haar werd ontnomen".

Het Engelse blad vervolgt met op te merken, dat de rebel lerende troepen in Makassar tot de orde zullen moeten worden geroepen. "Wanneer de bevolking van Oost Indonesie er van overtuigd kan worden, dat haar regering niet ondergeschikt zal worden gemaakt aan de republiek van Djokja, dan is het mogelijk, dat deze rebellie haar natuurlijke dood sterft.

Het is echter reeds de tweede opstandige beweging, die in drie maanden is voorgekomen en zij dient een duidelijke waarschuwing te zijn aan de politieke leiders, die werken voor de suprematie van de republiek van Djokja, dat er voldoende goede Indonesische patriotten zijn, die geen onderdrukking van hun plaatselijke vrijheden zullen aanvaarden.

X
X X
X

BUITENLAND

"De Verenigde Staten zijn van gevoelen, dat het Japanse volk vooruitgang gemaakt

heeft tot een punt, waarop het een vredesverdrag nodig heeft, waardoor het, met in achtneming van zekere waarborgen, verantwoordelijk zal zijn voor zijn eigen aangelegenheden", aldus verklaarde de Amerikaanse reizende ambassadeur Philip Jessup in een radiospeech, waarin hij een verslag gaf van zijn tour door het Verre Oosten.

Jessup, die een uiteenzetting gaf van de Amerikaanse politiek ten aanzien van Azie motiveerde boven-geciteerde uitspraak met de volgende zes punten:

1. De Verenigde Staten zijn van oordeel, dat iedere natie het recht op onafhankelijkheid bezit, op zelfbestuur en de mogelijkheid om zijn eigen problemen op te lossen naar eigen vrije keuze.
2. De Verenigde Staten geven de voorkeur aan een democratische regeringsvorm en moedigen deze regeringsvorm aan waar slechts mogelijk.
3. De Verenigde Staten zijn van oordeel, dat alle vrije volkeren, besloten om hun onafhankelijkheid te beschermen, het recht hebben op militaire bijstand, welke hen kan helpen om vrij te blijven.
4. Binnen de grenzen van haar mogelijkheid, schenken de V.S. economische bijstand in de vorm van leningen of technische bijstand, waar hierom gevraagd wordt en staan zij de volkeren bij om zichzelf te helpen.
5. De V.S. zullen voortgaan een nauwgezet inlichtingenprogramma ten uitvoer te leggen, om zijn bedoelingen en politiek kenbaar te maken, en om het hoofd te bieden aan een tendentieuze en lastervolle campagne, geleid door de communisten niet alleen onder de volkeren, die in de greep van de communisten zijn, maar ook onder de vrije naties, die vrienden en bondgenoten zijn van de V.S.
6. De V.S. zullen voortgaan met

hun deelneming aan de werkzaamheden in de V.S., om een oplossing te vinden voor de geschillen, die de wereldvrede en veiligheid in gevaar brengen. Tevens zullen de V.S. deelnemen aan het zoeken van oplossingen voor dergelijke problemen door middel van de normale en directe diplomatieke kanalen.

Jessup verklaarde, dat het voornaamste wat hem tijdens zijn tour van drie maanden door het Verre Oosten getroffen had was, de aanwezigheid van een oorlogstoestand. In Korea, aldus Jessup, vormt de democratielijn tussen Zuid en Noord een ware frontlijn, waar gevechten oplaaien tussen de betrokken partijen. Een soortgelijke toestand, aldus de reizende Amerikaanse ambassadeur, bestaat in Indo-China, waar de door Moskou opgeleide Ho Chi Minh een communistische opstand leidt.

De Administrateur van het Marshall-plan, Paul Hoffman, verklaarde dat de Russen "weten, dat de verovering van Europa noodzakelijk is ter vervulling van hun droom voor wereldheerschappij." Slechts de hoop op het Marshall-plan heeft Frankrijk en Italië aan deze zijde van het ijzeren gordijn gehouden, aldus Hoffman en zonder deze beide landen zou de strijd van de andere landen van West Europa om vrij te blijven "al te nietig" zijn geweest.

Hoffman verklaarde, dat Rusland nog alles in het werk stelt om het Marshall-plan te doen mislukken en voegde hieraan toe: "Indien wij een derde wereldoorlog willen vermijden, moeten wij eenvoudig alles in het werk stellen om van het Marshall-plan een succes te maken."

Hoffman was van mening, dat Amerika zonder het Marshall-plan tussen de 25 en 30 milliard dollar aan de defensie ten koste moest leggen in plaats van het huidige cijfer van 13 milliard dollar. "Laat niemand denken, dat hier slechts de toekomst op het spel staat van de 275 miljoen Europeanen. De communisten laten er geen twijfel over bestaan, dat zij niets over het hoofd zien en ten volle begrijpen, dat West Europa een vitale stap is op de weg naar de wereldheerschappij."

Een uit negen punten bestaand programma voor de Amerikaanse buitenlandse politiek om "het offensief aan Stalin te ontwringen" werd op 13 April in New Haven, Connecticut uiteengezet door William C. Bullitt, de vroegere Amerikaanse ambassadeur in de Sovjet-Unie.

"Er kan geen vrede op aarde bestaan, zolang het Russische volk en de volkeren van de Sovjet-satelliet-staten worden gedreven door lieden, die een misdadige leer verkiezen boven de zuivere behoefte aan liefde", aldus Bullitt, die hier aan toevoegde: "technisch gesproken bevinden we ons niet in oorlog, doch wij moeten leven en werken alsof we in oorlog zijn, om Stalin een halt toe te roepen".

Het programma, dat Bullitt aan een gehoor van studenten van de Yale-universiteit uiteenzette bevat de volgende punten:

1. De militaire sterkte van de Verenigde Staten moet sneller worden opgebouwd, dan Stalin in staat is de zijne te vergroten.
2. Een West-Europese federatie moet tot stand komen, waaraan naar behoren wapens geleverd moeten worden.
3. Tegen de dreiging van de communisten in Oost-Duitsland, die hebben aangekondigd, dat

op 28 Mei een half miljoen jongeren uit Oost-Berlijn West-Berlijn zullen binnenuitrukken, moet met geweld worden opgetreden.

4. De Amerikaanse bijstand aan de verzetsstrijdkrachten in alle Sovjet-satelliet-staten moet vergroot worden.
5. Er moet hulp geboden worden aan de Albanese vluchtelingen "om Albanie te redden uit de handen van de communisten en zodoende nieuwe moed te geven aan alle tot slavernij gebrachte volkeren achter het ijzeren gordijn."
6. Aan Perzie moet voldoende en daadwerkelijke economische steun verleend worden.
7. Een communistische verovering van Formosa moet worden voorkomen.
8. De Vietnamesen en Fransen moeten geholpen worden om de communisten uit Indo-China te werpen.
9. Wat de Verenigde Staten betreft, die "thans verlamd worden door het Sovjet-veto en de Sovjet-boycot" moet gehandeld worden, alsof er geen Sovjet-boycot bestaat.

Wij kunnen geen vriendschappelijke betrekkingen onderhouden met de Sovjet-regering, zoals dit mogelijk is met een normale regering, aldus Bullitt, omdat wij ons geplaatst zien tegenover lieden, die weloverwogen en welbewust zichzelf tot vijanden verklaren van alle volkeren, die in vrijheid leven. Stalin's doel is, de verovering van het gehele menselijke ras. Hij zal geen halt houden, doch een halt toegeroepen moeten worden.

Bullitt oefende critiek uit op het Amerikaanse ministerie

van buitenlandse zaken, ten aanzien van de politiek tegenover Rusland.

"Wij hebben Stalin al zover laten komen, aldus Bullitt, dat hij zulk een kracht kon verwerven en zoveel volkeren aan zich kon onderwerpen, zoveel hulpbronnen en strategische posities in zijn macht kreeg, dat niets minder, dan de volle inspanning van het gehele Amerikaanse volk nodig is om hem een halt toe te roepen".

DE DREMPEL

WEEKBLAD VOOR NIEUW GUINEA

30 APRIL No. 11

*UITGAVE*VAN*RES*VOORL*DIENT*EN*DIENT*VOOR*LEGERCONTACTEN*

edenmorgen sprak Z.E.
de Gouverneur van Nieuw-Guinea
tijdens het Openbaar Gehoor te
zijn huize, ondervolgende
rede uit:

Mijne Heren,

Het is wel een zeer bijzondere gelegenheid, die mij vandaag wordt geboden om van deze plaats het woord tot U te mogen richten, zeer bijzonder om verschillende redenen, waarvan ik een drietal zal noemen.

Die bijzonderheid is in de eerste plaats hierin gelegen, dat aan mij, als eerste rechtstreekse vertegenwoordiger in Nieuw-Guinea van de Kroon der Nederlanden, de eer en het voorrecht te beurt valt Uw aller getuigenissen van hulde en blijken van trouw ten opzichte van H.M. Koningin Juliana der Nederlanden in ontvangst te nemen en deze straks telegrafisch over te brengen.

Bijzonder voor mij ook daarom, omdat ik mij hierdoor gevoel als voortzetter van een heel oude en goede traditie, die voorschrijft, dat in de rijkscdelen overzee ter gelegenheid van Koninginneverjaardag de vertegenwoordigers van alle groepen uit de ingezetenen zich verzamelen bij de vertegenwoordiger van de Rijksregering ten bewijze van hun verknochtheid aan het Vorstenhuis van Oranje.

En bijzonder tenslotte daarom, omdat Nieuw-Guinea thans staat aan de vooravond van de beslissing, die zal uitmaken of dit Rijkscdeel in nauwe verbondenheid met Nederland een

nieuw en naar wij hopen schone toekomst tegemoet gaat, dan wel of dit land een fundamenteel andere status zal verkrijgen.

Mijne Heren, deze laatste kwestie raakt een teer punt, in die zin, dat het mij als ambtelijk vertegenwoordiger van Harer Majesteits Regering niet veroorloofd is publiekelijk op deze politieke aan gelegenheid in te gaan.

Maar dit belet mij niet te verklaren, dat ik geen gedachtenlezer nodig heb om te kunnen raden, wat thans zo al in U omgaat. En ik verzeker U, dat Uw vurige wensen in dit opzicht ook de mijne zijn.

Dat onze wensen in vervulling mogen gaan, geve God.

Intussen zal het U allen duidelijk zijn, dat bij ons aller krachtsinspanning om dit rijkscdeel tot ontwikkeling te brengen vooral nu geen plaats is voor twijfelaars, wankelmogenden of negativisten. Het is verre van mij om te stellen, dat dezuiken zich onder U zouden bevinden. Ik zou U daarmee onrecht aandoen.

Maar hoewel ik dus overtuigd ben van Uw aller vastbeslotenheid om voorwaarts te gaan en niet om te zien, neem ik mij toch de vrijheid te mogen veroorloven een beroep op U te doen, een zeer dringend beroep zelfs. En wel om nog hechter dan thans reeds het geval is aanéensluiting te zoeken, teneinde door middel van gecoördineerde

inspanning die maximale prestaties te leveren, welke onmogelijk door de afzonderlijke individuen kan worden opgeleverd. Ik bedoel derhalve U aan te sporen tot integratie veeleer dan tot individuele prestaties.

Vergeet - ik bezweer het U - alle onderlinge geschillen en verschillen. Concentreert Uw aandacht volledig op de verwezenlijking van dat éne gemeenschappelijke doel, dat wij immers allen nastreven, N.L. Nieuw-Guinea als onderdeel van het Koninkrijk der Nederlanden op te heffen tot een gebied, binnen welks grenzen een ieder die zich onder Oranje wenst te scharen - ongeacht ras, geloof, rang of stand - vrij van materiele of geestelijke nood in vrede kan leven en werken, niet alleen voor zichzelf maar ook voor zijn nageslacht. Voorwaar, mijne Heren, een doelstelling die de verwerkelijking waard is.

Ik ontveins mij geenszins, dat wij nog zeer ver van de verwezenlijking van dit ideaal afstaan, niettemin, mijne Heren, is er bepaald geen reden om te wanhopen of bij de pakken neer te zitten. Al is het stellig zo, dat er nog een onafzienbare rij van moeilijkheden te overwinnen zal zijn, waarbij ons ontberingen en grote offers niet bespaard zullen blijven, ik houd mij ervan overtuigd, dat er niet een onder U is, die zich daardoor zal laten weerhouden zijn gehele persoon in te zetten in het belang van de vreedzame opbouw van Nieuw-Guinea.

Gij zult U in dit verband ongetwijfeld afvragen welke

maatregelen terzake zijn genomen, dan wel op korte termijn zullen worden geëffectueerd om die opbouw een begin van uitvoering te geven.

In de eerste plaats moge ik dan wijzen op de geldzuivering, welke in de loop van deze maand praktisch haar beslag heeft gekregen, waardoor een waardevaste munt is gecreëerd en waarmede tevens een vrij geldverkeer met Nederland is mogelijk gemaakt.

In de tweede plaats dient hier gememoreerd te worden, dat dank zij de goedereninjecties, welke kort geleden plaats vonden - en zullen worden voortgezet - een aanzienlijke verbetering van de materiële levensomstandigheden en van de algemene economische toestand is ingetreden. Alle nodige maatregelen zullen worden genomen om de voedselvoorziening geheel veilig te stellen.

Voorts maak ik met dankbaarheid gewag van de activiteiten van de Koninklijke Marine, waardoor onder meer een geregelde vliegverbinding tussen de verschillende bestuursvestigingen kan worden onderhouden.

Ook van de Landmacht werd in de voorbije maanden zeer waardevolle materiële steun ontvangen, zowel op het gebied van de voedselvoorziening als in technisch opzicht.

Daarnaast memoreer ik met trots de verdiensten van de P.T.T., welke er in is geslaagd met gebrekkige hulpmiddelen en ondanks nijpend personeelstekort een rechtstreekse radioverbinding met Nederland tot stand te brengen en te onderhouden.

Naast deze min of meer spectaculaire gebeurtenissen mag ik tenslotte bepaald niet vergeten de prestaties van de overige diensten en zeer in het bijzonder van de ambtenaren op de buitenposten die, veelal met zware moeilijkheden kampend, verbeterden hun werk voortzetten, al is het

dan soms alleen om te kunnen handhaven wat reeds bestaat.

Voor het overige kan ik U tot mijn spijt niet verhehlen, dat in de meer dan droevige woningsituatie in practisch geheel Nieuw-Guinea voorlopig slechts incidenteel verbetering zal kunnen worden gebracht, omdat aan de uitvoering van grootscheepse plannen thans nog een absoluut tekort aan personele en materiele middelen in de weg staat, nog afgezien van het feit, dat daarvoor ook nog geen voldoende credieten beschikbaar zijn. Intussen zijn nog een 450-tal Indisch-Nederlandse werkers op komst, zodat de meest urgente uitbreiding en verbetering van de huisvesting hopelijk binnenkort zal kunnen worden geactiveerd.

Alsdan zal, zij het voorlopig op bescheiden schaal, de zo nodige uitbreiding van de verschillende takken van dienst kunnen worden bewerkstelligd, waardoor werk kan worden geëntameerd dat thans helaas moet blijven liggen.

Op politiek gebied kan binnen afzienbare tijd de instelling van een adviescollege voor Nieuw Guinea worden tegemoet gezien, een college in de instelling waarvan - gelijk U wellicht bekend is - door de Bewindsregeling van Nieuw-Guinea is voorzien. Een eind-

voorstel terzake is thans bij de Directeur, Hoofd van de Dienst van B.B. en Justitie in bewerking.

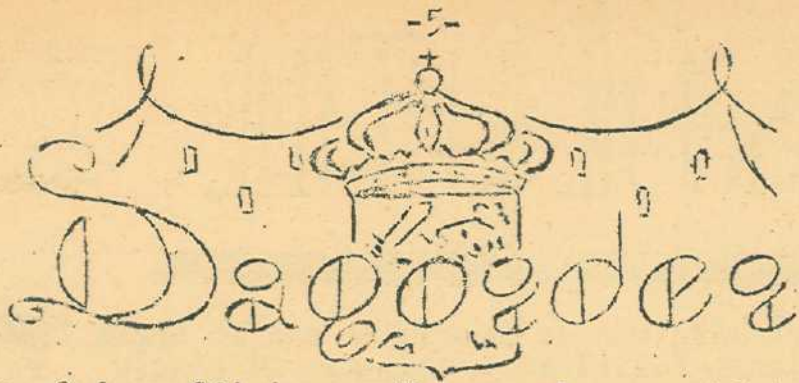
En tenslotte, mijne Heren, staat ons in de loop van dit jaar een zeer belangrijke voorbereidende arbeid te wachten, met name de opstelling, in gemeen overleg en samenwerking, van een algemeen ontwikkelingsplan voor Nieuw-Guinea, met de uitvoering waarvan - als God het wil - in 1951 een aanvang zal worden gemaakt.

Ik stel mij voor dit plan te doen publiceren, zodra het meer vaste vorm heeft aangenomen.

Indien ook de Allerhoogste Zijn onmisbare steun aan onze gemeenschappelijke arbeid niet zal onthouden, dan maak ik mij sterk, mijne Heren, dat het ons nog gegeven zal zijn tot onze Oppergebiedster, Koningin Juliana der Nederlanden te zeggen: "Ziet, Majesteit, wat Uw dienaren hebben gewrocht en verheugt U."

Ik nodig U ten besluite uit met mij een driewerf hoera uit te brengen op onze geliefde Vorstin.

Officiëren, Onder-officiëren, Korporaals, en soldaten:

Op deze dag, dat onze gedachten nog meer dan anders zijn gewijd aan Onze Geliefde Vorstin, is het mij een behoefte een kort woord tot U te richten.

Wij zijn verdoeld over zo ver uiteenliggende posten, dat wij elkander slechts zelden ontmoeten en elkaar onvoldoende leren kennen. Wel hebben wij de band van onze militaire samenleving en dat is ook een beproefde dagelijke band, maar ver daar boven uit gaat de verbondenheid, die wij danken aan ons aller Koningin Juliana, Haar Koninklijke Moeder en Haar Gezin.

Wanneer gij wat ouder zijt geworden zult gij eerst beseffen, welk een rijkdom het is om hoog boven U iemand te hebben waar gij met zoveel vertrouwen, eerbied en liefde tegen kunt opzien als wij dat eerst konden tegen Koningin Wilhelmina en thans tegen Koningin Juliana.

Laten wij daar steeds dankbaar voor zijn en den Allerhoogste smeken onze hoge Landsvrouw tot in lengte van dagen te willen sparen en kracht te schenken voor Haar moeilijke taak. En laten wij vooral een voorbeeld aan Haar nemen en steeds het algemeen belang stellen boven dat van onszelf. Slechts dan zal hier in Nieuw Guinea een groot werk met succes worden bekrond. Het is een eer voor een ieder militair van dit Commando mede te mogen werken aan de "krachtproef Nieuw Guinea". Onze aanwezigheid moet niet slechts recht en veiligheid garanderen, doch ook steun waar deze nodig blijkt.

Ik ben er van overtuigd, dat wij vertrouwen kunnen hebben in de toekomst van dit land; laten wij tonen, dat het land ook ten volle op ons - militairen - kan vertrouwen. Ik heb Z.E. de Gouverneur namens U allen verzocht deze verzekering met onze eerbiedige gelukwensen aan H.M. te willen overbrengen.

LEVE DE KONINGIN.

A decorative flourish or signature consisting of a central vertical line with symmetrical, flowing curves extending outwards and upwards, resembling a stylized 'S' or a calligraphic flourish.

RESOLUTIE

CENTRALE IRIANSE POLITIEKE VERTEGENWOORDIGING

(Nederlandse vertaling van de Resolutie van 18 April 1950 der Centrale Irianse Politieke Vertegenwoordiging).

De Centrale Irianse Politieke Vertegenwoordiging, op 18 April 1950 te Hollandia-Stad in vergadering bijeen:

gelet op: de werkzaamheden waarmede de Regeringen van Nederland en Indonesia de paritaire-commissie voor Nieuw-Guinea hebben belast;

gehoord : 1. de besprekingen en debatten ter vergadering;
2. de conclusies en rapporten van de Algemeen Voorzitter, J. Ariks en de resp. leden;

besluit : 1. aan de Nederlandse en Indonesische Regeringen en de internationale wereld te verklaren, dat het Irianse volk nimmer enige beslissing of enig advies dezer commissie zal kunnen aanvaarden, in strijd met de wensen en belangen van het Irianse volk t.w.: blijvend deel uit te blijven maken van het te vormen Verenigd Koninkrijk der Nederlanden;

2. deze Resolutie aan te bieden aan:

- a. Minister-President, dr. Drees.
- b. de Minister van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen,
- c. de Voorzitter der 1e Kamer,
- d. de Voorzitter der 2e Kamer,
- e. de Gouverneur van Nieuw-Guinea,
- f. de Binnenlandse en Buitenlandse pers ter publicatie.

ns. de Centrale Irianse Politieke Vertegenwoordiging:

De Alg.Voorzitter:

w.g. J. ARIKS.

het lid:

w.g. N. JOWE

het lid:

w.g. M. KAISIEPO

het lid:

w.g. J. MALLO

DREMPELTJES

Val er niet over

NIEUWS

Steeds weer zitten wij aan de radio gekluisterd om het nieuws uit te luisteren. Dag na dag is er die omroeper met zijn nieuwsberichten. Onverstoorbaar praat hij 12 minuten voort. Het schijnt hem om het even te zijn wat er gebeurd is, hoe het geschiedde en waar het voorviel. Hij leest het op in 12 minuten.

Nu hebben wij een kritische natuur en reeds vele malen pijnigden wij ons intelligente hoofd met de vraag of dat nu wel eeflijk is steeds maar in 12 minuten het nieuws oplepen. Alsof er geen dagen zijn dat er veel meer voervalt dan op andere dagen. Of gebeurt er elk etmaal evenveel?

En waarom zijn al die nieuwsberichten immer weer gelijk van strekking?

Een vliegongeluk, een nieuw kabinet, een revolutie, een resolutie, een staking, een veldslag, een overeenkomst, een oorlogsverklaring, een nieuw wapen, een vijfing, een besaferis. Ach, het gebeurt steeds weer ergens anders, door andere personen, op andere tijden, op afwijkende manieren. Maar het type nieuwsberichten is altijd gelijk.

Er is, zo praktizeerden wij laatst, helemaal geen kunst aan. En alras kwamen wij tot een ferm besluit. Waarom zouden wij nog langer aan de radio draaien? Waarom zouden wij net zware accu's sjoeven, die toch weer steeds op de meest ongelegen momenten uitgeput zijn? Ja, waarom eigenlijk?

Wij kunnen zelf wel een nieuwsbulletin samenstellen. Dat hebben wij al bewezen. Driemaal in de afgelopen maand hebben we zelf enige berichten gefabriceerd in

het dagelijks nieuwsbulletin. Wij willen direct toegeven dat die berichten de waarheid geweld aandeden. Dat ontkenen wij helemaal niet. Maar "ons eigen" nieuws was even slecht, pessimistisch, verwarrend en sentimenteel als het "echte" nieuws. Ons zelfuitgevonden nieuws ging erin als kook. Ook bij U, lieve lezer.

VOORBEREIDINGEN

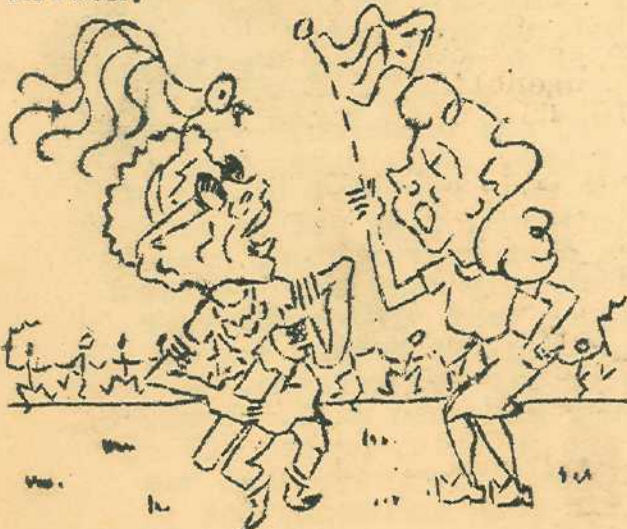
Heeft men U vrienden, nog aan U staart gehad voor een of ander de laatste dagen? Wij hebben van al gedaan. Avond aan avond zijn we eringetuid. Ge kent dat. Errrr..... de telefoon. "Hallo ze, komen jullie vanavond gezellig een poosje bij ons babbelen?" "Jawel, graag, reuze, eireg leuk." Je was de deur nog niet binnen of ze zeiden: "Ha, fijn dat je er bent, ga daar maar zitten, hier is een res en help maar even met stoljes snijden voor vlaggetjes voor Koninginnedag." Ze hebben ons er zelfs voor uit bed gehaald. 't Is voor een goed doel. Jawel, en dan zit je erin. En wij willen helemaal geen vlaggetje. Dat was natuurlijk geen argument, dat moesten we dan toch wel snappen.

Onder het snijden door hebben we zitten bedenken wat er gebeuren zou als het op Koninginnedag regende. Al dat werk, één drup regen en..... weg vlaggetje. Blanke en bruine kindertjes zonder iets en wij maar huilen langs het lijntje (van het veld.) Onze vingers zijn er kapot van. Van het snijden wel te verstaan. Leuk spul dat bamboe. De draden steken overal nog uit ons vel.

Maar goed goed..... praten we niet meer over (Waar hebt ge dat meer gehoord?).

Een ding is zeker. De laatste dagen hebben we gevoeld dat er toch een bepaalde band bestaat tussen de bewoners van Nieuw-Guinea. In de eerste plaats is daar de band tussen Papoea's en Europeanen en tweedens is er een onderlinge band tussen de Europeanen. Immers, wij blijken in staat te zijn om samen iets op touw te zetten, wanneer het er om gaat Koninginnedag geslaagd te maken. Bravo, dit is wat we hebben moeten, en dan niet alleen op de verjaardag van onze Koningin, maar op alle 365 dagen van het jaar.

Om het zo maar te zeggen: Bewoners van Nieuw Guinea, verenigt U. Dan kunnen we lol hebben.

"DE MAN IN IFAR".

Vanitas heeft deze week niet geschreven. "Foei meid." Weet ge lezers, we hebben haar man gesproken en hem gevraagd waarom onze Vanitas niet schrijven kon. Hij wist het niet, maar deelde ons mede, dat hij voor "de man" zou gaan doen wat zij voor "de vrouw" doet. Dat zij zo, deelde hij mede. Er is maar één moeilijkheid en wel de volgende: Vanitas is typisch vrouwelijk.

"Uiteraard voel ik me nogal tot haar aangetrokken, maar kan natuurlijk niet onder de schuilnaam Vanitas schrijven. Nou heb ik het volgende gedacht. Vanitas kun je scheiden in Vani en tas."

Vrienden, wat hij toen zei, was lef en vlot maar niet voor publicatie vatbaar.

We hebben hem, militair als we zijn toen een idee aan de hand gedaan, denkende aan de manden prulle A.G. en de messen tafel klein, als conclusie waarvan we uitkwamen op Tasvani.

Tasvani zij het en wij doen niet anders dan gillen om copie.

Eindelijk hebben we dus nu kans dat we eens voorgelicht worden over de beste brillantine en after shave tonic, het schoonmaken van onze pijpen en het voorkomen van nicotinevergiftiging.

Succes Tasvani.

HET LEGER

Van G.A.R.

macht moet het vertrouwen van het volk hebben en dat kan verkregen worden indien het leger in de eerste plaats zelfvertrouwen heeft.

De generaal schetste de ontwikkelingen met

"De Nederlanders hebben getoond, zie de ervaringen in Indonesië, dat zij een goed gedisciplineerd leger kunnen vormen met een hoog moreel", aldus zeide generaal mr. H.J. Kruls, op een bijeenkomst van de Algemene Vereniging van Reserve Officieren, waarbij vele hoge autoriteiten aanwezig waren, sprekende over "onze krijgsmacht in internationaal verband gezien".

"Aan de andere kant", zo vervolgde hij, "is echter nog weinig gedaan aan de opbouw van het leger en de materieelpositie is beslist niet gunstig te noemen."

De grootste handicap is echter de financiële situatie van Nederland. Maar wij zullen moeten zorgen, dat wij kunnen beschikken over land-, lucht- en zee-strijdkrachten, die in geallieerd verband kunnen optreden en van uitstekende hoe danigheid zijn. Wij zullen bescherming moeten bieden tegen een vijfde colonne en de burgerlijke verdediging moeten inrichten. In de eerste plaats zal West Europa zich er op moeten richten om in de eerste fase van een eventuele strijd zichzelf te kunnen helpen", aldus de generaal, die er verder op wees, dat vooral opgepast moet worden om te voorkomen, dat de zuinigheid er niet toe leidt, dat men een onvolwaardige krijgsmacht zou scheppen, hetgeen in vredetijd geld en in oorlogstijd bloed vermorsen zou betekenen. Hij legde er de nadruk op, dat het leger een goed moreel moet hebben. De krijgs-

betrekking tot het Atlantische pact, dat "de mogelijkheid biedt te komen tot een zodanige samenwerking dat men zal kunnen slagen elke agressie af te weren. Deze mogelijkheid is er omdat het oorlogspotentieel van het westen veel groter is dan van het oosten. Het zal echter zaak zijn dit tijdig in actie te brengen en dit kan alleen wanneer ook in vredetijd een deel van het potentieel is gemobiliseerd. Om dit te bereiken zullen de staten nauw met elkaar moeten samenwerken en een deel van hun soevereiniteit opofferen.

Hoe groter de samenwerking hoe sterker de preventieve werking. In dit licht bezien zullen de noodzakelijke offers de moeite waard zijn, want zij zullen de vrede verzekeren".

Op vragen merkte de generaal nog op, dat naar zijn vaste overtuiging de enige oplossing van het probleem der gezamenlijke defensie is het komen tot een gezamenlijke defensiepot. Maar dit zou waarschijnlijk een federaal samengaan betekenen en dus het opofferen van een goed deel van de soevereiniteit. Dit is een zo geavanceerd standpunt, dat op het ogenblik politiek waarschijnlijk niet te verwezenlijken is.

Generaal Kruls besloot: "Het behoud van de West Europese landen is van zo eminent gemeenschappelijk belang, dat alle landen van het Noord Atlantisch Pact alles op alles zetten een bezetting van West Europa te voorkomen. Een dergelijke bezetting zou inderdaad de vernietiging van de volkeren van West Europa betekenen".

SPORT flitsen

De voetbalwedstrijd Engeland-Schotland werd met 1-0 door Engeland gewonnen.

Bij het bad "Birkhoven" behaalde Sief Lataster het Nederlandse veldloop-kampioenschap na een hevig duel met Harting.

Laatstgenoemde heeft reeds eerder van zich doen spreken door na Wim Sliikhuis de enige Nederlander te zijn die momenteel de 1500 meter binnen 4 minuten loopt. Hij is een O.V.W.-er die loopoefeningen moest doen van de dokter om zijn in Indonesie gewonde arm te laten genezen.

Kees Kioviet verbeterde zijn eigen Nederlandse record 200 meter rugslag en bracht het op 2 min.29.7 seconde.

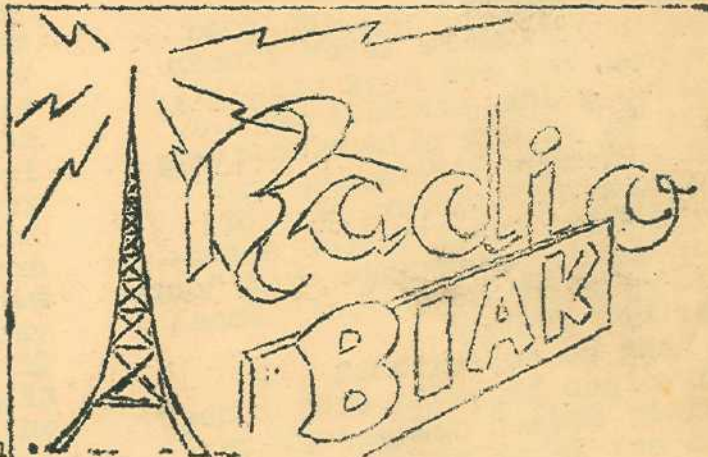
Een Japanse stafetteploeg verbeterde in Sao Paulo (Brazilië) het wereldrecord 4 x 200 meter vrije slag en bracht dit op 8 min.40.6 seconde. Het vorige record stond met 8 min.45.4 sec. eveneens op naam van Japan.

De 242 km. tellende ronde van Reggio werd gewonnen door Coppi vóór Bartali. Eerstgenoemde nam zodoende revanche voor de recente nederlaag tegen zijn oude rivaal in Milaan San Remo.

Onze landgenoot Arie van Vliet klopte op Herne Hill de Engelse wereldkampioen

pioen sprint Reg Harris op overtuigende wijze.

Voor de 13e maal behaalde Piet v.d. Pol den Nederlands biljartkampioenschap. Ditmaal sleepte hij de titel cadre 47-1 onbedreigd in de wacht.

RADIO BIAK ZENDT UIT OP EEN GOLFLENGTE VAN 62 METER. HET STATION IS ELKE DINSDAGEN VRIJDAGAVOND TE BELUISTEREN VAN 18.45 TOT 19.45 U.

HEDEN 30 APRIL EXTRA
UITZENDING:

- 10.-- tot 11.-- Nationale klanken.
- 11.-- tot 12.-- Pait Musicale.
- 18.45 tot 19.30 Nederlandse muziek.
- 19.30 uitspreken tekst v.d. rede van Z.E. de Gouv. van Nieuw-Guinea.
- 19.45 uitspreken Dagorder van de Commandant v.h. Commando Nieuw-Guinea.
- 19.50 tot 20.-- Militaire muziek.
- 20.-- tot 20.15 Iriaans kwartier.
- 20.15 tot 20.45 Vrolijke klanken.

DEVIEZENLEKENMAKING NO. 1.

van de Gezaghebbende, aangewezen bij besluit van de Gouverneur van Nieuw-Guinea van 25 April 1950

ARTIKEL 1.

Voor zover krachtens de bepalingen van de Deviezenverordening 1940, zoals nader gewijzigd en aangevuld, door het Deviezen-instituut een bankinstelling kan of moet worden aangewezen, wordt aangewezen de

NEDERLANDSCHE HANDEL MAATSCHAPPIJ N.V. te Hollandia.

Gedaan te Hollandia, de vijftiendste April 1950.

De Gezaghebbende voornoemd,
w.g. Mr. A.W. HIBBELN.

DEVIEZENLEKENMAKING NO. 2.

van de Gezaghebbende, aangewezen bij besluit van de Gouverneur van Nieuw Guinea van 25 April 1950

ARTIKEL 1.

Ingezetenen zijn verplicht onderstaande waarden aan de Nederlandsche Handel Maatschappij N.V. te Hollandia af te leveren:

A. goud en andere edele metalen;

- B. 1) buitenlandse betaalmiddelen,
2) buitenlandse geldswaardige papieren,
3) buitenlandse vorderingen,
4) effecten,
5) andere buitenlandse onlichamelijke zaken;

1) tot en met 5) voor zover luidende in Australische ponden, Engelse ponden, Straits dollars en Amerikaanse dollars.

Gedaan te Hollandia, de vijftiendste April 1950.

De Gezaghebbende voornoemd,
w.g. Mr. A.W. HIBBELN.

Atlantisch Pact

en KOUDE OORLOG

De verschillende berichten uit het buitenland geven nu niet bepaald de indruk, dat er in de militaire toestand van de koude oorlog over de gehele wereld enige verandering is gekomen. Tenminste uiterlijk: want wat er achter de schermen, niet voor publicatie, bekostigd wordt blijft uiteraard geheim voor het grote publiek.

Nog steeds zijn de meningen over de resultaten, bereikt bij de recente militaire besprekingen te Den Haag in het kader van het Atlantisch Pact, gunstig, hoewel natuurlijk niet verheeld wordt, dat er nog enorme moeilijkheden te overwinnen zijn en grote krachtsinspanningen gevegd worden van de deelnemende staten. Algemeen komt men tot de tamelijk vanzelfsprekende gevolgtrekking dat West-Europa best te verdedigen is, mits:

- 1e.: Er een hechte samenwerking tussen de deelnemende staten is;
- 2e.: een ieder inziet dat het opvoeren van de weerbaarheid, grote financiële eisen zal stellen;
- 3e.: alle factoren, die tot deze weerbaarheid kunnen bijdragen ingeschakeld worden, met name: West-Duitsland en Spanje.

Wat punt 1. betreft: dat de moeilijkheden zich zo scherp aftekenen is een gevolg van het feit dat er nu eigenlijk voor de eerste maal in de geschiedenis zulk een ernstige en

vastbesloten poging wordt gedaan om tot de werkelijke samenwerking te komen.

Bij punt 2. kan aangetekend worden, dat buiten de Amerikaanse wapenleveranties, Uncle Sam toch ook verwacht dat de West-Europese staten zelf in ruime mate voorzien in hun eigen wapenfabricatie. De financiële last zal natuurlijk vooral zwaar op ons landje drukken, dat na de enorme aderlating der Duitse bezetting nog de grote kosten te dragen kreeg van het leger in Indonesië. En toch zullen we ons deze extra lasten moeten getroosten. Nu rijst al dadelijk de vraag: moeten de kosten door ieder ander land apart gedragen worden of moet er een soort gezamenlijke pot gevormd worden waarin ieder land stort naar zijn eigen economische draagkracht?

De ministers van Buitenlandse Zaken, Financien en Defensie der betrokken staten zullen hierover beslissen in een bijeenkomst te Brussel.

Punt 3. West-Duitsland en Spanje. Voor een werkelijk goed functioneren van het West-Europese verdedigingssysteem is het van het allergrootse belang dat deze twee landen ingeschakeld worden, vooral West-Duitsland, ondanks politieke- en sentimentsoverwegingen. West-Duitsland is nodig voor een rechtstreekse afweer van een aanval, terwijl Spanje voor het inrichten van vliegbases van groot belang is.

Nog steeds gaan er vage geruchten rond over toenaderingspogingen tussen Washington en Moskou.

Men mompelt, dat Trygve Lie bij zijn bezoek aan Europa ook nog door zou gaan naar Moskou om pogingen aan te wenden een einde te brengen aan de koude oorlog.

Men kan hier het beste de stelling innemen: "Eerst zien en dan geloven".

Hoe voorzichtig men overigens met de beoordeling van krantenberichten moet zijn en vooral in een tijd, waarbij men niet veel werkelijk nieuws over de koude oorlog heeft en toch dit onderwerp in het midden van de publieke belangstelling wil houden blijkt wel uit de Mc.Carthy beschuldigingen aan het adres van Dean Acheson en zijn Departement te Washington.

In het begin zijn deze geweldig opgewerkt als sensationeel nieuws hetgeen zij dan ook inderdaad waren. De wereld ging overhoofd zitten en vroeg zich angstig af, waar het naar toe moest, als zelfs in het belangrijkste Departement te Washington Russische spionage hoogtij kon vieren. Al spoedig bleek, dat Mc. Carthy de zaak had opgezet als een politieke aanval op Dean Acheson, maar hij bleef zo hardnekkig en bewust volhouden in zijn beschuldigingen, dat een sub-commissie de zaak moest onderzoeken. Maar nu, tijdens het onderzoek, Mc.Carthy met zijn bewijzen op tafel moest komen begint het er op te lijken alsof er niet veel overblijft van die beschuldigingen. Dit geldt ook voor de hoofd-delinquent, Owen J. Lattimore die, om zich te verdedigen, teruggeroepen werd van een missie te Karachi.

En toch is men geneigd te herhalen, dat de adviezen van Lattimore betreffende China en de door Amerika te voeren politiek tegenover

China een geweldige invloed hebben gehad op de weifelende militaire houding van de Verenigde Staten tegenover het gehele Verre Oosten. Wij willen dadelijk aannemen, dat Lattimore, overigens een gedegen China-kenner, geen communist is en geheel te goeder trouw handelde. Evenwel, dit neemt niet weg dat een officieel rapport van hem, als adviseur in Oosterse aangelegenheden, waarin hij beweert dat, zoals de toestand zich in China ontwikkelde, de Communistische partij daar als vredespartij moest beschouwd worden, terwijl Chang Kai Sjek de oorlogs-partij was; funest moest werken op een vast-omlijnde Amerikaanse politiek tegen het communistisch gevaar in China.

Ook Dean Acheson zal vrij uitgaan wat betreft de beschuldiging van communistische neigingen te hebben. Maar ook hij heeft door zijn houding bij velen, zoals geen wantrouwen, dan toch misnoegen gewekt. Zelfs zijn politieke partijgenoten vonden zijn zachtzinnige houding tegenover de communistische verrader Alger Hiss moeilijk te vertaren.

Om nu terug te komen op de beoordeling van krantenberichten. De pers zoekt uiteraard meer naar berichten die olie op het vuur dan naar berichten die olie op de golven werpen. Dit is, gezien uit het standpunt van kranten-politiek ook wel begrijpelijk; de krant wordt meer gelezen en de lezers voelen spanning en krijgen het idee dat zij iets belangrijks lezen. Het geeft echter ook dikwijls een enigszins gewrongen beeld van het wereldgebeuren, waardoor weer, vaak ongemotiveerde, pessimistische, soms zelfs panische godachten worden gewekt. Meer optimistische geluiden vinden niet altijd voldoende weerklank.

Dit laatste nu gebeurt maar al te vaak bij de berichtgewin-

gen over de koude oorlog. Dikwijls zijn zij korthedshalve uit hun verband gerukt, waardoor de betekenis niet ten volle tot haar recht komt. Ook wel zijn het persoonlijke meningen en inzichten die, gezien in het verband van het geheel, hun waarde hebben dóch, ieder op zich beschouwd en zonder rekening te houden met andere gezichtspunten, geen duidelijk objectief beeld van de toestand geven.

Terwijl men in de ene krant b.v. een somber artikel kan lezen over de ontwikkeling van de West-Europese verdediging en er een fel licht geworpen wordt op de nog te overwinnen moeilijkheden zal een ander blad een goed gefundeerd, optimistisch gestemd artikel publiceren, waarin wordt aangetoond hoe men deze moeilijkheden kan en zal overwinnen en hoe de overwinning van deze obstakels tot een hechte en sterke verdediging zal leiden.

Ik wil hier nog even in het kort aanhalen welke hoofd-condities er m.i. vervuld moeten worden om tot een goed en succesvol resultaat te komen:

1e. Een dusdanige nauwe en goede samenwerking, (a) op politiek gebied en (b) op militair gebied, dat uiteindelijk een federale smelting van West-Europa mogelijk zal worden. Het schijnt, dat deze samenwerking op militair gebied op dit ogenblik veel verder gevorderd is, dan die op politiek gebied.

2e. Een inschakeling van West-Duitsland en Spanje in het verdedigingssysteem. Hierbij is het volstrekt niet noodzakelijk dadelijk te denken

aan een herbewapening van West-Duitsland, gezien de gevaren die hier nog aan verbonden kunnen zijn. Het zou hier betreffen het leveren van een aantal leger-eenheden, ter beschikking van de opperbevelhebber der Westerse Strijdkrachten, die de volledige zeggenschap zou krijgen over het gebruik en de inzet van deze eenheden. Spanje, de hoeksteen van Europa, moet vlieg-bases afstaan en eventueel troepen voor reserve.

3e. Een spoedige oplossing van de "over-all" financiering.

4e. Een grondige voorlichting der betrokken volkeren, waardoor een ieder er volkomen van doordrongen wordt, dat alle opofferingen die gemaakt worden noodzakelijk zijn voor het eigen belang en welzijn.

5e. Een 100 % steun van Amerika op militair en economisch gebied, samengaande met een opvoering van eigen oorlogsproductie. Dit geldt óók voor het welbegrepen eigenbelang van Amerika zelf.

Ik geloof, dat we hiermede voorlopig onze handen vol zullen hebben maar ik geloof ook, dat er tekenen zijn, die er op wijzen dat we al een aardig eind in deze richting opschieten. De wil is er, welnu, dan is er ook een weg.

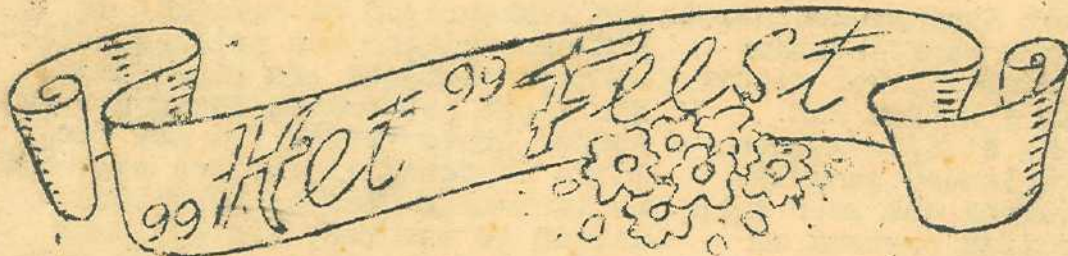
(Naar een radio-causerie van DLC, Batavia.)

DE DREMPEL

6 MEI No. 12

WEEKBLAD VOOR NIEUW GUINEA

*UITGAVE*VAN*DES*VOORL*DIENT*EN*DIENT*VOOR*LEGERCONTACTEN*

Weken tevoren wordt er al gewerkt. Bestuur en burgerij, Leger en Marine, zij werken samen om het Koninginnefeest te doen slagen. Er is een commissie van dames uit de Europese en Indo-europese gemeenschap gevormd en vertegenwoordigsters ervan komen vragen: kijk uw spullen eens na, er moeten geschenken komen voor honderden apoeka-kinderen. Die dames weten dat zij iets moeilijks vragen, want zij zijn net als de gevraagden pas enkele maanden hier. De meesten zijn juist voor de Souvereiniteits-overdracht uit Indonesie vertrokken, de meesten hals-over-kop, zelfs. Huisraad, inderhaast ingepakt, zou wel volgen. Dat volgen is soms helemaal niet, soms gedeeltelijk bewaarheid. Geen zeldzaamheid als van het glaswerk een enkele schaal het vervoer per K.P.M. heeft overleefd. Geen uitzondering als kisten leeg aankwamen. En-dan nu:

"Kijkt U Uw spullen eens na". Enrin, wij kijken en vinden nog wat ook. Een kettinkje, een jurkje dat Annenaricke niet meer past, een ditje, een datje. Er komt een flink bedrag aan geld los, wij hebben immers sedert een maandonze Nieuw-Guinea gulden. En precies zolang geleden opende Agemeyer zijn toko's. Er kan wat gekocht worden. Dan wordt het geschonkene en het gekochte gepakt, beplakt, gestrikt tot laat in de avonden. En nu is het feest.

Zijne Excellentie de Gouverneur geeft een soiree. Hij houdt ook Openbaar Gehoor. De Commandant van het Commando Nieuw-Guinea geeft een dagorder uit. Op de Aifstrip is een grote parade. De Marine doet een flinke duit in de zak door er drie Catalina's heen te sturen. Dat is allemaal zeer officieel, maar denkt niet dat dit

gelijk te stellen is met stijfheid. In al die officiële gebeurtenissen zit een warmte van toon. Misschien komt dat omdat wij wij met elkaar in deze barre uit-
hoek van de wereld zitten, bezeten van de wil iets goeds en gaafs op te bouwen, doordrongen van de noodzaak dat met elkander te moeten doen. Dat komt ook omdat 3500 km. naar het Westen de rood-wit-blauwe vlag gestreken werd. Dat kon niet anders, dat moest zo zijn in de gang der historie. Maar hier wappert nog fier ons dundoek, fel afstekend tegen het donkere groen van het Cycloopebergte. En wij zijn er niet van overtuigd, dat het in de gang van die historie ligt om hier die blauwe baan te doen verdwijnen.

Van ver over het Sentani-meer zijn de 'apoea's in hun wankelende prauwtjes gekomen. Dank zij het nieuwe geld en de toko's hebben hun vrouwen kleurige stoffjes kunnen kopen (de "Nederlandse samenleving bleek trouwens ook zeer kooplustig) en vrolijk pratend en aan zelfgemaakte sigaren zuigend naderen zij het feestterrein, dat de "onie met een bulldozer nog gauw even geegaliseerd heeft. Kwetterend als spreeuwen drommenkinderscharen aan. "Het is een en al fleur en kleur en...geur, maar een kniesoor die daar nu op let. Daar nadert een troep dansers, hardgekleurde doeken om de ledenen, het bruine bovenlijf bloot, de gezichten met rode verfstof ingesmeerd, aan de polsen en op de donkere kroeskoppen waaiert een ongelooflijke pracht aan paradisijsvogelveren. Voor directoren van toonaangevende Europese mode-ateliers om van te water-
tanden. De dansers dragen kleine langwerpige houten trommels mee, de troep dreunt rhytmisch voorbij van tijd tot tijd halthoudend, waarbij linker- en rechtergelid zich naar buiten keren, gracieus het bovenlijf bewegend. En steeds roffelen de kleine trommels door.

Van een andere kant komen de Papoea-fluitorkesten aan. Een troep heeft zich in witte matrozepakjes gestoken. Vrolijk dertelen de luchtige tonen door de zonnige dag. Er is een gezwaai met rood-wit-blauwe en oranje vlaggetjes. Iedereen is vrolijk, alles krioelt dooreen: militairen van K.L., KNIL en Papoea-Cie, Marine-mannen en ambtenaren van het Binnenlands Bestuur, blank en bruin. Heel dat bonte stel mensen trekt naar het feestterrein. Lachsalso's klateren bij het zaklopen en mastklimmen, het gongslaan en het koekhappen. Er heerst spanning bij het touwtrekken den de veldloop. Ver achter de winnaar van de Hupva komen de doktoren als nr. 10 aan, maar zij krijgen zowaar ook nog een prijs. Er worden lekkernijen uitgedeeld, de winnaars kiezen hun prijzen, alle kinderen krijgen een geschenkje. Dan loopt het ook al tegen de avond. Grote trucks vol met vrolijke 'apoea's rijden weg naar het Sentani-meer waar de prauwtjes liggen te wachten, die hen naar hun paalwoning in de kampong zullen terugbrengen.

Koninginnedag in Hollandia. Feest zonder wanklank. Feest om onze Koningin. Naast de nationale driekleur sloeg Haar kleur breed uit: het Oranje. Wij hopen dat dit het volgend jaar weer zo zal zijn. Wij hopen dat de verklaring in de Resolutie van de Centrale Irianse Politieke Vertegenwoordiging van 18 April 1950 dan gehonoreerd zal zijn:
"..... dat het Irianse volk nimmer enig advies of enige beslissing zal kunnen aanvaarden in strijd met de wensen en belangen van het Irianse volk, t.w.:
BLIJVENDE LEEL UIT TE MAKEN VAN HET TE VOORMEN VERENIGD KONINKRIJK DER NEDERLANDEN".

Curiositeit SCHRIJFT.

De Nederlandse pers heeft de laatste maanden het Nieuw Guinea probleem zeer sterk onder de aandacht van het Nederlandse publiek bebracht.

Dat echter ook de buitenlandse pers zich ernstig met deze kwestie bezig houdt moge blijken uit onige hieronder volgende artikelen uit Australische pladen. Het feit dat men voor zichzelf een mening vormt is mede te danken aan het bezoek, dat een Australisch journalist aan Nederlands Nieuw-Guinea bracht.

Het is tijd om over Nieuw Guinea te spreken.

Nederlandse en Indonesische onderhandelaars, die momenteel bezig zijn met het uitwerken der condities en bepalingen waaronder de Verenigde Staten van Indonesie geboren werden, hebben een beslissing ten aanzien van de status van W-Nw-Guinea uitgesteld. Er dient echter spoedig een beslissing genomen te worden en het moet thans duidelijk gemaakt worden dat het nemen van een dergelijke beslissing van vitaal belang is voor Australië.

Na interviews met de hoogste autoriteiten in Ned. Nw-Guinea verklaarde de speciale correspondent van "The Herald", dat een openlijke verklaring van onze zijde over de strategische importantie van geheel Nieuw-Guinea zijn invloed zou hebben op de Nederlandse regering.

Onze nog recente politiek ten aanzien van de Indonesische kwestie moet de Nederlanders hebben doen geloven, dat zij van ons geen hulp kunnen verwachten in dicht bij Australië liggende territoria. In beslag genomen als zij wa-

ren en nog zijn, om nog iets te redden van hun investeringen in Java, Sumatra en Borneo, zijn de politici in Den Haag wellicht geneigd te denken, dat het de moeite niet loont een poging te doen om de ongecultiveerde wildernis van West Nw-Guinea te behouden. Temeer daar de Indonesiers er om schreeuwen en Australië een onverschillige houding schijnt aan te nemen.

De waarheid is dat wij ons niet kunnen veroorloven onverschillig te zijn ten aanzien van de toekomst van Ned-Nw-Guinea. Het eiland-deel is een onderdeel van ons strategisch front.

Ons vitaal belang is het, dat het behouden blijft voor een volk, waarvan we zeker zijn dat zij aan onze zijde staan in geval van nood.

De Indonesiers hebben geen recht van spreken op grond van rassen-verwantschap of economische noodzakelijkheid. De eisen die in Djakarta gerezen zijn getuigen vaneen politiek opportunisme. Het zou slechts schade berokkenen aan dit land, hieraan onze medewerking te verliezen.

Een eerlijke, duidelijke verklaring uit Canberra in dit stadium zou zeer gewenst zijn.

Wat gebeurt er in Ned.Nw-Guinea?

De Papoea's willen Soekarno niet.

(Door Osmar White - de speciale correspondent van "The Herald", die Ned.Nw-Guinea bezocht heeft speciaal met het doel een onderzoek naar de toestand in te stellen).

Als de Nederlandse en Indonesische regeringen, later in dit jaar, er niet in mochten slagen tot een overeenkomst te geraken ten aanzien van het beheer over W-Nw-Guinea, dan zal het geschil waarschijnlijk aan de Verenigde Naties voorgelegd worden.

Ongetwijfeld zal het oordeel van die organisatie als gewoonlijk gedictieerd worden door de "politiek der groten", maar er zal ook weer een hoop devoot gedebatteer ontstaan over morele verplichtingen.

Welke macht, Nederland of de RIS, zal het best in staat geacht worden om de belangen van de inheemse bevolking te dienen?

Ned.Nw-Guinea geeft enorm grote problemen voor "would-be" beschavingbrengers. Het is nu bekend dat in haar bergen, wouden en moerassen meer dan 1.000.000 mensen wonen (die meer dan 100 verschillende talen spreken benevens een ongeteld aantal plaatselijke dialecten).

Slechts een handjevol van deze mensen hebben voortdurend contact gehad met de buitenwereld of hebben rudimentaire schoolkennis opgedaan in de Europese betekenis van het woord.

Het is een niet te verwaarlozen feit, dat deze ontwikkelde minderheid de Indonesiers vrezen en wantrouwen, meer dan de Nederlanders.

Drie loiders met aanzienlijke invloed op de kustbevolking waar het contact met Nederlanders

als Indonesiers min of meer constant geweest is voor een groot aantal jaren- hebben gedurende de laatste 18 maanden een felle actie gevoerd om hun stem te laten horen in besprekingen over souvereiniteit.

Het zijn, Johan Ariks, een onderwijzer in Manokwari met middelbare opleiding, Macus Kassieppo en Nikolas Jouwe, te werk gesteld bij de afdeling bevolkingszaken van het B.B.

Uitzonderingen.

Jouwe, een jonge persoonlijkheid en een zeer intelligent man is de meest opvallende en impressieve van de drie. Na een twee-urig interview, waarin hij mij overtuigde dat hij een eigen mening had en geen stromen van de Nederlanders was, bood Jouwe aan, een verklaring op te stellen, waarin hij de zienswijze tot uitdrukking zou brengen, die zijn "groep" heeft ten aanzien van de vraag wie Nw-Guinea zal moeten besturen.

Nikolas Jouwe schreef het volgende:

"Wij Papoea's willen een democratische natie worden. Wij wensen voor ons zelf te bepalen welke weg wij daartoe zullen bewandelen, maar we zijn bang dat we niet in staat zullen zijn dit te doen, als wij uitgeleverd worden aan een Aziatische macht.

Ariks, Kassieppo en ik waren door ons volk als gedelegeerde gestuurd naar de R.T.C. in Den Haag om de belangen van Nw-Guinea te behartigen.

Wij pleitten voor een onafhankelijke koloniale status van Nw-Guinea onder de Nederlandse Kroon gelijk Suriname en Curacao, maar we werden gedwongen het uitstellen van een dergelijke beslissing te accepteren. Echter wij stelden ons vertrouwen in de commissie van onderzoek der V.N. en in de organisatie der V.N.

Wij dachten niet dat er zelfs maar een mogelijkheid zou bestaan waarbij onze rechtvaardige zaak

genegeerd zou kunnen worden. Nu echter hebben wij reden te vrezen dat de Hollanders gedwongen zullen worden ons aan ons lot over te laten in de branding van Z.O.Azie.. Dit betekent, dat uiteindelijk alle volkeren van de Zuid-Pacifiek ook aan hun lot zullen worden overgelaten. Soekarno is vastbesloten om West-Nw-Guinea te krijgen als een kolonie en heeft India en Burma bezocht om aldaar hulp te krijgen bij deze onderneming. Moh. Yamin heeft toegegeven dat de Indonesische imperialisten Australisch Nieuw-Guinea ook wensen.

Soekarno en zijn politieke medestanders volgen eenvoudig het Japanse plan voor een Aziatische overheersing. Als de Europese machten, misleid door zijn betuigingen van democratische bedoelingen, hem zijn gang laten gaan, dan zal na enige tijd ook Australië en Nieuw-Zeeland inbegrepen zijn bij de "officiële invloedssfeer van Azië". Weliswaar zijn wij Melanesische volkeren nog niet in staat ons zelf te besturen, maar onthoudt dat wij Melanesiers zijn en geen Indonesiers. Wij geven er de voorkeur aan naar zelfbestuur geleid te worden door de democratische staten -Amerika, Engeland, Nederland Australië en Nw-Zeeland. Wij geloven dat die veel beter in staat en meer genegen zullen zijn ons te helpen dan Indonesië.

Onthoudt dit echter ook: als deze staten ons verkopen zal het communisme vrij spel hebben. Wat er met ons gaat gebeuren als de Indonesiers Nw-Guinea worden binnengelaten, zal ons onverzoenlijke vijanden maken van christendom en democratie beide.

Deze verklaring onthult duidelijker denken en eenvoudiger woorden, dan men gewoonlijk van Europese staatslieden ziet, maar bij de poging om de waarde en importantie van een dergelijke verklaring vast te stellen, moet men

bepaalde dingen in aanmerking nemen. Jouwe en Kassieppo zijn uitzonderingen, die op geen enkele manier typerend zijn voor de Nederlandse Papoea's. Zij zijn enkel vertegenwoordigers van een klein deel van de bevolking, die genoeg weten over de wereld, om een eigen mening te kunnen vormen. Het merendeel van de Nederlandse helft van dit grote eiland is letterlijk...terra incognita, absoluut minder onder controle gebracht en opgelegd dan het Australische deel. Waarschijnlijk heeft 85% van de bevolking nog nooit een blanke of een Indonesier gezien.

De Nederlandse bestuursposten zijn erg klein, weggedrukt en verscholen tussen de zee en de bergen. Ons patrouillesysteem is er niet bekend, geen opbloeiende goudmijnbouw of copraïndustrie om werkrachten aan te trekken. Verspreid over het grootste deel van het eiland leven de stammen nog net zo als toen zij naar dit wilde ongestuurde land verhuisden bij de dageraad van de menselijke geschiedenis. Zij zijn zo primitief, zo heerlijk onwetend omtrent de politieke stormen die achter de horizon woeden, dat het onzin is hen enige politieke mening toe te schrijven.

Beide zijden.

Moralisten, die geloven dat het de plicht van de westerse beschaving is dit volk op te voeden tot zelfbestuur, moeten in de beoordeling van het ontstaan van de Nederlandse en Indonesische aanspraken, met meer factoren rekening houden dan door de ideeën van een paar zelfopgeworpen leiders worden uitgedrukt.

Deze factoren zijn:

Het gehele eiland Nieuw-Guinea, zowel het Nederlandse als het Australische deel, is op het ogenblik veel te belangrijk voor de strategie in de Pacificgebieden (denk aan de gebeurtenissen in de laatste oorlog) om een

"achterlijk" land te blijven of een oefenterrein voor dilettante- rige bestuursambtenaren.

De wereld heeft de olie, het hout, de mineralen en de voedsel- arealen nodig, die de moderne techniek uit haar bergen, wouden en moerassen zal kunnen halen.

Er zijn er twee die aanspraak op een vergunning al deze natuur- lijke opslagplaatsen te exploite- ren in het Westelijk deel van nieuw Guinea; Nedeerland en Indone- sie.

Om hun aanspraken te steunen zeggen de Indonesiers: Het be- stuur van West Nw-Guinea is ons morele recht, omdat het eens deel uitmaakte van Nederlands Oost- Indie en wij hebben middels een geslaagd revolutieproces een eind gemaakt aan Ned.Oost-Indie.

We hebben de controle over de vliegvelden en havens van W.Nw-Guinea nodig om een goede strategische positie van de In- donesische Unie te verzekeren.

De Papoea's zijn bruin zo- als wijzelf. Wij zullen hun belagen- lang behartigen, hen helpen bij het koemen tot zelfbestuur, veel effectiever dan de Neder- landers, die de volkeren van hun Oost-Indische Rijk eeuwen lang onderdrukt hebben, en uitgebuit.

De Nederlanders weerleggen met de volgende punten:

Er is geen gelijkheid in bloed, taal of cultuur tussen Nw- Guinea en Indonesie. Het volk van Nw-Guinea is, zoals zij dat heeft toegegeven niet in staat zichzelf te besturen. Hun inlijving bij Indonesie zou niet betekenen dat zij toegelaten zouden worden tot in een autonoom deelgenootschap, doch slechts dat het hen bestu- rende machtsapparaat zou worden overgeplaatst van Den Haag naar Djakarta.

En de Indonesiers hebben nog niet de technische en admi- nistratieve competentie om het beheer over een dergelijk enorm ongeopend gebied over te nemen. Het zal nog vele jaren duren voor dat zij hun eigen zaken te be- hartigen op een normale effi-

ciante wijze en dus welk moreel recht zou kunnen doen gelden om hen de macht van leven en dood te geven over meer dan 1.000.000 Papoea's, die zo primitief zijn dat de taak om hen te civiliseren de beste en meest ervaren tropi- sche bestuursambtenaren zal vergen.

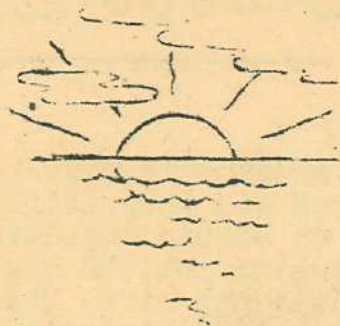
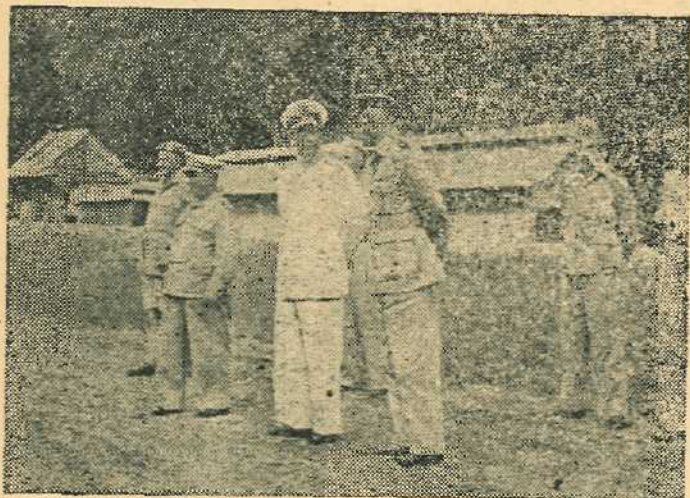
De Nederlanders zeggen dat zij de moderne opvattingen op het gebied van koloniale verantwoorde- lijkheid geaccepteerd hebben en dat zij de bepalingen van de V.N. ten aanzien van de bescherming der inheemse bevolking zullen eerbiedigen. Zij zullen de South Pacific Commission als gids ac- cepteren in kwestie van bevolking- interessen en zijn genegen samen te werken met Australie in zaken van economische en sociale op- bouw voor zover die het gehele eiland betreffen.

Persoonlijk ben ik van mening dat de Nederlander overweldigend veel sterker in staat.

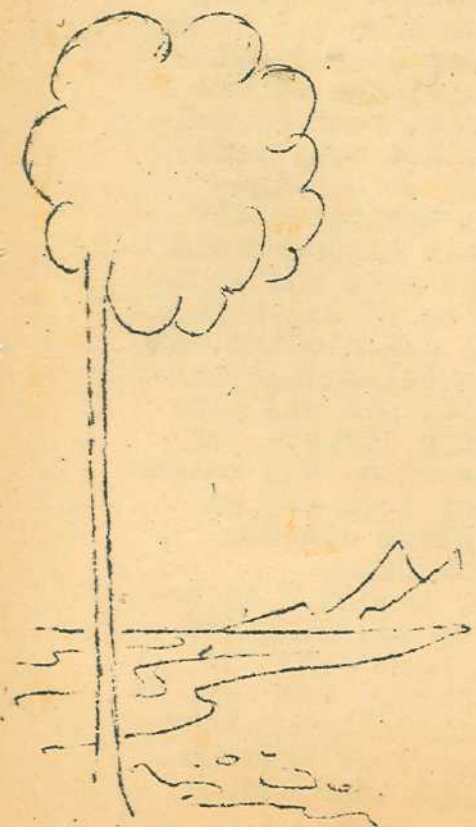
Afgezien van het feit dat een Indonesische bezetting van W.Nw- Guinea in de huidige wereldsitu- atie een ernstige bedreiging zou zijn in de verdediging van Austr- alie geloof ik dat het stellen van de Nw-Guinea bevolking onder In- donesisch bestuur slechts kan eindigen in haar vernietiging, na een periode van uitbuiting, die de 19e eeuwse Nederlanders in vergelijking hiermede een pa- triarchaal voorkomen zou geven.

Deze opinie is gebaseerd op mijn observaties ten aanzien van de huidige toestanden in de nieuw e Indonesische Republiek.

Het geval Nieuw Guinea moet gezien worden tegen de achter- grond van de rest van Indie en de overblijvende artikelen van deze serie zullen gewijd zijn aan het onderzoeken van de Con- duite-staat van de regering van Soekarno sinds zij zelfbestuur in de praectijk ging uitoefenen op 27 December 1949.

Op 14 Maart j.l. hield Z.E. de Gouverneur van Nieuw Guinea een inspectie in het Kloofkamp te Hollandia waarbij hij vergezeld werd o.a. door de Commandant van het Commando Nieuw Guinea, en de Commandant van het 434 ste Bat. G.R.P.I.

DREMPELTJES

Val er niet over

VERBINDING.

Door een noodlottig misverstand begonnen wij onze militaire carrière in de Verbindingsdienst. Wat zulks precies inhield wisten wij toen helaas nog niet. Onze gedachten huppelden kinderlijk blijmoedig via E.H.B.O., jodium, gespalkte ledematen en mooie ziekenzalen naar liefvallige verpleegsters.

Hoe bitter was dan ook de ontgoocheling toen wij bemerkten hiermede volkomen op het verkeerde spoor te zijn. Wij zagen ons gedwongen de nooitaanschouwde verpleegsters af te schrijven en te leren denken in termen van: de-daa-daa-dit en andere onbegrijpelijke Morsetekens.

Men trachtte ons tevergeefs bij te brengen hoe een berichtenkantoor werkte. Toen een lelijkdoende Engelse sergeant eens bespeurde dat wij schoenenbonnen uitschreven in plaats van berichtenformulieren in te vullen, mochten wij dagenlang -om van de avonden nog maar niet te spreken- eetzalen schrobben, verrotte kleipoters jassen en al het koperwerk van onze onnodig uitgebreide persoonlijke uitrusting oppoetsen.

Ach, het was een droeve tijd. Ons armehierige hoofd werd volgestouwd met weerzinwekkende formules, schemas van onzinnig grote radiosets, tekeningen van ingewikkelde telefooncentrales en meer rariteiten, waarvan zelfs de namen ons ontschoten zijn.

Ver hebben wij het nooit gebracht bij dit alles. Zelfs het verschil tussen wissel- en gelijkstroom is ons nooit duidelijk geworden. Het was en bleef ons,

populair-wetenschappelijk uitgedrukt, zo helder als matglas. Als wij dan ook met een radiowagen het regenachtige graafschap Yorkshire werden ingestuurd en wij de plaats van bestemming hadden bereikt, zetten wij ons moedeloos achter de set en draaiden op goed geluk aan een aantal knoppen. Bij tijd en wijle vingen wij stom-toevallig bekende oproepletters op. Uit louter baldadigheid begonnen wij dan deze in het Engels gevoerde berichtenwisseling op te vrolijken met ongepaste Nederlandse uitdrukkingen. Ook al hadden de bazen in de kasern ons niet kunnen begrijpen, toch bleken zij stevast boos te zijn om onze goedbedoelde grapjes. De eerste maal konden wij de situatie nog redden door te klagen over een Russische stoorzender op ons net, maar de volgende keer werd het weer eetzalen schrobben. De Verbindingsdienst was beslist niets voor ons. Als het bijvoorbeeld bijzonder slecht weer was -hetgeen in Yorkshire 25 dagen per maand het geval is- mochten wij kilometerslange telefoonlijnen uitrollen en die, als wij eindelijk verbinding hadden- ook prompt weer oprollen. Wij waren blij en dankbaar toen wij na een half jaar diepe ellende naar Den Haag mochten.

Helaas, daar begonnen de beproevingen pas goed. Formules a la Einstein, radiosets als het instrumentenbord van een Superfort, telefoonlijnen leggen en -palen zetten door bijkans heel Zuid-Holland en Utrecht.

De eindeloze uren achter de seinsleutel konden wij nu niet meer opvrolijken door minder nette rijmpjes in groepen van vijf letters te zetten zoals in Engeland. De toekomst zag er somber uit.

Nu ligt deze verschrikking in een ver en vaag verleden. Maar toen wij in het Nieuwsbulletin vermeldten dat de telefoonverbinding tussen Ifar en Hollandia-stad gereed was, kwam dit alles ons weer voor de geest.

En lezer, wat hebt U gedacht bij het lezen van die simpele mededeling? "Eindelijk", riep U wellicht uit. Of "toch wel gemakkelijk" of was het misschien "wanneer is Hollandia-haven nu te bereiken".

Maar hebt U er ook aan gedacht hoe die jongens gezwogen hebben om die verbinding voor de feestdagen tot stand te brengen? Hebt U geteld hoeveel draden die jongens van de Verbinding gespannen hebben? Hebt U gezien hoe snel die dubbele draad de laatste 10 km. overbrugde? Weet U hoeveel gaten er gegraven moesten worden op dat traject van 25 km? Is het U bekend dat die "palen" eigenlijk buizen zijn die ver in de richting van Depapre werden uitgegraven? Hebt U de mannen van de Pacea-Cie zien sjuwen en hakken in die harde grond? Hebt U opgemerkt hoeveel palen geschoord zijn op dit bochtige en heuvelachtige traject?

Ach, wij zijn nooit bijster met de Verbinding ingenomen geweest. Maar wij weten drommels goed hoeveel moeite, zweet en arbeid het kost om zo'n telefoonlijn te zetten en daarom nemen wij ons petje af voor die jongens.

VIVA ITALIA.

Die Italianen hebben ook altijd iets bijzonders. Toen zij echter in de oorlog hun grote kans kregen om op te vallen, bleken zij niet erg flink te zijn. Met een hand vochten de Duitsers in Noord-Afrika, met de andere trachtten zij hun bondgenoten het weglopen te beletten. Toen de Italianen zagen dat zij geen beste beurt maakten, kwamen zij met de bekende reuzenzwaai in het geallieerde kamp terecht. Hun vroegere afgod Graziani hebben zij nu tot 19 jaar veroordeeld, hetgeen wel een loffelijke gedachte is naar 19 jaar te laat komt.

Na de oorlog kwamen de macaronieters in ongelooflijk korte tijd met supersnelle race-auto's voor de dag. De fiets met hulpmotor begon in Italië zijn zegetocht door Europa. Racefietsen met 8-versnellingenapparaat deden Coppi en Bartali nieuwe lauweren oogsten. Hun voetballers en waterpolospelers zijn al weer even snel gemeen en duurbetaald als voor de oorlog. Stakingen, relletjes en meer van dat fraais zijn weer schering en inslag. De mooie jongen Guilliano speelt al jarenlang met groot succes als roverhoofdman op Sicilië.

Maar nu hebben zij ons toch aan het schrikken gemaakt. Italië wil vrede. Dat deed ons naar adem snakken, zo bar hadden wij het niet verwacht. Waarom, met wie en wanneer onthulde het bericht ons niet helaas. Maar wel lazen wij dat Italië die vrede desnoods met hand en tand zal verdedigen en dat daartoe de eerste wapenzendingen uit de VS al onderweg zijn. Dat luchtte ons op, wij waren be-slist geschrokken van die vrede.

de Vrouwen in Ifar

Nu de feestelijkheden ter ere van Koninginnedag weer achter de rug zijn -ik hoop dat zij in de andere plaatsen op Nieuw-Guinea net zo goed zijn verlopen als op Ifar- en iedereen zich weer langzaam aan begint te herstellen van deze opeenvolging van danspartijen, parades en volks- en kinderfeesten, komt Vanitas zich terugmelden.

Niet zozeer om dat "foei Meid" van de "Drempel"-redactie, dat haar ingeslapen verantwoordelijkheidsgevoel zou hebben wakker geschud, maar meer omdat het vooruitzicht van een "Tasvani", schrijvende over de beste bril-lantine en after-shave lotion (waar een schrijvende echtgenote een onschuldig man al niet toe kan brengen) haar wel met schrik vervuld heeft.

En -om met een bekend man te spreken- ik mag wel zeggen dat ik daarin niet alleen sta. Want ook van de zijde der Biakse dames kwam een protest binnen omdat "mannen, die het hele nummer al vullen, ook nog weer hun eigen sten willen beluisteren in ons onnozel, luttel, doch meest gelezen vrouwenhoekje". Prosit. Daar zijn wij vrouwen op Nieuw-Guinea het dan over eens.

Maar laten wij niet denken, dit predicaat "meest gelezen" te kunnen handhaven, daar te volstaan met min of meer verontwaardigde reacties op mannenmeningen. Voor alles moeten er in dit land van opbouw, ook uit vrouwenhanden opbouwende artikelen komen. En dat kan Vanitas

niet alleen.

Dus daarom, nu de Biakse dames zich hebben laten verleiden tweemaal in de pen te klimmen, zou ik hun en alle andere dames op Nieuw-Guinea willen toeroepen: "Doet het meer".

Als de "Drempel"-redactie over voldoende copie van ons beschikt, behoeft zij haar toevlucht ook niet meer te nemen tot het inrøepen van mannen-medewerking.

VANITAS.

III. De grond en hoe die bewerkt moet worden.

Onze groenten hebben veel licht nodig, zodat de bedden dus niet in de schaduw mogen liggen. Indien er geen beschutting tegen de Noorden- of Westenwinden is, dan is het raadzaam om deze aan te brengen door het aanplanten van een haag, b.v. Lantoro (Petch Tjina), tot een hoogte van 1 meter a 1 meter 25. Het is aan te raden, niet te dicht tegen de haag aan te planten, met het oog op de schaduw. Ook de wortels dezer struiken zullen voedsel en vocht weghalen.

De waterstand van het terrein moet goed zijn, aangezien al onze groenten nogal veel water nodig hebben tijdens de groei. Evenwel mag het stuk grond

niet te nat zijn.

Grondbewerking: Een goede grondbewerking is het halve werk, het verdient dus aanbeveling hier alle aandacht aan te besteden.

Na iedere oogst moet men patjollen. Nemen wij een stuk grond voor het eerst in gebruik, dan is het raadzaam de grond ongeveer 50 cm. diep los te maken, waardoor de structuur der grond verbeterd wordt, het overtollige water beter wegzakt en de bodem meer lucht zal bevatten. Daardoor zullen de voedingsstoffen beter omzetten en opneembaar worden voor de planten en deze dus krachtiger groeien, terwijl de wortels van wortelgewassen (lobak) gemakkelijker in de bodem zullen doordringen.

Als de grond in cultuur gebracht is, kan met gewoon patjollen worden volstaan. Stenen, worteldraden (o.a. alang2 gras) e.a. ongerechtigheden verwijdert men en voor een goede afvoer draagt men zorg. Patjol nimmer gronden, welke doorweekt zijn door de vele regens of hoge waterstanden, doch graaf allereerst enige greppels om het overtollige water te laten weg vloeien.

Het is niet alleen van belang dat de bovengrond voldoende losheid bezit, dit geldt ook voor de ondergrond, want indien deze b.v. uit een harde laag oerzand of uit een taai, stugge klei-laag bestaat, dan is het wel wenselijk, dat deze wordt omgewerkt. In zo'n geval moet men diep-patjollen. Deze grondbewerking volgt men ook bij de aanleg van nieuwe tuinen. De werkzaamheden hiervan zijn als volgt; men begint met een voor (geul) van ongeveer 2 m. lang en 2 patjol-breedten breed. De voor wordt ter diepte van een flinke patjolslag, 20-25 cm. diep uitgegraven. Vervolgens wordt de grond in de voor, ter plaatse flink omgewerkt. De

bovenste laag van de volgende voor, komt dan op deze pas los-gewerkte grond. Zo wordt dit werk steeds herhaald, men zorgt er wel voor, dat de boven- en ondergrond niet vermengd worden. Tijdens het patjollen erop letten, dat de grond waterpas komt te liggen, hierdoor wordt afspoeling tijdens slagregens tot een minimum beperkt. Na het patjollen laat men de grond ongeveer een week liggen, om de grond te doen inklinken en het te laten uitzuren. Het verdient aanbeveling, indien de grond is dicht geslagen (regen-buien) of bij langdurige droogte, de bovenlaag los te maken, wat vele voordelen biedt: Lucht (zuurstof) komt in de grond, deze behoudt zijn vocht, de bovenste laag werkt als isolerende laag, de bodem wordt warmer door het vergrote aardoppervlak, onkruid wordt bestreden enz. enz.

Zeer schrale humus-rijke gronden kunnen worden verbeterd door toevoeging van humusbestanddelen in de vorm van groenbemesters, compost, ruige stalnest. Dit kan tegelijk met het patjollen gebeuren. Zo kan men ook de structuur van zware stugge klei verbeteren.

Cultura.

Over -
9er PILOOT, 9er BOER, 9er DIENSTMEISJE
en nog wat -

Wil men een kunst of een wetenschap beoefenen, dan moet men de regels, de principes steeds goed in de gaten houden en in toepassing brengen. De concrete eisen kunnen veranderen, maar die van het grondprincipe blijven altijd geldig. Een piloot kan een Sky-master of een B-25 vliegen en hij zal daarbij moeten denken aan de eigenaardigheden van beide machines. Maar in wat voor toestel hij ook vliegt, de grondwet der zwaartekracht blijft voor hem gelden. Wie geen rekening houdt met het algemene, maar slechts oog heeft voor het bijzondere, maakt stukken. Een piloot die wel de eigenschappen van zijn toestel kent, maar de grondregels der vliegkunst niet verstaat, maakt geen vliegtocht, maar een vlieg-ramp. Ieder van jullie zal deze redenering wel kunnen volgen en het er mee eens zijn. Natuurlijk zeg je: het gaat hier over een waarheid als een koe, ik heb er mijn verstand niet eens voor nodig, want ik voel het aan met m'n klompen. Bagoes. Als je tenminste ook zo verstandig bent er naar te handelen. Want er is een kunst waar je de gehele dag mee te maken hebt. Een kunst waarbij wij allen de grondregels wel eens uit het oog verliezen en ons blindstaren op het bijkonstige. Het is een grote kunst goed en verantwoord te leven.

Het leven van een soldaat is anders dan dat van een pastoor, een boer, een dienstmeisje. Wij verwijten hem immers wel eens niet de boer of de pastoor te willen uithangen. En toch kunnen al deze mensen, ieder op hun eigen

terrein eerst dan iets van de levenskunst terechbrengen, als zij zich gedragen naar de algemene levensprincipes. Als zij rekening houden met de werkelijke zin en diepe waarde van het leven. Wanneer een boer alleen maar rekening houdt met de eisen van zijn beroep, dan kan hij wel een grote boer zijn, hij kan eerste klas stamboekvee en dikke bieten als resultaat bereiken, maar goed leven doet hij dan nog niet. Een dienstmeisje kan een phenomene zijn met de stofzuiger, maar als dat haar enige specialiteit is, dan is de kamer die zij verzorgen moet wel schoon en stofvrij, maar haar leven zal een groot stofnest van vervuiling zijn. Met Jan Soldaat is het al niet anders. Hij kan misschien schieten als de beste en parade lopen dat het een lust is om te zien, maar als hiermede zijn vaardigheden zijn uitgeput, dan komt er van zijn leven niet veel terecht.

Je zult moeten toegeven, dat wij juist bij de kunst van het leven de hoofdzaken wel eens achterstellen bij de minder voorname. Wij doen alsof het leven een zuiver tijdelijke kwestie is en vergeten dat het meest waarachtige van ons leven blijft voortduren en aan geen tijd gebonden is.

Misschien kennen jullie de fabel van de grote stenen berg en het kleine vogeltje dat eens per jaar met zijn vleugelpunt die berg raakt. Wanneer onder de wrijving van deze zo zachte

*Spoort
flitsen*

aanraking heel de berg is weggesleten, dan zijn er ontelbare eeuwen voorbij, maar de eeuwigheid is geen seconde gevorderd en je werkelijk leven geen moment verouderd. Er zit een grote waarachtigheid in de fabel en toch heeft hij voor ons maar weinig praktische werkelijkheidszin.

We zeggen zo dikwijls: ik heb geen tijd.- en het is jammer dat we bij de woorden nooit bedenken dat we geen tijd maar een eeuwigheid hebben.

Onze tijd is uitermate kostbaar, inderdaad; hij ontleent zijn kostbaarheid aan het feit, dat er van af zal hangen, hoe onze eeuwigheid is.

Denkt bij de eerste vogel, die je tegenkomt, ook eens aan die kleine fabel. Het zal een goede gedachte zijn, die je wijzer maakt.

Aalmoezener.

LEES DIT NIET.

Lees niet wat hier volgt. Heus wij geven U een goede raad: doe het niet. Of bent U nieuwsgierig? Als U het niet was, zoudt U al opgehouden zijn. Daarom raden wij U nogmaals aan nu te stoppen. Halt. Niet verder dan hier. Is dat duidelijk? Wij verbergen heus niets voor U, hier staat niets wat de moeite van het lezen waard is. Het is beslist verstandiger nu direct met de volgende kolom te beginnen. Denkt U er ook zo over? Waarom leest U dan nog steeds door? Hebt U wel de wilskracht om nu te stoppen? Denkt U van wel? Het is beslist niet waar. Hier is nog eens de kans Uw fout te herstellen. Wedden dat U die kans ook niet benut? Daar gaan wij dan..... Merkt U het nu zelf? U hebt verloren. U bent nieuwsgierig.

Zweden sloeg Nederland met 9-7 in een spannende waterpolowedstrijd.

Zweden zal ook de tegenstander zijn voor Nederland in de tenniswedstrijd om de Davis Cup. De kansen voor Nederland om deze ronde te overleven zijn miniem, temeer daar Van Swol slechts in het dubbelspel zal uitkomen en zijn oude partner en tegenstander Rinkel tegenwoordig hockey-internationaal is.

België sloeg Nederland met 2-1 in het Brusselse hockey-stadion. De volgende tegenstander van Nederland zal Engeland zijn. De tennisspeler Rinkel is dan ook weer van de partij.

In Hampden Park te Glasgow werd de Zwitserse ploeg met 3-1 verslagen door de Schotse voetballers.

In de strijd om het voetbalkampioenschap van Nederland speelden Blauw-Wit en Limburgia 3-3 gelijk. Heerenveen en Maurits deelden eveneens de punten (2-2), terwijl Enschedesche Boys kansloos met 2-0 tegen Ajax ten onder ging. Ajax gaat thans aan kop met 4 p. uit 2 wedstrijden, gevolgd door Blauw-Wit en Limburgia met 3 p. uit 2. Heerenveen met 3 uit 3, Maurits met 1 uit 3 en Enschedesche Boys met 0 uit 2.

In Casablanca werd het wereldrecord van Nel van Vliet op de 100 meter schoolslag, dat op 1 min. 18.2 seconde stond, verbeterd door een lid van de zwemfamilie Vallerey. Het Franse meisje logde de afstand af in 1 min. 17.4 seconde.

PERSOVERZICHT

VAN 17 ^{1/m} 22 APRIL

NEDERLAND.

De vraag of de betrekking, waarin het Koninkrijk der Nederlanden tot Indonesië is komen te staan "van zuiver volkenrechtelijke dan wel van staatsrechtelijke aard" is, komt nogmaals ter sprake in de memorie van antwoord inzake de begroting van het Nederlandse ministerie van buitenlandse zaken.

De minister begint met de verklaring, dat hij een discussie over deze vraag van weinig nut acht. Deze beide termen geven volgens de minister slechts zeer gebrekkig de aard van de betrekking tussen het Koninkrijk en Indonesië aan.

De minister meent, dat men volkenrechtelijk de zaak aldus moet zien dat het volkenrecht groeperingen kent van soevereine rechtsobjecten, tengevolge waarvan "een Unie" ontstaat, welke betrekkingen tot de soevereine onderdelen deels door het algemeen volkenrecht worden beheerst, doch anderdeels worden geregeld in een statutair wetwerk de nieuwe figuur in het leven heeft geroepen.

Naast de "zuiver volkenrechtelijke" betrekkingen tussen de leden van deze groepering bestaan er derhalve betrekkingen, welke niet zijn, die, welke in het algemeen tussen volkenrechtsubjecten bestaan, maar sui generis zijn omdat zij uitsluitend hun grond vinden in het statutair der nieuwe Unie. Betrekkingen van de laatst bedoelde aard als zuiver

staatsrechtelijk aan te duiden kan tot begripsverwarring aanleiding geven. Het feit, dat een verbintenis is tot stand gekomen tussen twee soevereine onafhankelijke rechtssubjecten staat geenszins in de weg aan een bijzondere band, welke door een Unie in het leven is geroepen.

Het het ongewone karakter van deze rechtsverhouding wordt dan ook bij de inrichting van nationale organen ter behandeling in Unie-aangelegenheden rekening gehouden. Aangezien de betrekkingen tussen Uniegeroten niet in alle opzichten van "zuiver volkenrechtelijke aard" zijn is de behandeling daarvan in Nederland niet bij uitsluiting aan het ministerie van buitenlandse zaken opgedragen. Anderzijds is het uiteraard uitgesloten de behandeling voort te zetten op dezelfde voet als gebruikelijk was in de periode, dat de Kroon de opperbestuurlijke taak verrichtte.

Zonder de Nederlands-Indonesische Unie te willen vergelijken met andere associaties van soevereine staten, wil de minister aantekenen dat voor de behandeling van aangelegenheden van gemeenschappelijk belang uiteenlopende vormen zijn gevonden. In Engeland worden de betrekkingen met vreemde mogendheden berartigd door het "foreign office", en door de "prime minister". Doch de betrekkingen tussen de leden van het Gemeenebest worden voor een groot gedeelte waar-

genomen door het "dominion office". In verband daarmee de dominiens zelf te weten, Australië, Canada en Nieuw-Zeeland, worden de aangelegenheden van het Gemeenebest behandeld door hetzelfde departement, dat betrekkingen met buiten het Gemeenebest gelegen mogendheden beartigt, namelijk het "department for external affairs". Evenze heeft de RIS de beartiging van de Bala-aangelegenheden en de betrekkingen met Nederland toevertrouwd aan het ministerie van buitenlandse zaken en niet aan het departement, dat wat vorm en structuur betreft overeenstemming vertoont met het sinds de souvereiniteitsoverdracht in Nederland bestaande ministerie van Unie-zaken en Overzeese Rijksdelen.

Mej. G.J. Veeger, waarnemend algemeen secretaresse van de missie van het Nederlandse Rode Kruis in Indonesië, ter afwikkeling van de lopende zaken, zal in opdracht van het hoofdbestuur van het Nederlandse Rode Kruis binnenkort een inspectie-reis van twee maanden maken over Nieuw Guinea. De gouverneur van Nieuw Guinea, heeft onlangs in Nederland met het Nederlandse Rode Kruis de toestand besproken in verband met het feit, dat de afdelingen van het Rode Kruis die op Nieuw Guinea voor de overdracht deel uitmaakten van het Nederlandse Rode Kruis, afdeling Indonesië, thans op eigen benen zijn komen te staan en nu rechtstreeks een onderdeel zijn van het Nederlandse Rode Kruis en een eigen centraal bestuur in Nieuw Guinea zullen krijgen. Het wordt begrijpelijk geacht, dat de ruim 1200 Kolonisten en ontelbare, nog onder de meest onhygiënische omstandigheden levende Pajua's de hulp van het Rode Kruis niet kunnen ontberen.

Het zal de taak van mej. Veeger zijn om zich te gaan oriënteren omtrent de sociale noden en in overleg met het gouvernement een plan voor hulpverlening, zowel aan kolonisten als aan inheemsen, op te stellen.

Na de ontvangst van haar rapport zal het hoofdbestuur beslissen in hoeverre het noodzakelijk en mogelijk geacht wordt mobiele Rode kruis ploegen, artsen en verpleeghulpen rechtstreeks naar Nieuw-Guinea te zenden en waar deze eventueel zullen worden ingezet. De opbrengst van de jaarlijkse Rode Kruis actie van 22 Mei tot 4 Juni zal voor een groot deel ten goede komen aan de noodlijdenden op Nieuw-Guinea, dat thans voor het lenigen van deze nood rechtstreeks op Nederland aangewezen wordt geacht.

INDONESIË.

Teneinde een integrale en programmatische oplossing betreffende de staatkundige structuur van Indonesië te bepalen, overeenkomstig de motie van het Lid van de RIS-Volksvertegenwoordiging, Moh. Natsir heeft de RIS-regering besloten een vierhoeksconferentie te beleggen op 25 April a.s. om 10 uur op het secretariaat van de minister-president aan Pedjambon", aldus werd in de kabinetszitting van Dinsdagavond besloten.

De deelnemers aan deze conferentie zijn de regeringen van de RIS, RI, NIT en Sumatra Timur, terwilt twee waarnemers van Kalimantan Barat ter conferentie zijn uitgenodigd.

Voorts heeft het kabinet besloten zo spoedig mogelijk de verschillende handelsovereenkomsten te paraferen, welke dan later aan de volksvertegenwoordiging worden aangeboden.

In een onderhoud met ANETA na afloop van de kabinetszitting, verklaarde premier Hatta, dat de brief van de RIS-regering voor het aanvragen van het lidmaatschap van de VN, Dinsdagmiddag was verstuurd. Het is geen bijzonderheid dat een land zulks doet, maar slechts een kwestie van "timing", zei de premier. Over het a.s. bezoek van Generaal Carlos Romulo verklaarde de minister-president dat de RIS-regering Romulo heeft uitgenodigd in zijn hoedanigheid als voorzitter van de Algemene Vergadering van de VN. Reeds in '45 heeft de Republiek hem uitgenodigd en dit verzoek van de RIS-regering is slechts een voortzetting hiervan, vervolgde Hatta. "Verschillende internationale politieke problemen zullen besproken worden", zo besloot de premier.

Anak Agoeng Gde Agoeng, de minister van Binnenlandse Zaken van de RIS, verklaarde aan ANETA optimistisch gestemd te zijn over de resultaten van de vierhoeksconferentie.

"Nu in de afgelopen dagen samenvoeging van deelgebieden met de RI heeft plaatsgevonden, is het zeer moeilijk om te komen tot een effectieve bestuursvoering, wanneer niet door overleg tussen de regeringen van de RIS en de thans nog bestaande deelgebieden een oplossing wordt gevonden.

Op de a.s. conferentie is het m.i. het beste dat de deelgebieden zich beperken tot principiële uitspraken betreffende deze vraagstukken en dat dan verder door een in te stellen werkcommissie uit de verschillende deelgebieden en de RIS-regering deze uitspraken worden uitgewerkt tot definitieve voorstellen aan de RIS tot wijziging van de grondwet overeenkomstig deze uitspraken en volgens de procedure die in deze grondwet zelf is aangegeven, dwz met een tweederde meerderheid in het parlement.

Ik denk dat men op deze vierhoeksconferentie zeker tot resultaten zal komen, gezien ook de laatste uitspraak van de NIT-regering. De monde van president Soekawati over de toekomstige structuur van Indonesie. Ik hoop nogmaals dat de Makassar-affaire, die gelukkig zonder bloedvergieten is verlopen en zoals uit de berichten blijkt tot een bevredigende oplossing is gekomen, geen invloed zal hebben op de gang van zaken op de a.s. conferentie en dat de komende dagen door wijs beleid van de RIS-regering en goede samenwerking tussen de NIT-regering en de federale troepen in Makassar onnodige verscherping van de bestaande verhouding zal worden voorkomen. Wanneer eenieder eraan werkt om de sentimenten niet aan te wakkeren dan ben ik ervan overtuigd dat deze vierhoeksconferentie een succes zal worden, hetgeen van groot belang is voor de verdere rust en politieke ontwikkeling van Indonesie. Deze conferentie moet derhalve de oplossing geven voor de staatkundige structuur van Indonesie en tevens de bestaande controversen uit de weg ruimen", aldus de minister van Binnenlandse Zaken tegenover ANETA.

BUITENLAND.

De verkiezingen in de door de Joego-Slaven gecontroleerde B-zone van het gebied Triëst zijn gepaard gegaan met een aantal incidenten waarbij onder meer Engelse en Italiaanse journalisten het slachtoffer werden. Een vijandige menigte mishandelde de Italiaanse journalisten terwijl de auto's van de Engelse journalisten met aardappelen werden bekogeld, met modder besmeurd en beschilderd met pro-Titoïstische slagzinnen. De Engelsen onder wie de correspondent van de Times en de Daily Telegraph werden uiteindelijk gedwongen het hazenpad te kiezen onder een regen van projectielen, terwijl de zone-politie toekeek.

DE DREMPEL

WEEKBLAD VOOR NIEUW GUINEA

20 Mei No 14

*UITGAVE*VAN*RES*VOORL*DIENT*EN*DIENT*VOOR*LEGERCONTACTEN*

Met het woord zelfbeschikking, dat een mooi begrip bevat, is de laatste jaren veel geschermd. Wij allen weten van de pogingen in Indonesie om zelfbestuur te verkrijgen. Als Nederlanders stonden wij daar natuurlijk huiverig tegenover. Bij velen onzer rees de vraag: "Is Indonesie er wel rijp voor? Komt dit niet te vroeg?" Maar ook hoorden wij de stem van de Indonesische leiders, die pleitten, berchuldigden en verzekerden. Zelfbestuur moest er komen, het was immers de wil van het volk.

Na een strijd van ruim vier jaar werd eindelijk die "stem van het volk" verhoord en mocht Indonesie zelf beslissen over zijn problemen. Maar naarmate de strijd om de onafhankelijkheid gevorderd was, had zich een nieuw probleem aangekondigd: Er bestaat geen volk van Indonesie, de 70.000.000 inwoners vormen even zovele volkeren als er huizen tussen Spanje en Rusland, Noorwegen en Turkije. Steeds meer ook kwam de angst naar boven dat de "stem van het volk" zou blijken te zijn de "stem van Djokja".

Nu, nog geen vijf maanden na de Souvereiniteitsoverdracht is lie mogelijkheid een zekerheid geworden. Volgende maand zal de RIS niet meer zijn.

Zelfbeschikking

Grif, veel te grif, werd de volksstem in

de deelstaten verhoord als die vroeg om aansluiting bij de RI. Wij weten dat er gestreden is om het volk zelf te laten beslissen over hun lot. Maar het is juist daarom dat onze gedachten uitgaan naar het volk van Oost-Indonesie, Oost-Sumatra enz., die dit ook wilden, maar tot de orde werden geroepen. Toch overtraden zij niet de plechtig gesloten verdragen. Tezelfdertijd dat in Ambon de "opstand tegen het wettige gezag" begon, werd het verzoek van het volk van Zuid-Celebes tot inlijving bij Djokja met graagte aanvaard.

Het is thans meer dan duidelijk dat de volkeren van Indonesie slechts van machthebber wisselden en dat die nieuwe heer naar willekeur de stem des volks beoordeelt.

De "Eenheidsstaat Indonesie" zal de Federatie vervangen, de stemmen uit de deelstaten worden tot zwijgen gebracht. Wij vragen ons af of thans de VN ingrijpen. Horen zij nu de stem van de Zuid-Molukken en binnenkort die van Nieuw-Guinea?

Wij hebben een archief, beminde lezers, dat reeds verschillende onderverdelingen heeft ondergaan. U kent dat wel: rijen van welgevulde dossiers staan mannetje aan mannetje op onze boekenplank. Wij hebben ze verdeeld in onbegrijpelijke stukken en andere stukken. Wij zouden ze ook verdeeld kunnen hebben in "stukken van nu" en "stukken van toen". Dat hebben we

Wij hebben een archief, beminde lezers, dat reeds verschillende onderverdelingen heeft ondergaan. U kent dat wel: rijen van welgevulde dossiers staan mannetje aan mannetje op onze boekenplank. Wij hebben ze verdeeld in onbegrijpelijke stukken en andere stukken. Wij zouden ze ook verdeeld kunnen hebben in "stukken van nu" en "stukken van toen". Dat hebben we

2

toch maar niet gedaan, en we hebben de stukken van toen maar gerangschikt onder onze onbegrijpelijke afdeling. Want voor de betrouwbaarheid van deze stukken staan wij niet in. Hieronder laten wij zo'n onbegrijpelijke brief volgen en wachten met spanning Uw oordeel af over deszelf's betrouwbaarheid.

Hollandia, Meije 1650.

Gheliefde Verwanten,

So en sijn wij dan weeder eene kleijne tijdt met onse Leegermaght beesig gheweest op dit aentreckelijcke Eijlant. In mijn voorigh Epistel (niet in ons archief aanwezig; Red.) hebbe ick Ulieden reets doen weeten van de langhe ende swaere toght, die noodigh is omme totter Eijlant te genaecken; In de twee jaeren, die de Post daerover doet omme die Brief bij Ulieden te besorghen, isser weder teenenander geschiedt.

Wat togh en heeft de Post eene langhe tijdt noodigh. Dat en was op tEijlant Jaevae gants anders. Daer en kreegh men reets nae anderhalf Jaer sijn Brieven van tHuijs. Ick en sal eens Naevraegh doen, dit en wordt mijn te bar. Daerenbooven heeft de goede Stemminghe van onse Mannen daer so onder tē lijden.

Jaejae, deese ende darghelijcke Kleijnghedens maecten het wat verveelent, maer voor de Rest is alles togh wel Oockidoo, soals de Mannen thier noemen. (Asteren ist Postfregatschip van 1648 binnengaets gheseijlt. Een maghich ghesicht, toen de Facteur de Post beghon uijttedeelen. Coveral swaefden de Perckamenten ront. Ickself was ergh blijde te leesen dat ons Ghijsje so wëlvoer in 1647. Kint, kind, watten wort jij reets ghoot. Ende gij en sult wel ghetrouwt sijn wen gij deese Brief ontvangh.

Oock en vernam ick dat met deese Schuijt meedeghecoomen waeren Packages met Conserven. Ick seijde, datter opstont: niette consumeeren nae Januaerie 1648, maer tschijnt nogh wel eetbaer te weesen. Onse Luijtenant craegh een Lent toeback van sijn Paepae. Ten was gants beschimmelt gheworden; hij en conde tniel meer suiighen, seide hij maer de Chirurgijn sei, dat hij tgraeg voor sijne Apotheek wilde ghebruijken; hij en maekte daer Peninsilina van. Van de schimmel, sei hij, dogh ick en dencke, dattet maer een vreemde Naem en is voor Toeback-sap, dat de Chirurgijn oope Wondekens smeert. Ten lijckt mij wel een

ghoet middel.

~~Tlceven~~ ~~voet~~ ~~hier~~ ~~vanders~~ ~~sijn~~ ~~ghewoone~~ ~~ghanck~~. Vandaaghs ~~uwe~~
wij Theorieje Verblindingsdienst. Twas ergh aerdigh. Maer men most
hardt kunnen schreeuwen. Wij en gaen dan op allerlei Berghtoppen
staen ende gheeven het Bericht vanaf Ifar verder door. Tlight in de
Bedoolinghe omme tot de Haaven te coomen, maer daer waeren enckele
Mannen sieck. Onse Commandant ooverweeght nu omme de Borgerije in
Koota-Baroe mede te laeten schreeuwen. theet dan, dat sij oock aen-
gheslooten sijn. Maer voorloopigh gaetet vluggher met onse rijtuijgh.
Daer en hebben wij veele van. Ten valt eghter niet mede omme de
paerden teeghen de Bergh optecrijghen. Maer dan legghen wij de Sweep
daerover. De Mannen hier spreecken dan van "op sijn eerste trugh-
schaekelen" maer ick en weet niet waerom sij dat so noemen. Ick en s
eerder willen seeghen: "op sijn achterste trughschaekelen", want
dattis togh de Plaetse waer de Sweep trechtcomt.

Maer goet, dat en sal Ulieden niet so ergh intresseeren. Ten
gaetter maer on, dat ick nogh steeds so ghesont ben als een Visje.
De Chirurgijn gheeft ons elcke Weeck dreij Pilletjens omme in te
slicken. Dat en doet mij togh altijt so dencken aen de dreij Pepermu-
jens, die ick voor de Kercke van Moeder creegh. Se sijn kleijner ende
daer sit gheen smack aen, daerom dencke ick wel eens: sout wel
helpen?, maer dat en sal wel, want ick en ben nogh niet sieck gheweet
Tis ghoet teegens de Muggen, sei de Chirurgijn, maer die en slick ic
togh nooijt in, dus ick en begrijp eigentlijck niet waerom die
Pilletjens sijn. Maer dat en behoefft oock niet, sei de Chirurgijn,
gij se maer slickt.

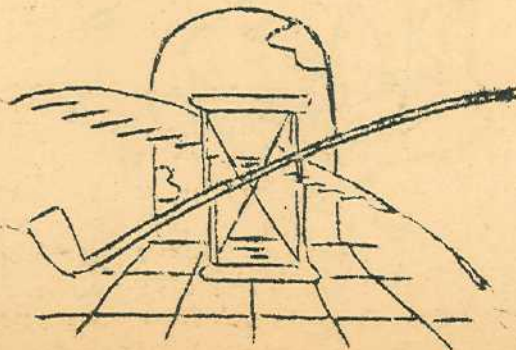
Daerom slick ick se dan oock; ick en slick trouwens soveel.

Tgerught gact hier, dat onse Leegermaght binnencort (in 1953)
Huijswaerts sal keeren, maer ick en hebbe oock reets vernoonen, dat
wij in 1955 wegh sullen gaen. Ghij en hoeft dies voorloopig nogh
niet te stoppen mettet Packjens senden. Daer en gaen nogh wel twee
Booten naer Nieu-Gwinca, dancke ick soo. Sent daerom maer veel, wij
en crijghen se hier wel op. Alleen vraeghe ick Moeder niet meer.
Speckpannecoecken naer ons Eijlant te senden, want anders maeckt
de Chirurgijn daer toch maer Peninsilina van.

Nu, gheliefde Vaeder ende Moeder, ick en eijndighe.
UED, moeten maer de Groetten doen aen onse kleine Ghijsjen. Ick en
sal eilacie gheen Aepjens voor haer mede connen branghen, want
die groeien hier niet.

UED. onderdaenighe Dienaer ende Soon,

Alexander Poedscatoen.

PIETJE PASSOP

- voorgesteld -

Daar waar alle grote wegen van Nieuw Guinea samenkomen en het kamp Ifar het brandpunt vormt van dat woeste land vol met "onbegrensde mogelijkheden", daar woont Pietje Passop. Of eigenlijk woont hij daar niet, want hij bestaat niet. Toen hij op het punt stond de wereld in te trekken vroeg Pa Passop nog eens nadrukkelijk:

"Dus Pietje je bestaat niet?"

"Neen Pa," zei Pietje, "ik besta niet."

"Dus alles wat je doet en wat je zegt bestaat ook niet?" "Neen," zei Pietje, "tuurlijk niet," en hij veegde zijn neusje af.

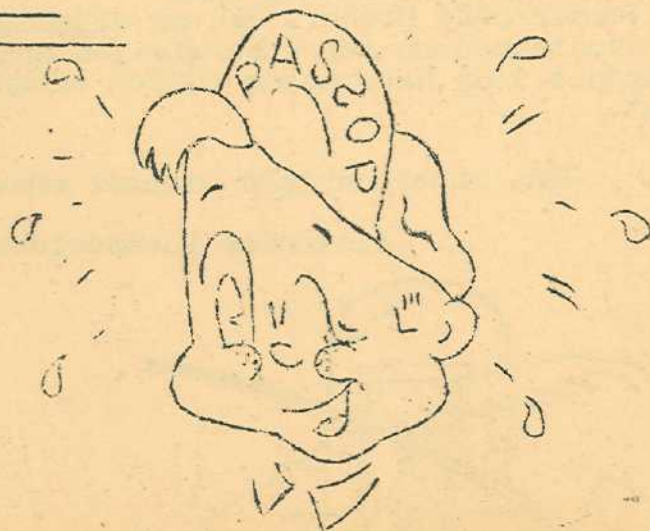
"Nou, ga dan maar," zei Ma Passop, met een zucht.

Pietje lipe weg, het zonnige Nieuw Guinea in.

Hij had zijn vuistjes diep in zijn broekzakken gestoken, het plopperpetje op zijn hoofd.

Hij wuifde nog even tegen Mrietje van de bureu, die ook niet bestond. Hij stak zijn tong uit tegen een kapitein, omdat die laatst Pietje naar huis had gestuurd, omdat hij na half zes met een kort broekje aan liep en wandelde fluitend de toekomst in, zonder zich aan het verkeersbord te storen.

Toen hij langs het Stafkwartier kwam, schoof hij zijn plopperpetje wat naar achteren en de klep omhoog, waarop zijn naam te lezen stond:

DREMPELTJES

Val er niet over

DAGJES-MENSEN.

Zwemmen, vrienden, dat moet ge neer trachten te doen. Het is goed, om U, na weken tot aan Uw nek in het werk gezeten te hebben, naar een van de stranden van Nw-Guinea te spoeden, en daar de zorgen van alle dag te vergeten. Of ge 's avonds na een lollije dag in de branding zonder zorgen thuis zult komen, dat vrienden, weten we niet.

Wij waren het zat. We wilden er eens uit. Bent U er ook zo beu van? Met vrienden zijn we in de Power-wagon, heerlijk rijdt dat achterin en je ziet nog eens wat, naar het strand gegaan. Na een half uur zoeken hadden we een "plekkie" en zijn toen, het was eb, gaan pootjebaden e.d. door de zee-alang-alang gaan waden. Dat moet U ook doen. Soms kon je een vlekje zand tegen en daar kun je dan net languit in het water liggen. Zwemmen, het is hier bij Nw-Guinea meestal eb, blijft natuurlijk een wensdroom. Edoch, er zijn vele attracties en zo onverwacht. Ja, het leven daar is vol sensatie. Merst hebben we op een zeegeel gestaan. Heerlijk prikkelend gevoel. Een uur hebben we er over gedaan om de prikkels weer uit onze voet te trekken. De rest zweert er wel uit, zo heeft men ons verzekerd. Geen nood dus. Daarna heeft een lieve aanhankelijke kwal ons liefkozend over de rug geasid, net toen we in zo een zandvlekpoeltje lagen. We zijn nog een klein beetje koortsig. We hadden een reuze pret. Iemand bracht een half rechte bal

en die hebben we naar elkaar toegegooid. Vrolijk daasden we door voornoemde zee-alang-alang en daar hebben we met wat zeeluzen of z kennigelaast, die plotseling over onze handen en voeten verspreid zaten. De uitwerking is net als van een kwallestreel, maar nog iets pittiger, en hardnekkiger. Neen verder in aanmerking vrienden, dat we door ons werk niet veel aan sport doen en dus stijf zijn en onze huiden de zon niet best meer velen kunnen, dan heeft U er een idee van hoe heerlijk opgefrist door het leven luiten, wij nu op onze stoe zitten.

Neen, vrienden, zwemmen, dat is het. Dat moet meer en meer gedaan worden. Je weet niet wat je voelt als je zo aan het zwemmen bent.

Neen, vrienden, zwemmen, dat is het. Dat moet meer en meer gedaan worden.

Je weet niet wat je voelt als je zo aan het zwemmen bent.

Nou, dat was dan weer een beste beurt zaterdagavond.

Op half acht zaten wij als steeds met een blijde spanning in de bioscoop te Ifar. O ja, wij weten wel dat "bioscoop" een wijde naam is voor een gebouw dat ook dienst doet als kerk, school, vergaderzaal en feestlokaal. Maar wij scheppen er een kinderlijk genoeg in ons te verplaatsen in de sfeer van de ververwijderde stadsgenuegens.

Het bleek ons alias dat wij deze avond vergast zouden worden op een cowboy-film. In gedachten zagen wij reeds de machtige gestalte van John Wayne of Randolph Scott, roken wij al de geur van wijde grasvlakten en hoorden wij het krakend geluid van zadelleer. Wij zagen ons verplaatst in de harde, ruwe wereld van het Westen met vuistgevechten en schietpartijen.

Helaas, het wanstaltige film-product dat wij onder de naam "Saddle Serenade" te verteren kregen, bracht ons met een schok tot de droeve werkelijkheid van alle dag terug. Wij willen niet rot doen, sinds jaar en dag aanbieden wij de goede trouw en eerlijkheid, dus geven wij grif toe dat die mooie jongens met gitaar best zongen. Ook willen wij als winstpunt nog naar voren brengen dat de beproeving van korte duur was gelukkig, maar meer goeds was er ook niet te zeggen van deze "film".

Het gegeven was vrij simpel, het spel was simpel en de spelers leken wel simpel. Het geval speelde zich af op een vacantiëranch met schietallures, die om niet zeer duidelijke redenen was uitverkoren voor het verhandelen van diamanten en ander waardevol spul.

Het stond natuurlijk van tevoren vast dat de duidelijk te herkennen boeven onmaskerd moeten worden door de mooie jongens

met de gitaar. Het geheel kreeg een gevoelig tintje door een op het slechte pad geraakte maagd. Beide partijen deden om de beurt de meest stomme dingen; terwijl de paarden af en aan, en aan en af reden, waren boeven en helden in monotone regelmaat met een groot schietijzer in elke hand meester van het terrein. Door onveranderlijk de vijand in bedwang te houden met hun rug naar een open deur of dito raam, wisselden de rollen nogal eens.

We konden vrij goed de humor zien van een sheriff, die met veel misbaar aankondigde een tweetal juweeldieven te komen arrestoren, vervolgens laarzenkletterend de trap opsnelde (gevolgd door de gitaarjongens) en daar, de vogel gevlogen ziende, doodleuk van het balkon in een bloemperkje stapte. Waar die trap gebleven is, kon ons maar niet duidelijk worden.

We willen niet over elke kleinigheid vallen, tenslotte zal de Dienst Welzijnsverzorging deze film niet zelf hebben uitgezocht. Maar wie dan wel? Wie is verantwoordelijk voor dit euvel? Wie denkt dat burgers en militairen op Nieuw Guinea genoeg scheppen in zo'n film? Zijn de heren, die ons dit fraais voortoveren zelf nog bereid om oorlogsfilms uit 1941 of daaromtrent te gaan aanschouwen? Van ons verwachten zij dit blijkbaar wel, ze hebben althans een flinke partij gestuurd. We hebben dit alles zwijgend geïncasseerd maar die "Saddle Serenade" werd ons toch te gortig.

Voor de Vrouw

Sinds enige tijd is ons aller trouwe "Drempel" uitgebreid met goede raadgevingen over de beste manier, waarop wij het helaas meestal minstens latje rode aarde, dat zich onder en naast onze quonsets pleegt uit te rollen, nog zoveel mogelijk productief kunnen maken en de "Drempel"-redactie heeft mij de verzekering gegeven, dat deze verhandelingen van "CULTURA" zich in de algemene belangstelling mogen verheugen. Uit dat algemene maak ik op, dat dus ook de dames aan deze rubriek hun aandacht wijden en waarschijnlijk zullen deze daarbij in het verschildt visioenen zien van verse groenten en vruchten, die zij ter variatie en opfleuring van hun nu dikwijls niet zo uitgebreide menu's op tafel kunnen toveren.

Maar, dames, heeft U er wel eens aan gedacht, dat deze producten van het nijvere patjollen etc. ook niet te onderschatten diensten kunnen bewijzen bij het instandhouden van Uw uiterlijk in dit land zonder schoonheidssalers?

Het is alweer een hele tijd geleden - nog vóór het gruwelijk intermezzo van de laatste oorlog - dat ik in een Amsterdamse courant een foto zag van een ongetwijfeld aantrekkelijk Amerikaans gezichtje, waarvan echter niet veel te zien kwam om de eenvoudige reden, dat de ogen bedekt waren met plakjes tomaat, op de wangen schijven sinaasappel lagen, terwijl het voorhoofd en de kin geflankeerd waren met

gehakte bananen.....
Ik zou me kunnen voorstellen, dat een dergelijk beeld in eerste instantie alleen maar werkt op Uw lachspieren (waardoor weer nieuwe rimpels in het leven worden geroepen), doch sindsdien

is wel bewezen, dat deze natuurproducten toch wel een uitgesproken gunstige uitwerking hebt op de huidweefsels, zodat zelfs in een land van overvloed, zoals Verenigde Staten, hiervan een uitgebreid gebruik gemaakt wordt

Laat ik U daarom hierbij de schoonheidsrecepten van een Amerikaans schoonheidsexpert (Dr. Ernó Laszle) doorgeven, die ik één dezer dagen in een der Niwin-bladen tegenkwam:

DJEROEKS.

Kunt U b.v. gebruiken om gerin en harde ellebogen weer acht te maken, door ze direct na het be hiermee in te wrijven (voor elke elleboog een halve djerook), terwijl U de schil hiervan kunt gebruiken om er de vetpuistjes en mee-etors mee te lijf te gaan, die één van de onaangename gevolgen zijn van het geregeld babivlees eten, en U met een menssel van 70 djerooksap er honing Uw handen moet insmeren (en een half uur laten zitten), als U deze wilt bleken (hetgeen bij al die zwarte handjes in dit land nisschien nog tot verrassende resultaten leidt)

TOMATEN.

Vers gesneden plakjes tomaat vormen een probaat middel om: 1e. vervelende sproeten kwijt te raken, maar Jan moet U het wel enige ochtenden achtereen volhouden en:

2e. te wijde poriën tegen te gaan

BEEKEN.

Vers afgesneden plakjes biet kunt U gebruiken om Uw lippen zachter te maken (enkele minuten na het afsnijden helpt het niet meer), maar na deze behandeling moet U wel 10 minuten wachten, vóórdat U met de lipstick aan het werk gaat.

Verder kunt U een DROGE HUIL (wie onzer lijdt daar niet aan?) het beste behandelen met een compres lauwe melk, terwijl het aanbeveling verdient:

vóór het opraken Uw huid te wassen met karnemelk (als die tenminste ergens op Nw. Guinea te krijgen is) en tenslotte:

GESPRONGEN MAN EN, die hier waarschijnlijk niet zoveel zullen voorkomen, maar mocht U ze hebben, dan kunt U ze het beste bestrijken met een geklutst ei, vóór U ze wast.

VANITAS.

Door Z.E. de Gouverneur van Nieuw-Guinea werd op 4 Mei 1950 van H.M. de Koningin het onderstaande telegram ontvangen:

Gouverneur Hollandia

U en ingezetenen oprechte dank voor gelukwensen.

JULIANA.

Wij en Pinkstere

"Hoera. Geen school. Kantoor gesloten. Zaak dicht. Extra vrije dag. Twee heerlijke dagen helemaal voor mezelf." dat zijn zo de associaties van menig "christen als hij op de kalender leest: "28, 29 Mei Pinkstere, algemeen christelijke feestdag".

Lieve lezer, misschien is het ook U zo gegaan. En omdat U nou eens lekker niets wilde doen bent U in de luie stoel gaan zitten, en hebt de "Lrenpel"-genomen. Goed. Uitsstekend. Neem het er eens van. Maar doe nu ook eens iets waar U anders nooit de kans toe krijgt. Ga nu eens rustig - vooral rustig - wat lezen en.... eens een ogenblik n a d e n k e n.

Pinkstere, algemeen christelijke feestdag. Herdenking van de nederdaling van de H. Geest over de apostelen, Maar ook - en dat laatste is het voornaamste, maar wordt meestal vergeten - bezinning op de werking van de H. Geest in onszelf. Daarom is het goed dat we vandaag eens nadenken over onze persoonlijke verhouding tot de H. Geest.

Ja, ik weet het. U is geneigd deze gedachte op zij te zetten. Het is al zo moeilijk ons goed bewust te zijn van de persoonlijke verhouding die er bestaat tussen Christus en ons. En toch hebben we hier nog veel hulpmiddelen. We kennen zijn Evangelie, zijn eigen woorden en het verhaal van zijn leven als Mens op aarde. Wij kunnen en mogen ons Hem voorstellen als mens, met alle men-

selijke eigenschappen, belijde de zonde. Wij weten Hem dicht bij ons in Eucharistie en Avondmaal, al is het verborgen onder de gedaante van brood en wijn.

Maar als we ons proberen te realiseren de innige verhouding die er bestaat tussen ons en de H. Geest, dan ontbreken ons bijna alle menselijke hulpmiddelen: geen menselijk leven; geen menselijke verschijningsvorm; geen afbeeldingen hetzij in de zo weinig tot onze fantasie sprekende vorm van een duif of een vuurvlam.

En toch moet het wel iets zeer moois en geweldigs zijn. Christus zelf heeft gezegd dat het beter voor ons was dat Hij heenging om ons "de Helper" te kunnen zenden (Joan. 16:7). Laten wij ons dan eens bezinnen op dit mysterie: de verhouding tussen ons en de H. Geest.

1) Een eerste gedachte waar wij ons heel goed van moeten doordringen is: dat de H. Geest één van de drie goddelijke personen is. Lat Hij goddelijk is, dat wil er bij ons gemakkelijk in. Wij plaatsen Hem in onze gedachtenwereld als vanzelf in de regionen van het goddelijke, het meest verhevene, het "geheel andere". Maar dat Hij een persoon is. Wij maken van de H. Geest gemakkelijk iets onpersoonlijks, iets onwezenlijks bijna. Maar dit is juist een gevaar. Wij moeten ons er heel goed van bewust zijn, al is de H. Geest zuiver geest, al heeft Hij geen menselijke natuur aangenomen zoals Christus, al stellen wij Hem ons nooit voor in de gedaante van een mens. Hij is de Persoon. Hij is niet een "iets", maar een "iemand". Hij is een van de goddelijke personen, die mij persoonlijk kent en liefheeft; die werkt in mijn ziel, in mijn verstand, in mijn wil, die werkt in mij, en in mijn breder naast mij, zoals Hij heeft gewerkt in

Christus.

2) "...zoals Hij heeft gewerkt in Christus." Daarmee zijn we gekomen aan een tweede gedachte die van belang is om eens over na te denken. De H. Geest is "de Geest van Christus", d.w.z. Hij is Dezelfde die demensheid van Christus vanaf het eerste begin heeft geleid en geheiligd; die de komst van Christus vanaf Adam tot Maria met grote zorg heeft voorbereid, die na het heengaan van Christus diens werk op aarde voortzet. En vooral die laatste gedachte moeten we eens even nader beschouwen. De H. Geest zet het werk van Christus voort. Tien dagen na 's Heren Hemelvaart is de Geest gekomen. Als een stormwind vervulde Hij het cenakel en de stad en deed de huizen trillen; als een vuurvlam brandde Hij boven de hoofden van Jezus' leerlingen. Sindsdien verricht Hij in de Kerk zijn wonderbaar werk, onzichtbaar maar onweerstaanbaar. Hij verdedigt de rechten van Christus, schenkt kracht en moed, geeft vreugde, stort liefde in de zielen, onderwijst, geneest, troost en heiligt. Hij doet alles wat Christus deed, maar op een geheel andere wijze.

3) En daarmee zijn we gekomen aan een derde gedachte die ik even in het bijzonder wilde vastleggen wat Christus begonnen is zet de H. Geest voort naar op een heel andere wijze. Christus werkte van buiten af; door zijn woord, door zijn voorbeeld, door zijn onweerstaanbare goedheid; en bovenal: door zijn leven voor ons te geven als losprijs voor de zonde en zo voor ons het eeuwig leven te verdienen. De H. Geest werkt van binnen uit: door zijn inwoning in ons, door de inspraken der Genade, door de gaven die Hij uitstort in onze ziel. Christus werkt zichtbaar en tastbaar. De werking van de H. Geest is onzichtbaar en niet dan in zijn resultaten met de zantalen waar te nemen. Christus

is "God met ons". De H.Geest is "God in ons". Ja dat geeft heel zuiver de betrekking aan die er tussen de H.Geest en ons bestaat: de H.Geest is "God in ons" en in onze ziel doet Hij niet anders dan het werk van Christus voortzetten en voltooien. Christus heeft door zijn leven op aarde, en door zijn lijden en dood, ons de mogelijkheid teruggegeven om weer kind van God te worden, en Hij wees ons de weg en toonde ons de middelen; de H. Geest zet dit werk voort doordat Hij inderdaad in onze zielen bewerkt wat Christus voor ons mogelijk maakte.

4) En daarmee zijn we gekomen aan het vierde en laatste punt waar ik Uw aandacht op wilde vestigen: wat bewerkt dan de H. Geest in ons? Ieder kind dat geboren wordt ligt in de macht van het kwaad. Adam heeft door zijn zonde heel zijn nageslacht overgeleverd aan de macht van de Satan. Christus heeft ons weer aan die macht ontrukkt, maar toch zo dat voor iedere ziel weer opnieuw die strijd gestreden moet worden. En dat is het eerste werk van de H.Geest in de verdrijving van de duivel, het opeisen van de rechten van Christus, in het Loopsel. En tegelijkertijd wordt ons het nieuwe leven geschonken, het leven van de Genade, het Kindschap Gods.

Dan bewerkt de Geest in ons: het Geloof en de Hoop en de Liefde, en alle deugden die nodig zijn om als een waar kind van God te leven. En tenslotte schenkt ons de Geest zijn zeven gaven, waardoor in onze ziel de grondslag gelegd wordt voor een waarachtig heilig leven, heilig ook in de zin van heldhaftig, ver uitgaande boven wat een mens met zijn gewone krachten kan bereiken.

E.B.

Buren

Onze rechterburen zijn niet lastig, ze zijn erg. Om U een indruk te geven, hoe erg ze wel zijn, het volgende. Eerst een vraag. Hoe voelt U zich 's morgens als U pas uit Uw bed bent? Wij voelen ons ziek, doodziek. We wensen niet lastig gevallen te worden. Men moet niet tegen ons praten. Verleden week werden we 's morgens vroeg gestoord vanwege "de" slang en toen hadden we de pest in. Zo'n kleinigheid, om ons er bij te halen. Leze week zaten we net aan de radio om morgenmuizennestenverdrifmuziek te zoeken en wie komt daar aan? De buurvrouw. Of we maar even wilden blussen want het huis stond in brand. Eergisterennacht werden we wakker, omdat de ratten bij de burens het glaswerk in de keukin kapot gooiden en nou moet het uit zijn. Kunnen die lui nou nooit eens hun huis rustig laten afbranden zonder ons erbij te halen? Kunnen ze hun aardewerk niet ergens anders kapotgooien? Wij hebben besloten, dat al komt er de volgende week een rhinoceros we steken geen hand uit als hij tenminste bij de burens komt.

Sport -glitsen

In Amstelveen nam het Nederlandse hockey-team revanche op Frankrijk voor de 2-1 nederlaag bij het laatste treffen in Parijs. Hoewel de Fransen de leiding namen, leidde Nederland met de rust al met 2-1 en werd de eindstand zelfs 6-1.

Het Nederlandse korfbal-twaalfstal wist in een uitwedstrijd de Belgen een verrassende 6-2 nederlaag toe te brengen.

Foekje Dillema, de Friese opvolgsters van Fanny, liep de 200 meter in 24.7 seconden en benaderde Fanny's wereldrecord daarmee tot op 0.5 sec.

Tijdens dezelfde wedstrijden behaalde de Zeeuwse Harting, de invalide OVW-er uit Indonesië, een overwinning op de 1500 meter.

Schulte-Peters wonnen een koppelwedstrijd over 50 km. voor de Belgen Sterck-Depredhomme. Laatstgenoemde verloor een achtervolgingswedstrijd van onze landgenoot Win van Est.

Hijzelendoorn, de Nederlandse sprintkampioen der amateurs won de internationale sprintwedstrijden te Kopenhagen. Hij zegevierde bovendien in de puntenrace.

Wout Wagtmans, de Nederlandse amateur-wegkampioen '49 won de Ronde van Helmond. Voorting ging in Amsterdam met de overwinning strijken en Cas Kleefstra, voor zijn vertrek naar Indonesië onbetwist amateur-kampioen op de Canberg, wist eveneens een ronde op zijn naam te brengen.

Slechts 15 van de 46 beroepsrenners keerden in Geleen terug van de Rasse 300 km. tellende Ronde van Limburg.

Sjef Jansen uit Elsloo (Nederlands kampioen - succesvol Tour de Francerijder - 3e bij de in 1947 door Theo Middelkamp gewonnen wereldkampioenschappen te Reims) wist in het laatste deel de acht andere koplopers achter zich te laten. Bij zijn roekeloze afdaling van de Canberg kwam hij ten val, maar zag toch kans, ondanks een flinke hoofdwonde, in de tijd van 7 uur, 43 min. en 15 sec. als eerste over de eindstreep te gaan. Schoenmakers uit Eindhoven werd 2e, Smits uit Rotterdam 3e, Lambrichts uit Bunde 4e, van Beck uit Amsterdam 5e terwijl voorts o.a. Sijen, de Ruiter en de Hoog nog arriveerden.

Bram Charité won de revanche van de Europese kampioenschappen gewichtsheffen.

De Nederlandse Bondsploeg, het "officieuze" Nederlands elftal won met 1-0 van de Engelse prof-club Leeds United.

Sinds de vervanging van Abe Lenstra, heeft de Nederlandse voorhoede geen enkel doelpunt weten te scoren en daarom is Abe, Nederlands voetballer no. 1, weer opgesteld. Samen met zijn clubgenoot Hofma, vormt hij de linkervleugel, Michels (Ajax) is middenvoor, Rijvers (N.A.C.) rechtsbinnen en Roozenburg (Sneek) rechtsbuiten. Verder Kraak (Stormvogels), Potharst (Ajax), v.d. Sluis (B.V.V. v.d. Hoeven (Ajax), Terlouw (Sparta) en Stoffelen (Ajax).

Voor 60.000 toeschouwers faalde Hoerenveen in het Stadion te Amsterdam door met 5-2 van Blauw-Wit te verliezen. Abe Lenstra speelde echter weer een prima partij.

Limburgia klopte het bezoekende Ajax met 3-2 en Maurits behaalde bij Enschedesche Boys een 2-1 zege.

Blauw-Wit en Limburgia leidden thans met 7 punten uit 5 wedstrijden

Persoverzicht

van 6 tm 13 mei

NEDERLAND

Koningin Juliana heeft Vrijdag 5 Mei een radiorede gehouden, waarin zij onder andere zei:

"De dag van 10 Mei 1940 en die van 5 Mei 1945, zullen voor altijd onvergetelijk blijven, ze zijn levend voor ons als de dag van vandaag.

Wij tellen de jaren van Mei tot Mei, van Pinksterfeest tot Pinksterfeest, zoals onze dichters zeggen en wij voegen de fragmenten samen tot er een volledig beeld ontstaat. Wat er is voorgevallen gedenken wij liever met onze gedachten dan met woorden.

Bij alle redevoeringen ter herdenking van de oorlog en van degenen die er hun hoogste offer in brachten, is steeds het hoofdmotief: "Laten wij het ideaal, waarvoor zij gestorven zijn in ons leven waar maken". En velen wanhopen of wij ooit in vreedetijd die eerdacht en die energie zullen kunnen opbrengen, die daarvoor nodig zijn.

Na vijf jaren vrede gaan velen zelfs soms zover, dat zij menen, dat het in de strijd verworven geestelijk goed in de veelbewogen en teleurstellende nasleep teloor is gegaan. Maar geestelijk goed gaat niet verloren. Het kan ondergronds gaan, maar het blijft doorwerken. En het werkt nog steeds. Let op, overal om U heen in Uw eigen kring en elders.

Bewust en onbewust wil men anders; voelt zich daar onweerstaanbaar toe gedreven.

Waarom zouden we in herhaling treden door oude voorbije tijden voor tegenwoordige te plaatsen. Daar iedere tijd nieuwe mogelijkheden biedt en voorbije altijd weer gebleken zijn tot verderf in plaats van tot opbouw te leiden?

Er ligt hier een diepgaand verschil, of men de feiten in de ogen durft te zien of men ze verwerpt of aanvaardt, omdat het eindresultaat van dit aanvaarden of verwerpen voor ieder mens een zaak is tussen hemzelf en God.

In West-Europa heeft Nederland het zwaarst geleden en ook het meest opvallend herstel beleefd. Buitenlanders zien dit duidelijk en verklaren, dat wij met zoveel wilskracht aanpakken. Naar Nederland blijft men uitkijken. Nederland heeft verplichtingen in de broederschap der volkeren en het behoort een voorbeeld te zijn van ontplooiing in het nieuwe seizoen van de tweede helft der twintigste eeuw.

Wat voorbij is moet worden losgelaten, als offer, en laat ons aanvaarden dat herstel van mensenswaarde alleen kan geschieden vanuit een volkomen, rustig uitgebalanceerd verlangen naar vrede en vooral naar welvaart.

Welnu, wij gaan dus blijkbaar de weg al op, die leidt naar het zelfhervinden in traditie van vernieuwing door zichzelf te geven voor volk en land, in de enige mogelijkheid, aangedaan leed te laten voor wat het is en te vergeven.

De twijfel is een slechte kame-

raad en de hoop eigenlijk niet minder omdat beide concrete aanvaarding verwerpen en dus nimmer een gezonde beschouwing ontstaan kan.

Niets kan ons beletten alles te verwachten van het leven, maar dan als begrip voor dat, wat het leven ons brengt in de afmetingen onzer draagkracht. Hoop en twijfel trekken ons links en rechts. Aanvaarding geeft recht op het herstel van welk verlies dan ook.

Ons verlangen zijn de draden waarmee God weeftten het weefgetouw van God is onnaspeurlijk evenals het vervliegen onzer verlangens. Doch niet een draad zal onbruikbaar blijken omdat God deze zal weven in het gewaad zijner schepping."

In de Tweede Kamer heeft de heer Van de Wetering (C.H.) Vrijdag, 5 Mei, zijn interpellatie gehouden inzake het niet verlenen van de toegezegde verhoging der Indische pensioenen.

Hij vroeg de regering onder meer of de regering niet van oordeel is, dat in haar mededeling aan de Tweede Kamer in Februari van het vorige jaar omtrent de ontwerp-voorstellen ter toekenning van een verhoogde duurtetoeslag aan Indonesische gepensioneerden, de erkenning ligt opgesloten, dat een verhoging dringend geboden is en gerechtvaardigd door de prijsstijgingen der noodzakelijke levensbehoeften. Voorts vroeg hij, of de regering alsnog bereid is de nood in talrijke gezinnen van gepensioneerde Indische overheidsdienaren uit overwegingen van sociale rechtvaardigheid zoveel mogelijk te lenigen door terug te komen op haar afwijzende beslissing en daarbij in het bijzonder te letten op de laagst gepensioneerden, zulks met terugwerkende kracht tot 1 Januari

1949. Hij merkte onder meer op, dat op de op ultimo 1948 in Nederland verblijvende gepensioneerde Indonesische overheidsdienaren, in totaal 13.016, er 5100 zijn, die een gemiddeld pensioen plus duurtetoeslag genieten van 910 gulden per jaar.

Minister Götzen antwoordde, dat uit de mededeling van de regering in Februari 1949 de conclusie getrokken werd, dat een toezegging tot verhoging werd gedaan. Die toezegging is echter niet gedaan. Zij sloeg op het overleg dat met de federale regering in Indonesie werd gehouden ten aanzien van een eventuele verhoging.

De regering vroeg zich af wat billijk was. De regering kwam tot de overtuiging, dat een verhoging niet nodig was en op grond van de financiële mogelijkheden ook niet mocht worden overgegaan tot een verdere verhoging. De minister herinnerde aan de toeslag van 25 procent met een maximum van 32.50 gulden per maand. Het overgrote deel der minimaal gepensioneerden wordt gevormd door militairen. Over het algemeen werd het toegekend op zeer jeugdige leeftijd. Het was meer te beschouwen als een steun, als een ondergrond voor het zoeken van een werkkring. Het is de regering bekend, dat er een kleine groep van overheidsdienaren in Indonesie is, waarvan de pensioenen lager liggen dan voor gelijkstandige overheidsdienaren in Nederland. Dit zijn echter uitzonderingsgevallen. De regering is er niet van overtuigd dat in talrijke gezinnen een dussdanige nood heerst als de heer Van de Wetering stelde.

De regering is bereid op de categorie der laag gepensioneerde een hogere duurtetoeslag toe te kennen, waartoe een wetsontwerp zal worden ingediend. Dit zal niet zijn met terugwerkende kracht naar met ingang van 1 Januari 1950.

14
De bedoeling is de pensioenen van minder dan 400 gulden per m. een hogere toelage te geven, behoudens gevallen, waarin men andere inkomsten heeft.

Na deze mededeling uitten verscheidene leden der Kamer hun erkentelijkheid voor de toezegging van de regering.

De heer Meyerink (AR) merkte nog op, dat het vraagstuk ook moet worden gezien als een onderdeel van de sociale zorg van de regering voor de nog actief dienende ambtenaren in Indonesië en de gepensioneerden. Hij betogde dat de regering de grenzen van de eigen verplichtingen dient te zien.

Minister Goetzen antwoordde, dat de regering zich niet op het standpunt kan stellen, dat zij ten aanzien van de Indische gepensioneerden en ambtenaren dezelfde verplichtingen heeft als jegens de eigen ambtenaren. Hij verklaarde dat met de meeste spoed aan het ontwerp van de wet zal worden gewerkt.

X X
X

INDONESIË.

Minister-president, drs. Moh. Hatta, heeft maandagavond 8 Mei in een radiorede gesproken over de toestanden in Oost-Indonesië. Hij deed een beroep op het volk zich verre te houden van anarchie nu de vorming van de eenheidsstaat voor de deur staat.

"Nog niet lang geleden", aldus de minister-president, sprak ik voor deze radio tot U i.v.m. de Makasarkwestie. Indien ik thans wederom tot U spreek, dan is het niet de bedoeling een lange rede te houden. Ik wil slechts enkele woorden doen toekomen aan het volk in Oost-Indonesië, opdat zij in die gebieden goed doordrongen zijn van hun verantwoordelijkheid ten opzichte van land en volk, tot heil van onze Staat, n.l. het gehele gebied van Indonesië.

In Indonesië ontwikkelt de po-

litiek zich zeer snel. Het volk thans de onafhankelijkheid van de Negara Indonesia, Timor en eist de "Negara Kesatuan", de eenheidsstaat, n.l. de Republiek Indonesië volgens de Proclamatie van 17 Augustus 1945. Zelfs het grootste deel van het NIT-parlement helt reeds over naar de eenheidsstaat. Enkele delen van Oost-Indonesië hebben hun gebied reeds losgemaakt van de NIT en zich tot een deel van de Republiek Indonesië geproclameerd.

De Centrale Regering in Djakarta begrijpt volkomen de wens van het volk en Zij wenst deze volkswens te leiden, opdat de eenheidsstaat, de Republiek Indonesië volgens de Proclamatie van 17 Augustus 1945, op ordelijke wijze gevormd kan worden en opdat het te verantwoorden is tegenover de internationale wereld, die de RIS reeds heeft erkend. Het een en ander moeten wij op ordelijke wijze ten uitvoer brengen, opdat er geen anarchie en wanorde ontstaan zullen, die onze staat ten gronde zullen richten. Wilt begrijpen dat onze staat een Rechtsstaat is, die gebaseerd is op de Pantja-Sila. Deze basis moeten wij handhaven en in geen geval als iets nutteloos beschouwen.

De proclamaties in verscheidene gebieden, die uiting geven aan een "los van de NIT" en een "zich aansluiten bij de Republiek" worden door de Centrale Regering beschouwd als de wens van het volk in die gebieden, maar die proclamaties hebben nog geen rechtskracht. Daarom moet U, mijne broeders, alleen op grond van de proclamaties, niet naar eigen wens optreden en Uw gebied zo maar reeds als een provincie van de Republiek Indonesië beschouwen. Ook in de Republiek Indonesië, zijnde een rechtsstaat, moet zo'n provincie gevormd worden volgens de wet en als ge-

volg van een overdracht.

Bij het streven naar de vervulling van Uw wens moet U de wettelijke weg volgen en U verre houden van anarchie. Want indien elk gebiedsdeel slechts naar eigen wens optreedt, dan zal de coördinatie in het bestuur verdwijnen. En in onze Staat zal een chaotische toestand ontstaan, die ons zeer zal benadelen en onze waarde in de ogen van de internationale wereld zal doen dalen. Slechts onze vijanden, die geen Indonesia Merdeka wensen, zullen - bij het aanschouwen van zo'n chaotische toestand - hardop lachen. Want die wanorde levert het bewijs dat het volk nog niet rijp is voor de onafhankelijkheid.

Zoals ik zoeven reeds zei, zal de Centrale regering de eenheidsstaat zo snel mogelijk tot stand brengen. Ook de Proklamant sident van de Negara Indonesia Timur heeft reeds van ganser harte toegestemd in de ontbinding van de NIT en de vorming van een eenheidsstaat. Daarom moet U nog even geduld hebben, zolang het proces van de omvorming tot een eenheidsstaat nog in bespreking is. Er mag in het bestuur geen wanorde ontstaan. In deze overgangstijd moet alles normaal voortgang blijven vinden. De scholen moeten blijven doorgaan, de regeringsdiensten moeten normaal hun taak blijven vervullen, de tractementen van de regeringsambtenaren moeten kunnen worden uitbetaald en de inkomsten van de Staat moeten blijven binnenkomen. Daarom moet er in deze overgangstijd, hoe kort die ook mag zijn, in de NIT een verantwoordelijke regering zijn om het bestuur en de diensten in Oost-Indonesie te coördineren.

Het is om deze reden dat ik U toeroep om het Kabinet Pribuana dat pas gevormd is, te steunen, opdat het alles kan regelen wat in verband staat met het belang van het volk. Die regering zal alles wat verband houdt met de

vorming van de eenheidsstaat voorbereiden. Indien de eenheidsstaat in de vorm van een republiek een feit is, dan zullen vanzelf de NIT en zijn regering verdwijnen.

Omdat onze namen, die van Bung Karno en van mij, verbonden zijn aan de Proclamatie van 17 Augustus 1945, mogen wij wel de wens uiten dat de idealen, die vervat zijn in die Proclamatie ordelijk ten uitvoer worden gebracht. Indien U werkelijk van ons houdt, als Uw leiders dan mogen onze namen niet tegelijk genoemd worden met een of ander anarchistisch onregelmatig optreden. Wij zijn ervan overtuigd, dat geen van U slechte bedoelingen heeft, maar een fout kan ons op een verkeerde weg brengen.

Zoals ik zoeven reeds verklaard zal de eenheidsstaat binnenkort een feit zijn. Er is niemand meer, die er niet mee accoord gaat. Zowel de regering van Oost-Indonesie als de regering van Oost-Sumatra gaan beide accoord met een eenheidsstaat. Er blijft slechts over de bespreking over de wijze waarop het best die eenheidsstaat verwezenlijkt kan worden met inachtneming van het behoud van de eenheid van het volk en van de waarde van Indonesia in verband met de erkenning van de RIS door de internationale wereld.

De Republiek Indonesia, die tot stand gebracht werd door de Proclamatie van 17 Augustus 1945, zullen wij opbouwen, en daarom verzoek ik U, mijne broeders, geduldig te zijn en steeds ruim van inzicht te blijven. Lang is de weg, die wij reeds hebben afgelegd, via Linggadjati, Renville, en de Ronde Tafelconferentie. En thans staan wij voor de poort, die reeds geopend is. Het heeft daarvoor geen zin om bij het binnengaan te springen en .. de benen te breken."

Le rede die de minister-president, drs. Moh. Hatta, Maandag-

avond, 8 Mei voor de microfoon uitsprak,, werd door enkele bladen begroet als een constructieve bijdrage voor een ordelijke overgang naar een unitarisch Indonesie. Van groot belang wordt hierbij geacht, dat Soekarno en Hatta zich persoonlijk voor deze ordelijke gang van zaken hebben ingezet.

Enige juiste houding.

De regering, aldus **REDOMAN** (3 Mei), heeft de enige houding aangenomen die onder de huidige omstandigheden juist is.

"Hatta's beroep op het Indonesische volk om bij het nemen van beslissingen - hierbij doellende op de proclamatie van de "Republiek Maluku Selatan"- de legale weg niet uit het oog te verliezen, is typisch voor een minister-president.

De minister-president heeft gelijk als hij in zijn radiorede zegt, dat de proclamatie van de "Republiek Maluku Selatan" aan onverantwoordelijke elementen de gelegenheid geeft hun rol te spelen en het prestige van de RIS in het buitenland in gevaar te brengen.

Zijn rede gaf echter nog geen antwoord op de vraag, welke maatregelen de regering zal nemen om de huidige moeilijkheden te boven te komen."

Taak voor betrokken leiders.

Uit Hatta's rede, meent **MERDEKA** (8 Mei) daarentegen, blijkt duidelijk de houding, niet alleen van de regering, doch ook van Soekarno en Hatta. De rede was gericht tot Oost-Indonesie doch kan beschouwd worden als betrekking hebbend op het gehele land.

"Het is thans de plicht van de betrokken leiders om de binnenlandse politieke verwickelingen te kanaliseren en de vorming van de eenheidsstaat op

een snelle doch verantwoorde wijze te bewerkstelligen, teneer nu de betrokken deelstaten hiermee reeds in principe accoord kunnen gaan. Momenteel heerst er nog over de wijze van uitvoering verschil van mening.

Lus ligt het thans aan de betrokken leiders om in het volle besef van hun verantwoordelijkheid hiervoor een oplossing te vinden."

De posities.

In dit verband acht de **JAVA BODE** (2 Mei) de "tweehoeks" conferentie, waarbij Soekawati en Mansoer zullen optreden als adviseur van de RIS, van groot belang, voor het naar elkaar toe buigen van de standpunten.

"Het kabinet van de R.I. beraadt zich thans over de "conceptie-Soesanto", welke wij een modus vivendi noemen, waarbij tegemoet gekomen wordt aan degenen die bezwaren hebben tegen aansluiting bij de eenheidsstaat via de R.I. Deze conceptie zal, naar algemene verwachting, wel door de regering der R.I. worden overgenomen, zij het dan met enige wijzigingen.

"In Indonesie ontwikkeld de politiek zich zeer snel", zeide Hatta, en het blad gelooft dan ook dat men dicht bij de unitaristische staat zal staan, voor de padoogst binnengehaald is.

"Want Ir. Putuhena heeft, na de vorming van zijn Oost-Indonesisch liquidatie-kabinet verklaarde, dat de rede van Hatta program en politiek van zijn kabinet is. En deze politiek is een eenheidsstaat zo snel mogelijk, doch op zodanige wijze dat het te verantwoord is tegenover de internationale wereld, die de RIS heeft erkend. En daarvoor hebben Soekarno en Hatta zich thans ingezet. Dit is een daad van niet te onderschatten betekenis.

Een waarlijk staatsman sprak.

Want, hoopt de NIEUWSGIER (9 Mei), Hatta's woord noge nu zijn weg vinden niet alleen tot het volk van Oost-Indonesie.

"Voor sommige haastig gebakerde leiders daar is het inderdaad in de eerste plaats voor bestend. Maar ook voor anderen heeft het, dunkt ons, grote paedagogische waarde. Men moet niet "alles tegelijk willen", het bekende optreden van de stier in de porceleinwinkel is nog altijd iets, dat alleen maar narigheid kan brengen".

De rede van Hatta is van onschatbare waarde geweest om een afglijdingsproces te voorkomen.

"Een afglijdingsproces, dat zeer gevaarlijke afmetingen begon aan te nemen is, naar wij hopen, thans door de heer Hatta en de medewerking van Ir. Putuhena c.s. gestuit. Dat er moed toe nodig was tegen het "revolutionnaire elan" in het bijzonder van Zuid-Celebes - dat uit de aard van de zaak ook elders weerklank vond - de stem der rede te laten horen, mag men bij dit alles niet uit het oog verliezen. Hier sprak een leider, die waarlijk staatsman is."

X X

X

BUITENLAND.

De Franse regering heeft dinsdag 9 Mei bekend gemaakt dat het plannen heeft opgesteld voor een vergaande economische samenwerking met Duitsland. Het bestaan van de plannen werd op een speciale persconferentie te Parijs onthuld door de minister van buitenlandse zaken Robert Schuman, die voorts indiceerde, dat de plannen in de vorm van voorstellen zullen worden ingediend op de conferentie van ministers van buitenlandse zaken der drie grote mogendheden.

Hoewel de plannen niet tot in details door Schuman werden bekendgemaakt, kon men uit zijn

17
weerkor opmaken dat als eerste op het programma staat de vorming van een pool tussen de Franse en de Duitse industrieën van steenkolen, ijzer en staal. Deze pool wordt opengesteld voor de overige landen van West-Europa, en men hoopt dat binnenkort na uitvoering van de plannen in ieder geval Engeland, Italië, Nederland, België en Luxemburg tot de pool zullen toetreden. Schuman betoogde dat deze plannen een solidariteit in productie garanderen, waar er bijvoorbeeld een nieuwe oorlog tussen Frankrijk en Duitsland niet alleen ondenkbaar, maar materieel onmogelijk zou worden. "Deze machtige productie-unie die open staat voor alle landen die eraan wensen deel te nemen zou ertoe leiden dat deze landen kunnen rekenen op de grondstoffen die van fundamenteel belang zijn voor de economie en de veiligheid", aldus Schuman. "Om dit te bereiken is Frankrijk bereid om onderhandelingen te openen voor de samenstelling van een commissie die met grote bevoegdheden is bekleed en ten eerste de productieapparaten moderniseert, ten tweede streeft naar kwaliteitsverbetering, ten derde zorgt voor een eerlijke concurrentie bij kolen en staal op de Franse en Duitse markt evenals op de markten van andere landen die wensen deel te nemen, ten vierde de gemeenschappelijke exporten van de landen bevordert en ten vijfde de levensomstandigheden in de deelnemende industrieën helpt verbeteren".

AFP vernam verder over deze plannen nog, dat bijvoorbeeld de circulatie van producten der deelnemende industrieën door de deelnemende landen, vrij zal worden gemaakt van douane- en belastinglasten. In tegenstelling tot een internationale kartel, die streeft naar uitbuiting van nationale markten, zou de pool als doelstelling hebben elke oneerlijke concurrentie te voorkomen en de productie te vergroten. De samenstelling en bevoegd-

heden van de missie die de pool zal beheren zal bij bilateraal verdrag worden vastgesteld. Deze missie zal vermoedelijk een arbiter kiezen en in onoplosbare gevallen uitsluitel te geven. De Verenigde Naties zullen worden uitgenodigd een vertegenwoordiger naar deze missie af te vaardigen die tweemaal per jaar rapport zal uitbrengen aan de algemene vergadering.

Schuman.

De verklaring die minister Schuman op de persconferentie aflegde luidt:

"De wereldvrede kan niet worden beveiligd zonder dat maatregelen worden genomen tegen de gevaren die haar omringen. De bijdrage die een georganiseerd Europa kan leveren aan de beschaving is onmisbaar voor de handhaving van de vredelievende betrekkingen. In de afgelopen 20 jaren heeft Frankrijk op de bres gestaan voor een verenigd Europa en het voornaamste doel is daarbij geweest de zaak van de vrede te dienen.

Europa's eenheid is niet tot standgekomen en wij hebben oorlogen gekend. De eenheid van Europa eist dat de oude oppositie tussen Frankrijk en Duitsland wordt geëlimineerd. De ondernomen actie moet in de eerste plaats Frankrijk en Duitsland raken.

De Franse regering stelt voor dat de Frans-Duitse kolen- en staalproductie als geheel zal worden geplaatst onder een gemeenschappelijk gezag binnen een organisatie die openstaat voor alle andere Europese landen. Het samenbrengen van de kolen- en staalproductie zal onmiddellijk een basis vormen voor economische ontwikkeling als eerste stap naar een Europese federatie en zal de bestemming van deze gebieden die zo lang hebben gediend tot de productie

van oorlogswapens waarvan zij zelf de grootste slachtoffers waren, veranderen. De solidariteit in de productie door de uitvoering van deze plannen gegarandeerd maken een oorlog tussen Frankrijk en Duitsland niet alleen ondenkbaar maar ook materieel onmogelijk."

Reacties.

Politieke kringen in Parijs, Washington en Bonn, hebben onmiddellijk en onverdeeld gunstig gereageerd op de voorstellen van de Franse regering.

In Parijs noemde men de plannen het krachtigste initiatief van alle tijden om tegelijkertijd de oude problemen van de Frans-Duitse betrekkingen en het nieuwere probleem van Duitslands integratie in de westelijke wereld op te lossen. Men wees erop dat een soevereine mogendheid nooit tevoren in de geschiedenis eigener beweging zover is gegaan in de internationalisatie van haar rijkdommen.

Amerikaanse regeringskringen begroetten de Franse voorstellen met grote voldoening. Commentaar wilden regeringsautoriteiten echter nog niet geven. Men verklaarde dat de plannen waarschijnlijk eerst nog moeten worden besproken door de ministers van de Grote Irie en de landen van Brussel en misschien ook door de landen van het Atlantisch Pact. Men wacht zowel in Washington als in Parijs met spanning op de reactie van Londen.

De Westduitse kanselier, Dr. Adenauer, vond het een "edelhoedig voorstel" en een grote vordering in de Frans-Duitse betrekkingen. Het opnemen van het Saargebied in de pool zal naar zijn mening de meningsverschillen wegwerken. Schumacher, de leider van de Duit socialisten sprak van "een hap waarvan de smaak nog niet bekend is."

welke vorm zij worden gereproduceerd. Bij de roos kunnen instrumenten bijvoorbeeld reeds een half uur nadat de bloem van de radio-actieve elementen is voorzien, nagaan, welke processen zich in de roos voltrekken.

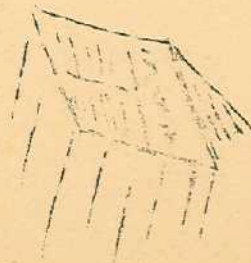
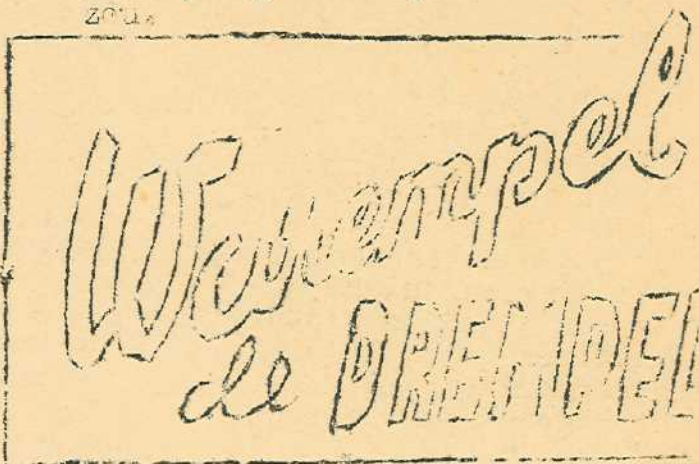
Tot dusver werd vastgesteld, dat de boer van de benesting welke hij op zijn land gebruikt, 90 procent verspeelt. Bewezen werd, dat bijvoorbeeld het koren de fosfaten die zich in de mest bevinden, reeds direct bij de aanvang van het groeiproces nodig heeft. Wil dit echter mogelijk zijn, dan moet de rest vlak bij de zaadkorrel worden gedeponneerd. Komt het echter ook naar een klein eindje ervan af te liggen, dan zal de plant er pas gebruik van kunnen maken, nadat zij reeds gedeeltelijk is gegroeid.

Voorts is gebleken, dat meststoffen, die superfosfaat en calcium metafosfaat bevatten over het algemeen een zeer effectieve uitwerking hebben, dan die welke uit fosforbestanddelen van een andere aard zijn vervaardigd. Men hoopt dan ook in de toekomst voor elke soort plant de meest geschikte meststof te kunnen bepalen, zodat deze als het ware op "dokter's advies" kan worden gebruikt. Ook de verschillende plantenziekten denkt men met behulp van radio-actieve stoffen te bestrijden.

Vervolg pag. 9.

Bergen stencils, die lagen te wachten op de tekenaar. Nou, die kwam natuurlijk niet, weshalve wij onze zeer stoute schoenen aantrokken (met moeite) en onze tekensessies zijn gaan botvieren.

Zwaarder namen we plaats en knaasten de tekeningen, steeds nog in de hoop, dat onze droom een aanwijzing zou zijn voor wat kon zou.

DE DREMPEL

WEEKBLAD VOOR NIEUW GUINEA

3 Juni No 16

* UITGAVE * VAN * RES * VOOR * DIENST * EN * DIENST * VOOR * LEGER * CONTACTEN *

Bij de Opbouw

Na de puinhopen van ons vroeger bestaan in Indie zijn we in dit land op weg een nieuw bestaan te scheppen, een nieuwe samenleving op te bouwen. Alles wat nieuw is komt met weeten ter wereld. Ook deze nieuwe samenleving heeft hiermede te kampen. Deze wordingsprocessen zijn niet zo erg, als de weg maar gestaag voorwaarts en opwaarts voert, zonder haast desnoods, maar ook zonder rust. Als er bij de opbouw maar billijke en rechtvaardige normen worden aangelegd voor de mensen. Want in een land gaat het om oogsten, om producten, om grondstoffen, maar vóór en boven alles gaat het om de m e n s.

Daarbij hoort dan nog wat licht en lucht, wat grond en water, wat kalk en kali, stikstof en phosphorzuur en de samenleving kan gedijen, kan uitgroeien. Tot wat?

..... Tot een misbaksel misschien, waar de werkende mensen straks verlangend door de parkhekken der luxe villas staan te gluren.....

..... waar de ene straks met moeite aan een hapje rijst met zout kan komen en de ander iedere dag karrevrachten rijst met kip kan kopen.....

..... of gedijen tot een harmonisch geheel, waar een geriefelijk, behagelijk home binnen bereik van allen is..... waar voor ieder de mogelijkheden ontsloten worden om tot nut van allen voedsel en levensvreugde te scheppen.....

.....gedijen tot een evenwichtige samenleving van welvarende tevreden mensen, zonder honger, zonder ellende en angst.....

..... of uitgroeien tot een toren van Babel, op slavenarbeid gebaseerd.

WAT het worden zal ligt aan ons zelf in ons werk van NU. Of we zijn ingesteld op een evenwichtige samenleving of op een toren van Babel. Hoe is deze samenleving georien-

teerd, begrijpen we elkaar niet verschillend?Hoe staat het met de tegenstelling burger en militair? Komt de landbouw-ambtenaar wel eens uit vrije wil bij de politiemann?E.B.-ambtenaren verachten verkopers, .. Men eecomom heeft een hekel aan de volksredenaar..... De onderofficier kijkt neer op de soldaat en wantrouwt de officier..... Geleerde vossers zaten politiekelingen en hebben lak aan organisatoren. De genie-werkers voelen zich al bij voorbaat opgelaten als ze naar een Bestuurskantoor gaan.... Lijkt dit alles niet op de verwarde spraak der bouwers toen ze met de toren van Babel bezig waren???

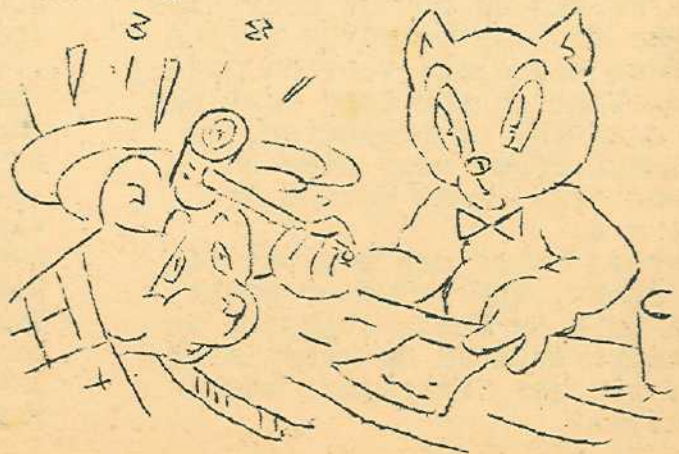
Het is belangrijk om in onderling begrip elkaar met open oog en open hart tegemoet te treden, om de opbouw der nieuwe samenleving in Nieuw Guinea niet in een toren van Babel te doen ontaarden. Het is belangrijk verder om het standpunt van de samenleving in zijn geheel te doen prevaleren en niet het standpunt van de importeur alléén, van het Bestuursapparaat alléén, van de Bank alléén of van de militair alléén; om niet bij torens van Babel terecht te komen en bij de symptomen daarvan als bijv. honger hier en oogstvernietiging daar -- overvloed hier en ellende daar -- epidemiebestrijding hier en atoom-bom-productie daar enz. enz. Bij de opbouw dienen we dus van meet af aan de juiste weg te bewandelen, of ten onder te gaan. Naar de oude leerstelling van Darwin n.l.: "Hetzij ras of individu dat zich niet aanpast aan de bestaansvoorwaarden die uit plaats, tijd, tijdperk of klimaat voortvloeien is ten dode opgeschreven.

Van bovenstaande hangt dus ons bestaan of niet bestaan af. -- Intussen zijn we al een eind op streek, als ieder in zijn omgeving werkt, zo veel mogelijk verbetert en zijn medewerkers begrijpt. In plaats van haat en jaloezie, gezamenlijk vreedzaam opwaarts gaan en zijn werk richten op meer geluk voor ieder van ons.

M.v.D.

TOM POES EN DE STATEN DER ANTILLEN

Blijkens een cursiefje in het dagblad "Beurs- en nieuwsberichten" was een van de ongeldige stembriefjes, bij de onlangs gehouden stemmingen voor het maken van een voordracht voor voorzitter en ondervoorzitter van de Staten der Nederlandse Antillen, ingevuld met de naam "Tom Poes". Tom Poes werd voorgesteld als tweede kandidaat van het tweetal voor ondervoorzitter. "Het is doodjammer, dat Tom Poes, de schranderste en sedert zijn aankomst in de Nederlandse Antillen de meest populaire figuur van ons rijksgedeelte, niet meer stemmen op zich verzameld heeft. Want, wanneer Tom Poes ondervoorzitter was geworden, zou het afgelopen geweest zijn met de kibbelarijen in de Staten. Tom Poes zou daar op zijn bekende radicale wijze een eind aan gemaakt hebben."

Pietje Passop in Rhijnauwen

Pietje is op Rhijnauwen geweest. Hij is hoes niet onder de indruk gekomen van de schone joffer, die ons filmbedrijf zo nu en dan de nodige fleur komt geven en een licht Zaterdagavond-idee weet te toveren. Pietje heeft een boer gezien op Nieuw Guinea.

BAAS BAUSCH.

"Wat het land rankeert is slak," zei de boer, "slak en nog eens slak, geen Chili, geen ASEP-korrels, slak, slak.

Pietje sliep die nacht niet. Slakken moesten op dat land.

En dus pakte Pietje de volgende morgen joffer Mrietje, die er allerliefst uitzag in haar nieuwe Schiaparelli-toiletje en trok met haar de boes-boes in om slakken te zoeken. Een hele zak vol.

De M.T.O.O. zorgde voor vervoer en daardoor was Pietje de volgende dag weer bij de boer op Rhijnauwen. Hij hing zijn petje netjes

op aan een van de Friese koeien, die tot de nek schuilging in het alang-alang en toen begon hij slakken te zaaien. Pietje had "De Drempel" altijd heel goed gelezen en ook het tuinbouwhoekje. Hij wist dus precies dat er tussen een veldbedje sla en een veldbedje rabarber precies 10 centimeter afstand moest zijn en hij wist alles van bemesting af. De slakken waren gemengd met gier. Met een steelpannetje, dat Pietje in de keuken geleend had, werd de inhoud van de drum netjes over de verschillende bedjes verdeeld. Het was een erg inspannend werk, maar je had er voldoening van.

De sla kon je horen groeien, je hoefde maar even je adem in te houden en de rabarber schoot poldikke stengels naar alle kanten uit, de tomaten stonden naar even in bloei, dan werden het groene biltetjes en alsmaar dikker en dikker en als ze op het laatst heel dik waren, dan knapten ze. Je kon er op wachten. Het was heerlijk om te zien hoe vruchtbaar die grond was. Maar wat was er toch met Pietje gebeurd? Pietje had zich met zijn handen door het haar gestreken

en er bleven een paar slakken en een beetje gier achter (een beetje maar). En de haren begonnen te groeien, zo hard, dat ze al gauw achter Pietje aansleepten. De chauffeur rolde Pietjes haren netjes op een kluwen en reed weg. Maar toen Pietje 's avonds koffie moest drinken glibberden steeds maar haren naar binnen met elk slokje dat hij nam.

Pa Passop was hoos, want hij was juist gesnord omdat Fikky geen hondenpenning had. "Wat zit je toch te knoeien?" zei Pa Passop, toen Pietje geregeld zijn natte haren op zijn "Volkorenbrood" deponeerde. "Hier heb je een kwartje", zei Pa, "kinderen hebben half tarief bij de dames- en herenkapper en denk eraan kort, het mag niet onder je petje uitkomen, mijn positie hangt er vanaf".

Pietje stapte naar de kapper, de enige kapper die die dag geopend was. De kapper knipte hem en verwijderde de slakken. Pietje stak zijn vuistjes in zijn broekzak toen hij klaar was en ging weg. De M.T.O.O. had geen vervoer, anders was Pietje weer naar Bausch gegaan.

Maar de sla groeit nog steeds onstuimig en aan de rabarber is geen tegenhouden meer aan. Als je goed luistert kun je het hier zelfs horen

DREMPELTJES

val er niet over

PYAMAHYGIENE

Wij hebben een zwak voor de compagniescommandant, die op een goede dag een van zijn "hogen" bij zich riep en tegen hem zei: "korporaal, weet je hoe ik het allemaal zie?" De korporaal zei dat hij dat niet wist. "Welnu dan," zo sprak de CC, terwijl hij een bezwerende vinger om zich heen zwaaide, "deze kerels zijn allemaal toekomstige huisvaders en daarom moeten ze hygienisch worden." Ziezo dat was gezegd en we mogen wel zeggen, niet mis. Wij zeggen zelf ook altijd: "het moet maar eens uit zijn met onhygienische toekomstige huisvaders."

De korporaal zei: "Jewel luit". Ook mooi gezegd vinden wij. De C.C. ging voort: "En daarom moeten deze kerels allemaal een pyama hebben en die krijgen ze van mij.....Uhh van mijn welfarekas. U gaat de stad of kota of kampong in en koopt meters en meters van een goed, mooi en kleurig stoffje en dan gaan we aan de slag."

De korporaal zeide wederom zeer treffend: "Jewel luit", labbelde nog wat, sloeg met zijn hakken en zijn pet en verdween.

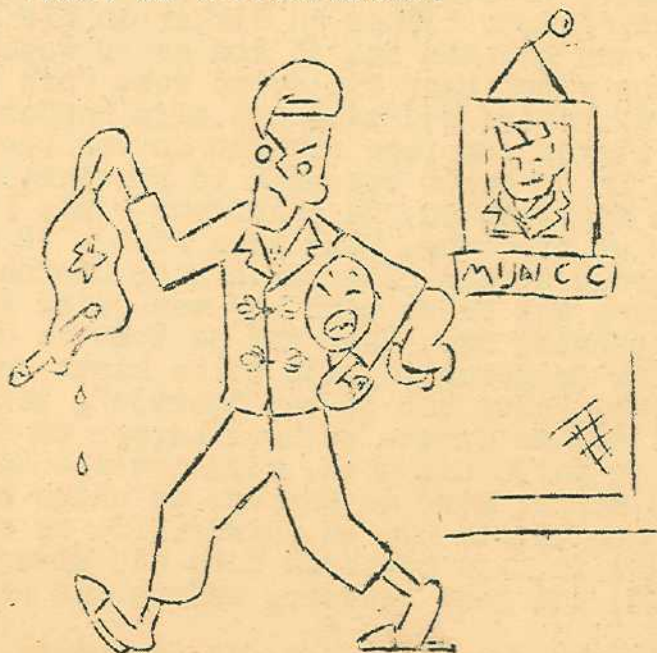
De C.C. zat nu nog met het probleem, hoe de pyama's te laten maken. Edoch, de oplossing was dra gevonden. Waren er verpleegsters of waren er geen verpleegsters. En als er dan verpleegsters waren, waren er ook scharen en patronen en konden de verpleegsters knippen

en tonen dat zij iets over hadden voor overzeese jongens die hard bezig waren om toekomstige hygienische huisvaders te worden. En verpleegsters hadden

er iets voor over. Ze hebben gekri tot de draden er bij bingen en toen moesten de pyama's alleen nog maar in elkaar gezet worden. Wederom werd een oplossing gevonden. Een trapnaaimachine is een machine en de C.C. had niet voor niets een machinebankwerker in zijn compie. En uiteindelijk was er ook nog een markiezenmaker aanwezig bij de troep en als die geen pyama's in elkaar konden zetten, kon niemand het.

En vrienden, er is getrapt en de pyama's kwamen er. De compie kan nu tenminste in de nabije toekomst de toekomstige echtgenoten met een hygienische geest en pyama tegemoet treden.

Nog niet zo'n gek idee van die C.C. Wij voelen alles voor hygiene en een pyama willen we ook wel hebben. Wij vinden dat er meer en meer hygienisten moeten opstaan vooral onder de commandanten.

MIS-POES

Onze vrienden hebben een poes. Wij ook trouwens. Eigenlijk is het zo, dat op het ogenblik iedereen die zich zelf respecteert er een kat op na houdt. Kattenbakje in de gang, klossie om mee te spelen, en fin kortom iedereen die aan de mode meedoet heeft zo'n echte, hoeft niet mooi te zijn, "ach-gossie wat een poes".

Zoals gezegd onze vrienden hebben een poes. Niet groot, maar toch poes. Een jonkie zagezegd. Binnenkort gaat hij ratten vangen. Nu bepaalt hij zich nog tot het klossie-spelen en het kattenbakje leren zoeken.

Ja vrienden, die ratten bij onze vrienden thuis moeten binnenkort listig gaan uithijken. Niet dat ze het nu zo prettig hebben, oh nee. Onze vrienden hebben een stok achter de deur en iedere keer als zich een rat vertoont, wordt er met die stok geslagen.

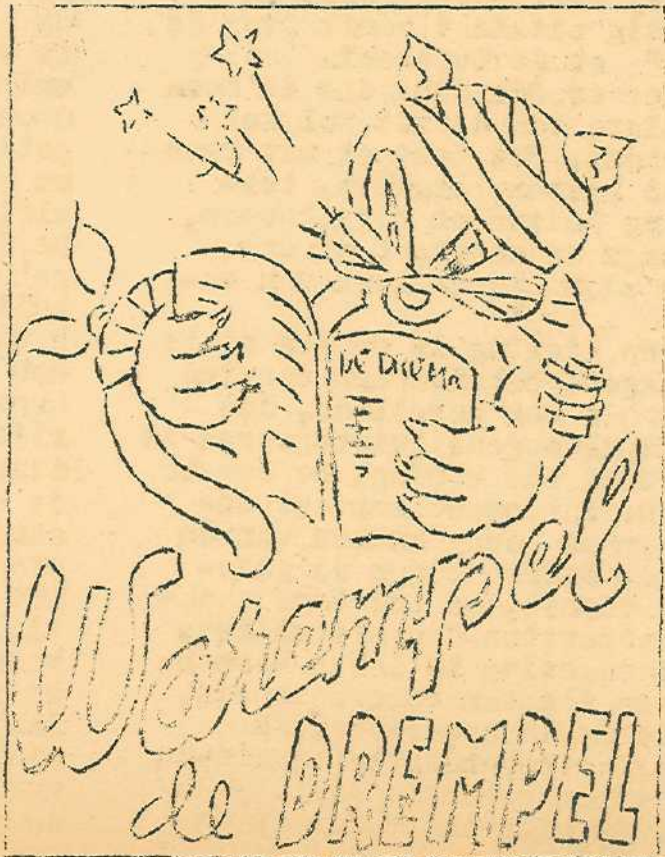
Nog nooit iets geraakt, behalve het eetservies natuurlijk, maar op jacht zijn die vrienden van ons geregeld.

Binnenkort echter zal de kat in actie komen en daar verheugt de ganse familie zich op.

Van de week 's avonds ging Mevrouw de slaapkamer binnen. Dikke gewoonte, maar het gebeurde. In het bed zag zij de dekens bewegen, hetgeen gek genoemd mag worden, want er lag niemand in. Ah zo, dacht zij, een rat en vluchtte de kamer uit. Meneer, opmerkzaam gemaakt door het geruis greep de stok en trok ten strijde, steeds vlak naast het monster slaande dat zich onder de dekens voortbewoog om het aldus te dwingen eruit te komen. Mevrouw stond om het hochie van de deur aanmoedigende

krotten te slaken. U kernt dat vrienden. Zo van: "Raak hem schat, sla'm dood. Toe dan joh. Hij van pure woede sloeg ook een keer op het monster, maar dat moe niet, want als hij het stuk sloeg zou dat zulke vieze vlekken op he-laken maken. De bureu spitsten de oren en gnoven, want zij dachten dat "Heheer" zijn vrouw sloeg, en dan vinden bureu leuk om naar te luisteren. Om kort te gaan, er werd geslagen, gedanst, geschreeu en uiteindelijk kwam het monster zieltogend onder de dekens vanda. Baat het nou de poes zijn en laat meneer nou op z'n duvel hebben gekregen van z'n vrouw omdat hij het arme diertje geslagen had. Laat zij nou nog zo gezegd hebben dat hij er alleen maar naast mocht slaan omdat zij altijd wel gedacht had, dat het de poes zou zijn.

Heeft U al een kat vrienden?

Let's over Manokwari

Op Zondag 18 December landden wij (de 4e Compie van het 434e Bataljon G.R.F.I.) in Manokwari. Na de zereis vanaf Padang waren we blij, eindelijk weer vaste grond onder onze voeten te voelen, terwijl wij aan de andere kant argwanend om ons heen keken, om te zien, in welk oord we verzeild waren geraakt.

Het lossen van de sloepen met voedsel en materiaal ontnam ons de tijd voor verdere bespiegelingen. Eindelijk was alles aan wal en marcheerden we naar ons kampement, de "Prins Bernhard kazerne", die gebouwd is op een hoogte, van waaruit men een prachtig uitzicht heeft over de "Stad" en de Dorébaai.

Wanneer er één ding ons is meegevallen, dan is het wel het kampement. Het bestaat uit twee flinke houten barakken, terwijl de huizen en bijgebouwen, goedangs en wachtgebouw enz. allen zijn opgetrokken van cement.

Over de ligging is er dus niets te klagen. Behalve een cantine is er ook een kegelbaan, die momenteel wegens ruimtegebrek is ingericht als woning. De eerste week werd besteed aan het inrichten en schoonmaken van de tangsi. Daarna begon de geregelde dienst. De pelotons maakten om beurten dagpatrouilles, om de omgeving te leren kennen. Op deze tochten bemerkten wij, dat de Japanners rijkelijk in deze streken vertegenwoordigd waren geweest. Als stille getuigen hiervan treden op de

overblijfselen van kampementen, telefoonleidingen, autowrakken et Na enige tijd werd er toe overgegaan, om meerdaagse patrouilles uit te sturen en kregen we zodoende de gelegenheid, om de Andalvlakte te bezichtigen en bij Merconie de zaak eens te bekijken. Enigen van ons hadden het voorrecht, om met een speciale patrouille, die drie weken duurde, mee te gaan, waarbij het gebied in de buurt van Warrer doorkruist werd.

In de cantine is nog niet veel anders te koop dan bier, maar er is alle hoop, dat de Welfare hier, binnenkort in zal voorzien.

De voetbalsport wordt bedreven op het "stedelijk" voetbalveld. Dit is onlangs de S.V.M. (sportvereniging Manokwari) opgericht. Zodoende kan er een behoorlijke competitie gespeeld worden, waarin nu militairen, burger- en Irianer-elftallen uitkomen.

De films worden vertoond in het gebouw van de plaatselijke sociëteitsvereniging. In hetzelfde gebouw wordt tevens iedere 2 terdag een dansavond gegeven, welke organisatie voor een niet onbelangrijk deel bij de militairen beruht. Sinds wij in Manokwari verblijven is er een groot aantal kolonisten aangekomen, die zich hier een bestaan trachten te verwerven. Het gebrek aan woonruimte en het tijdelijke voedseltekort zullen waarschijnlijk verschijnen, die overal voorkomen.

Langzamerhand komt er wat verbetering in de toestand, maar het zal nog wel even duren, voor een ieders een behoorlijk dak boven zijn hoofd

heeft. Hagemeyer heeft ook hier een en ander ingevoerd. Flotse-ling liep men rond te zeulen met vruchten in klik, busjes melk en andere begerenswaardige artikelen. Zelfs chocolade en bonbons waren van de partij en het eerst uitverkocht. Wij hopen, dat de voedselvoorzie-ning nu regelmatig doorgang kan vinden, zodat die verschrikke-lijke tijd van rijst met rijst en rijst ertussen voorgoed voor- bij zal zijn.

Benzine is er ook gekomen en menig vehikel wordt weer van stal gehaald. Naast de mili-taire wagens ziet men nu ook weer particuliere jeepjes en ander gerij over de wegen hob- belen. De wegen in en om Manokwari laten helaas nog wel iets te wensen over. V. en W. heeft tot op heden nog weinig kunnen doen, wegens gebrek aan materi- aal. Hierin is nu, zij het dan ook gedeeltelijk, voorzien. We hebben dus goede hoop, dat de wegen binnenkort weer be- hoorlijk berijdbaar zullen zijn.

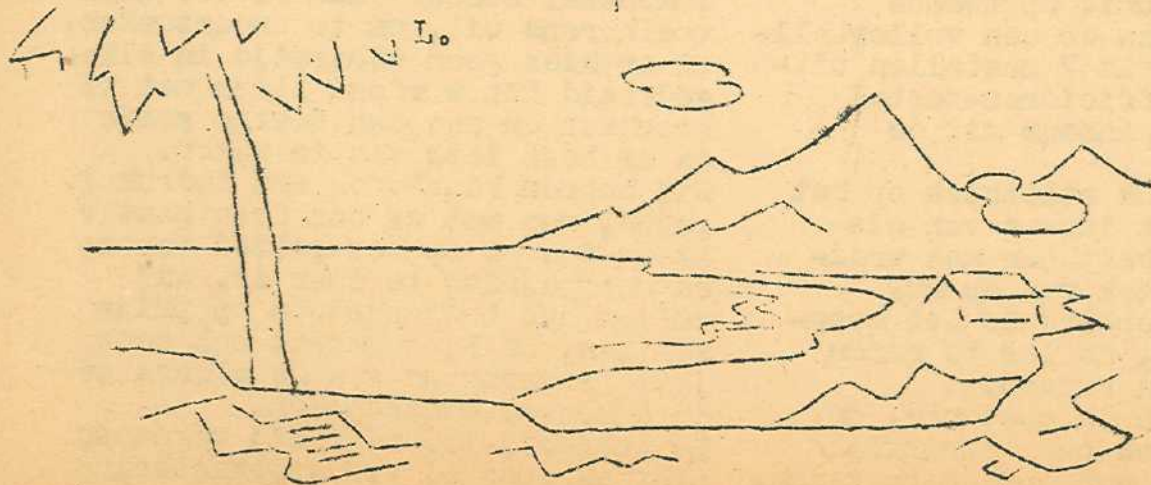
Hierboven gaven we een alge- mene indruk over Manokwari. In volgende artikeltjes zullen we wat meer in bijzonderheden treden.

Het heeft Hare Majesteit Koning- Juliaana behaagd om bij Haar Ko- ninklijk Besluit van 21 Decembar 1949 No. 16 de "Verzetster Oost Azië 1942-1945" toe te kennen aan de Luitenant ter Zee Waarnemer de- le klasse, W.P.A. Ditmar, Chef Staf Koninklijke Marine te Nieuw Guinea.

Deze onderscheiding strekt tot loning van hen, die zich in de ja- ren 1942-1945 op door Japan bezet of Japans gebied in Oost Azië op bijzondere wijze verdienstelijk hebben gemaakt voor door krijgs- gevangenschap, internering of and- zins in de macht van de vijand ge- raakte Nederlanders of Nederlands- orderdanen, dan wel in het verzet tegen de vijand.

De bovenvermelde onderscheiding zal op plechtige wijze worden uit- gereikt op de terreinen van de Marine Kazerne Hollandia te Hollar- dia-Haven door de Commandant Mari: Nieuw Guinea op 10 Juni 1950 te 11.00 uur.

De plechtigheid zal voor publiek toegankelijk zijn, opdat ieder door zijn aanwezigheid van zijn belangstelling voor deze welver- diende onderscheiding kan doen blijken.

Wat doen we in onze VRIJE TIJD?

Wij, hier in Hollandia, of liever gezegd in Ifar, vragen ons dikwijls af: "Hoe zouden ze dat in de andere detachementen toch doen?"

Hierbij doelen wij op de sportgebeurtenissen, die hier geregeld plaats vinden en de ontspanningsavonden, die door de Welfare worden verzorgd.

Wij weten, dat ieder detachement een behoorlijke hoeveelheid sport- en ontspanningsmateriaal ontvangen heeft, verder weten we echter praktisch niets.

Het zou toch aardig zijn, wanneer we van elkaar vernamen, hoe verschillende wedstrijden zijn verlopen en hoe de reactie was op een filmvoorstelling?

Wij willen hieronder in het kort samenvatten, wat er de laatste week hier zoal te doen is geweest. Voor voetbal blijkt er altijd nog een grote belangstelling te bestaan. De competitie werd voortgezet op 27 en 28 Mei.

Naast voetbal neemt volleyball een belangrijke plaats in. Men speelde in de competitie op 31 Mei en 2 Juni. Op tweede Pinksterdag was er een volleyball-tournoi, waarin 7 zestallen uitkwamen. Het officieren-zestel kwam als overwinnaar uit de strijd.

Thans staat ook athletiek op het programma. Met ingang van gisteren is men begonnen met training in deze tak van sport.

Voor de liefhebbers is het mogelijk geworden, om les te nemen in schermen en boksen.

Meestal is het de gewoonte, om, overal waar een ping-pongtafel staat er maar wat op los te slaan.

Eens per week wordt er nu een avond getraind, om deze sport op een hoger plan te brengen. Het kaartspel kan men met een beetje goede wil ook onder "Sport" rekenen. De kaartspelers van Ifar hebben de koppen bij elkaar gestoken en een Klaverjas-tournoi in het leven geroepen.

Op 23 Mei werd er een bridgedrive georganiseerd. De overwinning werd behaald door de Kolonel en de Chef Staf.

Wat hebben we verder voor ontspanning? Ieder detachement heeft zijn bibliotheek, waarvan, naar wij hoorden, druk gebruik wordt gemaakt.

Hier in Ifar draaide deze week de film "Abie's Rose Mary", een komisch lichtgevalletje, echt om je zinnen eens te verzetten.

Deze film stak ver uit boven het middelde genre, dat tot nog toe werd gebracht, zodat we van een gunstig uitzondering mogen spreken.

Daar er in deze buurt een nogal groot aantal militairen gelegerd is, wordt een film drie avonden in de week vertoond, om een ieder in de gelegenheid te stellen een voorstelling bij te wonen.

Momenteel steekt onze W.O.O. zijn voelhorens uit, om te onderzoeken, of er hier geen cabaretje in elkaar gedraaid kan worden. Alles met eigen krachten en met een beetje goede wil is er best iets van te maken.

Wij hebben hierboven een indruk gegeven, van wat er aan deze kant van Nieuw-Guinea op het gebied van sport en ontspanning te doen is. Wij zullen het kuitengewoon op prijs stellen, om hieromtrent ook eens iets te vernemen van de elders gedetacheerde compagnieën.

De buigerij is, naar wij vernamen, hier en daar al van sportmateriaal

voorzien. Ook van deze zijde zouden wij graag iets vernemen.

Wanneer wij van elkaar het een en ander kunnen lezen in "de Drempel", is dat niet alleen "wel aardig", maar misschien kunnen wij ook nog eens iets van elkaar opsteken.

Petersellie	150 gr.
Petsai	10 gr.
Postelein	1 kg.
Paprika	5 gr.
Radijs	500 gr.
Rammenas	400 gr.
Sesawi	10 gr.
Selderie	150 gr.
Snijbiet	500 gr.
Tomaat	10 gr.
Terong	2 gr.
Uien	100 gr.
Wortelen	100 gr.

Zaaien:

Men kan feitelijk het gehele jaar door zaaien. Het einde en het begin van de regentijd verdienen evenwel de voorkeur.

De planten zijn dan voldoende gegroeid om de felle

droogte en de zware slagregens te kunnen doorstaan. Bonen, meloenen en komkommers geven betere resultaten in de droge tijd, daar deze planten zeer gevoelig zijn voor vocht en spoedig tot rotting overgaan.

Er kan zowel breedwerpig als in rijen gezaaid worden. Het laatstgenoemde is het gemakkelijkst, daar dit het wieden vergemakkelijkt. De zaai-bedden moeten bestaan uit humusrijke grond die van te voren goed is omgewerkt, liefst vermengd met kali-zand.

De bedden, worden voorzien van een atapdakje. Aan de Oostzijde moet de hoogte van het dak 1,25 m. bedragen, terwijl aan de Westkant 60 cm. voldoende is. Bij gunstig weer (matige zonneshijn en morgenzon) kan het atapdakje weggenomen.

Men zaait op rijen afstand van 5-10 cm. en na het zaaien wordt de grond met een plankje aangedrukt vooral bij fijnere zaden zoals sla en postelein. Na het zaaien begiet men de bedden. Als regel

V. Het zaaien.

Zowel kweek- als zaai-bedden worden in Noord-Zuidelijke richting aangelegd. Dit in verband met de lichtverdeling.

De vraag, welke de amateur-tuinbouwer veel hoofdbrekens kost, is: "Hoeveel zaad en pootgoed heb ik nodig?" Meestal echter wordt er te veel zaad besteld en het gevolg is dan, dat men naderhand in zijn onkunde veel te dicht zaait. Voor 1 are tuingrond heeft men ongeveer nodig aan:

Aardappelen	25 kg.
Andijvie	10 gr.
Augurken	10 gr.
Bieten	10 gr.
Bajem	500 gr.
Bonensoorten	750 gr.
Erwten	750 gr.
Koolsoorten	5 gr.
Kropsla	10 gr.
Komkommer	30 gr.
Lobak	50 gr.
Lombok	5 gr.
Meloen	30 gr.

geldt, dat men zo diep zaait als het zaad dik is.

Op zaaibedden zaait men planten met fijne zaden, die verplant kunnen worden, zoals sla, kool, andijvie, tomaten, snijbiet, postelein, bajem, uien etc. Donker gekleurd zaad wordt voor het zaaien vermengd met gesplit krijt, terwijl wortelzaad en zeer kleine zaden, veelal om het uitzaaien te vergemakkelijken vermengd worden met droog zand.

Op 10 gr. zaad ongeveer 1/8 l. zand.

Om van een mierenplaag verschoond te blijven tijdens de groei, vermengt men de grond met een mengsel bestaande uit 1 deel petroleum en 8 delen zand.

Men kan ook zaaien in kistjes of potten, doch daartoe moeten eerst enige gaten in de bodem worden gemaakt, voor een betere afwatering, waarna een laag potscherven of grint onder in de kist of pot wordt gestrooid. Hierop komt een grond-mengsel bestaande uit de helft zand en de andere helft goede tuingrond (humusrijk). Het kistje plaatst men aan de Oost-zijde van het huis, zodat het hoofdzakelijk van de morgenzon kan profiteren. Nadat de plantjes 2-4 volgroeide blaadjes hebben, worden zij liefst per kluit overgeplant. Het overplanten geschiedt 's morgens vroeg of 's middags na vieren, zo mogelijk bij regenachtig weer. Men moet er wel voor zorgen, dat de plantjes niet dieper worden gepot dan zij op het kweekbed stonden. Bij planten met penwortels, zoals lobak, e.a., mag deze wortel niet krom worden geplaat. Na het overbrengen dagelijks flink begieten en beschermen tegen de zon. Men kan hiervoor

de bast van de pisang-stam of sagbladeren gebruiken.

CULTURA.

Het heeft Hare Majesteit de Koningin behaagd, mij hoogstderzelver oprechte dank uit te spreken voor de gevoelens geuit bij de gelukwensen ter gelegenheid van Haar verjaardag door de militairen van de Landstrijdkrachten in Nieuw Guinea.

De Commandant van het Commando Nieuw Guinea

o/l :

De Luitenant-Adjudant,

w.g.

A.B.W. BERKELAAR

Elt. Infie.

Spot Huisen

Door het bezoekende D.K.S. uit Enschede met 3-1 te kloppen, behaalde Venlo het hockey-kampioenschap van Nederland.

Het nationale hockey-team van Nederland speelde in Zürich tegen Zwitserland. Bij de rust leidden de Zwitsers met 1-0, maar in de tweede helft scoorden de Nederlanders 3 maal, waar de bergbewoners niets tegenover konden stellen.

De nieuwe opstelling van het Nederlandse voetbalelftal is als volgt (van links naar rechts): Kraak (Stormvogels), v.d. Sluis (B.V.V.) en Potharst (Ajax); Stoffelon (Ajax), Terlouw (Sparta) en v.d. Hoeven (Ajax); Hofma (Heerenveen), Lenstra (Heerenveen), Michels (Ajax), Rijvers (N.A.C.) en Clavan (A.D.O.). Behoudens de vervanging van Roozenburg (Sneek) door Clavan is dit elftal gelijk aan het team dat Engeland B zo fraai met 3-0 klopte. Het is echter niet te verwachten dat de Zweden op 8 Juni a.s. te Stockholm even gewillige slachtoffers zullen zijn.

Maurits en Heerenveen slaagden er niet in te scoren toen zij elkaar in de Mijnstreck bestreden, maar Limburgia keerde met een 2-0 overwinning uit Enschede terug. De stand luidt nu: Limburgia 11 punten uit 7 wedstrijden, Blauw-Wit 10 uit 7, Maurits 10 uit 9, Heerenveen 6 uit 8, Enschedesche Boys 5 uit 8 en Ajax 4 uit 7.

Zwartemeer sloeg L.S.C. met 2-1 en behaalde daardoor het le klasserschap in het Noorden.

In Zuid I deed Baronie hetzelfde door met 1-1 gelijk te spelen tegen Korkrade, daardoor degradeert.

Chévrémont sloeg Standaard met 2-0 in Zuid II en komt nu eveneens in de 1e klasse ten koste van Juliana.

Een Nederlandse Bondsploeg, waarin opgesteld doelman Hato en back Matrona uit Curacao, speelde met 2-2 gelijk tegen Middlesex Wanderers.

In Brussel won het Engelse voetbalteam met 4-1 van België, ruststand 1-0 voor de Belgen.

In het Pinkstertournooi van H.B.S. werden Stade, Leuven en Roubaix uitgeschakeld door resp. H.B.S. en Sparta. Eerstgenoemde won de finale met 3-1.

De Belg Schotte won de 5e etappe van de Ronden van Nederland voor Theo Middelkamp en Wim van Est. In het algemeen klassement heeft de Amsterdammer Henk Lakeman de leiding, gevolgd door 4 Belgen. Wim de Ruiters is 6e en Theo Middelkamp bezet de 9e plaats. In het landenklassement gaat België A op kop, voor België B en de Nederlandse ploeg.

De Ronde van Midden-Nederland voor amateurs (206 km.) werd een overwinning voor Van Bremen, met Witteveen als 2e. Wout Wagtmans uit Eindhoven klopte alle deelnemende amateurs in de Ronde van Oss.

De Hongaar Nemeth, Olympisch kampioen kogelslingeren, bracht zijn eigen wereldrecord van 59.57 meter op 59.88 meter.

In de 2e ronde van de Davis Cup versloeg Frankrijk Zwitserland en won Zweden van Noorwegen. Ook Denemarken en België plaatsten zich door overwinningen op resp. Egypte en Joego-Slavie, in de volgende ronde.

Polen plaatste zich door een overwinning op Israël in de 4e ronde.

PerSoverzicht

Van 21 t/m 26 Mei

NEDERLAND

Nederland raakt zo vol als een plantsoenbankje in de voorjaarszon. Aan de lopende band komen er mensen bij en vallen er af, maar de eerste categorie is veel groter dan de tweede. In de afgelopen jaren is het aantal inwoners bovendien verrijkt met meer dan 100.000 "gerepatrieerden", en in de naaste toekomst zullen 60.000 jong en ouderen Indonesie ontvluchten en 8000 leden van het KNIL met hun gezinnen overkomen. Tzamen weer een kleine 100.000. De terugkerende militairen van de KL zijn hier niet bijgerekend. Naar het ANP verneemt zijn thans 14 voormalige kampen ingericht als woonoorden en ontvangstcentra voor uit Indonesie te verwachten personen die willen repatriëren. Alle kampen zijn gelegen in het gebied rondom Ede. Of het voormalige kamp Westerbork hierbij zal worden betrokken is nog niet beslist. Op het ogenblik is er plaats voor 250 gezinnen. Indien er behoefte aan zal blijken te bestaan, zal het aantal woonoorden worden uitgebreid, doch het is de bedoeling dat de gerepatrieerden zo kort mogelijk in deze kampen blijven.

Dezer dagen heeft de "Hulp aan gerepatrieerden", georganiseerd door de stichtingen "Nederland helpt Indie" en

"Pelita" ons in Rotterdam, Den Haag, Haarlem en Amsterdam met enkele "krepeergevallen" geconfronteerd: soms moeten ouders, grote en kleine kinderen in één vertrek slapen, dat ook nog als woongelegenheden moet dienen. Anderen bewonen zoldervertrekken. Weer anderen hebben een zo klein vertrek, dat er niet eens een tafel kan staan en potten, pannen en stoflessen, die in de keuken behoren, op kasten in deze kamer pronken. Niet altijd heeft zo'n kamer een schoorsteen: dan behelpt men zich met een petroleumkachelletje.

De genoemde stichtingen vestigen vooral de aandacht op de sociale, economische en morele nood van de gerepatrieerden, die dikwijls aanzienlijk groter is dan van de hier gevestigde Nederlanders. Reeds lang heeft de ontwikkeling van zaken de beide stichtingen tot een frontverandering genoodzaakt. Aanvankelijk bedoelen zij hulp te verlenen aan slachtoffer van de Japanse kampen in Indonesie, vooral door "Nederland helpt Indie", in Nederland door "Pelita". Eerstgenoemde stichting heeft zich nu eveneens meer op Nederland geconcentreerd.

"Pelita", welke eertijds aanzienlijke sommen van de Ned. Ind. regering ontving, gaf in 1948 rond 3, in 1949 ongeveer 6,5 en dit jaar tot en met April 2 ton uit. "Nederland helpt Indie", dat slecht kan putten uit fondsen, door particuliere giften gevormd, kon eveneens tonnen ter beschikking van de gerepatrieerden stellen.

"De Tijd" van 17 Mei schrijft over dit onderwerp het volgende: "Gerepatrieerden uit Indonesie. Drie woorden, waarachter meer vraagstukken liggen, dan in deze kwant zijn samen te vatten, laat staan op te lossen.

In Rotterdam is een militair van het KNIL met zijn vrouw en vier kinderen ingetrokken bij zijn moeder. Zij beschikken met zijn zevenen nu over twee kleine kamers met een alcoof en een keukentje van, let wel, één meter bij anderhalf. In de donkere alcoof ligt één der kinderen met koorts in bed - en is er telkens weer een ziek in dit kille, natte land - maar dat is het bed van de grootmoeder en die heeft een hartkwaal; 's nachts moet zij daar dus slapen en gaat de zieke jongen op de grond bij de rest van het gezin.

Een ander geval, waar wij met respect bij te kijken hebben gestaan, is dat van een Chinees, die vroeger leraar was in Batavia. Sedert 1948 zit hij met drie schoolgaande kinderen op één kamer, eveneens in Den Haag. Bovenop de hutkoffers is een bed gezet; daar slapen de moeder en het oudste meisje in; in een andere hoek een bed voor het tweede kind, het derde vindt een huis verder onderdak voor de nacht. De vader zelf presteert het voor zijn nachtrust genoeg te nemen met een plank, die over een der bedden ligt; zijn voeten rusten dan wel op een stoel. Ach, het went, zegt hij laconiek en hij vertelt verder over de avonden, waarop hij en zijn vrouw toch nog studeren.

Telkens weer hoort men bij deze crepeergevallen over de urgentielijsten, de toezeggingen en over de huisvestingsbureaux.

Onze eerste reactie is: maar deze misere is niet specifiek

een bezoek voor gerepatrieerden alleen - hoevele jonggehuwden en geevacueerden zijn er niet even lamentabel aan toe? Een ieder kan daar uit zijn eigen omgeving voorbeelden van aanwijzen.

Het huisvestingsprobleem is echt slechts één aspect van de nood der gerepatrieerden; het is dubbel nijpend, omdat tal van deze mensen met nog zovele andere, vaak morele noden te kampen hebben.

Zij hebben gevangen gezeten bij de Japanners en niet alleen hun lichamelijke, maar ook hun geestelijke wee stand heeft daaronder geleden; velen hunner hebben verliet te betreuren in hun familie; zij voelden de basis van hun bestaan in Indonesie onder hun voeten wegzakken.

Triest is dit leed van de terugkomenden en het is moeilijk er een oplossing voor aan te geven. Wil ik toch tot conclusies komen, dan zullen het voornamelijk deze moeten zijn: dat degenen, die op het punt staan te repatriëren, werde duidelijk gemaakt, dat men zich beter te lage dan te hoge verwachtingen maken omtrent hetgeen Nederland vermaakt te bieden".

Nu de Engelse regering in het Lagerhuis heeft medegedeeld dat het Indonesische verzoek tot uitlevering van Westerling niet met bewijzen was gestaafd, waaruit de conclusie kan worden getrokken dat hij niet aan Indonesie zal worden uitgeleverd is de vraag actueel geworden wat dan met hem zal gebeuren. Men neemt algemeen aan dat hij in zo'n geval naar Nederland zal worden uitgezonden, en de volgende vraag is dan wat er met hem zal gebeuren zodra hij in Nederland voet aan wal zet.

Naar Aneta te Den Haag verneemt zal Westerling, wiens Nederlanderschap vaststaat, in zo'n geval niet aan Indonesie kunnen worden uitgeleverd, aangezien het internationaal gebruik nu eenmaal niet wil dat eer

land zijn eigen onderdanen uitlevert.

Doch een Nederlander die zich elders crimineel heeft schuldig gemaakt kan daarvoor in Nederland worden vervolgd en berecht.

Uiteraard dient in de eerste plaats te worden bewezen dat betrokkene zich inderdaad aan criminele feiten heeft schuldig gemaakt. Aneta verneemt dat deze kwestie reeds door het ministerie van justitie diepgaand is bestudeerd en naar verluidt zou het tot de slotsom zijn gekomen dat er voldoende termen aanwezig zijn om Westerling bij aankomst, hagede het verdere onderzoek te arresteren en in verzekerde bewaring te stellen. De algemene verwachting is dan ook dat zulks geschieden zal.

INDONESIE

President Soekarno herhaalde Dinsdag, 20 Mei in een onderhoud met de Reuter-correspondent te Djakarta, Warren White, dat Indonesie aanspraak doet gelden op het Westelijk deel van Nieuw Guinea, en verklaarde dat hij hoopte dat Irian nog dit jaar zal zijn ingelijfd bij Indonesie.

Soekarno verklaarde voorts te hopen dat het wereldkapitaal Indonesie zal helpen bij de ontwikkeling van Irian op niet-koloniale basis. Hij ontkende voorts categorisch dat Indonesie aspiraties heeft inzake het door Australie bestuurde gebied van Nieuw Guinea. "Het plaatsen van West Nieuw Guinea onder Indonesische soevereiniteit zou goed zijn voor de wereld".

Het zou goed zijn voor de Nederlanders, want dan zou geen punt van geschil meer

tussen ons bestaan; goed voor Australie, want zodra westelijk Nieuw Guinea in onze handen is, bestaan geen verdenkingen meer tussen Australie en Indonesie en kunnen wij samenwerken op basis van hechte en eerlijke vriendschap; goed voor de wereld, want wij zouden tonen dat we ons niet voor de wereld zullen afsluiten. Zo lang Irian nog niet in onze schoot is teruggekeerd zal er iets onvervuld zijn in onze nationale aspiraties.

Onze aanspraak is gebaseerd op historische en raciale gronden. Sedert de eeuw van Modjopait wordt de papoea's van Irian politiek en raciaal geacht Indonesiers te zijn. Het is een integrerend deel van Indonesie en het moet tot Indonesie terugkeren; het was ook een deel van Nederlands Oost Indie en het enige gebied dat bij de soevereiniteitsoverdracht niet mede is overgedragen.

Wij hebben altijd in de politieke overtuiging geleefd dat Irian een deel was van Nederlands Indie en ook in ons volkslied wordt het niet beschouwd als vreemd grondgebied.

Gevraagd naar de Indonesische plannen voor de ontwikkeling van Irian zeide de President: "Wij nodigen het wereldkapitaal uit Irian te ontwikkelen op niet-koloniale basis, zonder kapitalistische uitbuiting in de slechte zin van het woord; wij nodigen andere landen uit om redelijke winsten te maken in Irian, vooropgesteld dat dit tot het heil is van het land. Deze uitnodiging geldt voor geheel Indonesie".

Met betrekking tot het oostelijk deel van Nieuw Guinea zeide de President: "Ik wil het volk duidelijk hebben dat Indonesie geen aspiraties heeft met betrekking tot Oostelijk Nieuw Guinea. Wij hopen spoedig in het westelijk deel van Nieuw Guinea te zijn met Australie als onze goede buur

Tenslotte verklaarde de President dat hij over vele bewijzen beschikt dat de Papoea's van Irian de Indonesische souvereiniteit wensen.

"Veel Papoea's reizen naar Djakarta om er bij de Indonesische regering op aan te dringen de macht over te nemen. Ik heb honderden telegrammen en brieven van Papoea's ontvangen die verklaren dat zij de Indonesische souvereiniteit wensen", aldus President Soekarno in het onderhoud met de correspondent van Reuter te Djakarta.

Ter voorkoming van misverstand heeft de woordvoerder van het ministerie van defensie verscheidene hoofdzaken van het standpunt van de regering van de RIS over de gebeurtenissen in Ambon bekendgemaakt:

1. Gewapende troepen, die onder de verantwoordelijkheid van de Nederlandse regering staan hebben een aantal politici gedwongen om de z.g. Republiek der Zuid Molukken te proclameren. Deze gewapende troepen hebben voorts arrestaties verricht, moorden gepleegd en een aantal Indonesiërs die Ambon willen verlaten, gedwongen daar te blijven.
2. De leidende figuur in deze gebeurtenissen is een Indonesier die uit de Molukken afkomstig is, n.l. Soumokil. Volgens de gegevens is hij een tot Nederlander genaturaliseerde Indonesier en is hij in een Nederlands vliegtuig naar Ambon overgebracht, nadat hij in Makassar handelingen heeft verricht die tegen de wet zijn.
3. Soumokil is waarschijnlijk

naar Ambon gekomen om zich te redden en schroomt niet de toekomst van Indonesische bevolking uit de Molukken in gevaar te brengen om zich veilig te stellen.

Hij heeft in Ambon leugens verteld waardoor hij een deel van de gewapende troepen die onder de verantwoordelijkheid van de Nederlandse regering staan heeft kunnen beïnvloeden. Deze militairen heeft hij zand in de ogen kunnen strooien, omdat zij niets van politiek afweten. In Ambon heeft Soumokil onder meer verklaard, dat de Nederlandse regering zijn actie steunt dat Amerika en Australië hem zullen helpen, dat er in Djakarta plannen zijn gemaakt om de Indonesiërs in de Molukken te vermoorden en dergelijke leugens meer.

4. Nadat, onder invloed van bovengenoemde leugens, deze troepen verscheidene politici hebben gedwongen de z.g. "proclamatie" bekend te maken, hebben de Nederlandse regering en de Nederlandse legerleiding deze troepen nog niet onder de discipline van het leger terug kunnen brengen. Tot dusver wacht men nog op de officiële verklaring van de Nederlandse regering over deze kwestie.
5. Bovengenoemde politieke en militaire onruststokers hebben toegestaan besprekingen te voeren met een door de regering van de RIS uitgezonden delegatie, welke uit dr. Leimana, dr. Rahatta, Pelubessy en ir. Putuhena bestaat. Dientengevolge zijn zij nu verantwoordelijk voor alle moeilijkheden en het lijden van het volk. Ook de Nederlandse regering is moreel verantwoordelijk voor dit lijden, omdat dit het gevolg is van het feit, dat Soumokil door een Nederlands vliegtuig naar Ambon is overgebracht en dat de Nederlandse legerleiding niet in staat is

geweest haar troepen in bedwang te houden. Bovendien heeft de voormalige Nederlands-Indische regering jarenlang de anti-nationale gedachte onder de Ambonese militairen aangewakkerd. De Nederlanders hebben in dit land krachten doen ontstaan die zij niet hebben kunnen bedwingen, met als gevolg het lijden van het Indonesische volk.

6. De regering geeft de schuld van al deze moeilijkheden niet aan het Indonesische volk op Ambon. Integendeel, de regering beschouwt het Indonesische volk in de Zuid-Molukken als het slachtoffer van bovengenoemde politieke en militaire onruststokers en zal daarom ook spoedig maatregelen treffen om het te bevrijden.

BUITENLAND.

Het aantal vliegtuigen, dat de Chinese communisten bij een invasie van Formosa in zullen zetten daargelaten, staat in elk geval vast, dat de landingstroepen, die hierbij de Straat van Formosa zullen oversteken, zullen stuiten op de hoogst ontwikkelde kustverdedigingslijnes uit de geschiedenis van de moderne oorlog, aldus een erkend buitenlands deskundige, die persoonlijk heeft waargenomen welke maatregelen door de nationalistische verdedigers zijn genomen tegen een mogelijke invasie-poging.

Over de gemotoriseerde en gepantserde strijdkrachten is niet veel voor publicatie vrijgegeven; van de zijde van de nationalistische luchtmacht en marine wordt wel is waar het een en ander gemeld, doch deze berichten geven geen volledig

beeld van hun gevechtswaarde. Dit vindt natuurlijk zijn oorzaak in het feit, dat het opperbevel van Formosa niet wil, dat de communist door middel van de publicaties op hoogte zouden komen van de kracht der nationalistische verdediging.

Het is echter bekend, dat de schepen uit de Verenigde Staten en van andere plaatsen afkomstig, die in de afgelopen maanden door de nationalistische marine worden aangehouden zowel middelzware als zware tanks hebben moeten ontladen. Deze tanks zijn geheel gevechtsklaar gemaakt, hun bemanningen hebben een intensieve training ondergaan. De commandanten hebben dan ook het volste vertrouwen, gereed te zijn wanneer de tijd om in actie te komen zal zijn aangebroken en zij zijn ervan overtuigd, dat deze tijd niet lang op zich zal laten wachten.

Langs de Westkust van Formosa steken zich over een afstand van kilometers parallel lopende lijnes prikkeldraadversperringen uit, waarbij op sommige plaatsen op ingenieuze wijze vallen zijn aangebracht. Voorts zijn er over het gehele strand landmijnen gelegd. Aan de prikkeldraadversperringen staan over een grote afstand de posten der zware mitrailleurs opgesteld, terwijl op die plaatsen langs de kust, die door het heuvelachtige terrein niet van prikkeldraadbarrières konden worden voorzien, het zwaarder geschut en de stukken der luchtdoelartillerie opgesteld staan.

Achter deze stellingen staan tenslotte de goed uitgeruste en uitstekend geoefende troepen van generaal Sun Li-jen gereed; de nationalist hebben officieel bekend gemaakt op Formosa over 600.000 man te beschikken. Over de dislocatie der troepen is echter niets bekend.

De Amerikaanse strijdmacht in Europa zal Zaterdag, 20 Mei, de

grootste demonstratie geven van haar kracht, sinds het einde van de oorlog. Deze "show" wordt gehouden ter gelegenheid van de "dag van de gewapende macht, die Zaterdag voor het eerst in de geschiedenis van de Amerikaanse strijdkrachten wordt gevierd.

Meer dan 85.000 man troepen van alle onderdelen zullen aan deze "show" deelnemen, die zich uitstrekt van de Duitse Noordzeekust tot aan Triest aan de Adriatische kust. De Amerikaanse Hoge Commissaris in Duitsland, John McCloy en Generaal Thomas Thandy, bevelhebber van de Amerikaanse strijdkrachten in Europa, zullen op het Berlijnse vliegveld "Tempelhof" een reusachtige parade bijwonen, die de gehele dag zal duren. Soortgelijke demonstraties worden gehouden in andere plaatsen, waar Amerikaanse garnizoenen zijn gevestigd. In iedere militaire post zullen de officieren en manschappen geconfronteerd worden met de dreiging van een Russische aanval op West Europa.

Ter gelegenheid van deze "dag van de gewapende macht", heeft de bevelhebber van de Amerikaanse vloot in de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee, Admiraal Richard L. Conolly, in Londen dagorder uitgegeven, waarin de strijdkrachten wordt gewezen op de noodzakelijkheid om paraat te blijven, in verband met de huidige ernstige bedreiging van de democratische landen der wereld. Voorts riep hij op tot samenwerking, om deze dreiging het hoofd te bieden. Soortgelijke dagorders worden uitgegeven door andere hooggeplaatste Amerikaanse militaire leiders.

Sinds Donderdagavond, 18 Mei

zijn tenminste twintig Russische schepen het Kanaal gepasseerd. Zij werden waargenomen door het Britse kustwachtstation op het eiland Wight. Naar verluidt was ook nog een groot aantal Russische schepen onder de Franse kust gepasseerd. De gezagvoerders van de Sovjetschepen deelden radiografisch mede dat alle schepen op weg waren van de Oostzee naar de Zwarte Zee. Twee schepen hadden evenwel motorstoornissen gekregen en de vloot wachtte op de komst van een herstellingsvloot, die zich aan boord van een ander Russisch schip, dat nog onderweg was, bevond.

Britse marine autoriteiten weigden elk commentaar op deze exodus van Russische schepen. Een woordvoerder van de admiraliteit verklaarde, dat de Britse marine autoriteiten geen bemoeiingen hadden met deze vloot, zolang de Russische schepen maar buiten de Britse territoriale wateren bleven. Intussen heeft een Londens ochtendblad gesuggereerd, dat er enig verband zou bestaan tussen de aanwezigheid van de Russen in het Kanaal en het begin van de zomermanoeuvr van de Britse thuisvloot.

Inmiddels hadden 17 Russische schepen, voornamelijk trawlers, ligplaats genomen voor de monding van de Helfordrivier bij Falmouth aan de Engelse zuidkust, in de omgeving van het punt, waar de vloot van de landen van de Westelijke Unie zich zouden verzamelen voor de komende voorjaarsmanoeuvres. 17 schepen, waarbij zich twee transportschepen bevonden van bij 3.000 ton lagen ostentatief op een punt - ongeveer 120 mijl ten zuidwesten van de Britse marinebasis Portland - waar de geallieerde schepen voorbij moesten komen. Een ander gedeelte van de Russische vaartuigen had zijn reis voortgezet in de richting van het gebied waar deze geallieerde zomermanoeuvr

ALGEMENE VERGUNNING NO. 1.

DE GEZAGHEBBENDE,
aangewezen bij besluit van de Gouverneur van Nieuw-Guinea
van 25 April 1950 No.30
verleent mits deze een

ALGEMENE VERGUNNING

aan ingezetenen om te verkrijgen:

- a. vorderingen op ingezetenen van Nederland, luidende in Nederlands courant,
- b. Nederlandse betaalmiddelen,

door storting van de tegenwaarde bij de Nederlandse Handel Mij N.V. te Hollandia met dien verstande dat ten hoogste een bedrag van N.G. f. 2000.-- (twee duizend gulden) per persoon per maand kan worden gestort.

Gedaan te Hollandia, de zesentwintigste Mei 1950.--

De gezaghebbende voornoemd,
w.g.
(Mr. A.W.Hibbeln)

ALGEMENE VERGUNNING NO. 2.

DE GEZAGHEBBENDE,
aangewezen bij besluit van de Gouverneur van Nieuw-Guinea
van 25 April 1950 No.30
verleent mits deze een

ALGEMENE VERGUNNING

aan ingezetenen om over vorderingen op Nederlandse ingezetenen, luidende in Nederlands courant en/of Nederlandse betaalmiddelen te beschikken ten gunste van een ingezetene van Nederland, die van Nederlandse nationaliteit is.-

Gedaan te Hollandia, de zesentwintigste Mei 1950.--

De gezaghebbende voornoemd,
w.g.
(Mr. A.W.Hibbeln)

Bij hun vertrek van Nw-Guinea
groeten de Kpt. en Mevr. Besselink
alle vrienden en kennissen , waar-
van zij persoonlijk geen afscheid
konden nemen.

" Een goed verblijf, behouden
thuiskomst en tot ziens in de
Molenstraat 90, Ede".

DE DREMPEL

10 Juni No 17

WEEKBLAD VOOR NIEUW GUINEA

*UITGAVE*VAN*DES*VOORL*DIENT*EN*DIENT*VOOR*LEGERCONTACTEN*

de Suva Conferentie

Tijdens de South Pacific conferentie, werd door een der redactieleden van "De Drempel" het verzoek gericht tot Mr. J.B.D. Pennink, Nederlands ambassadeur in Australië, tevens eerste Nederlandse gedelegeerde ter South Pacific Conference, een bijdrage te leveren voor ons blad. Wij hebben de eer deze bijdrage hieronder te laten volgen.

Nadat de delegaties uit de 15 gebieden van de Zuid Pacific waren vertrokken, zijn de Rege-
ringsvertegenwoordigers ter-
stond aangevangen de resoluties
die ter Conferentie waren aan-
genomen, in overweging te ne-
men.

Immers, het is gemakkelijk te
vragen, maar niet altijd een-
voudig om uitvoering te geven
aan een verkondigde wens.

De Conferentie speelde een advise-
rende rol ten aanzien der Zuid
Pacific Commissie en deze laatste
heeft tot taak om de zes regeringen,
die haar in het leven hebben ge-
roepen te adviseren over maatrege-
len, die gezamenlijk kunnen worden
genomen in het belang van de volken
van het Zuid Pacific gebied, waar-
van Nieuw Guinea er een is.
Nemen wij bijv. de anti-malaria-
campagne en muskietenbestrijding.

Hoe gaan wij dat doen? De Commissie moet via haar medische deskundigen advies geven aan de diverse regeringen, hoe de maatregelen, die de conferentie wenst te zien genomen, tot uitvoering kunnen worden gelegd. De vraag is dan: Kunnen de regeringen aan een dergelijke maatregel gevolg geven?

Malariabestrijding is een der eerste maatregelen, die de aandacht verdienen, dus er is alle reden om aan te nemen, dat de regeringen geen middel ongemoeid zullen laten, om de zaak krachtig ter hand te nemen.

Trouwens, een ieder weet, dat reeds lang vóór het bestaan der commissie, de Regeringen ieder voor zich doende waren met ziektebestrijding in het algemeen, gezondheidsleer, vakonderwijs, huizenbouw en wat al niet. Het is nuttig, zich hiervan rekenschap te geven en niet te denken, dat de Zuid Pacific Commissie nu opeens iets geheel nieuws gaat beginnen. De regeringen waren reeds lang bezig, maar men is - terecht - tot de gedachte gekomen dat van gezamenlijke actie in vele opzichten betere resultaten kunnen worden verwacht. Eendracht maakt macht. Men heeft daarbij gevonden, dat het goed zou zijn, niet alleen gezamenlijk als regeringen te handelen, maar van de bevolkingen zelf te vernemen wat zij zouden wensen op gebied van hun welvaartsbevordering en dan te trachten aan die wensen uitvoering te geven. Vandaar de conferentie, die zojuist ten einde is gelopen. De eerste.

Er moeten er nog meer volgen. Het begrip wat zo'n conferentie beduidt, moet nu eerst doordringen in de gedachten van de volkeren. De gedelegeerden, die hier ter conferentie zijn geweest, moeten het hunne daartoe bijdragen. Als die gedachte doordringt, dan kunnen wij daarna met vrucht een nieuwe conferentie houden, en dan een derde, enzovoort.

De bevolkingen zullen dan meer meelevens, met hetgeen daar in hun belang wordt besproken, dan vermoedelijk de eerste keer het geval is geweest.

En de gedelegeerden zullen zich nog meer de spreekbuizen van hun broeders in het moederland voelen omdat zij nu weten, wat men thuis zou willen.

Het is dus goed om de gedachte van de conferentie warm te houden, de belangen te bespreken en geleidelijk het programma voor te bereiden voor een volgende conferentie binnen 2 of 3 jaar. Een belangrijke taak rust op onze gedelegeerden.

SUVA, 17 Mei 1950.

w.g. Mr. J.B.D. PENNING

H.M. Gezant tevens
Eerste Gedelegeerde voor
Nederland. S.P.O.

TREEDT OP TEGEN EEN HONN
 EN WORDT LEIDER
 VAN DE
 POLITIEK DER PAPOEA'S

Pietje was al weggelopen bij de radio, waar een Australische mijnheer om beurten alle stations opnoemde die ze hadden en dan een plaatje "God save the King" draaide. Als dat afgelopen was, dan was het even stil en dan begon het weer van voren af aan. Pietje dreutelde naar Mrietje, een eindje verder naast de banketbakker, maar Mrietje was er niet, toen naar de cantine maar daar lag men nog in bed, vanwege de balansafsluiting en omdat alles op was. Er kwam een dame voorbij die er graag wou uitzien als een volwassen baby en daarom rood op haar lippen smeerde, om correcties aan te brengen waar de natuur tekortgeschoten was. "Merie," zei Pietje en toen trok hij een heel geleerd gezicht: "waterproof, klapproof, sneekproof en.... antimagnetisch." Pietje keek wat om zich heen, Maar wat komt daar aan? Een hondje. Het bleef keurig stilstaan bij een heel net quonsatje, beurde voorzichtig zijn achterpootje op..... pssst..... en toen was het gebeurd. "Een zindelijk hondje," dacht Pietje, "want Fikky doet het altijd in de keuken." Maar had Pietje goed gezien? Dat hondje droeg geen penning, alleen maar een rond plaatje. Pietje schrok, want hij wist drommels goed, dat alle honden zonder hondpenning worden doodgeschoten. Dat was zo bepaald. "Niet sentimenteel worden," zei Pietje vastgeraden

tot zichzelf en hij holde achter het hondje aan, door het KNIL-kamp, langs de Pasanggrahan, de HupVA, de Mac Arthurtop en weer terug. Pietje kreeg het er warm van. En toen liep het hondje die lange barak in, tegenover de auto van de Kolonel. De kamerwacht greep het hondje, Pietje moest het vasthouden, onderwijl hij zijn geweer ging halen, want "hij wilde korte metten maken met die mormels Wat niet mocht, dat mocht niet. Uit." Maar Pietje zag een herkenningsplaatje aan de hals van het hondje en daar stond op, dat het hondje R.M. was, een naam en een legernummer had en de rang van korporaal Pietje liet het hondje los. Men kan toch niet zomaar een hondje met de rang van korporaal doodschieten. Pietje liep weer terug. Er was juist een conferentie bezig tussertussen hoge Papoea's. Ze zaten op de wegkern. De Voorzitter had een gel sjerp om en een klein trommeltje en daarop rammelde hij om stilte. Toen sprak hij een heleboel, waar van Pietje niet veel verston. Daarna stelden ze een verzoekschrift op aan de regering van Nederland, de veiligheidsraad en een afschrift aan het B.B. Pietje kon het goed lezen. "Wij zijn voor liften," stond erop. "Wij zijn voor elke partij die het liften in de hand werkt. Wij zullen elke regering steunen die het liften steunt." Dat was alles. Pietje vist ook nog iets. Hij nam de petitie en ging erbij zitten, diepte uit een van zijn broekzakken een stompje potlood en terwijl

alle Papoea's nieuwsgierig keken - schreef Pietje: "Er moeten ook meer zuurtjes komen (alle kleuren)". En daar zette toen een oude Papoea met een tevreden grijns een dikke streep onder en in optocht brachten ze toen de petitie naar het B.B., vanwege de hiërarchieke weg. Ze kroegen allemaal een rokok en de petitie werd in alle kranten afgedrukt, zelfs in "de Drempel". De Papoea's keerden tevreden naar hun besterzetting terug met een buik vol gratis limonade.

Alle kranten schreven, dat de Papoea's politiek "mondig" waren en dat ze heel goed wisten wat ze wilden. Behalve de conservatieven.

"Aan conserveren heb ik de pest gezien," zei Pietje toen hij dat hoorde, "dat is alsmaar blik, blik, blik". En dat schreven toen een paar journalisten uit Holland, die eens kwamen kijken hoe of Pietje Passop en de "jonges ofersees" het maakten, op een papiertje en iedereen zei, dat er veel inzat.

De Papoea's wilden Pietje onmiddellijk koning maken en meenemen het binnenland in. Maar Pietje zei, dat hij niet tegen sago kon en dat hij toch steeds alles zou doen om het liften en de verdere politieke doelstrevingen (vooral ook de zuurtjes) van de Papoea's te verwezenlijken. En toen juichten alle Papoea's die zich voor het huis van Pietje in groten getale verzameld hadden: "Pietje Passop is onze nationale leider, foiwoiwofiaa pah. Dat laatste betekent bijna hetzelfde als: "Hiep, hiep hoeraa."

En het B.B. zei, dat als de Papoea's ooit politiek mondig werden, ze dat aan Pietje

Passop te danken hadden. Pietje stak zijn vuistjes in zijn broeksak, floot een Papoea-wals van een bekeerd inlands componist en ging naar huis om beentjes te eten. Moeder Passop moeperde een beetje omdat Pietje zo laat was, maar toen Pietje zei, dat hij nu nationaal leider van de Papoea's was, was alles weer goed.

Militaire dienst.

Toen vader Marazzi 18 jaar geleden de geboorte van zijn dochter Lionella ging aangeven bij de autoriteiten van de burgerlijke stand in Reggio Emilia, was hij zo in de zevende hemel, dat hij er geen aandacht aan schonk, dat de betrokken ambtenaar haar inschreef als Lionella waarmee zij als jongen werd geregistreerd. De gevolgen kwamen enige dagen geleden, toen Lionello werd opgeroepen om voor de keuringsraad te verschijnen voor de militaire dienst. Lionella ging. De dienstdoende sergeant keek naar haar lijnen..... en stuurde haar naar huis.

Dat komt erwaarloos!

Dit is de loopbaan van militair Pier,
Het glanzend juweel van vier Drie Vier.
Aan gijn of rinhoet had hij deel nâch part,
Zijn schoenen..... altijd glimmend zwart.
Geen minuut bracht hij in de cantien zoek
En altijd was er een vouw in zijn broek.
Maar bij 'n jofel fuifje.... Hem-niet-gezien,
Hij dronk liever melk en at vitamen.
Hij at wat de pot schaft en gaf nooit een kik.
Al kreeg ie er ook maagkrampen van en de hik.
De kamervloer was om te zoenen zo rein
Hij begoot de bloemetjes van de kaptein.
Hij deed het wel stiekum, men had hem niet door,
Maar toch poetste ie de balk nog van de Majoor.
Hij zong nooit het liedje van jongens van Keil,
Maar was trouw kwart over tien onder zeil.
Hij gaf steeds de brieven aan met rechterhand,
En zei steeds uiterst beleefd: "Ja sergeant".
Hij heeft gemarkeerd op geen enkel appel,
Ja die Pier was het zuiverst soldatenmodel.
Hij lusterde beleefd naar wat de sergeant zei
En kankeren of griepen dat was er niet bij.
Het was een axioma bij iedere "ster":
Kijk uit voor die Knaap, hij brengt het nog ver.
Zij hadden gelijk want bij demobilisatie
Trapte men direct in zijn sollicitatie.
't Was O.K. subiet kreeg ie een job
Op 'n maandsalaris van 200 pop.

En hier komt de loopbaan van militair Kraay
Voor vier Drie Vier was ze lang niet fraai.
Hij kreeg 'n vuil bakje met een sergeant
En slaande herrie met 'n luitenant.
Steeds op het oorlogspad tegen de kok
Slachtte kippen uit de Kapitein z'n hok.
'n Vast abonnement op de provoost,
Kortom 'n machtige tijd in Jan Oost.
Hij zette hem op en hij trok van leer.
En de jongens vonden hem een reizende peer.
Maar in "hogere kringen" werd renduit gezegd:
Van die bink let op, daar komt niets van terecht.
Ze hadden meer dan gelijk, want toen hij thuis kwam
En nauwelijks was afgestapt van de tram
Stond men subiet klaar met een job
Op 'n maandsalaris van 200 pop.

Piet de Rijmelaar.

het Rassenvraagstuk van Fiji

"A hell of a problem", zegt men hier. En met bedoelt het probleem van de Indiers, die op de eilanden van de Fiji-groep wonen. En dat in het kort hierop neer komt:

1874: bevolking Fiji: autochtone bevolking plm. 100.000
Indiase import-koelies plm. 7.000

1950: autochtone bevolking: plm. 120.000
Indiers plm. 130.000

of, zoals de Gouverneur van Fiji, Sir Bryan Freeston het verleden jaar in een ernstige en openhartige rede definieerde: Het doorsnee Europese gezin in Fiji telt 3 kinderen, het doorsnee Fijianse gezin 4 en het doorsnee Indiers-gezin 7.

De aanleiding tot deze toestand is geweest, dat in 1874 door Engeland arbeiders naar Fiji zijn overgebracht om te werken in de suikerrietplantingen aldaar. Na langdurige aarzeling besloot Engeland in te gaan op het verzoek van de koning van Fiji om het bestuur over de eilanden in handen te nemen. Fiji werd een Engelse kroonkolonie; de zwaarversierde oorlogsstaf, het teken van het gezag van de Fijianse vorst Rata George, werd aangeboden aan Koningin Victoria en Engeland beloofde plechtig overal en te allen tijde het belang der autochtone Fijianen voor alles te behartigen. En om de economische ontwikkelingsmogelijk-

van de eilanden te ontplooiën, voerde Engeland Indiers in als koelies op de suikerplantages en stond deze toe hun vrouwen mee te nemen. Verschillende van deze Indiers wisten zich zelfstandig te maken door ongebruikte grond, die zij al of niet kochten van de Fijianen te bewerken en zich daaruit een bestaan te verschaffen en door de geweldige snelheid waarmee deze bevolkingsgroep zich uitbreidde, begon al heel vroeg in de 20e eeuw een toestand te ontstaan waarbij het grondenareaal dat tenminste beschikbaar moest blijven voor de autochtone bevolking, gevaar begon te lopen.

Men agrarische regeling, die de verdere verkoop van grond verbood, kwam pas enige jaren geleden tot stand en veroorzaakte een geweldige deining en ontevredenheid onder de Indiers. De regeling veranderde overigens niets aan de status quo der grondverdeling: "de gronden, die reeds het eigendom van vreemden waren, bleven dat; door een uitgebreid onderzoek, dat zich uitstrekte over de hele eilandengroep, werden de nog vrije gronden aangegeven, waarmee in de toekomst geen verkooptransacties meer konden plaats vinden.

Door deze begrijpelijke en uiteraard noodzakelijke maatregel - waarvan het interessant is op te merken, dat zij de grond niet als Landsdomein maar als onvervreemdbaar bezit van de bevolking beschouwt - is intussen het "rassenprobleem" van Fiji wel zo nijpend geworden.

In een rede voor de Legislative Council in Augustus 1949 heeft de

Gouverneur van de Kroonkolonie ernstig gewaarschuwd. De waarschuwing kwam, onder verwijzing naar de belofte om de autochtonen belangen voor alles te laten gaan, hierop neer dat Zijne Excellentie de Indische bevolkingsgroep voor het alternatief stelde: een toekomst van armoede en werkloosheid of beperking van de gemiddelde gezinsgrootte.

Inderdaad een beklemmend alternatief, dat een vrijwel onmogelijke oplossing voorstelt.

Een andere oplossing werd niet door de Gouverneur geopperd.

Sommigen zien het probleem veel donkerder in en menen, dat de uiterst koude verstandhouding tussen de beide bevolkingsgroepen bezig is uit te groeien tot haat. Een haat, die uiteindelijk slechts een kleine vonk behoeft om uit te barsten in een intense burgeroorlog.

"A hell of a problem", zeggen de mensen hier. Inderdaad.

SUVA, 15 Mei 1950.

P.J.M.

What's in a name?

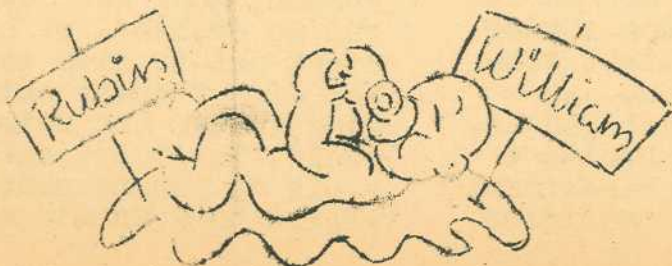
Willie en Lillie Hightower in Detroit besloten hun huwelijk in 1944, dat Lillie de namen zou bedenken van eventuele dochters en Willie die van eventuele zonen. Alles ging goed en er kwamen 3 dochters, wier namen prompt voor Lillie's rekening kwamen, die ze Gracie, Mary en Elinor noemde. In November vorig jaar werden de Hightowers evenwel verblijd met de geboorte van een zoon, die door Willie van de namen William James werd voorzien.

Na enige tijd merkte Willie evenwel, dat Lillie de telg als "Rubin" betitelde.

Een onderzoek bij de burgerlijke stand wees uit, dat de betrokken jonge Hightower inderdaad als "Rubin" geboekt stond.

Willie nam dit niet, dacht aan de belofte van 1944 en liet de naam veranderen in William James. Toen was het de beurt van Lillie, om dit weer niet te nemen en "William James" werd weer "Rubin". Toen nam Willie een advocaat in de arm, met het verzoek een gerechtelijke uitspraak te verkrijgen, volgens welke "Rubin" weer "William James" moest worden.

De rechter besliste evenwel, dat dit "een kwestie tussen de ouders" was. "William James" heet nog steeds "Rubin".....

DREMPELTJES

Val er niet over

EN ZO GAAT 'ET.

Den Papoea-Arbeids Cie. op-
richten. Dat was de opdracht
vrienden. De eerste 300 komen
met de volgende boot uit Seroei.
Dat was de toelichting.

En toen zijn we uit onze slof-
fen geschoten. Want er werd
verondersteld, dat deze aspirant-
werkers bij aankomst gevood,
gekleed en gehuisvest moesten
worden. En dat was allerhand
voor die paar dagen.

... we hebben wenkbrauwfronsend
met een Geniechef langs een
kali gestaan, zwaar peinzend
over het probleem of er in een
waterleiding met 10 atm. druk
een gaatje geboord kon worden.

... We hebben een tentenstad
ontworpen met bloemrijke straat-
namen..... we hebben niveaus
vastgesteld.... we zijn bij Baco
grootheden om een stukje grond
gaan soebatten.... we hebben
tenten gehuurd en keukengamel-
len.... we hebben diepzinnig ge-
peinsd of de Seroei papoeas
gewend waren aan klapperdoppen
of dat er drinkmekken gefour-
neerd dienden te worden.... we
hebben het eeuwenoude probleem
van etensokjes of te wel lepels
en vorken oftewel gewone vin-
gers, zwaar gewikt en gewogen.
We hebben op Papoea voorbeelden
nieuwe jassen en broeken MET
knopen besteld.... we hebben ons
verdiept in waterleiding zonder
buizen en electrisch licht zon-
der draad.... we hebben,.....
ja wat hebben we al niet gedaan.
In elk geval was het resultaat
dat ettelijke magazijnbeheerders
hoofdpijn kregen, dat overigens

zeer amicale dienst-
hoofden zuur deden en
duidelijke suggesties
pleegden dat we met
spoed uit hun gezichts-
kring dienden te ver-
dwijnen.....

Tenslotte kwam dan de
grote dag dat we aan

oeder van de blauwe kom stonden met
een koffer vol paperassen, allema-
aanvragen in zoveel-voud, door
naar het ons voorkwam een legioen
diensthoofden getekend, geparafee-
en gecontroleerd. Maar we hadden
het voor elkaar en de aspirant-
arbeiders Cie. kon tevreden zijn.
Voor de brave werkers was het bed-
je gespreid MET klamboe. Hun eten-
tje stond klaar met een extra
toetje toe. Indien nog niet voor-
zien konden ze zo in een gloed-
nieuw pendekje stappen, zo nodig
waren singlets aanwezig om er de
stoere borstkasten in te hullen.
En voor ieder een bed in rijen
gericht om de moede leden in neer
te vleien. Zelfs mes, lepel en
vork was aanwezig.

Glimmend van voldoening, van in-
nerlijk genot tuurden we over de
Oceaan naar de verre horizon.
Alles compleet behalve bloemen.
Daar konden we niet aan beginnen,
om niet voor een met de handschof
getrouwde gemaal die op zijn
bruidje wacht te worden aangezien.
Maar overigens met een lach op de
lippen en blijdschap in het hart.
Een bonk optimisme. Verdorie,
hadden we ons niet dagenlang voor
de stoere steunpilaren van Lege-
en Vloot uitgesloofd? En mochten
we dan niet even een beetje blij
zijn?

Enfin het schip kwam en..... we
zagen niets, wel kippen, varkens
ganzen, maar geen stoere zonen
van de evenaar. We hebben nog g-
dacht dat ze zich terwille van
het een of ander ontbrekend kle-
dingstuk in het ruim hadden opge-
steld. Dus doorzochten we alles,
zoals de Douane ambtenaren dat
plegen te doen die naar contra-

bande met hoge premie speuren..
... Niets..... We hebben daarop de scheepskapitein aangeschoten en hem in overweging gegeven niet langer flauw te doen en het contingent werkers niet achterbaks te houden, daar anders de soep van die kerels koud zou worden.

Hij wist van niets.

Wij hebben ons tot twee B.B.-ambtenaren gewend, die ons feitelijk de werkers moesten overleveren, althans ons werd medegedeeld dat zij ze het Leger hadden aangesmeerd. Maar de bolronde ogen in de verbaasde gezichten zeiden ons genoeg.

Ook zij wisten niets.....

Enfin de lezers hebben het reeds begrepen..... Er waren geen werkers.

Tweede episode, speelde zich enkele weken later af, toneel de kade met een pas gearriveerd schip. Dus weer de voorbereidingen voor de ontvangst, weer de zonnige kade. Maar het moreel was diep gezakt, zeer in minsur gesteld een hele toon lager. Weer ook met hetzelfde effect.

Derde episode. Geheel als boven, maar nu zéér sceptisch gestemd, een toestand zeer toegankelijk voor de beruchte kankerbael. Kortom we hadden onze buik vol van arbeiders die arriveren moesten.

En nu kregen we na maandenlang geharrewar de vierde episode. Wij werden nl. door de mensen die het weten konder verblijd met de verrassende mededeling dat er met de Karaton een contingent arbeiders voor de arbeiders Cie. zou arriveren. En nu was het betoel betoel..... Aardig grapje.

Het was vieux histoire met deze varieteit dat we ditmaal zelfs niet naar de kade behoeften te gaan. Voor de boot meerde kwam er al een telegram binnen dat het niet meer nodig was. Ze zaten weér niet op de boot.

Wat we ons nu nog afvragen is: Willen de lui werken??? Willen ze niet werken???

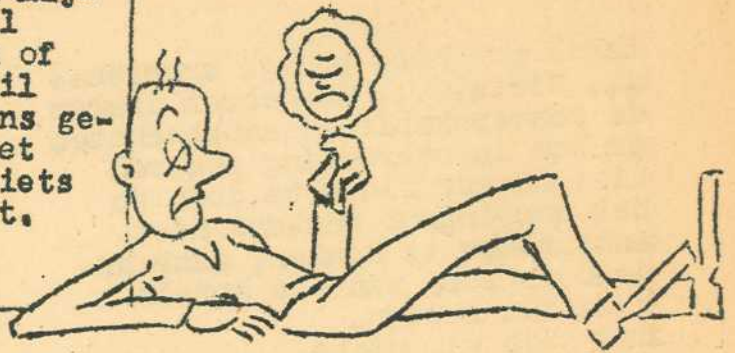
Is er ergens een grappenmaker ???
Wordt er een spelletje gespeeld van "Hi, hi, hi, ik doe het lekker nie"???

Of.... of.... ja mogelijkheden zijn er legio.

En wij.... denken aan doorwaakte nachten, gebogen over lange lijsten in zoveel-voud... over kribbig, venijnig, zure debatten met magazijn-grootheden in verschillende formaten, maar we blijven oubollig al was het dan geen 1 April mop. Een grap en dan zo'n goeie waarden we altijd. Zo zijn wij.

Een, die voor kwaad zich mij-
den wil
En magh niet ledigh zijn of
stil
Want 't is gans zeker, ons ge-
moet
Doet kwaet wanneer het niets
en doet.

Er zijn massas mensen, die niet weten wat ze met hun vrije tijd moeten aanvangen. Sommigen hangen thuis rond, rommelen wat in een kastje, maken een praatje met deze of gene, roken een pijp of lezen een krantje, maar daar houdt het dan ook mee op. De jongeren zoeken hun vertier buitenshuis en aangezien hier geen cafés of goede bioscopen zijn, belandt men meestal in de bossen en kijkt of er hier of daar geen duifje of malse eend te verschalken valt. Velen van ons lopen met een trek van verveling op het gezicht. Gelukkig zijn er ook mensen, die hun vrije tijd besteden door met eindeloze liefde en toewijding en bewonderenswaardige volharding werkstukken te maken, die hun fantasie ontwierp of waartoe anderen hen inspireerden. In Holland heeft de stichting Nationale Actie voor Vrijetijdsbesteding zich verleden jaar tot taak gesteld om al deze mooie werkstukken in een groots opgezette tentoonstelling tezamen te brengen om zodoende te laten zien dat deze vorm van amateurisme meestal bloeiend in het verborgene, toch in de grond van de zaak meer is dan het volgen van een hobby. Deze tentoonstelling was een kostelijke bijdrage tot ons nationale prestatievermogen. Zo wilde ik U allen opwekken om ook in dit land hetwelk nog Nederlands is, te

komen tot een dergelijke tentoonstelling. Ik weet dat er onder U vele verborgen talenten zijn. Ook van de jeugd verwacht ik vele inzendingen. De tentoonstelling wilde ik openen op 2 Augustus. Met Uw goedvinden wilde ik U voorstellen om deze artikelen te verkopen tegen een matige prijs en de opbrengst te besteden aan Burgerwelzijnsverzorging en ook gedeeltelijk aan het Rode Kruis. Met spanning wacht ik op Uw ingezonden werkstukken.

B. FELIX.

-11-

de Staatelijk Militair Commandant van Kapernaüm

Kapernaüm zal als kleine plaats wel geen groot garnizoen gehad hebben, zodat de officier, die in Lucas 7 genoemd wordt, kan beschouwd worden als Plaatselijk Militair Commandant. Hij behoorde tot de Romeinse, heidense legermacht.

Als er door Lucas over hem geschreven wordt, zijn het niet de gewone militaire beslommelingen, die hem bezig houden, doch heel gewone menselijke zorgen, welke hem kwellen. Hij verkeert in ongerustheid omtrent zijn knecht. Want behalve de onder zijn bevelen staande soldaten, heeft hij een knecht, een slaaf. En die is ziek, zo ziek, dat direct levensgevaar aanwezig is.

Men zegt altijd: nood leert bidden. Dat is trouwens niet altijd waar. Nood kan ook met stomheid slaan. En als het al tot spreken komt, kan een mens gaan vloeken. Deze militair is te edel van aard om te gaan vloeken. Bij hem leert de nood inderdaad bidden. Want bidden is bij alle beschavingen, die we daarvan geven kunnen ook dit: zich wenden tot God om uitkomst. Dat gaat deze officier doen. Op de een of andere manier heeft hij over Jezus gehoord en in hem is de overtuiging gegroeid, dat in Jezus God's kracht is openbaar geworden. En dus stuurt hij enkele van de oudsten der Joden tot Jezus met het verzoek zijn zieke knecht te willen genezen. Alweer blijkt daardoor, dat deze P.M.C. een edel mens is, want anders zouden de Joden zich wel ge-

wacht hebben een boodschap van een heiden te gaan overbrengen. Stel je voor. Want heidenen waren naar het besef der Joden honden. Maar voor deze heidense officier kan een uitzondering gemaakt worden, daar zij hem achten als een gelovig man.

Het geloof van de garnizoenscommandant is een eenvoudig geloof. Wij zouden kunnen zeggen: een echt militair geloof. Want straks zendt hij weer boodschappers tot Jezus en laat ze zeggen: "Heer, spreek slechts een woord en mijn knecht moet herstellen". En in zijn eenvoudigheid wijst hij op het voorbeeld, dat hij heeft ind de militaire dienst: "Ik ben een mens, die terwijl ik soldaten onder mij heb, tot de een zeg - ga heen - en hij gaat heen; en tot de ander: - kom - en hij komt; en tot mijn slaaf: - doe dit - en hij doet het. Heer, spreek ook Gij zo een woord en het zal gebeuren wat Gij zegt."

Deze heiden laat zien wat in het geloof moet aanwezig zijn: vertrouwen op Hem, Die machtig is te helpen.

Voor die hulp is niet nodig, dat Jezus zelf komt, neen, want hij heeft ook aan de boodschappers het be-richt meegegeven: "Heer, doe geen moeite, want ik ben niet waard, dat Gij onder mijn dak zoudt inkomen; daarom heb ik ook mijzelf niet waardig geacht tot U te komen."

De Joden intussen denken daarover hoel anders. Vanzelfsprekend, vastgeroest als ze zitten in hun leer der verdienstelijkheid van goede werken. En als er iemand verdiend heeft te worden geholpen, dan de P.M.C. Want hij heeft voor de Joden van Kapernaüm een synagoge laten bouwen. Ja, Heer, hij is het

waard, want hij heeft ons volk lief en heeft voor ons een bedehuis laten zetten".

De officier zelf denkt daarover echter heel anders. Hij komt niet de rekening van zijn goede werken presenteren: Aan U geleverd: één synagoge. U gelieve de rekening te voldoen door mijn zieke knecht te genezen.

Die synagoge heeft hij laten bouwen doordat hij de drang van zijn hart volgde en hij zal er zich niet op laten voorstaan om hulp te krijgen.

En dan krijgt hij juist hulp. Jezus spreekt dat ene woord, waarom hij verzocht heeft. "U geschiede, gelijk gij geloofd hebt", zegt Jezus. En de boodschappers vinden bij terugkeer in het huis van de commandant de knecht genezen.

Merkwaardig man, die P.M.C. van Kapernaüm. Vindt U? Er klopt iets niet als wij hem merkwaardig vinden. Bij ons klopt er iets niet. Want hij doet, wat heel gewoon behoort te zijn: hij bidt in het geloof, dat het ook werkelijk helpen zal. Als we dat merkwaardig vinden, wordt het tijd, dat wij onszelf onderzoeken om te zien, of ons gebed misschien een-forma handeling is. Een echt gebed is een gebed in het geloof, dat God ook hoort. Zo heeft deze officier geboden.

Er is nog iets, dat ons treft. Dit: deze commandant zal van zijn onderhebbers - zo gaat dat nu eenmaal in de militaire dienst - al vele verzoeken te behandelen hebben gekregen, maar nu dient hijzelf een verzoek in, doch.....voor een ander. Om een ander te helpen. Misschien vindt U daarin aanleiding om te denken of er

geen ander is, die in moeilijkheid verkeert, en waargoor U iets kunt doen.

H. VISSER
Legerpredikant

NEDERLAND'S Levensstandaard

Wanneer we zo links en rechts eens praten met mensen van het KNIL, dan komt er steeds de vraag naar voren: "Gaan wij er met de nieuwe regeling niet op achteruit?" Men doelt daarmee op de omschakeling op de K.L. en de daaraan verbonden salarisverlaging. Inderdaad zijn de salarissen bij de K.L. lager dan bij het KNIL. Men moet echter niet uit het oog verliezen, dat de kosten voor het levensonderhoud straks in Nederland ook lang niet zo hoog zijn als die in Indonesië, welke men zich ongetwijfeld nog wel zal herinneren. Op Nieuw Guinea staat de zaak er natuurlijk iets anders voor. Hier zijn slechts enkele producten te koop. Het allernoodzakelijkste is ingevoerd en men moet voorlopig elke gedachte aan enige luxe overboord zetten. Wij willen U hier een overzicht geven van de kosten van verschillende artikelen in Nederland. Deze gegevens zijn afkomstig van het Centraal Bureau voor de Statistiek te 's-Gravenhage. Dit zijn de per 15 October 1949 gegolden hebbende prijzen. Thans zijn de kosten van onderhoud voor een gezin gemiddeld 5 % hoger, dwz. dat het ene artikel iets goedkoper, maar het andere daarentegen weer

zoveel duurder is geworden. Wilt U dus weten, wat het levensonderhoud in Nederland op het ogenblik ongeveer kost, dan rekent U dit aan de hand van deze opgave uit en vermeerdert U het resultaat met 5 %. Overigens zijn dit gemiddelde prijzen, welke naar gelang de plaats waar men komt te wonen, enigszins variëren. Van huishuren, ook een zeer belangrijke post op de begroting, is geen opgave gegeven. Gemiddeld kunt U voor deze post 1/8 van de bruto-bezoldiging uit-trekken.

Hier volgt dan de prijsop-gave:
 A. van niet-voedingsmiddelen;
 B. van voedingsmiddelen.

A. Voor deze groep artikelen zijn de gemiddelde klein-handelsprijzen gegeven van eenvoudige artikelen, zoals deze in Groningen per 15 October 1949 golden.

Denk om de 5 %.

eetkamerameublement	f. 330.-
slaapkamer "	" 420.-
kapstok	" 28.50
gevulde matras (2 p.)	" 127.-
handdoeken	" 1.10
kussensloop	" 2.25
bedlaken	" 7.40
zakdoek	" 0.39
tafelkleed	" 22.50
vloerkleed holtap	"
2 x 3 m.	" 75.-
bord aardewerk	" 0.35
nestschalen 6-delig	"
aardewerk	" 5.-
emmer verzinkt	" 2.30
tafelmessen 6 st.	" 7.25
lampekap	" 30.-
anthraciet per hl.	" 6.50
lucifers 10 ds.	" 0.22
wol knotten 100 gr.	" 2.50
reparatie zolen en	"
hakken herenschoenen	" 4.16

knippen (man)	f. 0.60
petroleum per l.	0.15
costuum 2-delig (tweed)	65.-
costuum 3-delig (kamgaren)	100.-
overjas (winter)	80.-
overjas (demi-saison)	60.-
regenjas (gegummeerd)	21.-
overhemd	10.-
boorden	0.30
herenhoed	12.-
sokken (sajet)p.p.	2.60
" (fil d'ecose)	
p.p.	2.-
overall	13.50
damesregenmantels	57.50
japnnen (unistof)	38.-
" (kunstzijde)	37.-
dameskousen (")	1.40
" (cotton)	2.70
herenpyama	13.50
mansborstrokken (jaeger)	3.70
mansherden (katoen-interlock)	2.60
onderbroeken (lang) interlock	4.30
comisoles	2.45
directoires	2.45
orderjurk (charmeuse)	3.90
naalden 25 stuks	0.23
elastiek plat p.m.	0.11
stopwol kaartje 15 m.	0.07
permanent	6.-
bloenote per stuk	0.65
enveloppen per 10 st.	0.15

B. Prijzen uitgedrukt in centen

Waterwitbrood 800 gr.	35
" " "	26
(regeringssamenstelling)	
cadetjes 50 gr.	4
beschuit per rol van 24 st.	26
bruine bonen $\frac{1}{2}$ kg.	44
groene erwten $\frac{1}{2}$ kg.	26
vermicelli $\frac{1}{2}$ kg.	42
tarwebloem $\frac{1}{2}$ kg.	21
aardappelen zand afgehaald p. kg.	11
" klei " "	11

andijvie	p.kg.	24
postelein	p.kg.	34
prei	p. kg.	27
kropsla	p.kg.	88
spinazie	p. kg.	34
rabarber	p.kg.	18
bieten	p.kg.	18
peen	p.kg.	16
worteltjes	p.kg.	30
knolrapen	p.kg.	15
uien	p.kg.	23
tomaten	p.kg.	49
komkommers	p.kg.	42
handperen	p.kg.	31
handappelen	p.kg.	32
stoofperen	p.kg.	19
moesappelen	p.kg.	20
kristalsuiker	p.kg.	75
chocoladestrooisel		
hagelslag	100 gr.	32
zout	1 kg.	20
roomboter kl. 1		444
rundvet gesm.verp.	p.kg.	196
reuzel ongesm.	1 kg.	260
runderbiefstuk	1 kg.	305
kalfslappen	1 kg.	200
kalfsgehakt	1 kg.	185
varkenscarbonade	1 kg.	320
bloedworst	100 gr.	17
boterhamworst	100 gr.	28
ham gekookt	100 gr.	44
leverworst Haagse	100 gr.	18
leverworst Saksische	100 gr.	25
ontbijtspek	100 gr.	36
verse schelvis	p. kg.	90
verse schelvis middel		
	p. kg.	124
zure haring	p.st.	11
koemelk	1 liter	20
Edammer kaas belegen		
40+ 1 kg.		259

Men, die de Nederlandse omstandigheden niet kennen, raden wij aan, eens op bezoek te gaan bij collega's, die wel

op de hoogte zijn en U gaarne van dienst willen zijn.

(gegevens ontleend aan Bondsblad O.O.ver. "Ons aller belang").

*Spoort
flitsen*

Te Epsom werd de 171e Derby met een hoofdlangte gewonnen door het Franse paard Calcador.

Vic Towell, de nieuwe Zuid-Afrikaanse bokssensatie, won in Johannesburg op punten van Manuel Ortiz uit Californie en werd daarmee wereldkampioen bantam-gewicht.

Het Nederlandse korfbalteam speelde met 3-3 gelijk tegen België.

In Leeuwarden won Foekje Dillema de 100 meter voor dames. Tevens vestigde zij met haar clubgenoten van Vitesse een nieuw Frie record op de 4 x 100 meter estafett (51.- sec.)

Fanny Blankers-Koen moest diezelfde dag met haar club Sagitta uitkomen. Deze dames verbeterden het Nederlandse record 4 x 200 meter estafette (1 min. 46.6 sec.) Fanny had enige dagen tevoren in Coventry (Engeland) de 100 meter gewonnen in 11.9 sec., nu won zij deze afstand weer in 12.- sec. Ook had zij te Coventry de 80 meter

horden gewonnen in de zeer goede tijd van 11.5 sec.

op no. 2.

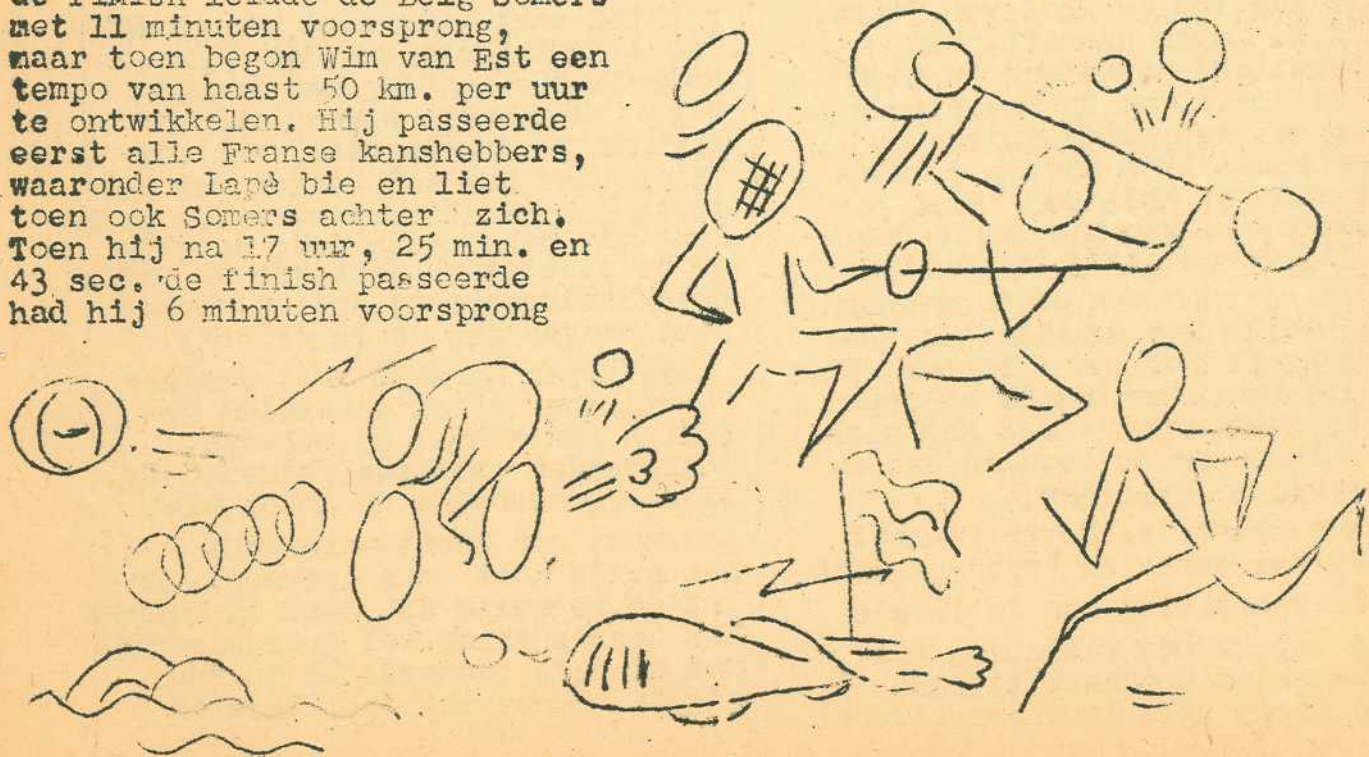
De laatste etappe van de Ronde van Nederland werd gewonnen door Henk Faanhof, wereldkampioen der amateurs in 1949, met Wim van Est als 2e. In het totaal-klassement won de Amsterdamer Henk Lakeman echter, zijn tijd bedroeg 45 uur, 24 min. en 24 sec. De Belgische A-ploeg won het landenklassement, voor België B en de Nederlandse nationale ploeg. In afwachting van de aankomst in het Stadion werden sprintwedstrijden gehouden. Van Vliet won voor Harris en Derksen.

De legendarische monsterrit Bordeaux-Parijs (eerst 300 km. eigen kracht, dan 300 km. achter lichte motoren) werd voor de 50e maal verreden. Onze jonge landgenoot Wim van Est behaalde een schitterende overwinning. Op 150 km. voor de finish leidde de Belg Somers met 11 minuten voorsprong, maar toen begon Wim van Est een tempo van haast 50 km. per uur te ontwikkelen. Hij passeerde eerst alle Franse kanshebbers, waaronder Lapè bie en liet toen ook Somers achter zich. Toen hij na 17 uur, 25 min. en 43 sec. de finish passeerde had hij 6 minuten voorsprong

In Parijs won Schotland met 1-0 van Frankrijk door een doelpunt van rechtsbinnen Brown. De Schotse doelvorderder Cowan hield daarna meesterlijk zijn doel schoon.

Ajax won met 2-0 van Enschedesche Boys, terwijl Limburgia het bezoekende Blauw-Wit met een fikse 6-2 nederlaag naar huis stuurde. De stand luidt nu: Limburgia 13 uit 8, Blauw-Wit 10 uit 8, Maurits 10 uit 9, Heerenveen en Ajax 6 uit 8 en Enschedesche Boys 5 uit 9. Met nog 2 punten uit 2 wedstrijden zal de enthousiaste ploeg van Limburgia kampioen van Nederland zijn.

In het Westen moet de wedstrijd Zeeburgia-DWV beslissen, wie in de 1e klasse zal spelen, waarbij Zeeburgia aan een gelijkspel voldoende heeft. Emma en Neptunus zullen in een extra beslissingswedstrijd om het 1e klasserschap strijden.

Persoverzicht

van 27 Mei t/m 3 Juni

NEDERLAND

De kosten van de ronde tafel conferentie bedragen blijkens de begrotingswijziging voor het dienstjaar 1949: 2.517.000 gulden.

Aan reiskosten is uitgegeven 1.035.000 gulden, aan verblijfkosten 902.000 gulden, aan uitrustingskosten 120.000, aan representatiekosten 55.000, secretariaat 225.550, publiciteit inclusief de inrichting van het perscentrum 63.000, vergaderzaalen 35.000, telegram- en telefoonkosten 56.000, onvoorzienne uitgaven 25.000 gulden.

Het lid van de Raad van State, dr. J.W. Meyer Ranneft, had "uitsluitend handelend in zijn hoedanigheid van in Nederlands Indie geboren Nederlander" op 18 Februari 1950 aan de commandant van het KNIL een brief geschreven, waarin hij zeide "met pijnlijke verbazing te hebben kennis genomen van de toon ener rede, welke Uwe Excellentie gericht heeft tot de soldaten, tegen wie Uwe Excellentie scherpe maatregelen neemt omdat zij zich onttrokken aan de bevelen van de Nederlandse overheid".

Thans heeft dr. Meyer Ranneft dd. 29 Mei een open brief gericht aan de voorzitter van de Tweede Kamer wegens een uitlating van het kamerlid Goedhart tijdens de debatten over de Indonesische

nota" dat hij de commandant van het KNIL beledigd zou hebben door hem een "landverrader" te noemen. Minister Van Maarseveen weersprak dit niet doch voegde nog een verklaring toe, waarom ik de term gebruikt zou hebben".

Dr. Meyer Ranneft stelt dan dat het door de pers in wijde kring verspreide woord "landverrader" van de heren Goedhart en Maarseveen is en dat hij het in zijn brief aan de legercommandant niet heeft gebruikt.

Wel noemt dr. Meyer Ranneft zijn brief aan de legercommandant "van uitzonderlijk karakter" en "hard en scherp", doch hij meende hem tot de legercommandant te moeten richten want - zo zegt hij thans - "de slachtoffers van die scherpe Nederlandse maatregelen zouden mogelijk mannen worden van wie slechts te zeggen viel, dat zij die zonder hun wil buiten het Nederlandse staatsverband waren geze daar zij omtrent de eed, de vlag en de staatstaak (inbegrepen zelfbeschikkingsrecht) andere gevoelens hadden dan de regering".

Dr. Meyer Ranneft zegt verder: "Overigens hebben sindsdien de feiten gesproken. De scherpe maatregelen waarmede gedreigd is zijn bijvoorbeeld op Ambon niet genomen; men heeft - terecht - het zelfs niet eens gepoogd. En tot de regering is, naar ik aanneer het begrip thans wel doorgedrongen dat er iets jammerlijks in zou liggen om net wat optimisme en

met woorden als die van de legercommandant, gevoelens te beantwoorden als die van de mannen, die op Ambon de vlag en de ridderorden aan Nederland teruggaven. Tenslotte zal duidelijk zijn, dat zodanige gevoelens niet alleen daar bestonden, maar ook op vele plaatsen en bij vele mensen, die thans zoals de eerlijk bedrogen Abdul Azijs, achter het ijzeren gordijn zijn verdwenen. Over dit alles ligt helaas de schaduw van het prijs geven van vrienden".

Voorts zegt de heer Meyer Ranneft "de brief bedoelde de generaal een inzicht te geven, nodig voor de vervulling van zijn taak. In Neurenberg - het is goed dit niet te vergeten - zijn generaals opgehangen, ofschoon zij zich beriepen op het "Befehl ist Befehl". Er liggen tussen aarde en hel meer dingen dan waarvan deze minister in zijn onwetendheid van Indische zaken ook maar heeft gedroomd. De regering heeft zich tot de vice-president van de Raad van State gewend om mij mede te delen, dat zij mijn optreden afkeurt.

Het zij zo. Daartegenover kan ik het oordeel stellen, dat ik over de regering heb".

Bij het protest is een afschrift overgelegd van de brief van dr. Meyer Ranneft aan de legercommandant en de instructies van kolonel Sungkono.

Het Nationaal Jongeren Verbond heeft een oproep gepubliceerd en overal doen aanplakken, welke gericht is aan "Alle Nederlandse Jongeren, ongeacht hun politieke inzichten, godsdienstige opvattingen of stand, maar bezield door

liefde voor land en volk".

In deze oproep wordt om te beginnen verklaard dat de deelstaat Oost-Indonesie werd "opgerold en overweldigd door een andere deelstaat: Djokja. En niemand in Oost-Indonesie werd gevraagd, of hij daarmee instemde. Men boog voor geweld. Doch niet 600.000 Ambonnzen. Zij denken er niet aan hun vrijheid te verliezen aan Djokja".

De oproep herinnert dan aan de oprichting van de "Republiek Zuid-Molukken", en zegt, dat thans "een blokkade" is ingesteld "teneinde deze republiek op de knieën te dwingen."

Verder zegt de oproep: "Hier mocht hulp geboden worden en wel zo snel mogelijk. Onze regering zal van minister-president Hatta stopzetting van de blokkade moeten eisen omdat

- a. wij niet dulden, dat de Ambonnzen moedwillig aan hongersnood en gebrek worden overgeleverd;
- b. de blokkade in strijd is met art. 3 van het Unie-Statuut (betreffende de democratie en de menselijke rechten en vrijheden);
- c. de regering zich verplicht heeft met hetgeen in het amendement-Oud is opgenomen, op te komen voor de rechten van de zogenaamde minderheden in Indonesie."

De oproep richt zich dan tot de jongeren van Nederland en spoort hen aan de "Ambonnzen te helpen" hetgeen kan geschieden via de stichting "Door de eeuwen trouw" welke een inzamelingscampagne van voedsel en medicamenten is begonnen.

Ter voorbereiding van de viering van het 500-jarig bestaan van de Amsterdamse Kalverstraat worden op het Midden-Dam-terrein stalen geramten gebouwd voor een Oud-hollands marktplein, dat daar zal verrijzen. Intussen is bekend ge-

worden, dat het beeld van "Naatje van de Dam" op 16 Juni een glorieuze-intocht zal maken door de straten van de hoofdstad. Het beeld was in vier stukken uiteengevallen, maar ondergaat nu een plastische operatie door een beeldhouwer. Op een wagen, getrokken door acht brouwerspaarden, zal Naatje, die door middel van de geluidstechniek en Marie Hamel van de tongriem gesneden zal zijn, haar tijdelijke standplaats worden teruggebracht. Het feestprogramma is in vier perioden verdeeld. Holla Haasse schreef drie openluchtspelen, waarvan het eerste "de blijde incomste van Maria de Medici, koningin van Frankrijk in Amsterdam" van 14 Juni tot en met 22 Juni zal worden opgevoerd.

De daarop volgende week wordt het "Amsterdamse Prentenboek", "opengeslagen" door de balletgroep "Dansrecital". van 30 Juni tot en met 6 Juli volgt de uitvoering van het spel "Toverlantaarn van Mercurius", waarin de ontwikkeling van Amsterdam als handelsstad ten tonele wordt gebracht. In de laatste week (7 tot en met 15 Juli) zullen "Jan Klaassen (Kees Brusse) en "Katrijn" (Hetty Blok) de poorters en poorteressen laten zien wat er in Amsterdam zou kunnen gebeuren, indien zij in deze tijd uit de poppenkast zouden stappen. Deze spelen worden opgevoerd op de weekdagen. De Zondagen zijn bewaard voor de folklore volksdansen, vendelzwaaien, koningsschieten en andere historische gebruiken.

Het ligt in de bedoeling het organiserende comite te tonen hoe een stadje uit de middeleeuwen niet alleen leefde en feestvierde, maar ook werkte. Daartoe zal overdag een Oud-Hollandse markt de bezoekers uitnodigen hun penningke te offeren ten bate van een goed doel: "De kankerbestrijding".

Voorts zullen ambachtslieden: pottenbakkers, edelsmeden, glasblazers, klompensnijders, leerbewerkers, wevers, drukkers, kantklossers, ijzersmeden en vervaardigers van poppen in klederdrachten hun producten niet alleen aanschouwelijk vervaardigen, maar ook te koop aanbieden.

Naar schatting zal op het Oud-Hollands marktplein plaats zijn voor ongeveer 4.000 burgers.

X X *

X

INDONESIE

Onder de titel "Ambon" schrijft prof. dr. C.P.M. Romme in "De Volkskrant", o.a., dat de "politie wending welke de liberalen de vorige week aan de Kamerdebatten hebben weten te geven aan de zaak van het zelfbeschikkingsrecht geen dienst heeft bewezen, lijkt vast te staan. Maar een ondienst van formaat werd aan Ambon bewezen door de heren Kamerleden, die hartstochtelijke liefdesverklaringen tegenover de Ambonnezen spuiden, en op dat ogenblik wel helemaal vergeten leken, dat zij tegenstemmers zijn geweest tegen de souvereiniteitsoverdracht. Kan men het zich voor een Ambonnees erger denken?

Het is daarenboven niet overeen-

konstig de werkelijkheid het te doen voorkomen alsof de Ambon-
nezen zulke fervente vrienden
der Nederlanders zijn. Nederland
heeft van zijn kant alle redenen
om, zoals minister van Maarse-
veen het uitdrukte, "voor het
lot van de Ambonnesische bevolking
warme sympathie te hebben",
Maar iets anders staat het met
de voorstelling van zaken dat
de Ambonnesen min of meer ver-
zot op de Nederlanders zouden
wezen. Ons is enige jaren gele-
den - het was vlak na Lingga-
djati - een ontvangst op Ambon
ten deel gevallen zowel in
de christelijke als islamie-
tische negorijen, waaraan wij
alleen maar met ontroering
kunnen terugdenken. Maar ons zal
ook nooit uit het geheugen gaan
hoe een der leiders bij die ont-
vangst ons na afloop uit de
doeken deed waarin precies die
hartelijkheid wortelde en dat
zij bepaaldelijk niet moest
worden gezocht in onverdeelde
sympathie tegenover de Nederlan-
ders aan wier kant de Ambon-
nese mening in het vroegere ver-
leden te veel is gebeurd wat
ook bij hen grote bezwaren
heeft opgeroepen.

Tegenover Ambon komt het ons
billijk en juist voor, wanneer
wij hen hier in Nederland ons
deze waarheid wat meer bewust
zouden tonen".

De schrijver stemt dan in
met de regerings mededeling in
de Kamer, dat Nederland nimmer
spartistische bewegingen steun
kan geven.

Ten aanzien van de regerings-
mededeling, dat zij geen ver-
dere mededeling kan doen on-
trent de "geeigende stappen"
schrijft prof. Romme tenslot-
te: "dit is een zakelijke
realiteit die met alle duide-
lijkheid voor ogen staat, nu de
politieke kruiddamp althans v

voor een oogenblik weer zo'n beet;
is opgetrokken: geen afzijdige
afwijking van een overeenkomst
welke tezamen is aangegaan".

In een officiële bekendmaking
van een woordvoerder der Militair
Gouverneur van West Java (G.M.IV)
wordt verklaard, dat door de G.M.I
een instructie is uitgevaardigd
aan betrokken instanties om de
vrijheid van godsdienst, politiek
en pers te garanderen in West-Java

In de bekendmaking wordt voorts
een uiteenzending gegeven van de
reeds genomen maatregelen ten aan-
zien van gevangenen genomen D.I.-ers
die wegens gebrek aan bewijsgronde
het recht hebben om te worden vrij
gelaten.

De bekendmaking zegt o.m.:
"Onder de gearresteerde D.I.-ers z
er velen, die mede hebben gewerkt
met de D.I. omdat zij daartoe werd
gedwongen. Deze mensen, onder wie
een groot aantal kinderen, zijn on-
schuldig en hebben het recht om te
worden vrijgelaten. Doch onder de
reeds vrijgelatenen zijn er velen,
die niet durven terugkeren naar hu
oorspronkelijke woonplaatsen uit
vrees voor eventuele represaille-
maatregelen door de D.I. Voor deze
mensen zijn reeds woonplaatsen be-
schikbaar gesteld in het Lembangse

Er zijn reeds 333 ex-D.I.-ers,
die na te zijn vrijgelaten, naar
hun oorspronkelijke verblijfplaats
durfden terugkeren.

In verband met het grote aantal
gearresteerden heeft men in de
bestaande gevangenis in West
Java gebrek aan ruimte, om aan de
gostelde hygienische eisen te
kunnen voldoen. In verband hiermed
zijn dezer dagen 769 gearresteerde
uit de gevangenis Kebonwaru naar
Noesakanbangan overgebracht.

In verband met witingen, die
de laatste tijd meermalen door be-
paalde groepen zijn voorgebracht,
als zou in West Java geen vrijheid
bestaan voor organisatie, gods-

dienst en politiek, wordt officieel medegedeeld, dat de G.M. IV. de nodige instructies heeft uitgevaardigd om de mogelijkheid te scheppen voor de ontwikkeling van het partijwezen en godsdienst-activiteiten op democratische wijze in dit gebied.

De toestand in Noord-Celebes is nog steeds zeer verward, aldus Aneta's correspondent te Surabaja. In dit gebied zijn thans verschillende gewapende groepen, die geheel onafhankelijk van elkaar en tot nu toe zonder met elkaar in botsing te komen, optreden. Het zijn onder andere de Menadonese militairen, die zich eind April hebben losgemaakt van het KNIL en een aantal guerilla-benden, die tegen het einde van April de kop hebben opgestoken. Deze laatste zijn, volgens de aan de correspondent verstrekte inlichtingen, sterk communistisch georiënteerd.

Eind April hebben deze Menadonese militairen zich losgemaakt van het KNIL. Zij staan onder leiding van de sergeant-fourier Mengko. Op een gegeven moment werd al het personeel van het Nederlandse Stafkwartier te Menado, in totaal ongeveer 100 man, door de opstandelingen gevangen genomen. Hun wapens en persoonlijke eigendommen van waarde, zoals horloges en fototoestellen werden afgenomen. Niemand van het Stafkwartier werd voor de keus gesteld zich bij de opstandelingen aan te sluiten, Zij werden zonder meer in hun woningen of kampementen onder bewaking gesteld, waar zij zich nog steeds bevinden. De behandeling van de gevangenen is goed en de gehele actie verliep zonder dat er

een schot werd gelost.

Ongeveer veertien dagen geleden kregen vijf gevangen genomen officieren en zes onderofficieren en minderen toestemming zich in te schepen aan boord van de "Waibal" die naar Makassar vertrok. Toen het schip ongeveer 17 uur varen van Menado verwijderd was, werd het telegrafisch naar Menado teruggedroepen. Zodra het schip weer voor Menado lag, werden de vijf officieren door militaire politie van de opstandelingen van boord gehaald. De overigen mochten met de "Waibalong" hun reis vervolgen.

De opstandelingen zijn ongeveer 1000 man sterk en beschikken over een groot aantal wapens. Wat hun namen zijn is niet duidelijk. Naar aanleiding van persberichten over de toestand in de Minahassa, deelde de APRIS-kapitein Pontouw, die Dinsdag, 30 Mei uit de Minahas in Makassar is aangekomen aan Aneta mede, dat deze berichten niet geheel juist zijn, aangezien daar verouderde feiten zijn verwerkt. De guerilla's die daar optraden vóór de landing van het bataljon Worani werden na contact met de APRIS-eenheden en in overleg met de APRIS-autoriteiten op Celebes "gelegaliseerd", evenals de afgescheiden KNIL-groepen. Sedertdien is de rust in de Minahassa teruggekeerd.

Kapitein Pantouw verklaarde met nadruk dat hij geen symptomen had opgemerkt van communisme. Dat het echter in de NIT nog allesbehalve rustig blijkt te zijn, wordt duidelijk uit de vele berichten over diefstal, rampokpartijen en ontvoeringen. Dinsdagmiddag zijn op enige afstand buiten Makassar enkele auto's waarin geëmployeerden van de constructiewerkplaats "Tello" naar huis terugkeerden, door een ongelegde bende aangehouden. De guerilla's dwongen een van de

employee's, P.Ch.Voll uit te stappen. Voll werd meegevoerd, en de anderen mochten ongehinderd doorrijden.

Intussen zijn de ministers van Binnenlandse Zaken, Sociale Zaken en Voorlichting van de NIT uit Makassar naar het binnenland vertrokken om te spreken op voorlichtingsbijeenkomsten van de bevolking. Vergaderingen zijn belegd te Takalar, Polombangkeng, Limbung en Sungguminasa.

Gesproken zal worden over de algemene politieke toestand en de positie van het kabinet-Putuhena. Volgens de berichten genieten de volksvergaderingen zeer grote belangstelling.

In verband met de behandeling van de motie Vietminh in de RIS-volksvertegenwoordiging wijzen politieke waarnemers er op dat dit de eerste maal is dat de algemene buitenlandse politiek van de RIS-regering in discussie is gekomen.

Naar aanleiding hiervan verklaarden politieke waarnemers aan een redacteur van Aneta, dat de buitenlandse politiek van huidige kabinet doelbewust wordt gebaseerd op de "Pantja-Sila" dwz. dat Indonesie in haar verhouding tot de Internationale wereld de beginselen der Pantja-Sila tracht te vervezenlijken.

Deze zijn:

1. Geloof in God de Almachtige. Indonesie beschouwt de gehele wereldbevolking als één grote familie, God's scep-sel, zodat Indonesie de vriend dient te worden van iedere natie.

2. Humaniteit. Indonesie is anti-overheersing, zodat ieder streven van iedere bevolkingsgroep om zich los te maken van overheersing, gesteund dient te worden.

3. Nationalisme. Met inachtneming van de internationale en nationale factoren, tracht de regering de ontwikkeling van Indonesie vooruit te brengen, in het belang van de wereld over het algemeen en Indonesie in het bijzonder.

4. Democratie. Indonesie streeft ernaar de democratie over de gehele wereld te doen zegevieren.

5. Sociale rechtvaardigheid. Bij het voeren van het buitenlands beleid houdt Indonesie steeds voor ogen, de verhoging van de volkswelvaart.

In de kwestie-Vietminh, zo menen politieke waarnemers, zal de regering zich door bovengenoemde beginselen laten leiden. Zij zal zich dus op het standpunt stellen, dat men de situatie in Vietminh dient te onderzoeken en zich na dit onderzoek die af te vragen, welke maatregelen t.o.v. Vietminh genomen moeten worden in het licht van de "Pantja-Sila". Reeds zijn de eerste stappen genomen - aldus deze waarnemers - om tot dit onderzoek over te gaan. Principieel bezwaren tegen de erkenning van de regering van Ho Chi Minh heeft de regering niet. Zij dient zich echter af te vragen, zo verklaarden deze waarnemers, of een erkenning op dit ogenblik voor Ho Chi Minh nuttig zou zijn en Indonesie zelf niet in moeilijkheden zou brengen.

Het districtsgerechtshof te Singapore heeft bepaald dat de Indonesische aanvraag voor de uitlevering van Westerling op 10 Juni aanstaande zal worden behandeld. De juridische vertegenwoordiger van de Indonesische regering had een maand uitstel gevraagd omdat de stukken nog niet geheel in orde waren. De verdediger van Westerling maakte hiertegen bezwaar omdat zijn client reeds drie maanden in de cel heeft doorgebracht, en vroeg een zo spoedig mogelijke

behandeling.

De rechter heeft een aanvraag om vrijlating onder borgstelling van Westerling geweigerd, overwegende dat Westerling wordt vastgehouden op een dagvaardiging die is opgesteld naar aanleiding van het verzoek om uitlevering van de Indonesische regering. De dagvaardiging is gebaseerd op dit verzoek, en beschuldigt Westerling van moord. De wetten van Singapore staan niet toe dat een gevangene vrijlating verkrijgt onder borgstelling zodra de dagvaardiging moord vermeldt.

Naar Reuter verder meldt heeft dr. Zain, de vertegenwoordiger van de Indonesische regering in Singapore verklaard, dat de Indonesische regering - indien de autoriteiten te Singapore de uitlevering van Westerling aan Indonesie zouden weigeren - een verzoek zal indienen bij de Nederlandse regering om Westerling in Nederland gerechtelijk te vervolgen, of hem uit Nederland aan Indonesie uit te leveren. Momenteel worden de juridische kanten van een dergelijk verzoek onderzocht, aldus dr. Zain.

X X
X

Het volksleger van Vietminh bevrijdde in het eerste kwartaal van 1950 600 mijlen van Vietnam met een bevolking van 20.000 zielen, aldus luidt een in Londen ontvangen bericht van het persbureau Nieuw China, dat hiermede een officieel communiqué van de Vietnamese volksregering publiceerde.

Volgens dit communiqué bedroeg het aantal verliezen van de vijand in een bepaald

strijdgebied in dezelfde periode 650 man, terwijl 100 man gevangen werd genomen en nog eens ongeveer 100 man zich overgaf.

De strijdkrachten van de Vietminh maakten 200 geweren buit en vernielden drie Franse vliegtuigen, aldus het door Nieuw China gepubliceerde communiqué.

Inmiddels heeft een woordvoerder van het Amerikaanse departement van defensie medegedeeld, dat de eerste zending Amerikaanse wapens voor Vietnam, Laos en Cambodja, "in de naaste toekomst" zal worden verzonden.

De wapenzendingen zullen worden gefinancierd uit een fonds van 15 miljoen dollar, dat beschikbaar is gesteld voor "het algemene gebied van China". Verwacht wordt, dat een aanmerkelijk groter bedrag voor wapenzendingen naar Zuid-Oost-Azië beschikbaar zal worden gesteld voor het jaar, dat op 1 Juli aanstaande begint.

Volgens van Franse militaire zi ontvangen berichten hebben de Franse troepen Zaterdag, 27 Mei, de belangrijke post Dong Khe, aan de Noordelijke grens van Vietnam, heroverd. De post werd Zaterdagochtend door de troepen der Vietminh genomen en het duurde een hal dag voordat Franse parachutisten er in slaagden de rebellen hieru te verdrijven.

Dong Khe is een van de vijf posten die de Franse verbindingen langs de grens van Indo-China en de Chinese volksrepubliek beheersen.

Nadat de parachutisten de rebellen uit de post hadden verdreven, werden versterkingen aangevoerd, die gedurende de twee volgende dagen de heuvels rond Dong Khe zuiverde. De gevechten duren hier nog voort.

Inmiddels hebben de Vietminh-troepen ongeveer twintig kilometer ten Noordoosten van Saigon een aanval gedaan op een convooi; er

werden een soldaat en een koelie gedood, vier soldaten en zeven koelies gewond en ongeveer 40 personen vermist.

Henry Wallace, die tijdens de verkiezingen in 1948 door de progressieve partij kandidaat was gesteld voor het presidentschap der Verenigde Staten van Amerika, heeft Maandagavond, 29 Mei een "3-punten"-program voorgesteld ter beëindiging van de koude oorlog.

In een rede welke hij voor de radio uitsprak formuleerde Wallace zijn program in de volgende punten:

1. De versterking van de Verenigde Naties;
2. De uitbreiding van de wereldhandel: hiervoor moest het kapitaal worden besteed dat kon worden uitgespaard door een algehele ontwapening; Dit kapitaal moest dan worden aangewend ten behoeve van de nog niet volledig ontwikkelde gebieden ter wereld;
3. De versterking van het progressieve kapitalisme in de Verenigde Staten, op een basis van bereidheid om naast andere systemen te bestaan en met deze systemen samen te werken.

Wallace verklaarde voorts, dat met de secretaris-generaal der Verenigde Naties eens te zijn, dat de koude oorlog beëindigd diende te worden en wel op zeer korte termijn. "Elke stad in de Verenigde Staten diende een "Trygve Lie-vredesdemonstratie" te houden. Trygve Lie is de eerste wereldburger en hij heeft de kastanjes voor ons uit het vuur gehaald door contacten op te nemen met Stalin, Attlee, Schuman en Truman", aldus vervolgde

Wallace zijn radiorede.

Tenslotte drong de spreker er op zijn toehoorders op aan, brieven te richten tot Stalin en president Truman en er op te wijzen dat het noodzakelijk is dat de bewapening met inbegrip van de atoombommen met 30 % wordt verminderd en dat er leningen met lage rentes worden toegestaan in het belang van de ontwikkeling van de achterlijke en dichtbevolkte gebieden van de wereld zoals Rusland en China.

De gemeenteraad van Berlijn heeft Donderdag, 1 Juni, het voorstel der Russen om algemene verkiezingen te houden in Berlijn onder voorwaarde dat de bezettingstroepen der vier westelijke mogendheden worden teruggetrokken, verworpen.

Besloten werd, de verkiezingen te doen plaatsvinden onder contr van de vier mogendheden en onder supervisie van een te benoemen commissie, waarin vertegenwoordig van Oost en West Berlijn zitting zouden hebben. Voorts verklaarde raad, dat slechts aan politieke partijen moest worden toegestaan personen kandidaat te stellen en dat dit moest worden verboden aan de zogenaamde "massa-organisaties".

Het voorstel der Sovjets, de constitutie van 1946 weer te doen gelden en het "kleine bezettingsstatuut" ongeldig te verklaren werd door de gemeenteraad eveneens verworpen. De raad verklaarde verder, dat de aanwezigheid van de bezettingstroepen tijdens de algemene verkiezingen noodzakelijk is, voor de verzekering van de orde in de stad en de vrijheid van verkiezingen.

De Australische minister van buitenlandse zaken, Percy Spender heeft Donderdag, 1 Juni, in het Huis van Afgevaardigden verklaard dat de veiligheid van Australië noodzakelijk maakt, dat de bevolking van Papua, Nieuw-Guinea en de nabij gelegen eilanden tot hogere ontwik-

keling wordt gebracht. In een verklaring van 14.000 woorden zette de minister de plannen uiteen volgens welke zijn regering deze gebieden denkt te ontwikkelen.

Het voornaamste is, de welvaart en vooruitgang van de oorspronkelijke bevolking, waarbij zij meer dool moet hebben aan de natuurlijke rijkdom van deze gebieden; verder moeten hun hulpbronnen zodanig worden ontwikkeld, dat zij zich in de toekomst economisch zelf zullen kunnen bedruipen, en het hen mogelijk wordt gemaakt, de wereld te voorzien van de producten, die in deze gebieden worden geproduceerd.

De Australiers moeten de volken van deze gebieden zodanig tot ontwikkeling brengen, dat zij welvarend en loyaal naast Australië zullen kunnen leven. Het moet deze volken mogelijk worden gemaakt, in tijden van nood hun eigen belangen te beschermen. De regering moet hen bijstaan in hun economische ontwikkeling, aldus Spender.

Volgens het officiële Sovjet-russische persbureau TASS, heeft de Russische regering bij de regeringen van Amerika, Engeland, Frankrijk, Australië, Nederland, Birma, India, Canada, Nieuw Zeeland, Pakistan en communistisch China een nota ingediend waarin de gerechtelijke vervolging wordt geeist van de Japanse keizer Hirohito en enkele generaals van het vroegere Japanse leger. Rusland stelt voor een internationaal gerechtshof samen te stellen voor deze vervolging.

Als voornaamste beschuldiging tegen keizer Hirohito en de generaals noemt de nota "verantwoordelijkheid voor de bacteriologische oorlogvoe-

ring". Deze vorm van oorlogvoering zou zijn bedreven op last van de generaals Shiro Ishi, Masadzo Kitano en Yuyiro Wakamatsu, en onder verantwoordelijkheid van keizer Hirohito.

Het hoofd van de inlichtingendienst van het geallieerde hoofdkwartier in Japan, generaal-majoor Charles Willoughby verklaarde Vrijdag 2 Juni, dat de Japanse politie een "geestelijk uit zijn evenwicht geslagen Japanner" had gearresteerd, die verklaarde, van plan te zijn generaal Douglas McArthur te vermoorden. Er bleek echter in het geheel geen complot te bestaan dat de dood van de geallieerde opperbevelhebber beoogde, en de arrestant werd dan ook weer in vrijheid gesteld.

Tijdens de ondervraging zei de arrestant: "Waarom zou een Japanner met plannen rondlopen Sinterklaas te doden? Generaal McArthur heeft voor de Amerikaanse regering gevod en geeft ons volk nu te eten".

DE DREMPEL

WEEKBLAD VOOR NIEUW GUINEA

24 Juni No. 19

* UITGAVE * VAN * RES * VOOR * DIENST * EN * DIENST * VOOR * LEGERCONTACTEN *

de R. B. O.
op Nieuw
Guinea

Met een variatie op het gezegde: "Wat doe je in de kou?" wordt nog wel eens gevraagd: "Wat doet de K.L. militair onder de tropenzon op Nieuw-Guinea?" Men ziet de noodzaak van de aanwezigheid van een leger niet. De soldaat, die zijn schoenen poetst, zijn geweer invet en zijn dagelijkse rantsoenen achter de kiezen slaat, daarbij steeds denkend aan meisje of vrouw; de burger, die zijn dagelijkse werk doet met alle perikelen van dien, en daarbij langs het wereldgebeuren heenleeft, zij beiden zien de consequenties van het verlies van Nederlands-Indië voor Nederland nog niet ten volle.

strikt zakelijk gezien is het voor de economische positie van Nederland een levensbelang, dit land binnen de kortst mogelijke tijd open te leggen en productief te maken.

Daarnaast heeft Nederland een creschuld in te lossen ten opzichte van de Indische Nederlanders, die zich ten gevolge van de politieke gebeurtenissen in Indonesië, op veilige gronden een nieuw bestaan moeten verwerven, waarbij zij recht hebben op de steun van de Nederlandse regering.

De tijden van "koloniale uitbuiting" zijn voorbij. Nederland is een democratie. Naast de openlegging van het land staat dus de "opheffing" van de nog grotendeels in het stenen tijdperk levende papoea. Het zal nog generaties duren, eer de papoea in staat zal zijn zichzelf in een moderne staat te besturen. Het is de taak van de Nederlandse regering en het Nederlandse volk een hechte band van samenwerking te vormen tussen Nederland en Papoea, waarvan beiden in vrede kunnen profiteren. Het is te meer de taak van Nederlanders, daar zij immers in de voortbije eeuwen getoond hebben een derge-

lijke opdracht te kunnen uitvoeren, stond Nederlands-Indië voor de oorlog in het buitenland niet bekend als de best bestuurde "kolonie" ter wereld?

De taak van het leger is het om in de volbrenging van deze opdracht een werkzaam aandeel te leveren. In deze gebieden, waarin een normale maatschappij nog niet gevormd is, behoeft men een leger voor de handhaving van orde en rust.

Wij behoeven de geschiedenisboeken er slechts op na te slaan om te constateren dat het altijd het leger is geweest, dat de eerste schreden zette bij de pacificatie van een onbekend gebied.

De militaire commandant van Nieuw-Guinea, de kolonel Luchsinger, heeft zich tegenover een groep Nederlandse journalisten als volgt uitgelaten: "Het leger is de dienaar van de maatschappij, die wij helpen opbouwen." Dat dit geen holle phrasen zijn, kunnen we constateren uit het volgende:

Het detachement te Manokwari heeft met mankracht en materiaal de ont-schepping van passagiers en bagage van de Waibalong mogelijk gemaakt en in eerste instantie voor de voeding gezorgd. Ook nu nog wordt de kolonisten door de militairen veelvuldig hulp verleend. In Hollandia werden tot voor kort, bij gebrek aan werkkrachten, de binnenkomende schepen gelost en geladen door militairen. In de afgelopen maanden bouwde en repareerde het leger vijf bruggen. De aanleg van de 40 km. lange telefoonverbinding Ifar-vliegveld-Kota Baroe-Hollandia, namen de militairen voor hun rekening. Op Biak wordt, door militairen in hun vrije tijd, geëxperimenteerd met een radiostation, waaruit binnenkort een dagelijks radioprogramma zal worden uitgezonden, van overheidswege geleid. De militairen stellen, in samenwerking met het bestuur, het enige van overheidswege uitgegeven periodiek samen, in de vorm van dit blad.

Zie daar, enige min of meer spectaculaire voorbeelden. Op zichzelf geen bijzondere verdienste als men in

aanmerking neemt dat het leger als een kleine georganiseerde self-supporting eenheid naar Nieuw Guinea is vertrokken en dus over de middelen beschikte om dit alles te doen.

Bedenken wij dan nog de invloed, die de komst van "het leger" had op de autochtone bevolking, de invloed van het patrouillelopen bij Manokwari en andere plaatsen, tot aan de periferie van het grote onbekende, dan hebben we enige psychologische factoren op de voorgrond geschoven.

Het zou te ver voeren, alle factoren te noemen, die de aanwezigheid van het leger en dus de soldaten op dit eiland, niet alleen nuttig, doch noodzakelijk maken. Laten de bovengenoemde voorbeelden genoeg zijn om dit simpele feit vast te stellen.

Voor de individuele soldaat moge het genoeg zijn om de bast in te blijven zetten en te helpen het gestelde doel te bereiken.

Wanneer de K.L. in Nederland terug is moet het toch zo kunnen zijn dat, wanneer gesproken wordt over de eerste wankelende schreden naar de "toekomst van Nieuw Guinea" hij kan zeggen: "Daar heb ik aan meegeholpen." De samenleving op Nieuw Guinea zal hem daarvoor - zij het in stilte - eens dankbaar zijn.

Red.

Pietje Passop bij de Welfare

Pietje kon zich niet langer bij de Vormingseursus houden, die Vader Passop voor hem besteld had bij de vormingsofficier, die nodig een jeep moet hebben.

En zo liep Pietje dus naar de Welfare.

"Dag Welfare", zei hij netjes en hij gaf zijn mooie handje.

De Welfare was aan het schrijven. Er stonden enkele lege flessen importdrank bij hem op het bureau.

"Ik kan mooi schrijven" zei Pietje opeens, "Ik heb een 6 plus op mijn rapport."

"Ja," vroeg de Welfare vriendelijk. "Ja", zei Pietje. "Misschien ben je dan later wel goed voor administrateur", dacht de Welfare hardop. "En ik heb een 7 voor zingen en ik ken ook een versje." "Oooh," zei de Welfare, "dan kom je bij ons..." "..... en een zeven voor gymnastiek." "Dan heb je enorme capaciteiten," deed de Welfare geleerd, "dan...dan... dan zal de psychologische test wel uitwijzen, dat je tirailleur moet worden."

"Ja," zei Pietje, "maar zandhaas, brrrr, dat wil ik nooit worden."

"Nee," zei de Welfare, "je wordt geen zandhaas maar tirailleur en als je heel geleerd wordt, dan word je lijnwerker of kok of zo". "U bent heel aardig," zei Pietje "want U wilt precies wat ik wil. Ik wil wat doen voor mijn vaderland."

"Empire-building" zei de Welfare. "Ja," zei Pietje, "waar ik voor kwam, dat was voor het knijpende ontspanningsprobleem."

"Nijpend," zei de Welfare en schoof wat importdrank opzij.

"Wil je soms de leiding op je nemen van een klaverjastournooi, een cabaret in elkaar draaien of een klassieke avond verzorgen?"

"Nee," zei Pietje, "ik kwam om dat probleem op te lossen."

"Kwestie van interesse en vrije tijd," zei de Welfare.

"Die mevrouw had het er laatst ook al over," zei Pietje. "Wat kunnen we zoal doen?"

"Kaarten b.v.," zei de Welfare, "en dammen." "En sjoelbakken," zei Pietje, "en eigen pannekoekjes bakken als men geen bami lust." "Sport," zei de Welfare, "stonweg sport. Je beklimt de Mac Arthur top en laat je naar beneden rollen."

"Geen gek idee," vond Pietje, "ik weet ook nog iets: in de vlaggemast klimmen en s5 gaan halen."

"Verstopperdje spelen tussen de sagopalmen," zei de Welfare.

"Modderbaden nemen," zei Pietje en klapte in de handen van blijdschap. "Ik ga onmiddellijk een agenda uitgeven."

En hij schreef:

ONTSPANNINGSAGENDA (alleen voor militairen).

In de ontspanning is hier een grote draai gekomen. We gaan in het vervolg kaarten (alle soorten), dammen, sjoelbakken en pin-pongen.

Dit is wat we morgen gaan doen:

6.00 uur opstaan en ochtend-zangluide bij het Stafkwartier.

We zingen het liedje "Onder de klamboe".

7.00 uur Thee met nog wat.

7.15 uur Optocht met ballonnetjes. Kader treedt aan in de troep.

Waterpistool meebrengen. Parade-Commandant: Pietje Passop.

8.00 uur Speerwerpen onder leiding van een deskundige Papoea. Daarna zandhazen vangen.

- 9.00 uur Gewoon dienstdoen, behalve voor de dienstweigeraars, die moeten op rapport komen.
- 10.00 uur Einde van de dienst en een half uurtje overwerken. (naar eigen verkiezing)
- 12.00 uur Chocolademelk met lollies. Hiervoor zorgt de verplegingsofficier.
Daarna verplicht zuigen.
- 13.00 uur Zweet afvegen en rijstkorrels pikken met zangbal.
- 14.00 uur Strozakken maken met behulp van Welfare-rantsoen.
(eigen materiaal meenemen).
- 15.00 uur Zaklopen voor gevorderden.
- 17.00 uur Naar Hagemeyer om wat eetbaars te halen.
- 18.00 uur Verplicht kijken of het Stafkwartier er nog staat.
- 20.00 uur Parade om feestvreugde te verhogen (ambulance achter de troep.)
Hierna optreden "JUNGLEBOYS" met gevarieerd programma (Händel, Bach, Mozart en Palestrina).
- 22.00 uur Kort, zinrijk woordje van de Commandant.
- 23.00 uur De sergeant van de Week brengt eindelijk een glaasje poedermelk op bed en schiet de overgebleven lampen uit.

Juist toen Pietje klaar was en het potloodje in zijn broekzak stopte kwam er een ROLLS ROYCE aanrijden en daarin zat de P.M.C. De auto reed heel langzaam, want het is verboden om erg hard te rijden.

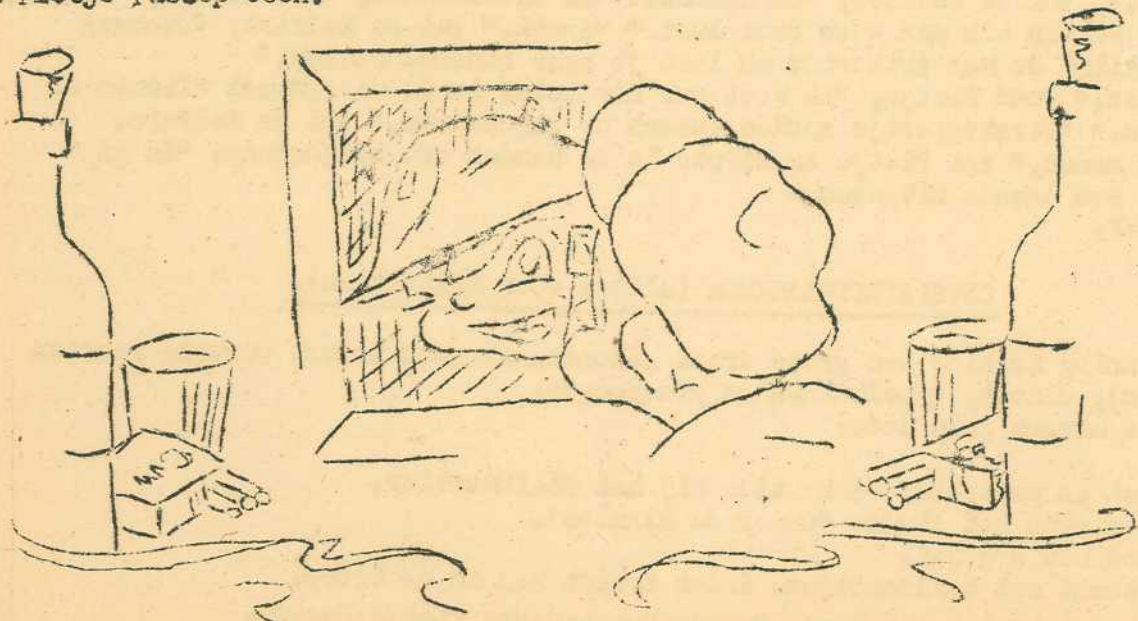
Pietje vroeg of er "gezien" onder mocht staan en dat mocht.

Toen zetten er nog een paar mensen onder dat ze het gezien hadden, en toen was dat ook weer klaar.

De plaatselijke commandant was heel vriendelijk tegen Pietje en kriebelde hem steeds met zijn snor in zijn nek.

Hij zette Pietje netjes voor zijn huis af en zei dat eindelijk dat ontspanningsprobleem was opgelost en dat hij persoonlijk verder zou zorgen, dat de troep kon lachen.

zo'n Pietje Passop toch.

FEITEN ⁻⁵⁻ voor de Kolonist

Vorige week behandelden we de kenmerken van de bodem. Apropos, is de lezer misschien reeds in het bezit gekomen van een stukje van de Nieuw Guinea bodem? Wij hebben deze week avances in die richting gemaakt en zijn met een zak vol cigarettens, goede moed en een zonnige glimlach naar een Papoeadorp getogen dat een verblijfplaats bood aan 30 brave huisvaders. Deze 30 gezinshoofden bezaten met zijn allen meer grond dan 1½ miljoen Amsterdammers en 1 miljoen Rotterdammers bij elkaar, maar ze konden er geen akker van missen. ze hadden het bepaald nodig voor jachtterrein, zeiden ze.

Toen schoot me in gedachten wat een vriend plant-enthousiast me zeide op het moment dat ik naar Nieuw-Guinea vertrok: "jullie zullen hard gaan daar in dat land", zei hij, "het is de eeuw van vooruitgang. Heden een heilbaan van 1 km. te Hollandia, morgen rustoord Ifar, overmorgen "Grand Hotel de Luxe" op de Wilhelminatop met ijs en skibanen en een Liao aan de Wisselmeren. De week daarop uitverkoop van kleinwoningbouwpercelen in het Karstenz Gebergte."

Ik heb hem als mijn mening verteld dat we in een dergelijk tempo wel eens te maken konden krijgen met: heden koppensnellende woudbewoners, morgen klerken en grondwerkers, overmorgen een stakende dokarbeidersvereniging en de week erop een nieuwe heilstaat.

Maar als ik aan die 30 vasthoudende grootgrondbezitters in het papoeadorp denk, dan moeten dergelijke schema's wel in de war lopen.

Doch wanneer wij die gronden hebben dan volgt het ontginnen.

En dan hebben we op de eerste plaats wat te zeggen over de methode; want nu binnenkort enige mensen van Ifar daadwerkelijk kolonist worden, horen we bijlen slijpen, patjilstelen fa-

briceren en vernemen we verhalen over de stoere pioniers die Amerika, Afrika en Australie binnentogen en er zich met spaen bij een stuk grond veroverden op de oerwouden. Er worden beelden opgehangen van ontboringen ongeteld, die voor de aanstaande kolonisten in de toekomst ergens in petto liggen. We zien martelaarsgezichten met starende blikken en ik hoor fluisteren dat pas kinderen en kindskinderen de vruchten zullen plukken van de huidige nabeste vlijt. Maar zij zelf.....
.....zij..... en dan komt weer die starrende blik van een ten dode gedoende legionair. Nous sommes les sacrifiés ("ij zijn de slachtoffers").

Nou, nou, heren kolonisten, even bij de tijd blijven, reëel zijn, heel reëel, want zo liggen de kaarten nu precies niet. Inde daad gaan we de natuur bekampen en aan ons dienstbaar maken, maar vergeet niet dat chemie en industrie ons werk aanvullen, we beschikken over mechanische hulpmiddelen.

Er moet veel gebeuren, vast en zeker, we staan aan de beginstreep. Geheel Nieuw-Guinea, op een klein fragment na, ligt nog in het donker. Er zijn nog honderdduizend pommotoren nodig en miljoenen elektrische lampen, nog honderdduizend autobussen en miljoenen autobanden.

Deze onmetelijke vochtig-warme wouden met hun verrottende bodem en borrelende moere modder moet veranderd worden in bloeiende tuinen, in steden, fabrieken en laborator.....En daar wou U met een patjöl op aftrekken, met een bijl en een schop, zo maar in uw eentje, in het wilde weg??? Niet zonsomber heren en bij de tijd blijven, want als we dat nu niet zijn, dan, met al onze enthousiaste daadkracht, verworden we tot bledeloze, door de zon tot waanin gedreven, door de koorts uitgeputte, en door eenzaamheid wanhopig geworden mannen en vrouwen.

Zeker, die pioniers daar in Amerika, Australie en elders waren prachtknapen en zij deden hun werk op de best mogelijke wijze "v o o r h u n t i j d". Maar die

tijd is weer een paar eeuwen voorbij. En er gingen er in hun tijd honderduizenden bij dood.

Maar omstreeks 1935 hebben we in Indonesie ook nog van diezelfde oerbossen ontgonnen, maar iedere avond hadden we daarbij ons flesje bier en luisterden naar de radio. En toch minstens eens per maand konden we naar een stadje om een bioscoopje te pikken. Ik zeg maar, we leven nu in 1950 en die heroieke en tegelijk tragische pioniersprestaties dateren uit de oude doos en kunnen voor ons, kinderen van deze moderne tijd, geen lichtende voorbeelden meer zijn, behalve dan om ons te tonen hoe het nu N I E T meer moet.

Sindsdien heeft de wereld gemarceerd, er is radio, luchtvaart, proefstations, motoren, laboratoria, electriciteit, sulfa en peniciline gekomen. In onze eerste enthousiaste aanloop dienen we al deze dingen, de kennis en efficiency welke de laatste tijd ons gebracht heeft, niet te vergeten. De moderne hulpmiddelen, motoren, schakelborden, houtzagen, filtreerbatterijen, bulldozers en tractors dienen erbij gehaald te worden en dan wordt ons perspectief een beetje anders. Tenslotte doet de machine in één dag meer dan een kolonist met patjol in twee weken kan verrichten. Natuurlijk heeft iedere kolonist geen tractor te hebben. Maar om economisch te produceren moet bij kolonisatie de machine ingeschakeld worden. Zij kan voor vele kolonisten beurtelings werken, als het doel maar bereikt wordt en er efficiënt wordt gewerkt. Er dient samenbinding van krachten te komen, coöperatief kan zaad en fokmateriaal verkregen worden en de producten afzet geregeld worden. Dit bespaart kosten en tijd. Maar samenwerking moet er zijn, royaal, eerlijk, met hersens, krachten en geld. Dat is eerste vereiste. We hebben wel geleerd om door de lucht te vliegen, maar om op aarde te lopen zonder elkaar te stoten, dat hebben we nog niet geleerd, elkaar verdragen is nog erg moeilijk.

Maar het is een conditio sine qua non. Om als enkeling niet ten onder te gaan moet de zaak gezamenlijk aangepakt worden.

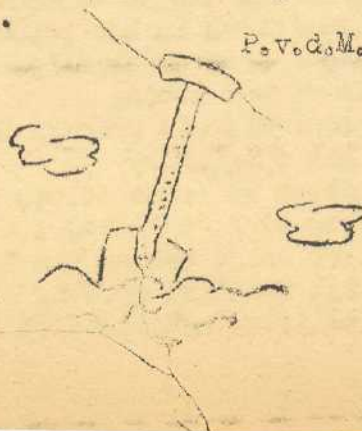
Heus het ligt niet in de bedoeling om het koloniseren als een sof jobje voor te stellen, er moet hard aangepoot worden. Het is geen werk voor jochies van fluweel en zij, voor door de watten gerolde halvezachte dropzuigers. Het is zwaar werk voor hardgekookte jongens van het opgestroopte mouwen bataljon, maar.... het behoeft geen onberedeneerde zelfmoord te zijn, men dient zijn hersens te gebruiken, roeien met de riemen die men heeft en die riemen zijn veel en nuttig, het zijn vooral de laatste hulpmiddelen van de moderne tijd, want als we beginnen op basis van enkele eeuwen terug, dan zetten we voor ons zelf de klok terug en kunnen niet meer mee met het internationaal productieproces.

Behalve deze materiele wapens dienen wij ons uit te rusten met geestelijke wapens, met brede opvattingen, met verdraagzaamheid. Wij dienen onze idealen hoog te houden, eten voor allen, vooruitgang, vrede en veiligheid. Indien de weg tot vruchtbaar samenwerken in groot verband gevonden kan worden, dan is er geen plaats voor jalouzie, oorlog en roof onder mislukkelingen.

In de geschiedenis zijn goede plannen nooit mislukt.

Veel brave mannen faalden door haast, veel faalden door eigenliefde en de begeerte om alles in eigen handen te houden en enkelen door dat ze de tekenen van de tijd verkeerd verstonden, maar anderen en dat gewoonlijk de stoutsten in verbeelding faalden niet, zij wisten door samenbinding en een efficiënt gebruik van werktuigen en krachten het doel te bereiken en verbeterden daarbij het lot van hun medemens en richtten hun gedachten op hoger peil.

P. v. d. M.

Feestvieren

Feestvieren is een prettige bezigheid,

Is er iemand, die dit ontkennen wil? Op zo iemand wordt dezerzijds niet gerekend. Hij zou zich van te voren reeds doen kennen en in de kaart doen kijken als een zwartgallige nurks, een dwarskijker. En wie wil dat nu? Ieder wil toch zeker graag gerekend worden onder de vrolijke, vlotte jongens en meisjes?

Daarom wordt op ieders instemming gerekend met de stelling:

ER MOET OVER HET ALGEMEEN MEER EN MEER FEESTGEVIERD WORDEN.

Jammer alleen, dat er een tweede ontzeggelijke waarheid aan deze eerste toegevoegd moet worden: feestvieren is een moeilijke bezigheid.

Deze stelling laat zich intussen gemakkelijk bestrijden, hoezeer ook onaantastbaar waar. Er valt tegen in te brengen, dat, zodra het vieren van een feest moeilijk wordt, het feest reeds mislukt is; wat is er nl. zozeer afhankelijk van spontaniteit, van vlot en ongedwongen vanzelflopen, als een feest? Dat moet eigenlijk niet zorgvuldig georganiseerd en in elkaar gezet worden; de best geslaagde feesten zijn altijd nog die, welke er waren, voordat men eraan dacht, die gevierd werden zonder voorbereid te zijn. Het echte feestvieren is dus helemaal niet moeilijk.

En toch wil het hier hardnekkig volgehouden worden:

FEESTVIEREN IS MOEILIK.

De oplossing van de hier gesignaleerde moeilijkheid is hierin gelegen, dat de meeste feesten niet de functie uitoefenen, die hen van nature toekomt. Het gros van de feesten, die in onze samenleving gevierd worden, worden georganiseerd voor ontspanning, tijdverdrijf, afleiding; omdat er

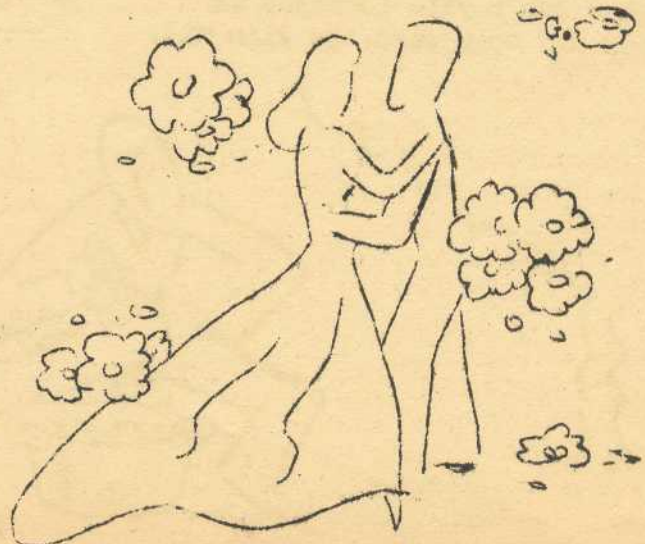
nooit eens iets gebeurt, geheel afgezien dan natuurlijk van de plichtmatige feeste die ik hier niet verder noemen wil. Een feest is eigenlijk een ventiel om inwendige blijdschap te kunnen uiten, daarin is het spontane, dat het feest vraagt, gelegen. Maar als er nu geen innerlijke blijdschap is - en er moet toch feestgeviend worden, omdat er toch eens wat gebeuren moet, dan wordt het moeilijk. Dan zijn we er niet met veel alcohol en muziekinstrumenten, want dan wordt er slechts veel lawaai geproduceerd, wat hoogstens het gevolg van, maar niet de voorwaarde voor feestvieren kan zijn. En het gevolg van deze illegale voorwaarde is een hol en, als men niet oppast, een liederlijk feest. Dat brengt tot een derde stelling: **ER MOET MEER VERANTWOORD FEEST GEVIERD WORDEN.**

En nu moet ik onverdraagzaam worden - wat intussen inhaerent is aan iedere uitgesproken overtuiging - een verantwoord feest kan er slechts gevierd worden vanuit een verantwoorde blijdschap, of daartoe voerend.

En ik zie geen kans, daaraan te komen buiten het Christelijk geloof, dat aanvaarde verzoening met God door Jezus Christus

Is het nu moeilijk of gemakkelijk om feest te vieren?

WIE GEEFT ONS EEN GOED FEEST?

DREMPELTJES

sal er niet over

SMAKELIJK ETEN

Nooit eten wij hier roode kool op Maandag, waarde lezer, noch morsen wij zout of leggen de messen gekruist op tafel. Toch kregen we ruzie. Op een van de overheerlijke dagen, het is al een tijdje geleden, aten we rijst met boontjes. Maar niet zo gewoon van die sperdieboontjes of snijboontjes, nee, ditmaal waren het gespleten boontjes. Er waren lieden - echt van die kankerpitten - in ons midden, die het durfden wagen, genoemde groente uit de hunne kelen te laten hangen en dan nog wel meters lang.

Nu vragen wij U, afgezien van de ongemaniërdheid van een dergelijke handeling is het toch zeer afkeurenswaardig om zo met de kostbare lekkerrij om te springen. Wij vielen aan, fel en snel, verdedigden de menagemeester en zijn satelieten, beijverden ons om aantallen calorieën te schatten, praatten over Amerikaanse parachutisten en de voedingswaarde, die aanwezig zou zijn in het gerecht en schermde met een alfabet vitaminen. De tegenpartij zei alleen maar: "bah, boontjes, boontjes en nog eens boontjes" en begon bijna te huilen. Wij hebben hun portie boontjes er toen maar bij opgegeten. Zo zijn wij.

Nooit iets weggocien. Vanmiddag bij het eten, zullen wij onze monden angstvallig in het oog moeten houden, hoewel dat nogal pijnlijk klinkt, want het is mogelijk, dat er iets uit onze

kelen wil gaan hangen en dan geen meter, maar kilometers. En toch willen ze ergens nog maar steeds volhouden dat ze zo gezond zijn en dat je er zo fit van blijft.

Moet U nog peultjes, pardon, boontjes?

KONINKLIJKE SONGS.

Songs, die geschreven werden door de koning van Thailand, de 22-jarige Phumiphon Abduldet zullen het hoogtepunt vormen van een Broadway revue, die 21 Juni begon te lopen. De in Amerika geboren koning, die onlangs in het huwelijk is getreden, heeft de naam een liefhebber van "hot music" te zijn. De belangrijkste song, die in de revue gezongen zal worden is getiteld: "Blue Night". Voorts zal een potpourri van 5 andere, door de koning geschreven songs, ten gehore worden gebracht.

dear Varkitas,

Hoewel beroemde journalisten de pen opgenomen hebben om een brief aan je te schrijven, wil ik het ook wagen iets op het geduldige papier te kladden, in een brief aan jou als personificatie van de Nieuw-Guinese Pioniersvrouwen. Als personificatie ben je net zo onbekend en langzamerhand even beroemd als de onbekende soldaat - dat begint al als ik je aan moet spreken. Moet ik je tegen je zeggen, moet ik U tegen U zeggen, of jullie tegen jullie? Neen aan, dat de Angelsaksische invloeden van dit verrukkelijke oord, dat suva heet, me bewegen om het te zeggen, zoals ik het doe.

Het is, als je van Hollandia naar het Westen vliegt, al net zo als in de andere richting: je vliegt de civilisatie tegemoet. Dat begon al in Port Morésby, waar zelfs mijn onoplettend mannaoog getroffen werd door de hoeden, die alle dames droegen. Grote hoeden waren het, stroohoeden met brede randen, sommige plat, sommige chinese punthoeden, maar allemaal leuk om te zien. En dan: 's avonds aan te komen boven Sydney, een zee van stralend licht, de rijen lampjes die de straten aangeven, de rode, groene, blauwe neonreclames, die aan- en uitflitsen, en dan, als je geland bent en door de stad rijdt, de winkels. Sydney is een stad, en wat zou je er je hart ophalen. Ik was er maar één avond, en kan je dus niet veel bijzonderheden geven. De algemene impressie is vorrukkelijk. Het is geweldig druk in deze straten van voetgangers, trams en autos; de restaurants zijn vol en gezellig; de winkels bij honderden, rijen verlichte etalages, waar je ogen zich vergasten aan de vele verrukkingen; het fruit, stapels appelen en oranges en druiven, de grote warenhuizen en de kleine, haast

verscholen zaak waar een avondjapon getaleerd staat voor 2600 pond Sterling. Maar je ziet het maar even, want de volgende dag is het weer vliegen en je krijgt een folder, waarop het kopje staat afgebeeld van een Fijiaans meisje en de slogan: Follow the sun to Fiji.

Bitterder teleurstelling kan je niet wachten: we zijn hier nu bijna een maand en hadden vandaag de tweede zonnige dag. Verder schijnt het hier alleen maar te regenen, cijfers die die van Hollandia nog overtreffen. Maar: de waterleiding blijft gelukkig lopen, en op de geasphalteerde straten ligt geen modder.

We zijn met alle mensen van de conferent naar Bau geweest. Dat is de voornaamste kampong van Fiji en je spreekt het uit Mbau. Vinden ze hier onnodig, om die te schrijven. Dat Bau is een van de sportieve bezienswaardigheden van dit eiland. Niet alleen, dat we daar enige fantastische dansprestaties te zien kregen van de beroemde krijgers van dit dorp der Fijiaanse koningen, maar om er te komen, moet je, vrouw of man om het even, zelf beginnen een sportprestatie te leveren. Het dorp ligt op een eiland, dat door een 2 km. lange modderbank is verbonden met de vaste wal. Toen we daar arriveerden was het laag water, dat is plm. 20 centimeter, en we moesten dus lopen. De lui met shorts waren goed af, maar het meeste zag je toch op de vreemdste manieren omhooggerolde pantalons; en new look was no good either. Ik wist niet dat nagellak zeewaterresistent was, maar het was zo. Toen we er eindelijk waren, was er gelukkig eerst een vijver, die er erg "heilig" uitzag met mos en een statige hibiscushaag en zo, maar het gelukkig niet was. Daar konden we gezellig met elkaar op de rand gaan zitten om de zeeklei van de voeten te spoelen.

En toen het dorp zelf. Eerst de grote stenen kerk, waar de grafstenen zijn der eerste Presbyteriaanse missionarissen, die hier werkten. Waar als doopvont gebrui wordt het massieve rotsblok met de veelzeggende uit het massieve rotsblok met de veelzeggende uitholling, waarop ze vroeger hun vijanden executeerden; vol trots vertelt de huidige vorst van Fiji, Ratu Edward, dat zij vroeger kannibalen waren.

We zien de monumentale graven van Edward's voorouders en glibberen langs een steile helling weer naar bereden, naar de tent, van waaruit we de spelen en de fantastisch gekleurde dansen zullen kunnen zien. Gefascineerd kijken we naar de kinderen, de meisjes in blauwkatonen jurken zitten in een kring, zingen en klappen de maat; de jongens zijn opgesteld in grote rijen; hun houten speren zijn met vrolijke oranje en gele en rode linten en bollen versierd; slappend en onhoogverend in een beheerst lichaamsbeweeg, laten ze, zwaaiend met hun grappige waaiers, ons genieten van een onvergetelijk schouwspel. Terwijl we kijken, scheppen de jonge vrouwen uit een grote, houten schaal, de kava in gewierendeelde klapperdoppen. Ze komen je deze uit een wortel bereide typische drank aanbieden, en als je het net vindt smaken naar waterige koffie, dan komt dat omdat het pas de eerste keer is. Het meisje, dat je de drank heeft aangereikt, klapt tweemaal in haar handen en blijft wachten terwijl je drinkt. Drink het niet helemaal op. Bewaar het laatste restje omdat naar oud gebruik op de grond te plongen. En let erop, dat het meisje weer eerst 2 maal klapt, voor ze het kopje terugneemt.

Van de weeromstuit ga je ook naar klappen, en dat mag ook wel.

Intussen loeien de tritonschelpen en roffelt het rythme van een fascinerende krijgisdans der beroemde Bauhelden. Onbegrijpelijk, het gemak, waarmee ze hun oude, zware, oorlogsknuppels zwaaien; hun gezichten zijn een masker en hun roep schalt van tijd tot tijd over het dorpsplein met de reusachtige regenboom op het eind.

Opnieuw komen de jonge vrouwen in een lange rij; deze keer brengen ze de Engelse versie van thee; met veel melk, cake, gebak, sandwiches etc. Dat doet je goed; de krijgers zijn uitgedanst en geven hun zacht geparfumeerde bloemkransen aan de vrouwen, en even later sta je dwars en vrolijk ieder met zo'n krans om je hals en je bedenkt, dat het in

Holland ook de tijd is van bloembollentochten. Het is nu hoogwater en de hele stoet gaat in putters terug naar waar de auto's staan te wachten.

Ja, Vanitas, je zou hier genieten. De aparte gezelligheid van de Engelse avond. De oude, kris en kras door elkaar staande gebouwen van de Girls Grammar School, waar al kinderen zijn, wier moeder en grootmoeder ook in de banken hebben gezeten. Die grootmoeders waren toen hier de pioniersvrouwen en het is bemoedigend te zien, welk een prachtige stad en wat een welverand land hier is gegroeid. De commissie vergadert momenteel in die school; aan de wanden van het leslokaal, dat van de Nederlandse delegatie als werkruimte is toegewezen, hangen de grappigste tekeningen; kinderlijke, prachtig met krijt gekleurde schilderijen van een zwembad met een echte springplank - altimaal op een rij langs de muur en aan het eind het boekje van The little blue train.

En ik kan wel doorvertellen. Van de Indiers-winkels met de prachtigste stoffen, de zeebaden, dit verrukkelijke hotel, de sportvelden, het buiten van de Gouverneur; het vliegveld, dat alleen maar 130 mijl van de hoofdstad afligt en waarheen de tatichauffeurs met ongevende zekerheid hun wagens langs de wegén-a-la-fim voeren, de suikerfabrieken en de rubbertuinen, er is heel veel.

Het zou te veel worden. Daarom stop ik. Eens zal Nieuw Guinea ook zover zijn. Laat het ook gelukkig mogen zijn. Daar kan jij heel wat aan doen.

P.J.M.

Manak de -11- Koppes der Ark

Een mooi uitzicht zal het van zo hoog zijn, denkt U.

Ik moet U teleurstellen, er is niets aan, ik ben eraan gewend. Echter, ik leefde daar content en rustig, tenminste, nu wederom enige jaren; dat beviel mij best.

Hier is de plaats U te vertellen dat het nu niet meer zo rustig is. Ik ben geheel uit mijn gewone doen. Mijn werken worden verstoord. Kent U de verschijnselen van overspanning? Ik ga ongewild gloeien, onbewust kreten uitstoten, en mijn astrale lichaam haalt streken uit. Ja, ik denk er over te abdiceren. Het is helenaal mis.

Laat ik echter rustig blijven, trachten althans, en U een verslag geven van hetgeen mij verstoerde. Wel dan, nadat Jappen en Amerikanen verkwamen waren heb ik enige jaren mij rustig kunnen toelaggen op mijn oude tactiek van verdeel en heers, met de middelen; de indirect aan mij onderhorige bevolking tegen elkaar op te zetten tot strijd. Daarbij behoef ik mij niet te verlagen tot het knarsen van deuren en het rammelen van ketenen, tot welke profane middelen mijn Westerse geestgenoten in kastelen en landhuizen hun toevlucht moeten nemen. Neen, mijn cultus gebruikt verfijnder ceremonieel.

Om tot het verhaal terug te komen: Het zal kort na het kaarsen feest van de half gebakken kleurlozen geweest zijn dat ongehoord veel eilanden bij Manokwari aan kwamen drijven, zoveel drijvende eilanden bij elkaar was altijd een slecht omen, en die genaamd Reaal heb ik nooit genogen. Terzijde vertel ik U even dat mijn gebied deswege Areaal heet. Ja, sinds die grote drijvende eilanden komen is mijn invloedssfeer gekrompen, en zo'n verzameling heeft steeds bewoners aan mijn fijn gevoelde heer-

schappij onttrokken.

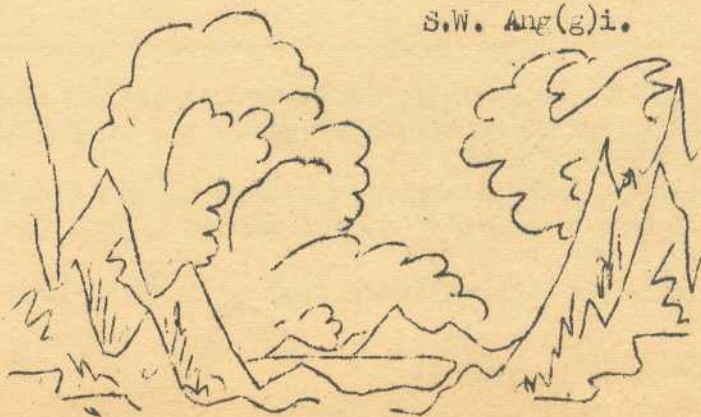
Weldra merkte ik het al, de bewoners bij Manokwari werden onrustig; sommigen onttrokken zich aan mijn fluidum, en anderen verhuisden. Met die verhuizing heb ik natuurlijk mijn voordeel gedaan, het maakte hen extra gevoelig voor astrale bewerking. Ik stond en sta nog voor een dilemma, want het strookte niet met mijn politiek strevend naar bevolkingsaanwas. En die verhuizing gaat daar nog steeds door.

Dat was echter nog voorspel bij wat er volgde: een troepje kleurlozen drong door naar de Anggi meren, midden in mijn rijk, en ik kon de bewoners niet eens opzetten tot wraak van lang geleden. Als die wraak komt zal zij zoet zijn, ha, ha, ha,..... Momenteel lijkt het daar en tegen of mijn invloed kwijnt.

Want als klap op de vuurpeil kwamen der gelijke bleekzuchtigen zich mengen in een van mijn aardigste spelletjes. Ik had het zo ver dat al een paar bewoners gebracht waren tot de staat van direct onderhorige en meer zouden volgen, aha, het was prachtig uitgewerkt door mijn staf. Maar neen. De withuiden kwamen en ineens hielden mijn indirecte onderhorigen op met spelen. Zo krijg ik niet meer direct onderhorige droevig,..... Moet het toch tot ketenrammelen en deurenknarsen komen?

Begrijpt U nu mijn zorgen? De zorgen v

S.W. Ang(g)i.

In eigen tuin

DE PLANTAFSTANDEN.

Wanneer gewassen te dicht staan, worden zij zwak en spillig. Is de afstand daarentegen te groot, dan krijgen we grondverlies. Hieronder vindt U de gemiddelde afstanden voor de verschillende gewassen:

	Per plantgat zaadjes	Op kweekbed gezaaid.	Ter plaatse gezaaid.	Afstand tussen de rijen in cm.	Afstand in de rij in cm.
Aardappel	1		x	30-40	50-65
Andijvie		x		30-40	30-40
Augurken	3		x	100-125	40-50
Bieten			x	15-20	15-20
Bajem, plukbajem rijenafst. 20 cm.		x	x	40	40
Koolsoorten		x		50-60	50-60
Kropsla		x		20-25	20-25
Konkommer	3		x	100-125	40-50
Lobak	2		x	20-25 60	20-25 70
Lombok		x			
Meloen	3		x	100	40
peterselie		x		5-10	5-10
Petsai		x		30-40	30-40
Postelein			x	10	—
Paprika		x		50-60	60-70
Radijs			x	10	5
Rammenas			x	15	15-20
Sesawi		x		30-40	30-40
Selderie			x	5-10	5-10
Snijbiet		x	x	25-30	20-25
Tomaat		x		65-70	40-45
Uien		x		20-25	10-15
Wortelen			x	10-15	5
prei		x		20	20

Voor lage of stansoorten van erwten en peulen bedraagt de onderlinge afstand op de rij 4-5 cm en de rijenafstand 35-40 cm. Voor klimmende erwten is de rijenafstand 100 cm. of meer.

Voor stamsnij-, stamslabonen en bruine bonen is de afstand tussen de rijen 45-50 cm. Op rij kan men de bonen op 45 cm. in een aantal van 3 bijeen leggen of op 15 cm. 1 boon.

Voor stoksla- en stoksrijbonen legt men rondom iedere. stok 5 stuks.

Hollandse Nieuwtjes

Koningin en Prins naar Drente en Groningen.

H.M. de Koningin en Z.H.H. de Prins der Nederlanden hebben op 1 en 2 Juni een officieel bezoek gebracht aan de provincie Drente en op 20 en 21 Juni aan de provincie Groningen.

Nederlandse import in Maart 1950.

Volgens de door het Centraal Bureau voor de statistiek samengestelde voorlopige cijfers, bereikte de Nederlandse invoer (zonder pakketpost en diamant) wat de waarde betreft in Maart 1950 een recordhoogte van f. 614 miljoen (Februari f. 521 miljoen).

De ingevoerde goederen hadden een totaal gewicht van 2,17 miljoen ton (v.m. 1,48 miljoen ton).

Doordat de uitvoer (zonder pakketpost en diamant) naar verhouding nog iets meer toenam, n.l. van f. 313 miljoen (gewicht 0,76 miljoen ton) in Februari tot f. 400 miljoen (gewicht 1,18 miljoen ton) in Maart, steeg het dekkingspercentage van 60 tot 65 procent. Voor het gehele eerste kwartaal van 1950 bedraagt het dekkingspercentage eveneens 65.

Dit is iets gunstiger, dan voor het overeenkomstige tijdvak van 1949 (63 pct.), maar blijft nog vrij belangrijk beneden het vooroorlogse peil (1938: 71 pct.)

Nieuw muntbiljet.

De Minister van Financien in Nederland heeft besloten, nieuwe muntbiljetten van een gulden uit te geven. Op de voorzijde zal onder meer in rood-bruin op groene achtergrond links een portret van H.M. de Koningin

en in het midden het cijfer 1, waaronder de woorden "Nederland" en "Muntbiljet", worden afgedrukt. De achterzijde wordt versierd met ornamenten en rozetfiguren in donkerbruin en grijsblauw, waarbij het cijfer 1 in het midden van een ruitvormig schild is geplaatst.

Stijgende saldi van Spaarbanken en Boerenleenbanken.

De inleggingen bij de Nederlandse Spaarbanken hebben in het afgelopen jaar de terugbetalingen met bijna f. 24.000.000 overtroffen. Het totale inleggerstegoed bij leden van de Nederlandse spaarbankbond, bedroeg per einde 1949 ruim f. 1100.000.000.--.

Bij de Boerenleenbanken overtroffen de stortingen de terugbetalingen met f. 61.500.000.

Indexcijfer groothandelsprijzen.

Het Centraal Bureau van de Statistiek heeft het algemeen indexcijfer voor groothandelsprijzen in Nederland voor de maand Maart 1950 berekend. Als basis is gesteld Maart 1939 en t.o.v. Februari j.l. vertoont Maart 1950 dan een stijging van 0,3 pct., als gevolg van prijsdalingen voor kaas, eieren, varkensvlees en enkele graansoorten. Het indexcijfer voor grond- en hulpstoffen vertoont een stijging van 0,5 pct.

R.A.I. trok 100.000 bezoekers.

Meer dan honderdduizend bezoekers hebben de R.A.I.-tentoonstelling van personen-automobielen, die van 20 t/m 29 April te Amsterdam werd gehouden, bezocht.

Confectie-industrie.

In de confectie-industrie van Nederland